

L f
22558

B

L. m.

Franciška,
Simoncič,
Iz Hraſt.

II. 3.

Verehrung d. heil. Herzen Jesu u. Maria's.
 De bode cno, kakor smo tudi mi cno.

JESUSA in MARIJE

dvoje

naj svetejšhi Serze.

Molitevne bukve

sa vse,

ki Jesufovo in Mariino Serze poboshno zhastijo, in
slasti sa brate in sestře tēh neomadeshanih Serz.

Spisala

po naj boljšhih isvirkih

L. Jeran in A. Samejz.

S dovoljenjem visokozhast. Ljubljanskiga Škofištva.

(S 3 podobami.)

(Tretjiga natifa.)

V Ljubljani, 1855.

V saloshbi pri Janesu Giontini-tu.

22858. II C f;

„Dva altarja moja dufha ta dan najde; eniga
v Kristufovim telesu, eniga pa v Devizhnim Šerzu;
na unim fe daruje Šinovo meso, na tem Devizhna
dufha“.

Šv. Avgufhtin.

„Ne vidim Matere bres Deteta, in Deteta ne
bres Matere“.

Šv. Bernard.

II C f

22858

D244/1951

I. Domazha poboshnost.

A. Šerze Jesufovo.

Nauk od zhefhenja Jesufoviga Šerza.

Šerzé je študenez shivljenja. Kakor is ferza zhlovekoviga v vse njegove ude shivljenje tezhe, tako vse dušno shivljenje kristjanov v Jesufovim Šerzu isvira, ker smo njegovi udje. Š. Bernard pravi: „K njegovimu Šerzu pojdem, in vse bom od njega dobil, kar shelim“. —

Zefhenje Jesufoviga Šerza pa ni nizh drusiga, kakor zhefhenje Jesufa samiga. Ko njegovo Šerze zhaftimo, si ga ne mi-flimo odlozheniga od njegoviga presvetiga telefa; temuzh zhaftimo ga, kakor shivo Šerze, ki je fklenjeno s Jesufovo ofébo. Jesufa zhaftimo, in per tem zhefhenji mi-flimo slasti na njegovo Šerze, ker ravno Šerze je fedesh vsih njegovih visokih zhednost; ravno Šerze je fedesh tiste neskonzhne ljubeshni, s ktero nas je tolikanj ljubil; in ravno zhefhenje njegoviga presvetiga Šerza

gine tudi našhe flabo ferze, ter sbudi veliko loshe v njem ljubesen in hvaleshnost do Jesufoviga sa našhe grehe prebodeniga Šerza, tako, de s voljnostjo vse svešto spolnimo, kar Jesuf s tim presvetim Šerzam od nas sheli. „Sa to“, pravi sv. Bernard, „se nam pred ožhi stavi zhefheni Šerze, de si s pogledam vidnih ran nevidno rano njegove ljubesni k ferzu vsamemo, ker, kakor per ljudéh, po Kristusovih besedah, dober zhlovek is dobriga saklada svojiga ferza dobro daje; tako si moramo tudi v Jesufu misliti Šerze fedesh njegove ljubesni, fedesh vsih svetih shelj in spodbudljivih misel, vir vsih zhednost, salogo vsih milost, orodje našhiga svelizhanja, in sgled vsih ferz“.

Kdorkoli tedaj Jesufa posna in ljubi, dobro vé, de zhednost in ljubesen stanuje v ferzu. Kakó bi torej do Šerza Boshjiga, ki je sapopadek vse ljubesni in vse lepote, globokiga spofhtovanja in gorke ljubesni ne obzhutil v svojim lastnim ferzu! Kar is ferza is-haja, gre do ferza, in se sopet v ferzé poverne. Torej je refnizhno, de je zhefhenje presvetiga Jesufoviga Šerza tako stvar, kakor kersthanstvo famo, ker to zhefhenje je zhefhenje Jesufa famiga v obilnosti njegove milosti in ljubesni.

Ta studenez ljubesni se nam je na Golgati odperl; tamkej je sazhetek njegoviga

zhefhenja. Eden smed vojfhakov, pravi f. Evangelift Janes (19, 34.), je s fulizo Jefusovo ftran odperl. Po befedah fvetih Ozhetov f. Evangelift, is posebniga name-na, ni rekel: „Mu je ftran prebodel“, ampak: „odperl“. Šv. Janes, ljubljenez Jefusov, je namrezh per sadnji vezherji na Jefusovih perfih flonel, in je globoko gledal fkrivnosti njegoviga Šerza; torej je s preudarkam rekel: En vojfhak je njemu ftran „odperl“, nam pokasati, de vse, kar fe je s Jefusam sgodilo, tedaj tudi to prebodenje ftrani, je nam v svelizhanje. Po befedah fv. Avgufhtina fo s Jefusovo „odperto“ ftranijó tako rekozh vrata odperte, fkosí ktere tekó fkrivnosti (Sakramenti) fv. zerkve, bres kterih ne moremo notri k shivljenju, ktero je saréf shivljenje. Ker je tedaj Jefusova ftran odperta, samoremo fkos njo vselej priti k njegovimu Šerzu, k ftudenzu vfih gnad in k fedeshu ljubeshi, de naj bi Svelizharju takó rekozh na ferze govorili, in v vfih okolifhinah shivljenja per njem pomozhi, tolashbe in polajfhanja ifkali.

Defiravno pa zhefhenje Jefusoviga prefladkiga Šerza ni novo, je vender fhe le posnejfhi zhase bilo bolj rasfhirjeno, in bolj na tanko dolozheno. Slafti je Bog sa posnejfhi zhase prihranil vodila, po kterih

naj bi se njegovimu Sinu skasovalo to zhefhenje. — V letu 1726 je to perjasno poboshnoft ozhitno poterdil poglavar svete zerkve. Papeshi Inozenzi XII., Klemen XI., Inozenzi XIII., Benedikt XIII., in Benedikt XIV. so jo možno rasfhirjali; Klemen XIII. jo je s dovoljenjem lafne mafhe in duhovnih molitev svikfhal, in povsdignil v posebin zerkven prasn timer. Tudi bratovfhina je prefladkimu Šerzu v zhaft poftavljena, ki je bila po papeshu Pii VI. vnovizh poterjena, in poslednjizh po Pii VII. in Leonu XII. s mnogimi odpuftki obdarovana. Po vfh zerkvah, kjer so bratovfhino tiga presvetiga Šerza napravili, in jo spofhtujejo, je obrodila lepo difhezh fad. Ifhimo tudi mi v nadlogah in teshavah tolashbe, pomozhi in polajfhanja per tim obilnim ftuden zu milofhi, de ne omagamo na trudni poti fkos dolino fols. Jefus fam naf vabi rekozh: „Pridite k meni, ki fte s trudem in teshavami oblosheni; in jes vam jih bom polajfhal“. Hitimo sa njim, in fklenimo se she tukaj na semlji s njegovim fladkim Šerzam, de bomo v fvitlim raji, gori vifoko nad svesdami, enkrat vekomej s njim fklenjeni oftali; — gori, gori je nafhe domovanje!

*Zhimu de zerkev zheshenje Jesusoviga
Serza perporozha, in kako imenitna je
ta poboshnost.*

Bog je perpuštil, de je poboshnost do Jesusoviga Serza imela v sazhetku veliko nasprotnikov, in ravno s tim se je njena visoka vrednost in svetost tolikanj ozhitnila rasodela. Zerkveni pastirji so jo namrežh s vso oštrostjo preiskali in na tanjko preudarili, in so se preprizhali, de to ni zhloveshko isnajdenje, ampak delo Boshjiga usmiljenja; torej so jo poterdili, dovolili in keršhanskimu ljudstvu skerbno perporozhevali in jo perporozhujejo.

Namen svete zerkve, ki nam to poboshnost perporozha, je letá: de bi se nashe serza v gorezhi ljubeshni do Jesufa vnele, de bi tolikanj svestejshi posnemali njegove svete zhednosti, in tolikanj voljnejsshi spolnovali njegovo Boshjo voljo.

Shalostna je refniza, de se je ljubeshen dan danashnji v zhloveshkih serzih ohladila. Sem ter tje sbe tlije v poboshnih serzih; sploh pak dan na dan le gasne. In ker se drugi perpomozhki, jo sopet obuditi, merslih serz ne primejo, nam sveta zerkev tisto svitlo ognjish pred ozhí stavi, na kterim je Serze nashiga Jesufa v takó shivim plamenu do nas gorelo. Zerkv si mi-

fli: Šaj ta ginljiva podoba bo sbudila is-
smertniga španja njene otroke, de bi she
jenjali enkrat savdajati rane tistimu ljubes-
njivimu Šerzu, ki jih je she toliko savoljo
naš prejelo, — de bi pokoro delali, Jesufa
posnemali, in se njegovih gnad in saflu-
shenja vdeleshili. Namen letá je Jesuf sam
nasnanil s besedami, ki jih je govoril svoji
flushabnizi Marjeti Alakok: „Jes hozhem,
de se ta obzhutna podoba moje ljubesni
ljudem ozhitno fkasuje, de njen pogled njih
neobzhutne ferza omezhi, in njih mersle
dušhe s mojo ljubesnijo vname“.

Zhefhenje Jesufoviga Šerza podpéra
zhefhenje Jesufa v višókim sakramentu sve-
tiga Refhnjiga Telefa, ker je v njem Je-
sufovo Šerze bistno in shivo prizhujozhe.

Poboshnoft do Jesufoviga fladkiga
Šerza je 1. nar svetejšhi poboshnoft, ker
ona nar svetejšhi misli in obzhutljeje Jesu-
foviga Šerza vshiga tudi v naših ferzih; —
2. je nar stareji poboshnoft sv. zerkve, ker
zhefhenje Jesufoviga presvetiga Šerza je
zhefhenje Jesufa famiga, po katerim je gnada
svetiga Duha nad naš raslita, po katerim
smo opravizheni, in dedizhi vezhniga shiv-
ljenja. (Tit. 2, 4—7.); — 3. je nar per-
pravnishhi, naš k zhednofti napeljevati, sakaj
f. pisimo naš povfodi opomina, ferze obno-
viti (Ef. 4, 23.); to pa se veliko loshe

sgodi, zhe vidimo sgled Kristufoviga Šerza pred feboj, po katerim naj se to obnovljenje sgodi; — 4. je nar korisnifhi, ker ona nas pelje k famimu študenzu shivljenja, de samoremo v sakramentih fv. pokore in fv. Refhnjiga Telefa, v katerim je to Šerze shivo prizhujozhe, vse gnade v obilnosti sajemati; — 5. je nar popolnifhi, ravno ker ona tako varno k popolnamofhi pelje, in je študenez vsih drusih poboshnost; sakaj Jesusovo Šerze je nefkonzhin saklad, is kteriga fo Marija Deviza in Svetniki vse gnade, zhednosti in vřaktero duhovno dobro, tedaj tudi vse poboshnosti (ali andohti) sajemali; — 6. je Kristufu Gospodu nar prijetnifhi; sakaj ona je ravna pot, de po sedinjenji s Jesufam Bogu flushimo v duhu in refnizi (Jan. 4, 24.); Bog pa na ferze gleda, torej mu mora ta poboshnost mozno prijetna biti; — 7. je v nekim pomenu nar potrebnifhi, ker nizh bolj potrebno ni, kakor, de se s Jesufam na tanko in popolnama fklenemo; sakaj njegovi udje fmo; to pak se mora sgoditi, zhe imamo v refnizi zheřhenje do njegoviga Šerza; ker, zhe se s njegovim Šerzam fklenemo, bomo gotovo vři s njim fklenjeni, takó, de bomo s njim eno telo in ena dufha; — 8. je pa tudi naj perferzhnifhi smed vřih poboshnost, ki fo kdej na řvetu bile, ravno savoljo

perferzhnosti, fladkoſti, in mozhi Kriftuſove ljubeshni; ſakaj ljubeshen ima v ferzu ſvoj fedesh in ſvoje prebivaliſhe.

Pravila bratorſhine preſvètiga Jesuſoviga Šerza.

1. Nobena tih rezhi, ki ſe bodo dalje perporozhevale, takó ne veshe, de bi greſhil, kdor jih opuſti. Kdor perporozhene pobóshnoſti ſpolni, ſe vdeleſhi gnad bratorſhine; kdor jih iſ ſanikarnoſti opuſti, jih ni deleſhen; zhe jih pa bres ſadolſhenja, ali pa ob pravim zhafu ſavoljo refnizhniga ſadershka kdo ne more ſpolniti, ſamore poſneje domeſtiti, in tudi gnade ſadobi. —

2. Ob dnevih, ko ſo popolnoma odpuſtki, ſe prejmeta ſakramenta ſvete pokore in preſvetiga Refhnjiga Teleſa, in ſe moli v papeshev namen, kdor nima poſebnih molitev, nar manj 7 Ozhenafhev in Zheſhenafim. —

3. Ob dnevú, ko ſe kdo ſapiſhe, naj tudi k ſpovedi gre in ſveto Refhnje Teló prejme, in naj ſe s vſimi brati in ſeſtrami bratorſhine v duhu fklene. — 4. Naj prasník preſvetiga Jesuſoviga Šerza, ki ſe obhaja v petek po oſmini ſ. Refhnjiga Teleſa, ſ veliko poboshnoſtjo poſvezhuje, in te le pravila vnovizh prebere in premifli. Na ta

prasniki naj se fhe préd vezh dni perprav-
lja. — 5. Pervi petek vfaziga mefza naj
se vnovizh k poboshnosti (ali andohti) fpo-
budi, zhe se ne more v refnizi, naj se faj
duhovno obhaja; naj se Bogu daruje in
profi sa krivize, ki fo se Jefusovimu Šerzu
sgodile. — 6. Bratje in feftre te bratov-
fhine naj se pogofto v duhu fklenejo, in s
kratkimi sdihljeji Jefusovo Šerze zhafté;
poftavim takó-le: „O naj fvetejfhí Šerze
Jefusovo! ufmili se naf!“ Vfelej sjutrej ob
devetih in svezher ob fhtrih se slafti per-
porozha naflednja molitviza, s ktero fo pa-
pesh Pij VI. fklenili odpuftke: „O Boshje
Šerze Jefusovo! molim te, ljubim te, in
pomozhi od tebe prosim s vfo bratovfhino
sa vse nafhe shivljenje, slafti pa sa fmert-
no uro. Amen!“ — 7. Kdor utegne, naj
vezhkrat ob zhetertkvezherih od petih do
fheftih „uro“ moli, se s nafhim Svelizharjem
fklene v njegovih fmertnih teshavah na
oljski gori, in sa smago in rafshirjanje
fvete vere profi. — 8. Zhaftí naj fofebno
Šerze Mariino. V ta namen utegne prvi
nedeljovezher vfaziga mefza molitve opra-
viti, ki fo odlozhene sa „neomadeshano
Mariino Šerze“. Perporozhuje se tudi ta-le
sdihljej: „Neomadeshano Mariino Šerze,
profi sa naf!“ — 9. Slafti naj fi persadeva
s zhednostmi Jefusoviga Šerza fosnaniti se,

in jih posnemati; posebno njegovo ponishnost, pohlevnost, zhistost in ljubesen. Tudi nar manjših grehov in njih perloshnost naj se varuje, in poslušha tiho opominjevanje in navdajanje gnade Boshje. Per vsih opravi-
lih naj fkerbi, to in tako delati, kakor je volja Boshja; flaboſti, miſli in nagnjenja naj Jeſuſovimu Šerzu daruje, ſamoljubnoſt ſatéra, ſvoji poglavitni flaboſti naſproti dela, in ſi vſak dan ſvetejſhi biti perſadeva. —

10. Naj ſe vſi bratje in ſeſtre bratovſhine trudiſo s molitvijo, obiskovanjem ſv. Reſhnjiga Teleſa, in kakor jim navdaja Bog in dobra miſel, nadomeſtovati ſa nehvalleſhnoſt, terdoſerzhnoſt, ſanizhevanje, ofkrunovanje, preklinovanje in vſe ſhaljenje, ki ſe godi in ſe je godilo po ſedanjih in nekdanjih terdovratnih greſhnikih temu preſvetimu Šerzu v nar ſvetejſhim Sakramentu vezhne ljubesni. — 11. Poſebna ljubesen ſe jim perporozha do bratov in ſeſter bratovſhine. Naj jim v ſili pomagajo, ſanje molijo, ſlaſti ſa mertve. Torej ſo vſi povabljeni, v ta namen vſak meſez ſ. Reſhnje Teló prejeti, ali roſhnikranz moliti, ali ſaj kako drugo delo opraviti. Prav bi bilo, de bi vſi prvi petek Liſtopada ſa ſvoje mertve brate in ſeſtre ſ. Reſhnje Teló prejeli. — 12. Sadnjizh naj veliko gorezhnoſt na ſnanje dajejo, to poboshnoſt Jeſuſoviga

Šerza rasfhiriti, in mu refnizhno zhefhenje prefkerbeti. Bukve, ki od tazih rezhi govoré, naj rasfhirjajo, njegove podobe v zhafti imajo, in sa lepoto altarjev fkerbé, ki so njegovimu fladkimu Šerzu posvezheni. Nizh jim ne bodi preteshavno, to lepo poboshnost na vse strani osnanovati, in Jesufovimu visokozhefhenimu Šerzu veliko veliko perjatlov pridobiti.

Vsakdanje opravila k Jesufovimu Šerzu.

Nauk.

Velikrat je boljshi kratko premishljevanje kot dolge molitve, pa ne — s dosti sbranim duham. Premishljuj tedaj, faj ob nedeljah in prasniki, zhe she ob delavnikih ne utegnesh, nekaj zhasa pred molitvijo kako fkrivnost svete vere. Šnutka sa premishljevanje obilno najdesh ali v Boshjih lastnostih, ali v Jesufovim shivljenji in smerti, v shivljenji svetnikov in svetniz i. t. d. Le poglej v Jesufovo Šerzé, ktero gori od ljubesni, in hitro se bosh vnél.

K premishljevanju pa je treh rezhi potreba: Pervizh perprave, de se zhlovek sbere, svoje nagnjenja vpokoji, Bogá pomózhi prósi, refnizo, ktero si je svolil, v

spomin vsame, in pomisli, kaj ona v sebi sapopade. — Drugizh je treba premishljave, de se resniza shivo prevdari slasti od tistih strani, ki zhloveku bolj v ferze segajo, in bogoljubne obzhutljeje budé, postavim: Ljubesen do Boga in blishnjiga, ponishnost, hvaleshnost, saupanje i. t. d. Ko takó premishljujesh, si podoben zhebeli, ki po roshizah medú nabira. — Tretjizh je treba she fklenitve premishljevanja, ki sapopade v sebi dve rezhí: dobre fklepe sa shivljenje, in pa perferzhno profhnjo, de bi Bog pomagal tudi v djanji spolnovati, kér nam je dobro voljo dal. — Mladína rada fhopek ali pufhelz lepih zvetliz fabo nósi. Taki fhopek si tudi ti spleti, pa is svojih dobrih fklepov, ki so nar lepshi zvetlize. Nosi ga zhes dan per sebi, in ne bodi te fram, ga drugim fkasovati, kjerkoli je lepa perloshnost kej dobriga storiti in druge k dobrimu spodbuditi, slasti k zhefhenju Jesufoviga prefladkiga Šerza.

Molitev sjutrej.

V imenu † Boga Ozheta, ki me je vstvaril; v imenu † Boga Šina, ki me je odreshil; v imenu † Boga svetiga Duha, ki me je posvetil.

Bodi zhefhen in hvaljen trojedini Bog, Ozhe, Šin, in sveti Duh, sa fladki pokoj te nozhí; bodi zhefhen in hvaljen, de si me s ozhetovsko fkerbljivoſtjo vſih nevarnoſt na duſhi in na teleſu obvaroval; bodi zhefhen in hvaljen, de me niſi to nozh neprevidama poklizal pred ſvojo ſodbo! Odpuſti in persaneſi mi, o dobrotljivi nebefhki Ozhe! kar ſim te vedama ali nevédama raſſhalil.

Is ljubesni do tvojiga ljubesnjiviga Šerza, moj krishani Jeſuf! terdno fklenem, ſi is vſe mozhí perſadevati, de te danaſhnji dan ne ſ miſlimi, ne ſ ſheljami, ne ſ hudimi nameni, ne ſ pregreſhnimi ali nepotrebnimi beſedami, ne ſ hudobnimi deli, ne ſ laſtnimi, ne ſ ptujimi grehi ne raſſhalim. Savolj tega darujem tvojimu ljubesnjivimu Šerzu vſe ſvoje miſli in beſéde, dela in opravila, ſtopnje in pota, djanje in nehanje, fkerbi in britkoſti, trude in teſhave, veſelje in terpljenje. Tebi naj bo

vse k zhaſti in pa naſhim duſham v svelizhanje, ſlaſti pa terdovratnim greſhnikam v ſpreobernjenje, in nedolſhnim v ohranjenje njih angeljske lepote. Ponovim tudi iſ globozhine ſerza vse, kar ſim per ſvetim kerſtu obljubil. Odpovem ſe hudizhu, vſim njegovim delam, in vſimu njegovimu napuhu. Vêrujem v tebe, praviga ſhiviga Boga, in vse, kar nam ſveta rimſka katoliſhka zerkev ſapoveduje verovati. Po tvoji miloſti upam vezhniga svelizhanja deleſhen biti. Tebe ljubim iſ vſiga ſerza, iſ vse duſhe!

Iſ ſhiviga ſtudenca, tvojiga preſvetiga Œerza, o moj Jeſuſ! naj mi vſelej obilna pomozh tezhê, de vse to ſpolnim, ſe vſiga greha varujem, in po ſvoji mozhni dobro delam; de ſkuſhnjave premagam, in ſe vſelej ravnam po tvoji naj vikſhi in naj ſvetejſhi volji. Amen.

K Jesufovimu Šerzu.

K tebi, o ljubesnivo Šerze mojiga Svelizharja! se povsdignem, ki si v španji nad mano budélo, defiravno jes nifim mogel na te misliti. Is globozhine serza, is vsih mojih možhi bodi zheseno in hvaljeno, presveto Kristusovo Šerze! Tebi se v šiv dar darujem, molim te, zhaštim te, v prah se ponisham pred tvojo neskonzhno visokostjo. — Predobrotljivo Šerze mojiga Jesusa! ne saversi mojiga sju-tranjiga sdihovalja, ki ti ga s ponishnostjo darujem. Pridi mi s svojo gnado na pomozh, in blagoslôvi letá dan s sharki svoje ljubesni, de vse moje dela isidejo tebi v zhašt in moji dushi v svelizhanje. Preobdeluj moje k hudimu nagnjeno serze po svoji sveti volji, de bom hodil po štesah tvoje krotkosti in ponishnosti, de bom po tvojim duhu delal, de moje serze ne bo po posemeljskim hrepenelo, ampak po nebeshkih dobrotah kopernelo, kjer

ti, moj **Bog** in **Gospod!** prebivašh, in vse isvoljene s svojo neskonzhno lepoto rasveselujesh. **Amen.**

Nekteri nauki, kako naj se kriftjan, ki Jesufovo Šerzé ljubi, zhes dan obnafha, kólikor mu njegove opravila in druge okolifhine perpušté, se po tih vodilih ravnati.

Bogabojezhi moshje takó-le fvétujejo:

Ko jutranjo molitev smólish, vsemi britko martro, kufhni poboshno pet **Kristufovih** ran, in slafti rano njegoviga Šerza. Pomudi se pri tim nekóliko, in daruj njegovimu Šerzu perve gorezhe sdihljeje svojiga ferza v jutranji dar. Imej ferzhne sheljé, mu svefto flushiti, in zeli dan v sveftosti preshiveti. S tim pervim kufhevanjem mu daruj vse svoje misli, besede in opravila, in vse sheljé, in to ljubesen Jesufa v duhu sapezhati s fvetó kervjo njegoviga Šerza. S perferzhno molitevjo se navsêmi duha Jesufoviga Šerza, njegoviga blagoflova in gnade, bres ktere ne premorefsh nizh; pertifni britko martro poboshno na svoje ferze, ter profi, de bi tvoje ferze zhes dan per vfih opraviilih le sa Jesufa bilo. —

Ako zhaf imafh, in shelifh pot popolnamofhi dosezhi, in se s Jesufam sediniti,

daruj prezej sjutrej kake pol ure premišljevanju, ali snotranji molitvi, ker je premišljevanje dober perpomožek, se popolnamoſti bliſhati. Miſli faj kake minute zhes poſlednje rezhi. De ſe rasmišljenja bolj varujeſh, ti ſamore v pomožh biti kaka ſveta podoba, ſlaſti podoba Jeſuſoviga Šerza, ali britka martra. Pogleduj na njo, in uzhi ſe poterpljenja in krotkoſti v teſhavah; ſakaj britkoſti, ako jih voljnó is ljubesni do Jeſuſa prenaſhamo, nam perdobe bogaſtvo njegoviga Šerza. Takó ſe okovari k voſſki ſa Jeſuſa zhes dan, in ſtóri terdni fklep, rajſhi umreti, kakor proſtovoljno, tudi v nar manjſhi rezhi, greſhiti. Vſdigni ſe k voſſki ſoper ſvoje navadne grehe in pomote, ſlaſti ſoper tiſto, ki je naj nevarniſhi, in v kateri ſe naj vezhkrat pregreſhiſh, jo torej naj bolj ſhelifh premagati. Terdno fkleni, Boga vſelej pred ozhmí imeti, ſe mu vſako uro darovati, ſ pogledam proti nébu ſe ſ njegovim Šerzam, in ſ njegovo ſveto voljo fkleniti. Ob kratkim: Štóri fklep, takó ſhiveti, kakor ko bi bil reſ ſadnji dan tvojiga ſhivljenja, in kakor de bi fhe le danſ ſazhél flushiti. Špomni ſe, kakó te Goſpod Jeſuf, Marija, in angeli gledajo, ali ſpolnujeſh ſvoje dobre fklepe.

Štóri fklep, de boſh dolſhnoſti ſtanú na tanjko ſpolnoval, ker takó ſpolnujeſh

voljo Boshjo, in Jesufovimu Šerzu ftreshesh. Vše pa ftóri v Boshjo zhaft, v zhaft Jesufa in Marije Devize. Sjutranjo molitev fkleni s tó-le sheljó in zhefhenjem: „Vše naj bo v povikfhanje zhafti Boshje s Jesufovim in Mariinim fvetim Šerzam!“

Po jutranji molitvi, ako utegnefh, pojdi k fv. mafhi; ker per fveti mafhi se daruje prefveto Jesufovo Šerzé v fpravni dar sa nafhe grehe na altarji. Tukej je to prefveto Šerze v refnizi prizhujozhe, in ga samorefh ne kakor v podobi, ampak v refnizi moliti. Zhe je mozh, persadevaj si vřak dan fveto mafho flifhati. Zhe se pa ne more sgoditi, fkleni se v duhu s mafhnikam, ko flifhih k mafhi svoniti in posvanjati. Špomni se slafti per povsdigovanji, kako ravno tazhaf prefveto Jesufovo Šerze sa-te milofti in ufmiljenja per Bogu prosi. Bodi delaven, rad v tihi řamôti, kakor fkrit v Kriftufovim Šerzu. De bofh tudi řpolnoval, kar si fkle- nil, morafh nad řvojimi obzhutljeji in nagnjenjem vedno zhuti, in vše nefpodobne shelje prezej v řazhetku řatrei; řakaj hudó bo, zhe řim puřtiř na dan řriti.

Špomni se, de greh, zhe se tudi řladak řdi, řapuřti řritkořt v tvoji řuřhi; řremaganje pa, řolikor řeshji je, s řtoliko řvezhi řladkořtjo řapolnuje tvojo řuřho řhes

dan in prihodnji zhaſ. — Ne ſadershuj ſe radovoljno v prasniſ poſvetniſ miſliſ, in váruj ſe nepotrebnih in nezhimernih pogo-
vorov, kteri ſo Boſhjimú duhu naſprot, in
v tvojim ſerzu pobošnoſt uduſhé. Ako ſe
te zheſ dan kaka oſoſhnoſt lóti, ali te ſha-
loſt, ſamérſa, ſopernoſt opade: ſpomni ſe,
koliko britkoſt je Jeſufovo Šerzé imelo, in
koliko terpljenja ſi ti ſafluſhil, de boſh vſe
to ſamogel voljno preneſti. Le majhno je
vſe terpljenje na ſemlji proti vezhnimu ter-
pljenju. V teſhavah miſli, de ſe tukaj na
ſemlji vizafh, zhe jih poterpeſhljivo prena-
fhaſh. Še boſh tukaj ſvizal, boſh pred v
nebéſa perſhel, ſi pridobiſh veliko ſaflu-
ſhenja, in Kriſtuſovimu Šerzu po volji de-
laſh. — Ako te neſpodobne miſli nadlego-
vajo in v greh vabijo, pa ſopet iſhi pomo-
zhi per tim preſvetim Šerzu. V vſih rezhéh,
ki ſe ti zheſ dan nakljuzhijo, naj bo Jeſu-
fovo Šerze tvoje pribeſhalifhe. Špomni ſe
hitro poterpeſhljiviga Jeſuſa, ako te ljudje
preganjajo, opravljajo, ſanizhujejo. Naglo
odpuſti jim, ki te ſhalijo, ſtori jim dobro,
in móli ſanje iſ ljubefni do Jeſuſa.

Švoje ſerzé vezhkrat zheſ dan k Bogu
povſdiguj, poſhiljaj k njemu ſvete ſhelje,
in gorezhe ſdihljeje, kakorſhne bo ſveti
Duh v tvojim ſerzu vnémal. Tako dela tudi
Jeſufovo Šerze, ki neprenéhama vſe gori

v plaménu nesāpopadljive ljubesni, in ta plamen nozh in dan s altarja, na katerim se hrani, kakor ognjene pŕhize puhti proti nebéfam gori k vezhnimu **Ozhetu**. Kjer koli ſtojiſh ali hodiſh, oberni ſe rad proti tiſtimu kraju, kjer je nar blishe **Sakrament ſvetiga Reſhnjiga Telefa** na altarji hranjen. V tim **Sakramentu** je **Jesuf** tolikrat ſapufhen; obifhi ga torej, ako utegneſh, tudi popoldan. Ako ne moreſh tiga telefno ſtoriti, ſtori v miſlih. **Smóli** ondi obifkovanje ſv. **Alfonsa Ligvorja**, ali pa druge molitve, ki jih v tih bukvah najdeſh. Beri tudi ſizer zhes dan, ako utegneſh, kako zhetert ali pol ure is duhovnih bukev, ſhivljenja **Œvetnikov**, ali pa is drusih.

Móli, zhe ſamoreſh, vſak dan ſveti roſhnikranz, ali litanije **Matere Boſhje**. Vſe to bo ljubesen do **Boga** in nar ſvetejſhiga **Œerza** v tebi bolj in bolj vnémalo, in tvoje ſhivljenje na ſemlji poſvetilo in povelizhalo; ſakaj ſhivljenje **Jesufovih** iſvoljenih je ljubesen. Ta oginj ljubesni je **Jesuf** na ſvet pernéfel, de bi ſe tudi naſhe ferza od njega vnéle, in goréle v gorezhnoſti do vſih kerſhanſkih zhednoſt. Ako tedaj to **Œerze**, ki je ſvetilo vſih popolnamoſt, zeli dan pred ozhmí imaſh, in ſi persadevaſh, mu v vſih rezhéh podoben biti; o kako obilnih gnad, koliko ſafluſhenja in nebefhkih ſlad-

koſt boſh dan na dan deleſhen, koliko greſhnikam boſh s ſvojo ſnotranjo molitevjo pomagal k ſpreobrnjenju, koliko duſham iſ viz! Kako mirno boſh enkrat ſvoje dni fkle- nil, zhe jih boſh tako preſhivel na ſemlji!

S d i h l j e j i

k preſvetimu Jeſuſovimu Œerzu.

(Œvetiga Alfonsa M. Ligvorja.)

O Jeſuf, moja ljubesen! ſavoljo tvojiga preſvetiga Œerza te proſim, daj, de te zhes vſe ljubim, in v tvoji ljubezni raſtem neprenehama. — O Jeſuf! ti ſi moj ſvetovavez; kako ſvelizhavno je, tebe poſluſhati, in ſe po tvojim Boſhjim navdájANJI ravnáti; daj, de ſe iſ tvojiga nar ſvetejſhiga ſhivljenja uzhim, kaj je tebi nar bolj ljubo, in tiſto ſveſtó ſpolnujem. — O Jeſuf! nar vezhi veſelje mojiga Œerza, edino v tvojim Œerzu najdem ſvelizhanje; ne perpuſti, de bi jeſ kedaj veſelja iſkal ſunej tebe.

O Jeſuf! ti moj nar vezhi in nar

bogatejšhi dél v nebesh in na semlji!
 kaj samorem she vezh imeti, in kaj
 mi samore manjkati, zhe tebe imam!
 Po tvojim presvetim Šerzu k tebi hre-
 penim; ne perpušti, ne perpušti, de
 bi te kedaj vezh sgubil!

O Jesuf, ti sam si moja zhašt, in
 moja visokost! Le s tim se bom hva-
 lil, biti flushabnik tvojiga presvetiga
 Šerza! O dodéli mi po ravno tistim
 Šerzu, de sanizhujem vso nezhimerno
 posvetno zhašt!

O Jesuf, edino svelizhanje moje
 dushe! od tebe samiga perzhakujem
 sdravja in shivljenja; odrefhi me po
 tvojim presvetim Šerzu od vsih dush-
 nih bolesen in slabóšt.

O Jesuf, moja neismerna dobrota,
 kedaj te bom she imel popolnoma in
 vékomej! Te frezhe upam in perzha-
 kujem od nesapopadljive ljubeshni tvo-
 jiga Boshjiga Šerza!

O Jesuf, edina pot v nebesh, shiv-
 ljenje moje dushe! v tvojim presvetim
 Šerzu shelim shivéti in umreti. Nav-

dajaj me neprenehama s svojim svetim Duham, in s njegovimi prezhudnimi in svetimi gnadami. Amen.

Svezherno opravilo.

Preden pozhivat gresih, pomisli, kako si zhes dan spolnoval svoje dobre fklepe, ki si jih bil sjutrej storil. Ali si bil framoshljiv seboj in s drugimi? Ši bil krotak, poterpeshljiv, pokoren? Še nisi s jesikam pregreshil soper svojiga blishnjiga? Ši povsdignil kterikrat zhes dan svoje serze k Bogu, svojimu stvarniku? k presvetimu Šerzu svojiga dobrotljiviga Svelizharja? in tako dalje.

Molitev.

O Jesuf, luzh svetá! posvéti v moje serze s svojo vezhno svitlostjo; ras-svétli nozhne tame, ktere v njim prebivajo, s luzhjo svete vére, de te bomo s Ozhetam in svetim Duham v tvoji svitlosti gledali, in s svetim straham molili.

Sahvaljen bodi, o Bog, moj pre-dobrotljivi stvarnik! sa ta dan, in sa

vse dni mojiga shivljenja, ki si jih dal frezhno preshiveti. Sahvaljen bodi sa vse dobrote in milosti, ki si mi jih vsako minuto zhes dan skasoval! Ohranil si me; varoval si me s svojo mogozhno rokó, in tvoja sveta previdnost mi je preskerbela vse potrebno sa dusho in sa teló. Sahvaljen bodi tudi sa vse milosti, ki si jih danashnji dan skasal mojim duhovnim in telesnim dobrotnikam; ki si jih skasal svojim isvoljenim in pa vsim ljudém! Obudi v nasih serzih tako hvaleshnost, kakorshna se spodobi zhloveshkim otrokam imeti do tebe, neskonzhno dobrotljiviga Ozheta, zhigar usmiljenje nima mére, in zhigar radodarna roka nikogar ne odlozhuje.

Póshlji v moje serzé en shark svoje dobrotne luzhi, de rasšvetljen sposnam, v zhim sim te shalil danashnji dan; le-tá naj ogreje in omezhi moje serzé, de shivo obzhutim, kolika nehvaleshnost je, tvojim švetim namenam nasproti delati, in tvojim

sapovedim nepokoren biti. (Pomisli sdaj nekoliko, kako si dan dopernefel, in v zhim si se kej pregrešil?) — Odpusti mi, o dobrotljivi stvarnik, savoljo svoje neskonzhne milosti, vse grehe, s kterimi sim tebe, Vfigamogozhniga, sopet ta dan rasshalil! Šposnam, de je moje serze bilo prenesvéto, in se je tvojim svetim navdajanjem vezhkrat ustavljalo; slaba je bila moja gorezhnost, in mlazhnost v tvoji sveti flushbi me je omagovala. S mislimi, s besedami, s djanjem sim te shalil. Zhe bosh po našlih grehlih s nami delal, o Bog, kdo bo pred teboj obstal!

Sa to v shaloſti ſposnam ſvoje grehe, in te proſim, ne odrezi mi ſvojiga uſmiljenja! V globozhino mojiga ſerza ti vidiš; daj, de ſe v njim tako terdin ſklep poboljšhanja obudí, de te reſ ne bom vezh shalil! V ſadoſtenje ſa moje grehe ti darujem, o nebeſhki Ozhe! ljubesen, ſveſtôbo, pokorſhino, ponishnoſt, pohlevnoſt in vse zhednoſti Šerza Jeſufa, tvojiga

edinorojeniga Šina, zhaštitljive Marije Devize in vseh Švetnikov, kateri te v tvojim vezhnim kraljestvu hvalijo.

Tebi, o moj Bog! darujem ta nozhni pôkoj, in ga sklenem s tistim nozhnim pozhitkam, ki ga je moj visokozhesheni Svelizhar ob svojim zhasu na semlji vshival, njegovo presveto Šerze pa je neprenéhama zhulo in k tebi puhtélo. Zhašté in hvalijo naj te tazhaš vsi prebivavzi nebeshkiga Jerusalema, in s njimi v enoglasji vsak trenutek, kolikorkrat moje serzé udari. Tvoj sim, o Gospod! kadar zhujem; tvoj, kadar spim; tvoj v shivljenji in v smerti! Varovaj me, o Bog, pod svojimi perutami, in brani, de me salesovanje sovrashnikovo ne poshkoduje! Tvoj sveti angelj mi stoj na strani, in tvoj nebeshki blagoslov naj vedno bo nad mano! Po Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Sdihljeji k Jesufovimu Šerzu.

O prefladko Jesufovo Šerze, moja vezhna ljubesen! ti bodi to nozh moje pozhivalishe. Dovôli, de moja dusha gre notri v prezhudno pokojishe, v katerim je nekdej pozhival sveti Janes, tvoj ljubesnivi uzhenetz. Ta zhas, ko bodo telefni pozhutki spali, naj ona tukaj v tvoji ljubesni zhuje, in tvoje velizhastvo premishluje. V tim pokoji bom spal, in pozhival, de bo moje spanje s tvojim nekdanjim spanjem na svetu sklenjeno, zhisto in sveto, in pred Bogam saflushno in prijetno. Ohrani me milostljivo v svojim svetim spominu, o moj Jesus! tazhas, ko spim, desiravno jes na tebe ne morem misliti; ti, ki si se s milostljivo ljubesnijo mene spomnil, preden sim jes samogel na te misliti, de se v svetim veselji ob jutranjim dnevu sbudim, in ti vnovizh s svestim serzam flushim. Amen.

K prezhisti Marii Devizi in Svetnikam Boshjim.

O Mati svete zhiftofi! varovaj moje spanje, in s svojo materno ljubesnijo zhuj nad mojo dusho in telefam, de mi nobena nezhistá misel dushe ne omadesha, sa ktero je tvoj ljubesnjivi Sin svojo drago kri prelil!

Sveti angelj Boshji! stoj mi ob defnizi, de se ne predersne poglavar tamè se k meni priblishati, in de mi ne shkoduje otrok hudôbe!

Svetniki in Isvoljeni Boshji! profite sa me, de naj mi bo milostljiv usmiljeni Bog, naj posabi mojih hudobij, ter me pod svojo obrambo varuje, dokler ne sagine senza, in se sasná vezhni dan, de bom v kraljestvu vezhne zhisti Boshje usmiljenje vekomaj prepéval! Amen.

Šklep.

Dodéli, o usmiljeni Bog! savoljo svojiga svetiga Iména, všim bolnim

in nadlošnim, vſim popotnim in ſhaloſtnim — mir in polajſhanje; daruj duſham naſhih bratov, ki ſo v Goſpodu ſaſpali, vezhni pokoj. Po Kriſtuſu, Goſpodu naſhim. Amen.

Jes pa grem pozhivat v Iménu naſhiga Goſpoda Jeſuſa Kriſtuſa, kateri me je s ſvojo predrago kervjo odreſhil. On naj me blagoſlovi, vodi, in vlada, ter pripelje po tem ſhivljenji v vezhni pokoj! Amen.

V tvoje roke, o Goſpod! ſrozhim ſvojo duſho! Ti ſi me odreſhil, o uſmiljeni Bog!

Jeſuſ Naſarenzhan, judovſki kralj! obvaruj me nagle in neprevi-dene ſmerti!

Šveti Bog, ſveti mogozhni Bog, ſveti neumerljivi Bog, uſmili ſe naſ! Amen.

Şerze Mariino.

Nauk od zheſhenja Mariiniga Şerza.

Nobeno ferze, piſhe imenitni duhovni uzhenik Şinzel, ni bilo Jeſuſovimu Şerzu bolj udano, nobeno s njim tako terdno ſkle-njeno, in mu tolikanj podobno, kakor Şerze Mariino. Sa to tudi ni bilo ferza na ſemlji tako obilnih miloſt, tako viſokiga v zhe-dnoſtih, tako neismerjeniga v ljubezni, po-hlevnoſti, in ponishnoſti, kakor je bilo Şerze Mariino. Kdor koli Şerze Jeſuſovo v reſnizi moli, ſe bo tudi unel ſa zheſhenje Şerza njegove preſvete Matere. Ni ga ferza v nebelih ſa Şerzam Jeſuſovim zhaſtitljivſhiga od Şerza neomadeshane njegove Matere; to-rej ſa Jeſuſovim Şerzam Şerze Mariino ſa-fluſhi vſo naſho ljubesen in zheſhenje. Sv. Bernard pravi: „Ne vidim Matere bres De-teta, in Deteta ne bres Matere“.

„Kdor ljubi Jeſuſa, tudi njegovo Ma-ter ljubi, in kdor Mater ljubi, ljubi tudi Je-ſuſa“. To je bil pregovor svelizhane Ar-mele, in to terdijo vſi bogabojezhi kriſtjanje. Prav in ſpodobno je tedaj, de tudi Mariino Şerze zhaſtimo. To Şerze je nedolſhno,

zhisto vfiga greha, s vsimi zhednostmi osalj-
fhanu, in vse plamezhe v ljubesni Boshji;
je Šerze nafhe Matere, ki naf perferzhno
ljubi, in sheli od naf biti ljubljeno; Šerze
nafhe Matere, ktera je vse nafhe prijasnosti
in ljubesni vredna. S zhefhenjem, ki ga
Maternimu Šerzu dajemo, zhaftimò tudi Si-
novo Šerze, ker „vsa zhaft, ki jo Materi
dajemo, je Šinova“, pravi sv. Bernard.
Poboshnost do Mariiniga Šerza je nar bolj-
fhi pomozhek, v poboshnosti do Jesufoviga
Šerza rafti; fkosi Materno Šerze bomo
perfhlji do Šinoviga Šerza. „Milofti bomo
ifkali, in po Marii je bomo ifkali“, pravi
sv. Bernard. Od todi is-haja, de, kjerkoli
fo jeli Jesufovo Šerze zhaftiti, fo tudi Ma-
riinimu Šerzu posebno zhaft fkasovali. —

Ko je Jesus Kristus na krishu v filnih
bolezhinah umiral in umerl, je Bogu Ozhetu
nar vezhi dar pernesel za zhloveshki rod;
tudi Marija je takrat v neismernih britko-
ftih Bogu nar vezhi dar darovala: „shiv-
ljenje fvojiga Boshjiga Šina mu je daro-
vala“. Torej pravi fveti Avgufhtin: „Dva
altarja moja dusha ta dan najde; eniga v
Kristufovim telesu, eniga v Devizhnim
Šerzu; na unim se daruje Šinovo mesó, na
tim Devizhna dusha“. Per tim darovanji naf
je Jesus Marii, svoji Materi, otroke isrozhil;
od tiftihmal smo njeni, in upamo, po nji vse

dosezhi, kar nam je k svelizhanju potrebno. Od todi is-haja, de se Marija od nekdej v katolifhki zerkvi tolikanj perferzhno zhafti. Šveti Ziril, Alekfandrijski patriarh, ki je v létu 444 po Kristusovim rojstvu umerl, od Mariiniga zhefhjenja tako-le pishe: „Bodi od mene zhefhena, Marija, Mati mojiga Boga, zhaftitljiva bramba vfiga kerfhanftva! fvetilnica, ki nikdar ne ugafne; lefkajozha svesda refnize in praviga nauka! Bodi od mene zhefhena, Marija! ti, ki si v fvojim zhiftim devifhkim telefonu Neskonzhniga, Nesapopadljiviga nofila; ti, po kateri edini je presveti Trojizi prava zhaft in molitev perfhla; po kateri dragi krish odrefhjenja po vsem fvetu flovi; po kateri nebefa velizhaftvujejo, se angeli veselé; se lize semlje obnovi; peklenfski duhovi ftrepetajo; fkufhnjavez pobegne; se gresfhni Adamov rod sopet k nebefam povsdigne, in Šolnze pravize in refnize nad grobovi malikovanja vnovizh is-haja! Bodi mi zhefhena, Marija! po kateri se véni kerfta vdeleshujejo, in s oljem veselja pomasujejo! Bodi mi zhefhena, Marija! po kateri je edini Boshji Šin prava in edina luzh fvetá, tifte rasfvetlil, ki fedé v fmertni fenzi! Kdo samore tebe, o neisrezhena, fвета Deviza! kdo te samore fpodobno hvaliti!“ — Is tiga vidimo, kako perferzhno fo prezej prvi kristjanje

Marijo zhaftili, in koliko saupanje fo do njene profhnje imeli. Ne fama od febe dati, ampak s svojo mogozhno profhnjo per Bogu nam samore ona vse gnade dosezhi, ki fo potrebne, poboshno in po Boshji volji shiveti; njeno Šerze je tozhilo, po katerim vse te gnade k nam tekó. Ne tavshente, ampak milijone katolifhkih kristjanov vsake ftarosti, ftanu in spola se je sa tiga del slafti dan-danafhnji presvetimu Mariinimu Šerzu popolnoma isrozhilo, de bi po mogozhni profhnji tiga fvetiga Šerza svelizhanje dosegli. To zheshenje fo tudi ranjki papesh Gregori XVI. v svojim pismu do vodja bratovshine v Parisu v letu 1838 ozhitno rasodeli, in rekli, de jim nizh tako per ferzu ni, kakor, kolikor se le more, frezho kerfhanfkih vernih svifhati in zheshenje devifhke Matere Boshje rasfhiriti, ktera, kraljiza Bogu ob defnizi ftoje, v slatim oblazhilu in pifani napravi, vse od njega samore dosezhi, in ktera je prava bramba katolifhke zerkve, in nafhe nar svestejfhi upanje.

Zheshenje presvetiga Mariiniga Šerza je tedaj od zerkve poterjeno. Šveta zerkev je s tim poterjenjem le to na snanje dala, kar je Bog sam s neshtevilnimi zhudeshi fprizhal, ki se vedno na profhnjo tiga mo-

gozhniga Šerza godé, de mu je namrežh to zhefhenje ljubo in prijetno.

Ako tedaj shelifh to fvetó in neomadeshano Šerze zhaftiti, in se s njegovo proshnjo per Bogu svelizhati; persadevaj si, temu študenžu vseh zhednoft, vse lepote in fladkofti, temu sakladu vseh miloft Boshjih s svefto ljubesnijo ftanovitno vdanimu biti. To bofh pa s tim pokasal, ako se v vseh okolifhinah shivljenja po njenim shivljenji ravnafh, ako si persadevafh, ji slafti v fveti zhiftofti, in krotki ponishnofti vedno podoben biti, in pri nji v ta namen pomozhi ifhefh.

Ko Mariino Šerze zhaftifh, ne misli si famo telefhniga ferza, ampak misli si slafti njeno duhovno Šerze, to je, poftavi si pred ozhí vse njeno shivljenje, njene fвете misli in shelje, njene nebefhke samifhljenja in obzhutenja, njeno gorezhe hrepenenje po Bogu, njeno ljubesen do Boga in blishnjiga, ki je bres mére, njene fvitte zhednofti, in persadevaj si, jo v vsm poftnémati. Kdor sgled Mariiniga lepiga shivljenja pred ozhmí ima, in se v refnizi trudi, po njim shiveti, se v britkoftih in fkufhnjavah, zhe per nji pomozhi ifhe, preprizha, kako refnizhno je, kar fv. Bernard od Marije pishe: „She nikdar ni bilo flifhati, de bi kateri smed tiftih od tebe sapufhen bil, ki fo pod tvojo

obrambo pribeshali, tebe pomozhi profili, in se tvoji profhnji per Bogu isrozhili“.

*Sazhetek in prezhudno rasfhirjanje
bratovshine zhiftiga in neoma-
deshaniga Mariiniga Šerza.*

She 1668. léta je rimfka zérkev ozhitne poboshnosti (ali andohti) k Mariinimu neomadeshanimu Šerzu dovolila, in bilo je do 1743. léta v katolifhki zerkvi fhtiri in ofemdefet bratovshin Mariiniga presvetiga Šerza. Šzhafama, posebno ob zhafu hudih vojská, je hudobija možnó gospodarila, in te poboshnosti in bratovshine so opefhale. Bred nekaj zhafam pa se je zhaft do Marije „Matere lepe ljubesni“ sopet jála možnó rasfhirjati, in kolikor bolj se hudobija fhopiri in kofhati nad vřim, kar je Jesufoviga in Mariiniga, toliko bolj se od druge ftrani v bogabojezhnih ferzih vnéma in gorí zhifta ljubesen do Jesufoviga in Mariiniga Šerza. Sazhelo se je to zhefhenje tako-le:

V fredí Parisa, poglavitniga franzovřkiga méřta, je farna zerkv Marije Devize premagavke. Ta fara je v tiftim oddelku méřta, kjer so fkorej vři prebivavzi v nagnjufni posheljivořti shivéli, in le po dobizhku hrepenéli; bili so vři perřténí in

mešeni; sveta vera jim ni bila mar, she sanizhevali so s merslim ferzam njene svete shege in opravila. Bila je fkorej prasna zerkev Marije Devize ob nar vezhih prasnikih, in svete sakramente so bili tako opustili, de jih she na smertni postelji niso marali prejemati. Viditi je bilo, de sveta vera v njih ferzih ni bila opefhala, ampak fzélama ugafnila. Pobóshni in bogabojézhi pastir sgubljenih ovzhiz tiftiga kraja ni najdel drusiga pribeshalifha, kakor svojo filno shaloft usmiljenimu Svelizharju potoshiti, in svoje teshko ferze pred njegovo neomadeshano Materjo isлити.

Tretjiga grudna v 1836. letu je sveto mafho na tiftim altarji Marije Devize Bogu daroval, ki je od tiftihmal posvezhen zhefhenju njeniga neomadeshaniga Šerza. V spomin mu je perfhlo, kako bres Boshjiga strahú njegovi faráni shivé, in bitka shaloft mu je objémala ferzé. Globoko v duhu ga je bolelo, ker je vidil, de je trud in delo fkosi pet lét vse sgubljeno. V tih teshavah med sveto mafho ga neprevidama obide misel, de naj svojo faro presvetimu in neomadeshanimu Šerzu Marije Devize perporozhí, de bo pomagal tako greschnikam k pokóri. Ta misel ga je v molitvi motila in motila, in shelel je, se je snebiti; pa kolikorkrat jo je odpravil, se je vnovizh po-

vernila — zelo do sanktusa. Sdaj pa je Boga ponishno poprofil, de naj ga reshi ptujih misel, ker bo opravljal tólikanj sveto opravilo; — in Bog ga je uflishal. Pa kakor je odmasheval, se je poprenja misel s toliko mozhjó vernila, de se je dóbri pastir va-njo vdal, ker si je mislil: „Taka pobóshnost k preblasheni Marii Devizi bi utegnila vender le dobrena-fledke imeti, — bom poskufil“.

Enajstiga grudna, bila je tretja adventna nedelja, osnani ta duhoven pred véliko masho, de bo svezhér ob sedmih v farni zerkvi nekako opravilo s namenam, de bi po profhnji Mariiniga Šerza od usmiljeniga Boga spreobrnjenje gresnikov sprofil. Kakó frezhen je snidek tiga sazhetka bil, bogabojezhi duhoven takó-le perpoveduje: „Štrah, nepokoj, in le malo upanja se je zeli dan v mojim ferzu meshalo: potem foditi, kólikor je bilo ljudi per véliki mashi, sim si mislil, jih bo svezhér komej sheftdeset, ali sedemdeset; ali ná! — ob sedmih sim nashel v zerkvi fhtiri sto do pét sto ljudi. Vidil sim jih toliko v zerkev priti le ob vélikih prasniki, o Boshizhi in o Veliki nozhi, fizer ne toliko, in slahti ne toliko mósh. Kaj jih je koli sem pergvalo? Vezhi del she niso vedili, kaj se je bilo sgodilo; zerkev so ob tako nenavad-

nim zhasu odperto nashli, in fo va-njo prishli.

Opravilo se je s vezhernizami Matere Boshje sazhélo. Ljudje fo bili sizer mirni, vender tako mersloferzhni, de niso vedili, zhimu fo v zerkvi. Po vezhernizah je bil v kratkim nauku namen tiga opravila rasodet in rasloshen, ki fo ga prizhujozhi sheljno poslusnali. Kakó jim je ta nauk v ferze ségel, se je per molitvah pred sheg-nam pokasalo, ker fo jih vsi sa mashnikam molili. Per lavretanskih litanijah se je bila gorezhnost she bolj vnela, de fo besede: „pribeshalishe gresnikov!“ sami od sebe trikrat ponovili; tako tudi besede: „sanefi nam, o Gospod!“ — To duhovna, ki je pred fvetim Reshnjim Telesam klezhal, možhno v ferze gine; tajati se mu ferzé sazhne; povsdigne ozhi k Mariini podobi in rezhe: „O moja ljuba mati! ti flisshish, s kakoshno ljubesnijo in saupanjem k tebi klizhejo; ti bosh sáj té uboge gresnike refhila, kateri te svoje pribeshalishe imenujejo. O Marija! sprejmi to poboshno saveso, in v snamnje tiga sprofi, de se ta in ta I. spreoberne; jutri pojdem k njemu v tvojim iménu.“

I. je bil star mosh visoke posvetne zhasi, pa flabe vere od mladih nóg. Bil je she zhes osemdeset lét star, flép in bo-

lan, pa od duhovna nizh ni hotel flifhati. Desetkrat se mu je she ravno ta duhoven ponujal, pa nobenkrat ni bil sprejét. Dvanajstiga grudna — bilo je she po tistih vezhernizah — se pastir vnovizh k njemu poskusi, in sopet ga hozhejo odpraviti, on pa se ni dal odverniti, in je bil po tem respeljan k bolniku. Ko se je bil s njim nekoliko perjasno poménil, bolnik rezhe: „Gospod fajmoshter, prosim, dajte mi sveti shengen!“ Ko sim mu to sheljó spolnil — pripoveduje ta duhoven — mi on rezhe: „„O kako dobro mi dé vashe obiskanje: viditi vas ne morem, pa vas ho prizhujozhnost zhutim; odkar ste per meni, zhutim mir, pokoj in veselje, kakorshniga she nisim imel“““. Viditi, de je tako omezhen, duhovnu ni bilo vezh teshko, ga napraviti, de se je spovedal, in svete sakramente prejél. Veliko milost je Bog temu spokorniku delil, on pa je vse dobro obernil. Shivel je she shtiri mesze; je bil ves vdan v Boshjo sveto voljo, je Boga perferzhno ljubil, in vsak dan v njegovo zhaft obernil.

Spreobernjenje tolikanj terdovratniga greshnika, ki je vezh let bres svete vére v flepoti shivel, je duhovnu vso malosferzhnost odvselo; terdno je saupal, de je njegovo djanje in prisadevanje Bogu prijetno, in de mu bo v tim ték in frezho dal. Na-

ménil si je bil namrežh napraviti bratovšhino k zhafti „presvetiga neomadeshaniga Šerza Marije Devize“; postave je bil she spisal, in Pariskhi véliki fhkof so jih 22. Švezhana poterdili, in vanjo sapisovati dovolili. Kmalo se je v tisti fari vse spremenilo; ljudje so sazheli lepshi shiveti, v zerkev pridno hoditi, pogosto premjati svete sakramente, in od tistiga zhasa se je verstilo prezhudno spreobrnjenje sa spreobrnjenjem. Is prejemanja sakramentov o Veliki nozhi se vidi, kako vse drugazhi so bili sazheli ljudje shiveti. Smed 26000 do 27000 prebivavzov tiste fare — de se Bogu usmili! — jih ni bilo vezh kakor sedem sto in dvajset o Veliki nozhi v letu 1835 per svetim obhajilu. Tako je bila opefhala sveta véra! V letu 1838 pa jih je prejelo she dvanajst tavshent velikonozhno sveto obhajilo. In bilo je sanaprej zhedalje bolje; veliko sarafshnih gresfhnikov se je spreobrnilo, in rasodevala se je prezhudna gnada Gospodova, in velika mozh presvetiga Šerza Marije Devize. Gresfhniki vsi terdovratni so se sboljshali in omezili; ljudje, popolnoma od svetiga Boga odpadli, so se k njemu vernili; nefrezhni, v grehu ostarani, so se s folsami spovedovali. Tudi od telefnihi bolesen so bili osdravljani, slepi so spregledovali i. t. d.

Ker se je bilo na Mariino prošnjo še toliko prezhudnih spreobrnjenj sgodilo, je uni poboshni mafhnik fklenil, bratovfhino s njenimi postavami v Rim poterdit poslati, in profiti, de bi ta bratovfhina Marije Devize v Parisu bila povsdignjena v poglavitno ali mater-bratovfhino vse franzosovske deshele. V ferze je savefelilo svetiga ozheta papesha Gregorja XVI., ko so svedili, kako velike gnade so na prošnjo Mariiniga Šerza grefhnikam v delesh prifhle, ker Marija je bila vselej pribeshalifhe grefhnikov. Shelja je svetiga ozheta obfhla, de bi se vse kerfhanstvo té dobrote vdeleshilo; torej so bogabojezhimu duhovnu to prošnjo radi dovolili, in so fhe veliko vezh storili, ker so s raspisam v letu 1838, 24. maliga travna v Parisu per Marii Devizi napravljeno bratovfhino njeniga neomadeshaniga Šerza sa spreobrnjenje grefhnikov povsdignili v mater-bratovfhino sa ves svet, in so ji dodelili vse odpustke, ki so v tih bukvah sapisani, in ktere imajo tudi druge bratovfhine Mariiniga Šerza, kolikor so s materjo-bratovfhino v Parisu fklenjene.

Ni isrezhi, kako hitro se je ta bratovfhina po vsm Franzosovskim, in po vsm svetu rasshirila. V dveh letih je bilo samo v Parisu ofem in petdeset tavshent devet

sto dva in fheftdefet va-njo sapifanih, in v drusih mestih in vaféh je imela ta poglavitna bratovfhina she sto fedem in ofemdefet poddrushniz. Od vsih ftrani fo terdovratne gresfnike v molitve matere-bratovfhine priporozhevali, in velikrat fo bili she tifti dan neutegama omezheni, ko fo bili s prishnize priporozheni. Mifionarji fo jo med divjaki napravili, ktere fo spreobernili; in fprofili fo vezhkrat s njo zhudno spreobernenje naj fvojoglavnistih nejevernikov. Kjer koli fo véni od té bratovfhine svedili, fo se je s veseljem in gorezhnostjo poprijeli. V letu 1843 je mati-bratovfhina v Parisu imela she tri tavshent tri sto fhtiri in ofemdefet poddrushniz. Šlifhi fe, de, kjer fe je ta bratovfhina prav prijela, fe je véra poshivila, poboshnost sbudila, fveti sakramenti fe bolj pogofto prejemajo, in zerkve fe zhudno mozno obifkujejo. Tako dobrotljivo fe Deviza Marija fkasuje tiftim, sa ktere ljudjé per njenim maternim Šerzu pomozhi profijo. Pod njeno obrambo naj nobeden ne obupa, ker njena pomozh per Bogu je velika, in njena ljubesen do ljudi nima mére.

Duhovne dobrote bratovfhine.

Bratovfhina ima namen, po mozni profhnji Mariiniga presvetiga Šerza spre-

bernjenje grešnikov in krivoverzov od Boga sprostiti. Ravno is tiga persadevanja pa tudi obilne gnade isvirajo.

Perva in nar vezhi gnada je gotovo ta, de se deleshne storé Jesufoviga višoziga saflushenja in odrefhenja. Namen Jesufoviga odrefhenja je, grešni svét vezhniga pogubljenja otéti; in ta namen podpérajó tovarshi bratovshine, torej imajo delesh v Jesufovím saflushenji. Druga dobrota je vesela vest, s vedno molitevjo k svelizhannju neumerjzohih dufh kej perpomozhi. K temu naf opominja sv. Apostel Jakop, rekozh: Moji bratje, ako je kdo smed val od refnize safhél, in ga kdo spreoberne, vedi, kdor grešnika od njegove smote verne, otmè njegovo dufho smerti, in veliko grehov pokrije. 5, 19. 20. Tretja dobrota je, de perhajamo fami s tim sméraj boljshi, in Bogu ljubshi; ker, zhe hozhe kdo sa spreobernjenje grešnikov s pridam moliti, mora sam spreobernjen biti.

Tim dobrotam so sveti Ozhe Gregori XVI. she veliko odpustkov perstavili, ki se jih samorejo tovarshi bratovshine vdeleshevati. Dnevi popolnama odpustkov so: 1) dan sprejetja v bratovshino, 2) prasniki bratovshine ali: nedelja pred Šeptvagesimo, 3) novo leto, 4) Švezhniza, 5) Mariino osnano-

vanje, 6) Mariino rojstvo, 7) Vnebovsetje, 8) zhisto spozhetje, 9) sedem shaloft Marije Devize, 10) spreoburnjenje svetiga Pavla, 11) prasniki svete Marije Magdalene, 12) sv. Joshefa, 13) sv. Janesa Kerst., 14) vsaki mesez dvakrat ob radovoljnih dnevih, ki se samorejo tudi sa dushe v vizah obernti, 15) o smertni uri, ako se fkefano spovedó, in sveto obhajilo prejmejo, in ko bi jim tiga ne bilo mogozhe, zhe presveto ime **Jesuf** s besedo, ali v ferzu klizhejo, 16) ob dnevu, ko so bili kerfheni. Odpustke dosezhi, je potrebno, se ob imenovanih prasniki s fkefanim ferzam spovedati, sakrament svetiga Reshnjiga Telefa prejeti, in vsak dan „Zhesheho Marijo“ s perftavkam: „**O Marija**, perbeshalifhe gresnikov, profi sa nas!“ moliti.

V **Jesufovim** in **Mariinim** Šerzu je **Bog** obiln študenez svoje neskonzhne milosti odperl sa vse ljudstva in narode; is tih študenov sajémajmo shivesh sa neumerjozhe dushe! Veliko tavshent jih je fhe v nefrezhnih smotah; veliko tavshent popolnoma bres vére; koliko jih je pa med katolifhkimi kristjani, kateri bres **Boga** v toliki flepoti shivé, de ni od nikódar upanja, de bi se kedej sposnali, zhe jih ne bo **Bog** takorekozh perfilil s svojo prav posebno gnado! Taka gnada spreoburnjenja pa je dar **Bosh-**

ji, ki ga moramo od Boga profiti. Komur je tedaj per serzu toliko milijonov sbéganih duš, katerih vsaka je podoba Boshja, in vezh, kakor ves svet vredna, bodi v ti bratovshini, ali ne, naj si prisadeva, po svoji smoshnosti, ali s uzhenjem, svarjenjem opominovanjem, s lepim sgledam, ali milovshino, molitvijo, in kakor more, kej k spreobrnjenju gresnikov pripomozhi. Ko bi kdo s lastnimi ozhmi vidil: sdaj sdaj se lozhi ena duša v grehu, ki vekomaj ne bo Boga gledala, obljubim, de bi on tudi umerl rad sa njo, ko bi jo s svojo smertjo samogel obvarovati pogubljenja: pa s manjšim trudam, kakor s smertjo, samoremo veliko veliko sa tiste storiti, ki so she bliso zhasne in vezhne smerti, ako jih v molitvi, ali v prejemanji svetih sakramentov priporozhujemo Jesufovimu in Mariinimu presvetimu Šerzu. —

Bratam in sestram bratovshine je v ta namen svétovano, vsak dan moliti molitev: „Spomni se, preusmiljena Deviza“ i. t. d.; vezhkrat svete sakramente prejeti; ki premorejo, ubogajme dajati; in slasti prasnike bratovshine s pridam sa gresnike dopernefti. Prasniki bratovshine pa so: Prasnik Mariiniga Šerza drugo nedeljo po Velikim Šhmarnji; nedelja pred Šeptvagesimo, in sgorej imenovani prasniki, ob kte-

rih fo popolnoma odpustki; in verh tih tudi vsaka fabota fkosi leto, posebno vsaka perva fabota v meszu. Ob fabotah fkosi zelo leto sunej vélike fabote fe v Šhtrasburgu na Franzosovskim v fhkofijski zerkvi per altarji shalofne Matere Boshje sjutrej o poli fhestih sveta masha bere prezhistimu Mariinimu Šerzu v zhaft sa spreobernjenje gresnikov, s ktero naj bi se bratje in sestře bratovshine v duhu fklenili, in slafti té dni sa spreobernjenje gresnikov molili.

V f a k d a n j e o p r a v i l a k Mariinimu Šerzu.

J u t r a n j a m o l i t e v.

V iménu Boga Ozheta, in Šina, in svetiga Duha. Amen.

Moj Bog in moj Gospod! k tebi povsdignem svojiga duha in te sahvalim is vsiga svojiga serza sa sladki pozhitek te nozhí. Bodi zheshen in hvaljen, de fi mi sopet dal en dan doshiveti, de samorem v vsih zhednostih rasti in tebi sméraj bolj dopasti! Is ozhetovske ljubeshni do mene fi mi dosdej shivljenje ohranil, in fi tako dobrotljivo sa-me fkerbel; jest

pa sim se ti sa té tolike dobrote še tako malo sahalil! O predobrotljivi Ozhe, usmili se me! Rasvetli s luzhjo svoje gnade mojo dusho, de bom zeli dan svojiga Svelizharja, Jesusa Kristusa, pred ozhmi imel, kateri je naj lepši sgled ponishnosti, ljubeshni, pohlevnosti, poterpeshljivosti, de moje serze v skerbeh in nepokoji le v tebi pokoj in tolashbo najde. Ne daj v mojim serzu prostora sovrashtvu, nevoshljivosti in savidnosti; le resnizhna, nesamopridna ljubesen do blishnjiga naj v njem kraljuje. Obvaruj moj jesik, de ne bo nizh govoril, kar bi tebe rasshaliti utegnilo; nikar ne dopusti, de bi moji pozhutki po rezheh hrepenéli, ktere v greh peljejo. Vodi vse moje stopinje, de se soper tvoje svete saposvedi ne pregreshim. Blagoslovi, o Gospod! ta jutranji zhas moje dobre sklepe, mojo slabo voljo in moje serze, de namen doseshem, savoljo kteriga me je tvoja ljubesen stvarila.

Sahvalim te is globozhine svojiga serza, de fi me bres vfiga mojiga saflushenja odreshil in posvetil, in k pravi veri svoje svete zerkve poklizal. Darujem ti svojo dusho in vse njene mozhi, svoje telo in vse njegove nagnjenja. To svojo daritev sklenem, o moj Bog! s nar svetejsihi daritvijo telefa in kervi Jesufa Kristusa, tvojiga edinorojeniga Sina, na vsih altarjih, kjer koli bo tebi, nebeshkimu Ozhetu, dan darovan. Vdeleshi me vsih gnad, ktere ta daritev pri tvoji nefkonzhni milosti sadobi. Ljubesnживi Jesus! uslisshi moje sdi-hovanje in blagoslovi me, de bom poshivljen in s tolashbo svete vere k svojim opravilam shel; daj mi gnado, de v stiskah in nadlogah ne omagam, de tolashbe sveta ne ishem, temuzh, de poterpeshljivo svoj krish prenesem in se spomnim, de si tudi ti sa-me bres tolashbe na krishu vifel. S tabo tedej grem k svojim opravilam; v tvojim presvetim imenu

in tebi v zhaſt naj ſe danſ vſe ſgo-
 di; dodeli mi mozh, tebi ſveſto ſlu-
 ſhiti, de ſe bom, zhe me Bog ſhe
 danſ ſ ſvetá poklizhe, veſeliti ſamo-
 gel, de ſim danáſhnji dan doſhivel.
 Ofrezhi in oblagodari tudi moje ſtar-
 ſhe, perjatle, dobrotnike in vſe, ſ
 kterimi ſhivim. Šveta Marija, Mati
 Boshja, ſveti angelj varh, vſi ſvet-
 niki! profite ſa-me, de po vaſhim
 ſgledu Boshjo voljo ſpolnim in vezh-
 no ſvelizhanje doſeſhem. Zhaſt bodi
 Bogu Ozhetu, in Šinu in ſvetimu
 Duhu ſdaj in na vſe vezhne zháſe!
 Amen.

M o l i t e v

k Materi Boshji.

O moja preljuba Mati, ſveta De-
 viza Marija! glej, jes, tvoj otrok,
 perbeſhim pod tvojo varſtvo ſoper
 vſe nevarnoſti in ſkuſhnjave danáſh-
 njiga dneva! Darujem ti ſvoje ozhi,
 uſheſa, jeſik, roke in ſerze, de jih

všiga greha obvárufesh. Pridi mi na pomozh, de nikoli tvojiga Šina, svojiga Boga, ne rasshalim. Kadar bodo skušhnjave zhes-me perderle, hozhem k tebi sdihovati in klizati: „Prešveta Deviza! v skušhnjavi se snajdem, pomagaj mi!“ Vef sim Jesufov in Mariin; Jesusu in Marii sim se sa vezhne zhale v dar dal!

Po svojim svetim devišhtvu in neomadeshanim spozhetji ozhiſti, o prezhiſta Deviza! moje serze, moje telo in moja duſho v imenu Boga Ozheta in Šina in svetiga Duha. Amen.

Ponovljenje obljube sa tovarſhe bratovſhine Mariiniga Šerza.

Šveta Marija, prezhiſta Deviza in Mati Boshja! jes I. te svolim danſ in vſelej ſvojo goſpo, ſvojo frednizo in beſednizo, in terdno ſklenem, tvoje preſveto in neomadeshano Šerze zhaſtiti, in nikoli nizh ne govoriti, ne ſtoriti, ne dopuſtiti, kar bi tvoje pre-

sveto, ljubesnjivo Šerze shaliti utegnilo. Obljubim ti s vſo ſveſtobo, smér-
raj tako ponishno in zhiſto shiveti,
kakor ſi ti shivela, in ſi tudi persa-
devati, de bodo vſi moji blishnji tebe
ljubili in tvoje preſveto Šerze zha-
ſtili. Vsemi me v ſvoje preljubes-
njivo Šerze, proſim te, bodi mi po-
mozhniza v vſih mojih delih in ne
ſapuſti me ob ſmertni uri! Amen.

M o l i t e v

k preſvetimu Mariinimu Šerzu.

O zhiſto, neomadeshano, ſveto,
preljubesnjivo Mariino Šerze! po-
sdravim, zhaſtim, hvalim, povifhujem
te, drago in imenitno delo vſigamo-
gozhne roke Boſhje, ſtudenez vſih
zhednoſt! vſe to s tiſto poboshnoſtjo,
s ktero ſo te poboshne ſerza vſih
zhaſov zhaſtile in rasveſeljevale. Ti
ſi po ſvoji ſvetoſti, ſveſtobi, ponishno-
ſti, zhiſtoſti, poterpeſhljivoſti in lju-
besni nar vezhi dopadenje preſvetiga

Jesufoviga Šerza! V tebi, o prezhista Deviza! v tvojim devishkim Šerzu gorí nar vezhi ljubesen do Boga in shelja, vse ljudi k pravimu sposnanju Boga in k vezhnimu svelizhanju perpeljati. O sveta Marija! savoljo tvojiga ljubesnjiviga mater-niga Šerza te prosim, sadobi mi mozh, vse, kar je gresfniga, is svojiga serza istrebiti, de bo podobno tvojimu zhistimu Šerzu. Šprofi meni, revnimu gresfniku, tudi gnado, svojiga Boga s saupljivim serzam ljubiti, de bom vreden, ga s tabo vred vekoma v nebelih gledati in vshivati. Po Jesusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Vfakdanja molitev

k Materi Boshji sa spreobrnjenje gresfnikov.

(Švetiga Bernarda.)

Špomni se, o preusmiljena Deviza Marija! de she nikdar ni bilo slifha-

no, de bi kateri smed tistih od tebe
 sapušhen bil, ki so pod tvoje varstvo
 perbeshali, tebe pomozhi profili, in
 se tvoji proshnji per Bogu isrozhili.
 Poln tega saupanja hitim k tebi, o
 deviz Deviza! k tebi pridem, pred
 tabo stojim greslnik sdihaiozh: Ne
 saversi mojih proshinj, o Mati Be-
 fede! temuzh milostivo me flifhi in
 uflifhi. Amen.

*Sdihljeji k presvetimu Mariinimu
 Šerzu.*

O Mariino Šerze! ki si Jesufo-
 vimu Šerzu toliko podobno; sprosi mi
 gnado, de bo tudi moje serze Jesu-
 fovimu Šerzu podobno!

O Mariino Šerze; ki si vedno
 vneto od ljubeshni Jesufove; ushgi
 tudi moje serze s ognjem te lju-
 besni!

O neomadeshano Mariino Šerze!
 ozhisti tudi moje serze vsih grehov!

O krotko, ljubeshnjivo Mariino

Šerze! bodi v vseh mojih potrebah
moja tolashba, in moje perbeshalifhe
ob smertni uri! O devishko, prezhi-
sto Mariino Šerze, dopadajenje Je-
susoviga Šerza! sprosi mi gnado, de
bo tudi moje serze tvojimu Šinu do-
padlo!

O Šerze Marije, Šerze Matere
usmiljenja! vlij v moje serze ljubesen,
usmiljenje in mir!

O Šerze Marije, Šerze Matere
svete ljubezni! napolni moje serze s
svojo sveto ljubesnijo!

O Mariino Šerze! vfiga se ti da-
rujem; sprejmi me in varvaj me!

O Marija! po tvojim presvetim
Šerzu te prosim, sadobi mi gnado
ponishniga duha, zhiftiga serza in
telefa in vedno budezhe vesti!

O sveto, neomadeshano Mariino
Šerze! bodi vselej in povsod spo-
snano, ljubljeno, hvaljeno, blasheno,
zhesheho in povelizhevano!

*Posamesne molitve enake ojstrim
pshizam.*

Peklenfki duh, ftari foyrashnik, si veliko persadeva soper poboshne; pa s Boshjo besedo svefta dufha hudizha premaga in ga pod nogami potapta; Boshja beseda je ojftira pshiza soper foyrashnika.

Zhe te tedej trohljivo mefo v greh vle-
zhe, moli in rezi:

*„Presuni s svojim straham moje me-
fo, ker se tvoje sodbe bojim!“*

Zhe se hudo natolzovanje pertakne,
moli, in rezi:

*„Bog! stvari v meni novo ferze, in
obnovi v meni praviga duha!“*

Zhe te huda shalost ftifka, moli in rezi:

*„Daj mi spet veselje svojiga sveli-
zhanja, in s mozhnim duham me po-
terdi!“*

Zhe te nezhimurna hvala mika, moli:

*„Ne nam, o Gospod! ne nam, am-
pak svojimu imenu daj hvalo!“*

Zhe te obupnost nadlegva, moli:

*„Gospod! ti si moje upanje od moje
mladofti; od mojiga rojstva si ti moj varh!“*

Zhe se ferzu nizh ne ljubi, moli in rezi:

*„Pomagaj mi, in bom refhen, in
bom tvoje pravize vedno premifhljeval!“*

Zhe se ti delo perftudi, moli:

„Glej mojo niskost in moje delo, in odpusti mi vse moje grehe.“

Zhe te jesa moti, moli in rezi:

„Gospod! daj poterpeshljivoost in mir svojimu hlapzu, de moja dusha ob nebeshko krono ne pride, ker si djal: V svoji poterpeshljivoosti bote svoje dushe ohranili.“

Zhe te prevezh piti in jesti shene, moli in rezi:

„Nebeshko kraljestvo ni jed in pijazha, ampak mir in veselje v svetim Duhu. Duh je, ki oshivlja, mefo ne velja nizh.“

Zhe te kaj noviga flifhati ali lepiga viditi mika, moli:

„Vsa lepota kraljeve hzhere je od snotrej.“

Posebno velikrat moli:

„Meni pa je dobro, Boga dershati se, v Gospoda vse upanje staviti.“

Vezhkrat isrezi prav poboshno fladke imeni:

„Jesuf! Marija!“

Papesh Benedikt XIII. fo tistim, ki te pefvete imeni poboshno isrekó, odpustke sa 50 dni dovolili.

„Bodi zhesgheno, sveto in neomadeshano spozhetje prezhiste Devize Marije!“

Kdor to molitev poboshno moli, sadobi odpuſtke sa 100 let. Papesh Gregori XV.

„Jesuf, Marija in Joshef! vam darujem ſvoje ſerze in ſvojo duſho!“

„Jesuf, Marija in Joshef! ſtojte mi na ſtrani v mojim ſadnjim, ſmertnim vojskovanji!“

„Jesuf, Marija in Joshef! v miru s vami naj ſe lozhi moja duſha!“

Papesh Pij VII. ſo tem, kateri te perſerzhne molitvize poboshno in fkefano molijo, odpuſtke sa 300 dni dovolili.

„Nar pravizhnifhi, nar vikſhi, in nar vezhi ljubesni vredna volja Boſhja naj ſe vſelej ſgodi, in naj bo hvaljena in povelizhevana vekomaj!“

Kdor to molitev poboshno moli, sadobi odpuſtke sa 40 dni; in, kdor jo vſak dan moli, sadobi vſak meſez popolnoma odpuſtke, ako ſe, kateri dan ſi bodi, s reſnizhno fkeſanim ſerzam ſpové, preſveto Reſhnje Telo prejme, in ſa ohranjenje ſvete zerkve moli. Pij VI. Pij VII.

„Vedno naj bo hvaljeno, zheſheno in povelizhevano nar ſvetejſhi Reſhnje Telo!“

Papesh Pij VI. dovolijo tiſtim, kateri to molitev poboshno molijo, enkrat na dan odpuſtke sa 100 dni; vſak zhetertik pa ſkos leto, in vſak dan v oſmini ſ. Reſhnjiga Teleſa ravno te odpuſtke trikrat, ako ſe ta

molitev trikrat moli. Kdor pa to molitev fkosi mezez vsak dan enkrat moli, sadobi popolnoma odpustke, ako v tistim meszu, kadar hozhe, sakramenta f. Pokore in f. Refhnjiga Telefa prejme in v namen sve-tiga ozheta papasha moli.

Vezherna molitev.

Kakor dan s Bogam sazhnefh, tako ga tudi s Bogam konzhaj. S dobro vestjo se flad-kejsfi spi na terdi klopi, kakor s flabo vestjo v mehki postelji. Koliko se jih je she v posteljo vleglo, de bi pozhili, pa niso najdli pozhitka, ampak smert, ktere podoba je spanje! Sato vselej Boga sa vse dobrote sahvali, preden pozhivat gresfh; profi ga, de ti da gnado, svoje grehe prav sposnati in jih obshalovati; fkerbno sprashuj svojo vest; ako te je tvojiga svelizhanja fkerb, ti bo kmalo povedala, v zhim si se pre-gresfhil; obudi potem ferzhno kesanje, in terdno fkleni, nizh vezh ne gresfhiti.

Perferzhno se ti sahvalim, o pre-dobrotljivi Bog! sa vse dobrote, ki si mi jih danashnji dan na dusfi in na telefu fkasal. Dal si mi shivesh in obleko, sdravje in shivljenje; obvaroval si me po ozhetovsko toliko dusfh-

nih in telefni nevarnost. Refnizhno, tvoje dobre in tvojiga usmiljenja ni mére! Kolikrat sim she soper tebe, neskonzhno svetost, gresihil, in tvoja dobrotljiva roka me vender she vsak dan s novimi dobrotami obdaruje! Sato te bom zhashtil in hvalil ves zhasht svojiga shivljenja in vekomej. Ali moja mozh je slaba, moj jesik je oskrunjen, moje serze je nezhisto; sato povabim k tvojimu zheshtenju kraljizo nebes in semlje, prezhisto Devizo Marijo, s vso njeno nebesko trumo. S njenimi prezhistimi ustmi te hvalim, s njenim nar svetejsim in neomadeshanim Serzam ti darujem svoje revno serze; s njenim in vsih svetnikov saflushenjem ti darujem vse svoje djanje in nehanje, svoje dela in opravila, svoje shivljenje in smert. O, ne saversi tega daru! Marija, Mati tvojiga edinorojeniga Sinu, ti ga pernese pred tvoj sedesh, na kterim kraljujesh od vekomej do vekomej. Amen.

Rasfvetli, o moj Bog! s svojo dobrotno luzhjo moj um, de vse svoje grehe, ki sim jih danf storil, na tanko fposnam; ta luzh naj ogreje moje merslo ferze, de bom vse storjene grehe is ferza obshaloval. Sdaj mi pa milofljlivo svojo pomozh dodeli, de se prav isprafham.

Kako sim vzherej fpat fhel? kako sim vftal? ali in kako sim navadne molitve opravil? kako sim se per Boshji flushbi sadershal? ali sim morebiti notranje fvarjenja in gnade Boshje sametoval? sim klel? nepotrebno, grefhno, krivo se rotil? soper Boshjo previdnofl godernjal? mi je manjkalo shive vere, terdniga upanja, gorezhe ljubeshni? fe nifim pregrefhfil soper zerkvene sapovedi? sim se tako obnafhal, kakor sim sjutrej fklenil? ali in kako sim svoje dolshnofli opravil? sim se vadal zhednofli, ki je moji grefhni navadi nafproti? ali sim bil framoshljiv feboj in s drusimi? ponishin? poterpeshljiv? persanefljiv? krotak? pokorin? refnizhin? — (v miflih, sheljah, befedah in djanji) — tresin v jedi in pijazhi? ali sim vse le savoljo Boga fforil? ali sim fpokorne dela opravljjal? ali sim od blifhnjiga bres vsroka flabo miflil? sim ga po

krivim fodil? opravljal? sanizheval? se mu posmehoval? ga foverashil? ali sim mu kej hudiga vofhil? ali ga fhe zelo poshkodoval? ali ga pohujfhal s flabim sgledam? ali fhe morda nalafh sapeljal? ali sim opustil, blish-njimu kej dobriga ftoriti, kar bi bil lahko ftoril? sim mu branil, greh ftoriti, kolikor je v moji mozbi bilo? sakaj sim ta ali uni greh ftoril? kaj se je is greha is-hajalo? i. t. d.

Is ferza mi je shal, o moj Bog! de sim te sopet tolikrat danafhnji dan védama in nevédama rasshalil. Te in vse svoje grehe, ki sim jih ves zhaf svojiga shivljenja ftoril, ferzhno obshalujem, posebno sato, ker sim tebe s njimi rasshalil, ki si nar vezhi dobrota in ljubesen. Sovrashim vse svoje grehe, in ponovim terdni fklep, tebe, neskonzhno dobroto in fvetost, nobenkrat vezh ne rasshaliti. Posebno terdno fklenem, v prihodnje se tega greha (imenuj ga) varovati, h kterimu sim tolikanj nagnjen. Le s svojo gnado me nikdar ne sapusti, in odpusti mi moje grehe, de, ko bi danafhnji dan sadnji mojiga shivljenja

utegnil biti, pred tvojim ojstrim sodnim stolom milost sadobim. Prosim te, o milostivi Bog po neskonznim saflushenji tvojiga edinorojeniga Šina, nashiga Gospoda in Svelizharja Jesufa Kristusa. Amen.

Sdaj se pa isrozhim v tvoje roke; varvaj me leto nozh vfiga hudiga; odverni salesovanje hudobniga duha, de se ne ofkrunim ne na dushi ne na telefonu; pod tvojimi perutami naj mirno pozhivam; usmili se me; v tebe, o Gospod! saupam; vekomej ne bom oframoten!

Prosim te tudi, o moj Bog! usmili se to nozh vsih nadloshnih, nefrezhnih, fromakov, bolnikov; daj jim lahko nozh, de bodo tebe, svojiga dobrotljiviga Ozheta, hvalili. Usmili se tudi vsih vernih duh v vizah in perpelji jih v vezhni pokoj svojiga nebeshkiga kraljestva.

Šveta Marija, prezhišta Deviza, fveti angelj varh, vsi fvetniki in fvetnize Boshje! stojte mi na strani in

zhujte nad mano, in zhe mi jutri do-
 brotljivi Bog da sdravimu vstati, vo-
 dite me po lepi poti kerfhanfskih zhed-
 nost, de pridem tje, kjer ni vezh
 nozhi, v kraljestvo vezhne luzhi in
 vezhniga pokoja, k Bogu Ozhetu in
 svojimu Gospodu in Svelizharju Je-
 sufu Kristufu. Pozhivati hozhem v ime-
 nu Boga Ozheta in Šina in fvetiga
 Duha. Amen.

*Sdihljeji k prezhistimu Mariinimu
 Šerzu.*

O prefladko Mariino Šerze! hva-
 ljeno bodi in zhesheho sa vse usmi-
 ljenje in ljubesen, s ktero si mi toli-
 kanj dobrot sprofilo od svojiga Boshji-
 ga Šina, nashiga Svelizharja! Daj,
 de tudi nozjoj moja dusha v tebi po-
 zhiva, ker ti si moje perbeshalishe
 v nadlogah, moja tolashba v tesha-
 vah, moja pomozh v sili in potrebah.
 Zhuj, o preljubesnivo Šerze! nad
 mojo dusho in telefam, de peklenfski

duhovi s fvojim salesovanjem nizh ne opravijo soper mene. Bodi mi milostljiva, o Deviza! ki sdihujem k tebi is folsne doline toliziga terpljenja. O ko bi mogel, kakor ti, tudi jes, is ljubeshni umreti in vekomej vezhno Ljubeshen vshivati! O Marija! bodi vfelej moja mati; fprejmi k febi zelo moje ferze in nikar me ne sapufti. O prefladko, neomadeshano Šerze Boshje Matere! refhi me, de te bom v tvojim velizhafstvu v nebesih gledal in zhafstil vekomej. Amen.

Marija, blagoflovi me s fvojim Šinam! Marija, osri fe name, varvaj me, ker ferzhno ljubim te!

Jesuf, Marija in Joshef! v vashe roke srozhim fvojo dufho!

II. Zerkvena poboshnost.

Raslaganje svete mashe.

Šveta masha je neisrezheo zhaftitljiva in imenitna daritev; sam **Jesuf Kristuf**, pravi shivi **Bog** in zhlovek, se v nji po mashniku sa nas svojemu nebeshkimu **Ozhetu** daruje, ga popolnoma pozhaftiti, sa dodeljene dobre spodobno sahvaliti in potrebnih milost profiti od njega, posebno pa odpushtenje grehov sadobiti in ljudi s njim — rasshahlenim spraviti. Šveta masha je torej ravno tisti presveti dar, kateri je bil sa nas na krishu darovan, samo s tem raslozhkam, de se je na krishu **Jesufova** sveta kri prelila, sveta masha pa je nekervava daritev.

S kakoshno zhaftjo, ljubesnijo, poboshnostjo in zhiftoftjo ferza moramo tedej per tej nar svetejsshi daritvi biti! Vsemimo si vezhkrat k ferzu, kar sam **Šin Boshji** pravi: „Zhe svoj dar prinesesh k altarju, in se tam spomnish, de ima tvoj brat kaj soper

tebe (de si kteriga rasshalil): pufti ondi fvoj dar pred altarjem, in pojdi poprej spraviti se s fvojim bratom, in tedej pridi in daruj fvoj dar“ (Mat. 5, 24). Dokler imamo fovrashno, nevoshljivo ferze do blishnjiga, ali, dokler radovoljno v smertnih grehah shivimo: tako dolgo nash dar Bogu nar sveteshimu ne more dopasti.

Ljubi kristjan! de samorefsh spodobno in v Bogu sbran per sveti mashi biti, ti je treba dobro vediti, kaj pomeni mashnikovo djanje, in kaj pomenijo molitve per sveti mashi. Beri torej vezhkrat ob bolj perloshnim zhafu tole kratko raslaganje svete mashe, vender ne per sv. mashi, ker tedaj se morajo mashne molitve moliti, kakor nafledujejo sa raslaganjem.

Pervi del svete mashe.

Sazhetek.

Kadar mashnik sveto mashe sazhe, se prekrisha v snamnje, de bi mogli kristjani vsako delo v imenu trojediniga Boga sazheti, in de hozhe mashnik daritev svete mashe presveti Trojizi v zhast opravljati. Potem móli mashnik dva in shtirdeseti Davidov psalm, s kterim si je David upanje delal, de ga bo Bog od fovrashnikov re-

fhil; mafhnik ta pfalm moli, de fe on in verni kristjani opominjajo, s saupanjem ftopiti k Boshjimu altarju, na katerim bo Jagnje Boshje nebeshkimu Ozhetu po mafhnikovih rokah darovano.

Ozhitna fpoved.

Ko mafhnik pfalm obmoli, fe grefhnika obtoshi, ker ozhitno fpoved moli, ter profi angele in fvetnike in prizhujozhe kristjane, de naj sanj molijo. Obshaluj tudi ti fvoje grehe in perporôzhi fe fvetnikom, de bi sate Boga profili, in terdno fkleni, fe is ljubesni do Jesufa vedno vfaziga greha varovati. Mafhnik gre sdej k altarju in natihama moli ter Boga profi, de bi njega in vernih ferza ozhiftil in jih vredne ftoril, perblishati fe fvetimu altarju. Kadar k altarju pride, ga kufhne, in to tudi vezhkrat med fveto mafho ftori, de bi fe sklenil s Jefusam, kteriga altar pomeni, in s fvetniki, kterih fvetinje fo v altarji fpravljene.

Perftop.

Mafhnik ftopi sdaj na levo ftran altarja, fe pokrisha v snamnje, de fe s Jefusam na krishu sklene, in bere is mafhnih bukev nektare befede fvetiga pifma, s kterimi sazalne Boga zhaftiti in moliti.

Gospod! usmili se.

Potem gre maslnik na fredo altarja in sazhne s flushabnikom proti f. Trojizi klizati trikrat: **Kirje elejfon**, to je: **Gospod usmili se**: in trikrat: **Krifte elejfon**, to je: **Krifte usmili se**; in spet trikrat: **Kirje elejfon**. — To pomeni, de moramo terdno v **Jesusa** saupati in se sanesti, de bomo po njegovi neskonzhni milosti vse potrebno na dushi in na telesu dosegli, zhe ga bomo le resnizhno in stanovitno profili. Maslnik ravno tiste besede vezhkrat isrezhe, opomniti nas, kolike de so nashe potrebe in de nam nikoli ni obupati, zhe nas **Bog** ravno kmalo ne uflifhi.

Gloria ali flava.

„Slava po vishavah **Bogu**, in na semlji mir ljudem, kateri so prave volje!“ so she angeli per rojstvu **Boshjiga Šina** prepevali. Ravno tako sdaj maslnik moli sahvalno pesem, v kateri **Boga** zhafti in hvali sa njegove neskonzhne dobrote in se vnovizh perporozhi milosti **Jagnjeta Boshjiga**.

Gospod s vami.

Maslnik kufhne altar, se proti ljudem oberne ter jih posdravi, rekozh: „**Gospod s vami!**“ in to tudi vezhkrat med sveto

masiho stori, verne opomniti, de naj svoje misli in shelje per Bogu imajo, in de naj s Kristufam fklenjeni molijo, ker le po Kristufu samorejo uslisfhani biti.

Sbirna.

Potem moli masfchnik na levi strani altarja eno ali pa vezh molitev, kakor prasnik nanese, kjer masfchnik tako rekozh misli, shelje in proshnje vsih vernih sbira ter jih proti Boshjimu fedeshu ob enim poshlje, in Boga prosi pomozhi in usmiljenja po Jesufu Kristufu. — Sato fkleni tudi ti svojo serzhno molitev s molitvijo masfhnika in vsih vernih in bosh sadobil, kar ti je v prid.

Berilo.

Sdaj bere masfchnik berilo, to je, nekoliko is svetiga pisma ali stare ali nove save, posebno is listov aposteljnov, sato se mu tudi sploh list pravi. — Sahvali Boga, de nam je po prerokih in aposteljnih svojo sveto voljo rasodel, de vemo, kaj je prav, kaj pa greh. — Potem se bero vezhi del nekte verstize is Davidovih psalmov ali pa tudi vzhasi is drusih bukev svetiga pisma.

Molitev pred f. evangelijem.

Masfchnik stopi v fredo altarja in nekoliko perklonjen moli in prosi Boga, de bi

mu ferze in ufta ozhiftil; sakaj, kdor hozhe Jesufa osnanovati, mora biti zhift v ferzu in govorjenji, poboshin v vſim ſvojim obnaſhanji in shivljenji. To naſ opomni, de naj ſveto piſmo in druge ſvete bukve ſpoſhtujemo, in pred njih branjem vſelej Boga proſimo raſſvetljenja uma in zhiftosti ferza, de bi ſvete beſede v ſvojim ferzu ohranili in po njih shiveli.

Evangelii.

Med to maſhnikovo molitvijo preneſe fluſhabnik maſhne bukve na drugo ſtran altarja, kar pomeni, de ſo apoſteljni terdovratne Jude ſapuſtili in k nevernikom fhli, jim ſveti evangeli osnanovat. Sdej vſi vſtanejo in ſe prekrishajo na zhelu, na uſtih in na perſih. Vſtajenje pomeni, de ſo verni perpravljenei na-glo vſe dopolniti, kar koli jim je v ſvetim evangeliu ſapovedano, in vſe, tudi ſmert raji preterpeti, kakor ſveto vero ſapuſtiti. Snamnje ſv. krisha na zhelu pomeni, de ſe verni ne framujejo Jeſusovih naukov; na uſtih, de ſo perpravljenei, jih tudi pred ſvetam pri-zhati; na perſih, de ſi hozhejo nauke ſvetiga evangeliu globoko v ferze vtisniti. Po ſbranim ſvetim evangeliu kuſhne maſhnik evangeliſke bukve iſ zhaſti in hvaleſhnoſti

do Jesufa, de nam je v fvetim evangeliu pot v nebefa pokasal; savoljo tega se tudi flushabnik v imenu vernih Kristufu sahvali s besedami: Hvala tebi, Kriste.

Vera.

Po evangeliu mafhnik vero moli, to je, kratek sapopadek vsih refniz, ki jih je kristjanu verovati treba. Obudi tudi ti shivo vero in sahvali se ferzhno Bogu sa dobroto, de si k pravi veri poklizan, in terdno fkleni, nikdar ne poslushati posvetnih nevernikov, kateri kakor rujovezhi levi ishejo, koga bi od prave vere odtergali.

Drugi del fвете mafhe.

Darovanje.

Kadar mafhnik vero smoli, kufhne altar, posdravi ljudi s navadnim posdravilam, in bere nekaj is mafhnih bukev. Potem odgerne kelih in daruje kruh in vino, ki je perpravljeno; spremenjeno biti v Jesufovo telo in njegovo presveto kri. Letó mafhnik daruje vezhnimu Bogu sa svoje grehe, pa tudi sa vse verne shive in mertve, in v spomin, de se je Jesus sa nas na krishu daroval. Per daritvi se voda med vino permesha; to pomeni, de je Jesus v svojo

Boshjo natoro zhloveshko natoro vsel, in de je is Jesufoviga ferza, kadar je s fulizo prebodeno bilo, sraven kervi tudi voda tekla. — Šklêni per darovanji fvoje molitve s mafhnikovimi molitvami in daruj Bogu famiga febe.

Umivanje rok.

Po darovanji gre mafhnik na levo ftran in fi perfte umije v snamnje, kako fkerbno fe mora vſih tudi nar manjſhih madeſhev ozhiſtiti, de bo daritev fvette mafhe vredno opravljal; in naſ s tem opomni, de fe moramo tudi vſih majhnih grehov ogibati, ako hozhemo fvetu obhajilo vredno prejeti.

Molite, bratje!

Mafhnik gre fpet na fredo altarja in perklonjen daruje kruh in vino, oboje ob enim, preſveti Trojizi; potem fe proti ljudem oberne in rezhe: „Molite bratje“, naſ opomniti, de naj molimo, de bi to njegovo in naſhe darovanje Bogu dopadljivo bilo; de naj fe v duhu sberemo, ker je ſhe bliſo tiſti fveti zhaſ, de fe bota kruh in vino v Jeſufovo preſveto reſhnje telo in kri ſpremenila.

Tiha molitev.

Sdaj moli maschnik natihamama eno ali vezh molitev, v katerih Boga prosi, de naj milostivo sprejme daritev, ki mu jo on s vérniki opravlja, de naj njega in vernike posveti.

Predglasje.

Maschnik sazgne potém moliti flavno molitev, ki se predglasje imenuje; v ti molitvi Boga hvali sa prejete dobrote, in ga ponishno prosi, de naj nam perpufti, ga zhaftiti in hvaliti s angeli, kateri neprenehama pojejo: Svet, fvet, fvet Gospod, vfigamogozhni Bog! — Škleni se tudi ti s angeli; povsdigni svoje misli proti nebesam, in is vfiga ferza Boga zháfti in môli.

Spomin sa shive.

Sdaj moli maschnik pet molitev, v katerih moli sa vfo katolifhko zerkev in sa vse shive pravoverne kristjane in slafti, sa ktere je fosebno dolshan mashevati; prosi fvetnike, de bi tudi oni sa naf Boga profili; moli, de bi naf Bog perpeljal v nebesfisko veselje; in se sadnjizh oberne k nebesfki-mu Ozhetu ter ga prosi, de naj fveto mozh da besedam, ki jih bo nad kruham in vinam isgovoril, kruh in vino v Jesusovo teló

in kri spremeniti. — Moli tudi ti sa vse shive, slafti, sa ktere fi fofebno dolshan moliti, in profi Boga, de se vdeleshifh fadú, ki nam ga je Jeshuf s svojo smertjo na krishu saflushil.

Tretji del svete mafhe.

Povsdigovanje.

Mafhnik v imenu Jeshufa Kriftufa kruh in vino s laftnimi Jeshufovimi befedami in s Boshjo vfigamogozhnoftjo v preſveto teló in kri Jeshufa Kriftufa ſpremeni. To je nesapopadljiv zhudesh Boshje vfigamogozhnofti in ljubeshni! Jeshuf, pravi shivi Bog in zhlovek, je sdaj na altarji in ſe daruje ſvojimu nebeshkimu Ozhetu! S shivo vero in s terdnim saupanjem in s gerezho ljubeshnijo moli v podobi kruha in vina Jeshufovo preſveto refhnje teló in kri, in daruj s Jeshufam ſklenjen ſamiga ſebe nebeshkimu Ozhetu; premifli, kako neisrezhenó je Jeshuf terpel, ko je ſavoljo tvojih grehov na krishu kri prelival in umiral; ſahvali ga ſa to neſkonzhno ljubeshen, obſhaluj ſvoje grehe in terdno ſkleni v prihodnje Jeshufu

svešto flushiti. — Maschnik povsdigne presveto teló in kri Jesufovo, de verniki Jesufa Kristufa v tem presvetim Sakramentu s vezhi poboshnostjo in gorezhnostjo molijo; povsdigovanje pa tudi pomeni povsdigovanje Jesufa na krishu, ko se je sa odrefhenje svetá svojimu nebeshkimu Ozhetu daroval.

Po povsdigovanji.

Sdej maschnik she nektere molitve moli, v katerih praviga shiviga Kristufa po Boshji in zhloveshki natori v podobi kruha in vina daruje nebeshkimu Ozhetu v spomin njegoviga terpljenja, od smerti vstajenja in vnebohoda; v katerih Boga prosi, de naj na nasho daritev s dopadajenjem pogleda in jo milostivo sprejme. — Prosi tudi ti ponishno, de bi bil deleshen te daritve in napolnjen s vso nebeshko dobroto in milostjo.

Spomin sa mertve.

Ko maschnik imenovane molitve obmoli, storí spomin sa dushe v vizah, to je, sa tiste dushe, ktere so se fizer v Boshji gnadi s tega svetá lozhile, pa vender niso bile dosti zhisle, de bi prezej v kraj vezhniga miru in pokoja pershle. Tem dusham se posebno s svetó masho pomaga, de so pred refhene. — Spomni se tudi ti vernih

dufh v vizah, slafti tiftih, sa ktere fi posebno dolshan moliti.

Tudi nam greschnikam.

Potem profi mafhnik tudi sa-fe in sa vse prizhujozhe kristjane, de naj tudi njim Bog da priti v nebesko veselje, v drushbo svetnikov. — Profi tudi ti Boga usmiljenja in premislihluj, kako grosne bolezhine je Kristuf na krishu terpel, in je fhe molil sa svoje fovrashnike; tudi ti is ljubeshni do Jesufa svojim fovrashnikom odpusti in moli sa nje.

Ozhe nafh.

Mafhnik se sdaj perpravlja, sveto obhajilo vredno prejeti. To perpravljanje se sazhe s molitvijo Ozhenafha, ki ga je sam Boshji Sin uzhil. Ta molitev vse v febi sapopade, zhefar sa dufho in teló potrebujemo. — Moli ozhenafh vselej s sbranim duham in perferzhnostjo. — Mafhnik potem profi, de bi Bog od njega in vsih kristjanov vse hudo odvernili, de bi jim dal sunanji in notranji mir; potlej prelomi sveto hostjo s svetom groso zhes fredo v spomin, de je tudi Jesus Kristuf per sadnji vezherji kruh prelomil, in, de se je Jesufova dufha ob njegovi smerti od telefah lozhila; prelomi pa

le podobo kruha, ne pa Jesufovigá telefa, ktero je po vftajenji od fmerti neumerljivo, nizh vezh ne more terpeti, sméráj oftane zelo; Jefuf je v vſih delih hoſtje veſ pri-zhujozh. — Maſhnik ſpuſti koſzhek ſvete hoſtje v ſveto reſhnjo kri, de ſe ſhnjo sme-ſha, v ſnamnje ſdruſhenja Jefufovigá te-lefa ſ duſho v grobu, Jefufovigá zhaſtitiga od fmerti vftajenja in njegove popolne ſkle-nitve ſ nebefhkim Ozhetam po njegovim vnebohodu. — Premiſhluj Jefufovo ſmert, njegovo vftajenje in njegov vnebohod.

Zheterti del ſvete maſhe.

Jagnje Boſhje.

Maſhnik ſe k Jefufu perkłoni, in proſi ſa-ſe in ſa verne Boſhjiga ſina, ki je Jagnje Boſhje in odjemlje grehe ſvetá; de bi ſe naſ uſmilil in nam ſvoj mir dal; in ſe trikrat na perſi udari, naſ opomniti, de ſmo vſi greſhniki in de vſi Jefufovigá uſmiljenja potrebujemo. — Udari ſe tudi ti na perſi in ſpoſnaj ſvoje grehe.

Obhajilo.

Sdaj ſazhne maſhnik tri molitve ſapo-redama moliti, v kterih proſi Jefuſa, de naj da vſim udam katoliſhke zerkve mir in

edinoft; de naj ga vſih njegovih grehov reſhi in nevredniga obhajila obvaruje. Potem vsame preſveto reſhnje teló v levo roko in s deſno ſe na perſi trikrat udari rekozh: **Gospod!** niſim vreden, de greſh pod mojo ſtreho, ampak rezi le s beſedo, in osdravljena bo moja duſha. Na to ſavſhije maſhnik **Jesufovo** preſveto teló in njegovo reſhnjo kri. — **Kdor** ſe ne obhaja, ni deleſhin daritve ſvete maſhe. De boſh tedaj te viſoke daritve deleſhin, ſe obhajaj ſaj po duhovno, kadar ſe to ne ſgodi v djanji, to je, imej mozhne ſhelje **Jesufa Kriftufa** prejeti; proſi ga, de bi v te s ſvojo miloſtjo perſhel in ti ſerze pre-naredil, de bi vreden bil ga kmalo tudi v djanji prejeti.

Obhajilna in poobhajilna molitev.

Po ſvetim obhajilu gre maſhnik na levo ſtran altarja in moli nektare ſvetopifeſke beſede, ki ſe jim obhajilna molitev pravi, in ktere naſ opominajo prasnika, ki ga zerkev tiſti dan obhaja; potem pa moli eno ali vezh molitev, ki ſe poobhajilne imenujejo, s kterimi maſhnik **Boga** ſahvali ſa ſveto obhajilo, in ga proſi ſa-ſe in ſa verne, de bi ſe vdeleſhili ſadú daritve ſvete maſhe, to je, de bi ſadobili odpuſhenje ſvo-

jih grehov, gnado svetó shiveti, in po smerti vezhno svelizhanje dosezhi.

Blagoflov ali shegen.

Sdaj fhe enkrat mafhnik ljudstvo posdravi in rezhe: Pojdite, minula je masha; potem se oberne k altarju in prosi sveto Trojizo, de bi bila daritev svete mashe nji prijetna, vernim pa v odpušhenje grehov, ter se oberne proti ljudem in jih v imenu svete Trojize blagoflovi v snamnje, de sheli in pa Boga prosi, de bi bili vsi vprizhni kriftjani deleshni teh milost, ki isvirajo is daritve svete mashe in de bi jih svešto v febi ohranili.

Sadnji evangeli fv. Janesa.

Ko je mafhnik vernike blagoflovil, gre na desno stran altarja evangeli fv. Janesa brat, in vsi verni vstanejo in se prekrishajo na zhelu, na uftih in na perfih. — Špomni se sde s hvaleshnim ferzam vsiga tega, kar je Jhesuf Kriftus sa nas storil; pomisli fhe fkrivnosti, ki so se per sveti mashi obhajale, in obravnaj svoje shivljenje po Jhesufovih naukih, de bo shnjim Bog hvaljen in zheshen.

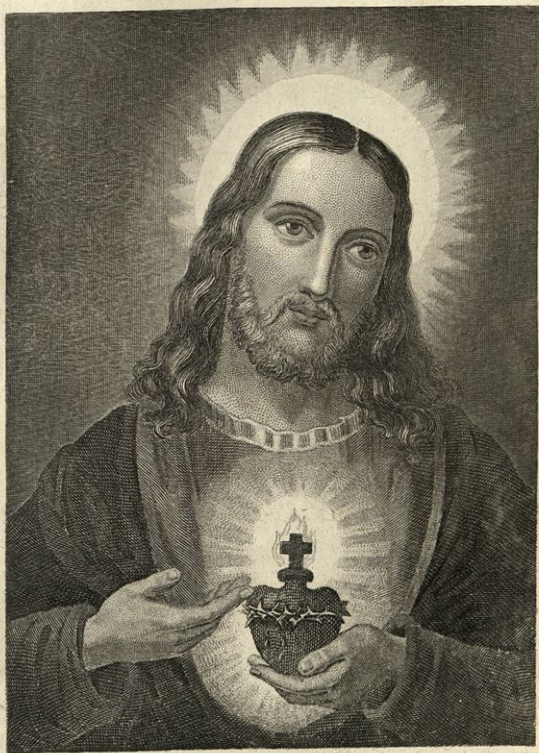
Molitve per sveti mashi

v zhaft

prefvetiga Jesufoviga Serza.

Molitev pred sveto masho.

O Jesuf, moj Bog in Svelizhar, tvoja ljubesen nima konza! Na svetim krishu si sa naf svojo drago kri prelil in umerl; in ta tvoja smert se vsak dan nekervavo ponavlja na altarjih! O moj Jesuf! ker terdno verujem, de je sveta masha ravno tista daritev, ktero si nekdej kervavo na krishu opravil, oshivi mojo dusho s shivo vero, de sveto mashe s tako poboshnostjo in gorezhnostjo slislim, kakor de bi bil na gori Kalvarii pod krishem, in kakor de bi vidil s svojimi ozhmi vse angele, ki ta altar obdajajo in tebe, svojiga Gospoda in Boga, zhasé in molijo. S tvojim preljubesnjoivim Serzam svoje serzé sklenem, in tako sklenjeno darujem per ti sveti mashe vfigamogozh-

II. 40.

Das göttliche Herz Jesu Christi.

Me Gubish. ?

Jan. 21, 16.

nimu vezhnimu Bogu. Šlišhati she-
 lim to sveto maslo v zhašt presvete
 Trojize, v tvoje povelizhanje, moj
 Jesuf! v zheshenje tvojiga presveti-
 ga Šerza, v veselje tvoje devishke
 Matere, vsih angelov in svetnikov,
 v tolashbo vsih vernih duh v vi-
 zah, v odpushtenje svojih grehov in
 grehov vesoljniga sveta, v sahvalo
 sa vse dobrote, v sadobljenje novih
 gnad, in vsm v prid, sa ktere sim
 posebno dolshan moliti. Dodeli mi,
 o Jesuf, de bom s tem namenam
 refnizhno v zhašt in veselje tvojiga
 presvetiga Šerza per sveti masli.
 Amen.

Pervi del svete mashe.

Sazhetek. Ozhitna spoved.

V prah se ponisham pred tvojo
 nefkonzhno visokostjo, o moj Bog!
 osri se na-me! de se moje serze v
 tebi rasveseli. Nikar me ne sodi po
 velikosti moje hudobije, ampak po

svoji neskonzhni milosti. Is globozhne svojiga serza klizhem k tebi, moj Bog! uflifhi mojo molitev, nagni se k meni, de milost najdem pred tabo. S rastertim serzam klizhem k tebi, o Bog! in se spovem Marii, prezhisti Devizi, svetima aposteljnama Petru in Pavlu, in vsm svetnikom, de sim, o Gospod, greshil, in mi je is serza shal, de sim pred teboj sadolshen, filno sadolshen. Letó je moje edino upanje, de me sdaj Jesus s teboj spravlja! Presveto Serze! dodeli mi skesaniga in ponishniga duha, de se vdeleshim te spravne daritve in tvoje ljubesni in dobrote.

Vsdigni se sdaj, moja dusha, in povelizhuj Gospoda, ker ti je velike rezhí storil. O de bi moja molitev kakor drago in lepo dishezhe kadi-lo v nebesa pershla in bila uflifhana po proshnji vsih svetnikov, posebno kterih svetinje so v altarji! Po Jesusu Kristusu, Gospodu nashim. Amen.

Perstop.

V duhu saupanja sazhnem, o prefladko Šerze, s besedami svetiga pisma, ktero takó le od tvoje ljubesni, moj Svelizhar! prizhuje:

„Gospod se bo usmilil po bogastvu svojiga usmiljenja; sakaj ne ponishuje in ne savershe on rad zhloveshkih otrok. Dober jim je Gospod, kateri vanj upajo, dushi, ki ga ishe.,“
(Jer. shal. pef. p. 3.)

Hvalite Gospoda, hvalite Gospoda.

„Vezhno bom Gospodovo usmiljenje prepeval od roda do roda.,“
(Pf. 88.)

Zhaft bodi Ozhetu in Šinu in svetimu Duhu.

Kakor je bila v sazhetku in sdaj in vselej in vekomaj. Amen.

Gospod, usmili se! Kriste, usmili se! Gospod, usmili se!

Gloria (flava.)

O prefladko Šerze Jesufovo!

daj mi gnado, te vredno zhaſtiti in hvaliti. O ko bi ti mogel s vſimi angeli hvalno peſem ſapeti: Šlava (zhaſt in hvala) tebi po viſhavah in mir na ſemlji ljudém, kateri te ljubijo! Hvalimo te, zhaſtimo te, mólimo te, povíſhujemo te. Sahvalimo ſe ti ſavoljo tvoje zhaſti, Goſpod — Bog, nebeſhki kralj, edinorojeni Šin Boga Ozheta, kateri grehe ſvetá odjemljeſh, ſprejmi naſho proſhnjo, uſmili ſe naſ; ker ſam ti ſi ſvet, ſam ti Goſpod: ti ſam nar vikſhi, Jeſuf Kriſtuſ ſ ſvetim Duham v zhaſti Boga Ozheta. Amen.

Goſpod bodi ſ nami,
In Jeſuf v vſih naſhkih ſerzih.
Goſpod, uſliſhi mojo molitev;
In moje vpitje naj pride do tebe.

Sbirna.

O Bog! kateri ſi preſveto Šerzé Jeſufa, ſvojiga Šina, naſhiga Goſpoda, ſvojim vernim preljubesnjivo ſtoril; dodeli miloſtljivo, de ga na

semlji tako zhaštimo in ljubimo, de po njim in sh-njim tebe ljubiti in od tebe in od njega enkrat v nebesih vekomaj ljubljene biti saflushimo. Po ravno tistim Jesusu Kristusu, Gospodu našim, kateri s teboj shivi in kraljuje v edinosti svetiga Duha Bog vekomaj. Amen.

Berilo.

(Is lista sv. Pavla aposteljna do Efeshanov v 3. p.)

„Bratje! meni nar manjšhimu med vsemi svetimi je dana ta milost, med neverzi osnanovati nesapopadljivo bogastvo Kristusovo, in vse rasvetliti, kakoshno je podeljenje skrivnosti od vekomaj skrite v Bogu, kateri je vse stvaril. Savoljo tega priklanjam svoje kolena prèd Ozhetam Gospoda našhiga Jesusa Kristusa, kateri je Ozhe vsiga, kar je v nebesih in na semlji, de vam da po bogastvu svoje zhašti mozhno vterditi se po njegovim Duhu v notranjim zhloveku, prebivati Kristusu po véri

v vaših ferzih; de v ljubeshni vko-
reninjeni in vterjeni morete uméti s
všimi svetimi, kakofhna je shirokost
in dolgoft, vifozhina in globozhina;
tudi fposnati ljubeshen Kristufovo, kte-
ra um prefefhe, de fte napolnjeni s
vfo polnoftjo Boshjo.“

(Jer. shal. p. 1.) O vi vfi, kateri
po poti memo grefte, glejte, in po-
miflite, zhe je kaka bolezhina, ka-
korfhna je moja bolezhina!

(Jan. 13.) Ker je ljubil fvoje,
ki fo bili na fvetu, jih je do konza
ljubil. Hvalite Gofpoda, hvalite Go-
fpoda!

(Mat. 11, 12.) Uzhite fe od
mene, ker jeft fim krotak in is fer-
za ponifhen, in bote pokoj nafhli
fvojim duham. Hvalite Gofpoda!

Molitev pred fvetim evangelijem.

Bog! kateri fi ufta preroka Jesaija
ozhiftil s shivim oglam, ozhiftil tudi
moje ferze in mojo dufo, de bom
vreden flifhati fveti evangelij, in bla-

goslovi me, de ga tudi v svoje svelizhanje umém. Amen.

Evangelii.

Gospod bodi s nami,
In Jesus v vsih naših serzih.

Evangelii fv. Janesa v 19. poglavji.

„Judje tedej, (ker je bil dan perpravljanja) de bi ne ostale na kri-shu trupla v saboto, (tisti sabotni dan namrezh je bil velik), so Pilatusha profili, de bi se jim kosti poterle, in de bi se snéli. Vojshaki so torej prishli, in so pervimu sizer sterli kosti, in drugimu, kateri je bil s njim krischan. Ko so pa do Jesusa prishli, so vidili, de je she mertev, in mu niso kosti sterli; ampak eden vojakov je s sulizo njegovo stran odperl, in sdajzi je tekla kri in voda is nje. In kateri je vidil, je prizheval, in je resnizhno njegovo prizhevanje, in on ve, de resnizo govori, de tudi vi vérujete.“

O de bi tudi vse moje shivljenje tebi, moj Jusuſ! in tvojimu Œerzu v môzhi evangelija vedno sveſto prizhevanje dajalo!

Véra.

Moj Bog in Svelizhar! is vſiga ſvojiga ſerza klizhem in ſposnam s ſveto zerkvijo:

Verujem v eniga ſamiga Boga, Ozheta vſigamogozhniga, ſtvarnika nebeſ in ſemlje, vſih vidnih in nevidnih rezhí. In v eniga Goſpoda Jusuſa Kriſtuſa, Œina Boſhjiga edinorojeniga, kateri je rojen is Ozheta od vekomej, kateri je Bog od Boga, luzh od luzhi, pravi Bog od praviga Boga, kateri je rojen in ne ſtorjen, kateri je s Ozhetam vred eniga biſtva, od kteriga je vse ſtvarjeno, kateri je ſavoljo naſ ljudi in ſavoljo naſhiga svelizhanja s nebeſ perſhel, in je po ſvetim Duhu is Marije devize meſó naſe vſel, ter ſe vzhlovezhil. Je tudi krishan bil ſa naſ pod

Ponzjem Pilatam, terpel, in bil v grob poloshen. Tretji dan pa je vstal od mertvih po besedah pisem. Je shel v nebefa. Šedi na desnizi Ozhetovi, in bo špet pershel s flavo sedit shive in mertve; in njegovimu kraljestvu ne bo konza. Verujem v svetiga Duha, Gospoda in oshivljavza, kateri is Ozheta in Šina is-haja, kteriga s Ozhetam in Sinam vred in enako molimo in zhaštimo, kateri je po prerokih govoril. Verujem eno sveto, katolišhko in apostoljško zerkev. Verujem en keršt v odpushtenje grehov. Verujem vstajenje mertvih in prihodnje shivljenje. Amen.

Drugi del svete mashe.

Darovanje.

Vem, moj Bog, de serza skušhafh in priprostošt ljubifh; sato sim tudi jes v priprostošti svojiga serza s veseljem vse to daroval in sim tvoje ljudstvo, ktero se tukaj snajde, s ne-

isrezhenim veseljem vidil tebi rado-
voljne darí darovati; **Bog** Israela!
ohrani na vezhno to voljo njih ser-
za. Hvalite Gospoda! (I. Kron. 29,
17. 18.)

Vsemi, vfigamogozhni vezhni **Bog**!
ta prezhisti dar, kteriga jes s tvojim
maslnikam tebi darujem v sposnanje,
de si **Ti Bog** vsih rezhi Gospod, in
de imash sam oblast nad vse stvarí;
darujem ti ga v spomin terpljenja,
vstajenja in vnebohoda **Jesufa Kri-**
stusa in k zhasi svete **Marije** vselej
devize in vsih svetnikov. In kadar
bo ta dar po besedah tvojiga masn-
nika spremenjen v presveto teló in
v presveto reshnjo kri **Jesufa**, tvo-
jiga **Šina**, vsemi ga tudi v odpu-
shtenje nashih breshtevilnih grehov,
v sahvalo sa toliko dobrot, s kteri-
mi si nas tolikrat obdaroval, v sa-
dobljenje vsih nam potrebnih milost,
v prid vsih shivih in mertvih. Šprej-
mi pa tudi moje serzé, o **Bog**, in
vse, kar imam. Švoje serze sklenem

s tvojim Šerzam, o moj Jesuf, in ga darujem Gospod-Bogu s tiſto ljubesnijo, s ktero ſi ſe ti ſa naſ greſh-nike veſ zhaſ ſvojiga ſhivljenja Bogu daroval. O Gospod! ozhiſti moje ſerze od vſih madeſhev, de ti bo moj dar prijeten.

Tako proſim in ſklenem ſvojo molitev s molitvijo vſih vernih, poſebno tiſtih, kateri Jeſuſovo preſveto Šerze zhaſté, in ſdaj tukaj s mano ali kjer koli ſi bodi po ſvetu ſveto maſho ſliſhijo.

Umivanje rok.

O moj Bog! ozhiſti mojo duſho s prezhiſto kervjo ſvojiga ljubesnjiviga Šina Jeſuſa Kriſtuſa od vſih greſh-nih in nezhiſtih miſel in ſheljá, de bo zhiſta, kakor beli kruh na altarji, de bo dopadla preljubesnjivimu Šerzu Boſhjimu.

Molite, bratje!

Gospod! ſprejmi ta dar is rok

svojiga maslnika v hvalo in zhašt svojiga imena, tudi v prid našh in vse svoje svete zerkve.

Tiha molitev.

Dodeli nam, o Bog! te prosimo, de sveti Duh v naš tisti ogenj ushgè, kateri je v Jesusovim Serzu gorel, in kteriga je Jesus Kristus na svet pernefel in povsod ushgati hotel, kateri s teboj shiví in kraljuje v edinosti svetiga Duha Bog vekomaj. Amen.

Predglasje.

Spodobno in dolshnost je, prav in dobro, de ti vselej in povsod hvalo dajemo, sveti Gospod, vsigamogozhni Ozhe, vezhni Bog! po Kristusu Gospodu našhim, po katerim je luzh tvojiga sposnanja in tvoje ljubeshni nam všim svetila, in kateri nam je v saštavo svojih obljub v ti daritvi sprave svoje Serze dal. Sato s všimi angeli in gospostvi, s všimi oblastmi in nebesh-

kimi mozhmi in s svelizhanimi Kerubi in Šerafi enoglasno rezhem:

Švet, svet, svet je Gospod vfiga-
mogozhni Bog! Šveto je Jesufovo
Šerze, polne so nebefa in semlja
njegoviga velizhastva! V prahu kle-
zhim pred tabo, vezhni Bog! in moj
duh se povsdiguje v nebefa, kjer Je-
sus, frednik sa-me in sa vel svet,
pred tvojim oblizhjem profi in ti svo-
jih pet kervavih ran, posebno rano
svojiga preljubesnživiga Šerza kashe,
in kateri nas, ker je vezhni veliki
duhoven, s teboj pravizhnim Bogam
spravlja. Blagoflovi, o Bog! to da-
ritev in osri se milostljivo s sedesha
svojiga neskonzhniga usmiljenja na
sveto zerkev po vesoljnim svetu, pa
tudi na svojiga flushabnika nashiga
papesha I., nashiga shkofa I. in na-
shiga zesarja I., in na vse, kateri se
prave katolishke, apostoljske vere
dershé; vsm naj bo ta daritev v sve-
lizhanje; posebno te pa prosim, spom-
ni in usmili se, o Gospod! svojih flu-

shabnikov in flushabniz. (Tukaj imenuj v mislih tiste, sa ktere si posebno dolshan, in sa ktere si se namenil moliti).

Sa te in vse, kterih vero posnash in poboshnost vidish in sa ktere hozhesh, de se ti daruje ta daritev svete mashe, klizhem k tebi, nebeshki Ozhe! in sklenem klizanje svojiga serza s saflushenjem in proshnjo visoko zhashtitljive Marije devize, pa tudi tvojih svetih apostelnov Petra in Pavla, in s saflushenjem in proshnjo vsih drugih apostelnov, marternikov, sposnovavzov in deviz, v njih hvalo in zhasht, de bomo s njimi vsi ena Boshja drushba po nashim Gospodu Jesufu Kristufu. Naj mi stojé na strani vsi, in naj povsdignejo mojo poboshnost, in vnamejo gorezhnost, sakaj she se odperajo nebesa in Jesuf pride s nebeshkiga sedesha na ta altar.

Tretji del svete mashe.

Povsdigovanje.

Sdaj sdaj bo ponovljena pred mojimi ozhmi sadnja vezherja in

daritev na lesu svetiga krisha. Špolnujejo se besede ljubesnjiviga Odreshenika: „Glejte! jest sim s vami vse dni do konza svetá“. —

Pred svojim terpljenjem tisto nozh je vsel Jesuf kruh v svoje svete in zhaftite roké, je vsdignil ozhi proti nébu k Bogu, vfigamogozhnimu Ozhetu, je njega sahvalil ter kruh posvetil, raslomil in dal svojim uzhenzam, rekozh: Vsemité in jejte vfi od tega: sakaj to je moje teló.

O Jesuf, predobrotljivi moj Svelizhar! ki si bil radovoljno sa naš na krish povsdignjen in preboden; molim te, sahvalim te, shal mi je, de sim grefhil.

O Svelizhar! bodi mi milostiv, in odpusti mi moje grehe, ker je tvoje Šerzé savolj njih bilo s britkostjo in shalostjo napolnjeno.

Ravno takó je vsel Jesuf po vezherji tudi prezhudni kelih v svoje svete in zhaftitljive roké, sahvalil nebeshkiga Ozhetá, ter ga dal svojim uzhenzam, rekozh: Vsemité in pite vfi is njega. Sakaj ta je kelih moje kervi, nove in vezhne

saveše, skrivnost vere, ktera bo sa-
vaš in sa njih veliko prelita v odpu-
ščenje grehov. Kolikorkrat bote to
delali, storite v moj spomin.

O presveta rešilna kri, ktera si s
vodo vred tekla is prebodeniga Je-
suseviga Serza, bodi sto tavshentkrat
zhešhena! Tebi je moje serze odperto;
operi ga od vsih madeshev,
poterdi ga soper vse grehe,
omezhi ga v ljubeshni do Je-
susa, kteri te je is svoje strani preli.

O Jesuf! tebi shivim; Je-
suf! tebi umerjem; Jesuf! tvoj
sim shiv in mertev. Amen.

Po povsodigovanji.

Zhešheno in hvaljeno bodi tvoje
nefkonzhno usmiljenje, o moj Jesuf,
moja ljubeshen in moje edino hrepe-
nenje! Zhešheno bodi vse tvoje shiv-
ljenje, tvoje terpljenje in tvoja smert,
tvoje zhaštitljivo od smerti vstajenje
in tvoj vnebohod; zhešheno bodi vse,
kar si na semlji sa nafhe svelizhanje

storil, in vsa tvoja zhaſtitljivost bodi vekomaj zheſhena in hvaljena! Takó ſe ſahvalimo, tebi, dobrotljivi Odreſhenik! in ponishno darujemo nebeſhkimu Ozhetu tvoje preſveto teló in tvojo reſhnjo kri. Vezhni Ozhe! kakor ſi bil ſprejel darí pravizhniga Abeljna in daritev naſhiga ozhaka Abrahama in pa ſveto daritev, ktero ti je daroval tvoj veliki duhoven Melkisedek, tako tudi sdaj miloſtivo poglej s nebeſ in ſprejmi po rokah ſvetiga angela ta ſveti dar, ne ſamo ſa vse ſhive, ampak tudi ſa vse verne duſhe, ki v vizah groſovitno terpé in ſe ſa ſvoje grehe pokoré.

(Tukaj imenuj tiſte verne duſhe, ſa ktere ſi poſebno dolſhan in ſa ktere ſi ſe namenil moliti.)

Spomni ſe, predobrotljivi Bog! teh in vſih vernih duſh po velikosti ſvojiga uſmiljenja. Jeſuſova reſhnja kri jih ohládi, tolashi in reſhi, de bodo v drushbi s tvojimi ſvetimi apoſteljni in muzhenzi in s vſimi tvojimi ſvetniki, v kterih drushbo tudi naſ greſhnik

vsemi, ne savoljo nashiga saflushe-
nja, ampak savoljo svoje persanash-
ljivosti po Kristusu, Gospodu nashim.
Po njem, sh-njim in v njem bodi te-
bi, Bogu Ozhetu vfigamogozhnimu,
v edinosti svetiga Duha vsa zhaft in
flava vekomej. Amen.

Ozhe nash.

Od Jesufa, tvojiga edinorojeniga
Šina, opominjani in s njegovim Bosh-
jim naukam poduzheni si upamo svoje
ozhi k nebefam povsdigniti in s nje-
govimi besedami k tebi klizati:

Ozhe nash, kateri si v nebefih. Po-
svezheni bodi tvoje ime. Pridi k nam
tvoje kraljestvo. Sgodi se tvoja volja,
kakor v nebefih, tako na semlji. Daj
nam danš nash vsakdanji kruh. In
odpušti nam nash dolgé, kakor tudi
mi odpushtamo svojim dolshnikom. In
naš ne vpelji v skušnjava. Temuzh
refhi naš od hudiga. Amen.

Refhi naš, prosimo, Gospod Bog!
vselej od dušnih in telesnih slegov;

odverni vso zhašno nefrezho, kolikor ni potrebna k našimu svelizhanju; dodeli nam mozh v skušnjavi; daj nam, ki smo gresili, serzhno obshalovanje, de se sopet k tebi vernemo; daj nam snotranji in sunanji mir in reshi nas vselej od nar vezhiga slega, od greha, po ravno tistim Jesusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Zheterti del svete mafhe.

Jagnje Boshje.

Jagnje Boshje, ki odjemljesh grehe sveta, savoljo svojiga preljubesniviga Šerza usmili se nas!

Jagnje Boshje, ki odjemljesh grehe sveta, savoljo svojiga preljubesniviga Šerza usmili se nas!

Jagnje Boshje, ki odjemljesh grehe sveta, savoljo svojiga preljubesniviga Šerza daj nam mir!

Obhajilo.

Gospod Jesus Kristus! kteri si toli-

krat rekel svojim aposteljnám: „Mir vam sapustim, svoj mir vam dam“, ne glej mojih grehov, ampak vero svoje svete zerkve; daj ji mir in edinost, moji dushi pa spravo, mir in ljubezen, preden si upam, tebe v duhu prejeti.

O Jesuf, Šin shiviga Boga! kateri si po Ozhetovi volji s svetim Duham vred svet s svojo smertjo odreshil, rešhi me s tem presvetim telesam in svojo presveto kervjó od vseh mojih grehov; daj, de se vselej tvojih sapoved deršim, in ne dopusti, de bi se kdej od tebe lozhil. Sakrament tvoje ljubezni, kteriga se s maschnikam v duhu prejeti predersnem, mi ne bodi v sodbo in pogubo, ampak naj mi bo sdravje dushe in telesa, po tebi, moj Jesuf! Amen. In tako hrepenim po tebi in klizhem is globozhine svojiga serza:

Gospod! nisim vreden, de gresih pod mojo streho, ampak rezi le s besedo in osdravljená bo moja dusha.

Gospod! nisim vreden, de greslh pod mojo streho, ampak rezi le s besedo in osdravljen bo moja dusha.

Gospod! nisim vreden, de greslh pod mojo streho, ampak rezi le s besedo in osdravljen bo moja dusha.

Resnizhno nisim vreden, o Jesus, moj Svelizhar in moja ljubesen! de greslh v moje serze; pa savoljo svojiga predobrotljiviga Serza mi bodi milostljiv, rezi le besedo in osdravi mojo dusho. Pridi, o Jesus! pridi saj po duhovno v moje serze in sklêni popolnoma moje serze s svojim Serzam. O Jesus! v tebe verujem, v tebe upam, tebe ljubim zhes vse; stori mozhnejshi mojo vero, poterdi moje upanje in ushgì mojo ljubesen! Pomagaj mi, o Jesus! in daj, de shivim po tvojim nauku. Unêmi moje serze, de bo v njim gorela popolnoma ljubesen do tebe, moj Jesus! de v tebi shivim in v tebi umerjem, o preljubesnivi Je-

suf! — Jesuf! vef shelim tvoj biti;
le tebi hrepenim shiveti sdaj in ve-
komej. Amen.

Obhajilna molitev.

Pokusite in glejte, kako sladak
je Gospod. Vezhno je njegovo usmi-
ljenje. Hvalite Gospoda!

Poobhajilna molitev.

S presvetim Sakramentam poter-
jeni in poshivljeni te prosimo, Gospod
Jesuf Kristuf! de bomo, ko smo slad-
kost tvojiga Šerza pokusili, vselej bres
greha in v zhednostih tebi vedno bolj
podobni, ki shivish in kraljujesh s Bo-
gam Ozhetam v edinosti svetiga Du-
ha, Bog vekomej. Amen.

O Bog! ki si svoje pravoverne slu-
shabnike v eni veri in v eni misli
ozhivil, dodeli, de le to ljubimo, kar
ti sapoveish, in le tega perzhakujemo,
kar ti obetaish in kar je nam v prid,
de bodo nashe serza, ker je vse zhaf-
no minljivo, le po nebesh hrepenele,

kjer je vezhno vefelje; po Jefufu
Kriftufu, Gofpodu nafhim. Amen.

Gofpod bodi s nami,
In Jefuf v vſih nafhih ſerzih.

Blagoflov.

Jefuf! ki ſi ſvoje uzhenze blago-
flovil, preden ſi ſe od njih vsdignil,
blagoflovi tudi mene po maſhniku v
imenu Ozheta in Šina in ſvetiga Du-
ha. Amen.

Tvoj blagofloy naj me ſpremlja
per vſih mojih opraviſih, naj me ob-
varuje vſiga hudiga, in naj me po-
terjuje v vſim dobrim! Amen.

Sadnji evangeli.

Evangeli ſv. Janesa v 1. poglavji.

V ſazhetku je bila Beſeda, in Be-
ſeda je bila per Bogu, in Bog je bila
Beſeda. Ta je bila v ſazhetku per
Bogu. Vſe je po nji ſtorjeno, in bres
nje ni nizh ſtorjeniga, kar je ſtor-
jeniga. V nji je bilo ſhivljenje, in
ſhivljenje je bilo luzh ljudi. In luzh

v tami sveti, in tamá je ni sapopadla. Bil je zhlovek poslan od Boga, kterimu je bilo Janes ime. Ta je prishel v prizhevanje, de je prizheval od luzhi, de bi vfi verovali po njem. On ni bil luzh, ampak de bi prizheval od luzhi. Bila je prava luzh, ktera rasvetli vřakiga zhloveka, kteri pride na ta svet. Na svetu je bil, in svet je po njem storjen, in svet ga ni sposomal. V svojo lastino je prishel, in njegovi ga niso sprejeli. Kolikor pa jih ga je sprejelo, jim je dal oblast Boshjim otrokam biti, njm, kteri verujejo v njegovo ime; kteri niso is volje mesa, ne is volje mosha, ampak is Boga rojeni. In Beseda je meso postala, in je med nami prebivala, (in smo vidili njeno zhařt, kakor zhařt edinorojeniga od Ozheta), polna milosti in reřnize.

Sahvalna molitev po sveti mashi.

Sahvaljen bodi, o moj Svelizhar!
de ři mi dal řlifhati to řveto masħo

in tvoje presveto Šerze zhaštiti. O de bi bil to sveto masho s takim sbranim duham, in s tisto gorezhnostjo slishal, ktero tolikanj sveto, tolikanj visoko opravilo od mene tirja! Ti, o Jesuf! nadomesti, kar je per ti sveti daritvi bilo manjkljiviga, in stori, de te vprihodnjizh samorem vselej v duhu in resnizi moliti, hvaliti in zhaštiti. Dodeli, predobrotljivi Jesuf! de ne sgu-
bim nikdar dobrót, ki sim jih per ti sveti mashi po tvoji neskonzhni milosti sadobil. Tako poshivljen in potolashen imam terdno voljo, storiti vse v tvojo zhašt, o moj Bog! in per vsih mojih opravilih, o Jesuf! moje serze per tebi ostane. Tvoj blagoflov me spremljaj po vsih mojih potih, in tvoje preljubesnjo Šerze mi bodi vedno pred ozhmi! Amen.

V imenu Ozheta in Šina in svetiga Duha. Amen.

Molitve per sveti mashi

v zhaft

presvetiga Mariiniga Serza.

Preden se sveta masha sazhe.

Preljubesnivi Odreshenik, Jesus Kristus! tvoja neskonzhna ljubesen me vabi piti is studenza shive vode, is kteriga tekó vsaktere obilne gnade vernim otrokam tvoje svete zerkve, ker na altarji sopet tisto presveto daritev ponavljash, ktero si nekdej na Kalvarii kervavo opravil. Dodeli mi, ponishno prosim, moj Gospod in moj Bog! de to sveto mashe poboshno, spodobno, s serzhno shalostjo savoljo storjenih grehov in s terdnim saupanjem v tvoje neskonzhno saflushenje flifhim. Ushgi v meni ogenj svete ljubesni, postavi mi pred ozhí svoje britko terpljenje in grenko smert, ki se sopet na altarji po nekervavo obhaja. S teboj se sklenem, poloshi

II. 61.

(Das heilige Herz Maria's.)
*Tes sim mati xhiste Gubesni.
 Tes jih Gubim, kleri mene Gubijo.*
 Sir, 24, 24. Preg. 8. N.

k febi na altar moje revno serze in daruj ga s svojim presvetim Šerzam in s prezhistim Šerzam svoje zhaštite Matere nebeshkimu Ozhetu v njegovo povelizhanje, v sahvalo, v odpuščenje mojih grehov in v sado-bljenje tistih milost, katerih slasti potrebujem. Usmili se pa tudi, predobrotljivi Bog! mojih staršhev, bratov in sester, mojih rodovinzov, mojih dobrotnikov, perjatlov in neperjatlov, svete katoliške zerkve, papesha, škofa, masnikov, vseh revnih gresnikov in vernih duh v vizah. Dodeli, de se jes in vsi milost te presvete daritve vdeleshimo.

O Marija, prezhisti Deviza, mati milosti in perbeshališke gresnikov! sprosi s svojo mogozhno prošnjo per svojim Boshjim Šinu, de se gresnikom in krivoverzam ozhi odprejo, de sagledajo bresno pogubljenja, ktero jih ima poshreti, de se tako prestrašeni vernejo na pot rešnize, pravize in shivljenja.

V sazhetku svete mashe.

S ponishnim duham in s fkesanim serzam klezhim pred tvojim svetim altarjem, vfigamogozhni vezhni Bog! in sposnam is globozhine serza, de nisim vreden, se snajti v tem svetishi pred tvojim presvetim oblizhjem; ker moji grehi nimajo fhtevila in moja hudobija mashevanja klizhe s nebes.

Tebe, vfo svetost in neskonzhno dobroto, sim rasshalil, samopashno sim prelomil tvoje sapovedi, predersnil sim se greshti pred tvojimi vfigavidiozhimi ozhmi! Velika je moja hudobija, pa she vezhi je tvoje usmiljenje, predobrotljivi Ozhe! Nikdar ne savershesh resnizhno fkesaniga in potertiga serza. Pohlevno te torej prosim, de mi po neskonzhnim saflushenji svojiga edinorojeniga Sina in po proshnji prezhiste Devize Marije in vsih svetnikov milostljivo persanesesh in mi vse moje grehe od-

puštitih. S vso mozhjo si hočem persadevati, te v prihodnje nikdar, tudi s nar manjšim pregreškam rado-
voljno ne rasshaliti. Sato te poni-
shno prosim, moj Bog! de mi po da-
ritvi, ktero sdaj tvoj Boshji Sin
opravlja, potrebno pomozh poshljesh,
de bom tudi samogel spolniti, kar
sim obljubil. Marija, Mati Boshja!
sprosi mi to milost. Amen.

Per perstopu.

„Pridite k meni vsi, ki terpite in
ste s teshavami oblosheni, in vas bom
poshivil“, si ti, o Jesus; vezhna ref-
niza! rekel. Glej, jes ubogi gresh-
nik pred teboj klezhim in prosim mi-
losti in usmiljenja, tolashbe in po-
mozhi. Kako bi mogel iti skos oske
vrata v nebesa s toliko tesho gre-
hov, zhe mi je ti ne odvsamesh, o
Gospod! in kako bom shel po tefni
poti, ako mene slabiga ti ne uter-
dish! Sa to postavim vse saupanje v
tvoje britko terpljenje, v tvojo gren-

ko smert in neskonzhno saflushenje, o Svelizhar! in po tebi upam priti v nebesko kraljestvo, kjer bom tebe in Ozheta, in svetiga Duha vekomej s Marijo, svojo Materjo, in s vsemi svelizhanimi duhovi gledal, hvalil in zhaftil. Marija, Mati Boshja! savoljo svojiga usmiljeniga Šerza mi to milost pred Boshjim sedeshem sprôfi! Amen.

Šveta Marija! visoko zhesena Mati Boshja! kolikofhno terpljenje ti je neskonzhno modri Bog perpravil, ko si bila Mati njegoviga preljubesnjeviga Šinu svoljena! Angelj te je imenoval polno milosti, in vender je bilo tvoje shivljenje polno revshine, nadlog in terpljenja. Kako britke so bile sa te Šimonove besede: Mezh bo tvojo duho prebodel! O terpezha Mati! to grenko prerokovanje se je nad teboj v refnizi spolnilo. Sa to si pa sdej povsdignjena nad vse marternike, ker si bila v vseh britkostih vedno vdana v Bosh-

jo voljo. Prosi, preljubesnjiva Mati! de bom tudi jest v krishih in teshah stanovitno v Boga saupal, se njegovi presveti volji popolnoma podvergel, po Jesusu Kristusu, Gospodu naslim. Amen.

Per sbirni.

V duhu sdrushen s maslnikam, s vsimi prizhujozhimi, s vsimi svetniki v nebesih in s vsimi pravimi kristjani na semlji klizhem k tebi, nebeski Ozhe! osri se milostljivo s sedesha svojiga velizhastva na svoljeno ljudstvo, ktero je tvoj Sin s svojo predrago kervjo odreshil. Rasvetli nasli um, de sposnamo tvojo presveto voljo; ushgi nashe serza, de shelimo in ishemo, kar ti hozhesli; poterdi nasli voljo, de vedno tvoje sapovedi spolnujemo. Usmili se toliko revnih dusli, ki she smerej po krivih potih hodijo, de tebe sposnajo in, kteriga si poslal, Jesusa Kristusa, de tebe in njega ljubijo in v ti ljubesni vezhno

svelizhanje dofeshejo. Ponishno ti darujem, vezhni Bog! vse terpljenje, ki ga je terpela presveta Mati, ko je s Boshjim Detetam pred grosovitim Herodam beshala, in te pohlevno profim, de me vsih teshav obvarujesh, ako je tvoja sveta volja, in moji dushi v svelizhanje, po Jesusu Kristusu, Gospodu nashim. Amen.

Per berilu.

Sapovedal si, preljubesnivi Svelizhar! svojim aposteljniam in uzhenzam, vsim ljudem pokoro in spreoburnjenje osnanovati, in njih nauk se glasi she vedno po sveti katolishki zerkvi! dodeli nam milostivo, de se njih svelizhavni nauk prijema nasih ferz in dobri sad obroduje sa sdej in vekomej. To nam sprosi ti, Boshja Mati, ki si vse besede od Jesusa v ferzu ohranila in premishljevala, od ravno tistiga Jesusa Kristusa, svojiga usmiljeniga Šina. Amen.

Per evangeliu.

Šveti evangeli, ki si ga ti osna-
noval, in v katoliški zerkvi ohranil,
o Boshji Uzhenik! je pershgal v na-
ših serzih luzh praviga sposnanja,
in pregnal tamo smóte in nejevere.
Is vfiga serza se ti sahvalimo sa
to preveliko milost. Daj, o Jesuf!
de vedno po tvojim svetim sgledu
shivim! varuj nas s svojo mogozhno
gnado, de ne sgresimo poti resni-
ze, in de ne sabredemo v smote;
sveti nam in všim ljudém s luzhjo
svoje svete vere, de po svestim spol-
novanji tvojih sapoved pridemo tje
gori v nebésa, kjer si ti, o Jesuf!
kjer ne bomo vezh ne verovali, ne
upali, ampak le ljubili, in vekomej
tebe oblizhje v oblizhje gledali, hva-
lili in zhaštili. Amen.

Spomnim se velike britkosti tvo-
jiga materniga Serza, presveta Ma-
rija! s katero si svojiga Boshjiga Šinu
tri dni iskala, dokler ga nisi v Boshji

hišhi v Jerusalemu najdla. Savoljo terpljenja mi sprosi gnado, de, zhe fim bil ljubiga Jesufa s greham sgubil, ga ishem s skesanim in portim serzam, in ga sopet najdem v svoje svelizhanje, po ravno tem Jesufu Kristufu, Gospodu našim. Amen.

Per darovanji.

Šveti Ozhe! vfigamogozhni vezhni Bog! glej perjasno na dar, ki ga po mafhnikovih rokah poloshimo na tvoj sveti altar. Blagoslovi kruh in vino, kteriga ti daruje mafhnik kakor nekdej Melkisedek, de bodo leti darovi spremenjeni v presveto telo in v presveto kri tvojiga Boshjiga Šina in de bomo vsih grehov ozhišheni in refheni vfiga hudiga. Špomni se tudi, nebeshki Ozhe! ljubeshni, ktero je imel Jesuf Kristuf do naš greshnikov, in jo ima she smérej. Is ljubeshni do naš je na oljski gori smertne britkošti terpel; is ljubeshni do naš se je pustil vjeti, svesati in pred krivizhne sod-

nike peljati; is ljubesni do naf se je pustil bizhati, s ternjem kronati, in na krish perbiti; is ljubesni do naf gresnikov je med neisrezhenim terpljenjem svojo dusho isdihnil! O moj Odreshenik! sposnam velikost tvoje ljubesni, pa tudi tesho svojih grehov. Serzhno obshalujem, de sim v grehu shivel, in te ponishno prosim, sprejmi milostivo to sveto daritev v odpushtenje mojih grehov.

O Marija, shalostna Mati! v britkosti svojiga serza sposnam tvojo neisrezhenost shalost, ko si svojiga preljubesnjiviga Sina s teshkim krishem oblosheniga frezhala. Kako globoko je ta pogled tvoje materno Serze presunil! Kako si sdihovala k nebesnkimu Ozhetu in britke solse tozhila! O shalostna Mati, ponishno molim Boshje naredbe; sakaj obdaril te je vezhni Bog s svojo mozhjo. Visoko bodi hvaljen Gospod Bog vekomaj. Zhasht bodi Ozhetu in Sinu in svetimu Duhu. Kakor je bila v

sazhetku in sdaj in vselej in vekomaj. Amen.

Per predglasji.

S ponishnim serzam te zhaštim in molim, vezhni Bog! ker se sdaj veliki zhudesh tvoje nesmirne dobrote in ljubesni sazhe, prezhaštitljiva škrivnost, pred katero se nebesa in semlja v prah ponishajo. Ref je spodobno in dolshnost, prav in dobro, de ti vselej in povsod nebesa in semlja hvalo dajejo, sveti Gospod, vfigamogozhni Ozhe, vezhni Bog! po Kristufu, Gospodu našim: po katerim tvoje velizhaštvo hvalijo angeli, ga molijo gospostva, pred njim trepežejo oblasti, ga nebesške mozhi in svelizhani Šerafi s sdrushenim petjem povsdigujejo. Sato hozhemo tudi mi tukej sbrani tebi, vezhni Bog! hvalo sapeti in te slaviti v Jesufu Kristufu in v spominu shaloštne Matere, v ktere terpezhe Šerze je tolikanj globoko šhinil mezh bolezhin, ko je

vidila svojiga preljubesnživiga Šina na krishu vifezhiga in ga je flifhala s umirajozhim glafam klizati: „Dopolnjeno je“. O moj Bog! ta prezhudna daritev se sdaj tukaj ponavlja; sato s nar ponishnisthim zheshenjem to fkrivnost molim in s vefeljem svoj glaf s angeljskim petjem fklenem rekozh: Svet, svet, svet je Bog, Gospod vojsknihi trum! Hvaljen bodi Jefuf, Šin Boshji, kateri pride v imenu Gospodovim! zheshen bodi po vifhavah!

Pred povsdigovanjem.

O moj Jefuf! sopet se na altarji v podobi kruha in vina darujesh svojimu nebeshkimu Ozhetu v moje in vfiga sveta svelizhanje. Pohlevno te prosim, tudi moje revno ferze s svojo presveto daritvijo fkleni, in pernesi ga pred oblizhje svojiga nebeshkiga Ozheta, kateri bo sanefljivo moje proshnje po tebi milofljivo uflifhal, ki s njim in svetim Du-

ham shivish in kraljuješ Bog ve-
komej. Amen.

Šveta Marija, Mati Boshja! per-
nefi svojimu Boshjimu Šinu na visoki
altar vse moje potrebe, prošnje in
shelje, in vse potrebe tistih, sa ktere
sim posebno dolshan moliti, in savoljo
svojiga presvetiga Šerza nam sprôfi
gnado, de se vdeleshimo saflushenja
presvete daritve tvojiga Boshjiga
Šina, in de tako sadobimo odpushe-
nje vseh grehov, ki jih resnizhno
sovrashimo in serzhno obshalujemo.
Amen.

*Per povsdigovanji presvetiga Resh-
njiga Telefa.*

O Jesus, Šin Boshji! molim
te v podobi kruha s ponishnost-
jo in zheshenjem. **O Jesus!** bodi
mi milostiv; o Jesus! usmili se me;
o Jesus! odpusti mi moje grehe
in vdeleshi me svojiga ter-
pljenja in svoje smerti.

*Per povsdigovanji presvete Reshnje
Kervi.*

O presveta Reshnja Kri mojiga Odreshenika Jesufa Kristusa! ozhisti me mojih grehov; o predraga Kri! sbrisshi moje hudobije; o milosti polna Kri! sadobi mi milost in usmiljenje. O Jesuf! v tebe verujem, v tebe upam, tebe ljubim is vfiga serza.

Po povsdigovanji.

O gospod, nash Bog! prezhudna, neskonzhna je tvoja milost. Naj zhistejshi Boshje Jagnje, Jesuf Kristuf, je sdaj na altarji, on, pravi Bog in pravi zhlovek, nash Odreshenik in Svelizhar. O zhudesh, o nesapopadljivi zhudesh Boshje vfigamogozhnosti in ljubesni! Angeljske trume obdajajo sedesh tvoje milosti in molijo s nar ponishnisthim zheshenjem kralja nebes in semlje v podobi kruha in

vina. O moj Jesuf! s to mnoshizo svelizhanih duhov sklenem tudi jes svoje zheshenje in v duhu ponishnosti molim njega, svojiga Gospoda in Boga. Serzhno te sahvalim sa to presveto daritev, ki jo po svojim mafhniku opravljas, in te prosim, usmiljeni Jesuf! osri se po svoji nefkonzhni ljubesni milostljivo na me ubosiga greshnika. Sposnam, de sim revna stvar in pred teboj filno sadolshen, in nisim vreden, de me s svojimi milostljivimi ozhmi pogledas. Ali kam se mi je oberiniti, zhe se me ti ne usmilish? S saupanjem se torej k tebi satezhem in te ponishno prosim, rasfvetli mojo flepoto, osdravi mojo flabost, in ozhisti moje omadeshano serze. Amen.

Sveta Marija, shalostna in sapushena Mati! kako ojster mezh bolezhin je tvoje Serze presunil, ko si pod krishem stala in svojiga preljubiga Sina med neisrezhenim terpljenjem vidila umirati; vender se nifi

dala premakniti v svoji stanovitnosti, ampak terdno si saupala v nesapopadljivo previdnost Boshjo. Glej! tvoj ljubesnivi Šin je sdaj tukej prizhujozh in se vnovizh daruje svojimu nebeshkimu Ozhetu. Savoljo tvojiga britkiga terpljenja pod krishem te prosim, sprosi nam gnado, de bodo nashe serza zhište in bele kakor sneg, de presveta Reshnja Kri Jesufova sa nashe dushe ne bo sgubljenja, de bomo s všo serzhnostjo in stanovitnostjo hodili po tefni poti, ktera pelje v vezhno shivljenje. Amen.

Per spominu sa mertve.

Spomni se, neskonzhno usmiljeni Bog! svojih flushabnikov in flushabniz, ki so shli pred nami s snamnjem vere, in spē v miru. (Imenuj v mislih tište, sa ktere si posebno dolshan, in sa ktere si se namenil moliti.) Tem in všim, kateri v Kristusu pozhivajo, daj, te prosim, vezhni mir in pokoj, in vezhna luzh naj jim sveti. O Marija, preljuba

Mati! prosi sanje, de bodo kmalo kmalo gledali in vshivali Boga, po katerim neprenehama sdihujejo in koperné.

Per Ozhenafhu.

Ozhe nafh! v nebesih se dasi svojim isvoljenim gledati in vshivati, in kakor angeli in svetniki tvoje ime zhašte in povislujejo in tvojo nar svetejši voljo spolnujejo, tako hohemo tudi mi na semlji tvoje ime vedno posvezhevati in spolnovati tvojo presveto voljo, dokler ne pridemo v nebesko kraljestvo, ki si nam ga perpravil. Daj nam vsakdanji kruh sa telo; daj nam svojo gnado in pomozh, de vse storimo, kar in kakor hozhesi. Odpusti nam nafhe grehe; tudi mi radovoljno odpustimo vsm, ki so nas rasshalili. Ne dopusti, de bi nas skusnjave premagale; in refhi, ozhisti, in obvaruj nas ho dušo vfiga greha. Amen.

Pred masfnikovim obhajilam.

Prijatel zhloveshkih otrok, o dobrotljivi Jesuf! ki si po smerti na krishu dal svojo sveto stran prebosti; presuni tudi moje terdo serze, de se v tvoji ljubeshni vname. In ki si rekel: Pridite, jejte od mojiga kruha, in pite od vina, ki sim ga perpravil, ozhisti moje ofserzhje, de se saj v duhu s teboj sklenem. Po tebi, ki si pravi shivi Bog v podobah kruha in vina, moje serze koperni, in se sheli s teboj skleniti, desiravno savoljo svojih breshtevilnih grehov tega nisim vreden. Sa to pridi sdaj k meni s obilnostjo svoje gnade in ljubeshni, in perpravi moje serze, de te bo skorej smelo v djanji prejeti. To nam sprosi, Marija, ti prezhista Deviza! ki shelish, de se s tvojim Sinam sklenemo; naj on osdravi nashe bolne dushe, in spreoberne nashe serza, de bodo tebe s njim vred ljubile vekomaj. Amen.

Per mafhnikorim obhajilu.

Bog Šin, neomadeshano Boshje Jagnje! ki te mafhnik sdaj savshi-
va, prosim te ponishno, naj bom tudi
ješt deleshen tega angeljskiga kruha.
Shal mi je, de fim tolikrat shalil
tebe — samo zhiftošt, ljubesen in sve-
tošt; sa to nimim vreden prejeti tvoji-
ga presvetiga Telefa: vender, ker te
is ferza shelim ljubiti, pridi v moje
ferze saj s svojo gnado, in prenaredi
ga, de bo sanaprej tebe ljubilo, in
sovrashilo greh. — O preshaloštna
Mati! grenke bolezhine je tvoje ljub-
ljivo ferze terpelo, kadar ti je bilo
krishano telo tvojiga Šina v narozhje
polosheno. Kako britek je bil pogled
vših obilnih ran! V kolizih teshavah
si se topila, ko si mertviga sprem-
ljala k grobu! Savoljo tega britkiga
terpljenja te prosim, pernesi moje shelje
in proshnje na visoki altar pred svoji-
ga Šina, kateri sdaj v spomin svoji-
ga pokopa v mafhnikovo ferze gre.

Prosi ga, de po duhovno k meni pride, in de ga, kadar koli k Boshji misi perstopim, vselej s zhistim in go-rezhim serzam prejemem; po ravno tistim Jesusu Kristusu, tvojim Sinu, Gospodu naslim. Amen.

Po maslnikovim obhajilu.

Šprejmi milostiva, presveta Trojiza! to sveto daritev, ki smo jo pred ozhmi tvojiga velizhastva darovali, in vdeleshi nal vsih milost, ki isvirajo is te daritve svete mashe.

Sveta Marija, visoko zheslena Mati nashiga Gospoda Jesusa Kristusa! prosi sa nal, de bomo po tvojim svetim sgledu shiveli na semlji, de nasha vera ne opeha, de se upanje ne omaja in ljubesen ne ohladi, in de bomo v britkostih, krishih in teshavah po tvojim sgledu v Boshjo voljo vdani. Posebno te prosimo, o perbeshalishe greshnikov! bodi nam ob sadnji uri pomozhniza, de pod tvojim maternim varstvom v vezhno veselje pridemo,

po Jesusu Kristusu, Gospodu našim.
Amen.

Per blagoslovu.

Tvoj blagoslov, presveta Trojiza!
bodi vedno nad menoj in poterdi me
soper vse skušnjave, de svojiga
sovrashnika premagam in tvojo nar
svetejšhi voljo vselej spolnim. V imenu
Ozheta in Šina in svetiga Duha.
Amen.

Sahvalna molitev po sveti mashi.

Moja dusha povelizhuje Gospoda
in moj duh se rasveseluje v Bogu,
mojim Svelizharji; sakaj velike rezhi
mi je storil on, ki je vfigamogozhen
in sveto njegovo ime. Jesus Kristus,
pravo Jagnje, se je sa nas daroval,
in nas je po ti presveti daritvi svoji-
ga neskonzhniga saflushenja vde-
leshil. O moj Jesus! serzhno se ti
sahvalim sa vse, kar si sa nas storil
in terpel, in te pohlevno prosim: do-
deli, de bo ta nar svetejšhi daritev

moji duſhi v ſvelizhanje, de bom s tvojo mogožno gnado poterjen, vſe ſvoje miſli, ſhelje, beſede in djanje vedno v tebe obrazhal, vſe iſ ljubesni do tebe in tebi v zhaſt ſtoril, in ſvoje ſerze vſiga madesha zhiſto ohranil.

O Mati Boshja! preſhaloſtna ſi ſtala pod krishem in vſak ſdihljej tvojiga umirajozhiga ſina je kakor ojſter mezh tvoje preljubesnivo materno ſerze preſunil.

Savoljo teh ſhaloſt in bolezhin te proſim, nadomeſti per ſvojim ljubim ſinu vſe, kar je bilo per ſv. maſhi preſlabiga in pomankljiviga, in ſproſi mi vſe tiſte gnade in dobrote, katerih ſim potreben in ſlaſti ſa ktere ſim per ſ. maſhi proſil. Tebi tvoj Boshji ſin ne odrezhe nobene proſhnje; ſa to upam po tvojim prezhiſtim ſerzu vſe doſezhi, kar mi je potrebniga, de ſe ſvelizham. **O** bodi mi vedno fredniza in beſedniza per Jeſusu, ſvojim ſinu, Goſpodu naſhim. Amen.

Špovedne molitve.

Nektere besede od sakramenta svete Pokore.

Bogu neskonzhno svetimu le dopadesh, ako imash zhisto ferze. Švojiga ferza pa ne moresh ozhifiti, ako svojih grehov in flabost prav ne posnash. Ali teshko je, samiga sebe prav posnati; zhlovek se le sméraj boljšhiga misli, kakor je. Prejden torej svojo vest sazhnesh sprashevati, proti sveti-ga Duha rasvetljenja, de te lastna ljube-sen ne preslepi, de se sposnash, kakor se bosh sposnal pred sodnim stolam vsigave-dozhiga in neskonzhno pravizhniga Boga. Is vsiga ferza ti bodi shal, de si svojiga ljubesnživiga in dobrotljiviga Boga shalil, in terdno fkleni, ne vezh greshti, se ref-nizhno spreobniti in poboljšhati. Povej od-kritoferzhno svoje grehe spovedniku, Boshji-mu namestniku, ravno tako, kakor ti jih vest ozhita, in varuj se nesrezhe, kak velik greh is sanikernosti ali framoshljivosti samolzhati, de Boshjiga ropa ne storish. Nikar se ne framuj na spovedi pred spovednikam svojih grehov povedati! in ne ishi ondi prasne zhafti: zhlovek sa to gre k spovedi, de se ponisha pred Bogam in pred njegovim na-mestnikam — spovednikam. Svešto in bres

odlašhanja opravi nalosjeno pokoro; naloshi si pa tudi sam kake posebne spokorne dela, de se loshej poboljšaš in Boshji pravizi sadoštih po neskonznim saflushenji Jesu-fa Kristufa. Svoli si gorezhiga, rasumniga spovednika, de te opomina, fvari, ti tvoje fkrite flaboſti odkrije, te krive poti varuje in ti s dobrim ſvetam na ſtrani ſtoji v vſim, kar je v svelizhanje tvoje duſhe. Ako lju-biſh Jeſufovo in Mariino Œerze, prejmi vezh-krat vredno ſakrament ſvete pokore, kateri te nar ſveſtejſhi varuje vſih nevarnoſt na poti svelizhanja, in bo tudi tvoja poſlednja tolaſhba na ſmertni poſtelji.

Molitev pred ſpraſhevanjem veſti.

Sopet ſim greſhil, ſopet ſim te raſſhalil, o neſkonzhno ſveti in pre-ljubesnivi Bog! Nikar me ne ſaversi revniga greſhnika, ki pred teboj kle-zhim in te proſim priſaneſljivoſti in uſmiljenja! Ozhiſtiti ſhelim ſvojo o-maदेशano duſho v ſtudenzu ſprave, kteriga mi je tvoj edinorojeni Œin s ſvojo britko ſmertjo na krishu od-perl. Bodi mi loſtljiv meni, ubogimu greſhniku, proſim te ſavoljo prelju-

besnjiviga Jesufoviga Šerza, in daj mi gnado, de vse madeshe svojiga serza sposnam, jih s sveto shaloſtjo obshalujem, ſe jih tvojimu nameſtniku ſerzhno ſpovem, noviga zbloveka oblezhem, in ti do ſadnjiga ſdihljeja svojiga ſhivljenja v ljubesni ſveſto flushim. — Pridi, ſveti Duh! in raſſvetli moj otemnjeni um, de vse kota svojiga ſerza pregledam, in sposnam, kakofhen ſim pred tvojim oblizhjem, o moj Bog! de prav vidim, kako obilno ſim greſhil v miſlih, s ſheljami, s beſedami, s djanjem in nehanjem. Daj, de ſvoje grehe tako sposnam, kakor jih bom ſpoſnal ob ſmertni uri in pred ſodnim ſtolam tvoje neſkonzhne praviſe; otajaj s ognjem ſvoje ljubesni moje ſmersnjeno ſerze, de ſtorjene grehe ſovraſhim in obshalujem; daj mi ſerzhnoſt, de ſhe tako ſkrite rane ſdravniku pokaſhem; daj, de ſe vſih madeshev ozhiſtim, vreden ſad pokoſre obrodim in ſvelizhanje ſvoje duſhe

dofeshem. Te gnade te profim po preljubesnjam Jesufovim in Mariinim Šerzu. Amen.

Šprafhevanje veſti.

Šlehernimu ni treba po ravno tim napeljevanji ſvoje veſti ſprafhevati, ſlaſti tiſtimu ne, kateri pogoftama ſakrament ſ. Pokore prejema. Takimu pa utegne flūſhiti ſprafhevanje veſti pri vezherni molitvi ſtran 62.

Kdaj ſim bil ſadnjizh per ſpovedi? Kako ſim nalosheno pokoro opravil? Ali ſim ſhel ſopet k ſpovedi tiſti zhaſ, ki mi je bilo rezheno? Ali ſim vſe ſtoril, kar ſo mi ſpovednik ſtoriti ukasali? Ali ſim ſe ogibal poſebno tiſtiga greha, kateri mi je nar bolj nevaren, in ſim ſhe vezhkrat morebiti obljudil ga ſapuſtiti? Kaj moje ferze poſebno teſhi in kako dolgo ſhe?

Šapovedi Boſhje.

1. *Vervaj v eniga ſamiga Boga.* — Ali vem vſe, kar mora vſak vediti, de bo ſvelizhan? Ali ſim poſluſhal pridige in kerſhanſke nauke, de bi ſe reſniz ſvete vere nauzhił? Ali ſkerbim, de ſe moji podloſhni kerſhanſkiga nauka uzhe in po njem ſhive? Šim vſe veroval, kar ſveta zerkev vero-

vati sapoveduje? Šim si persadeval, fkufhnjave soper vero is glave isbiti? Ali nisim kdej proftovoljnih dvomov nad ktero fvetorefnizo imel? Ali nisim teh dvomov tudi pred drugimi, morebiti pred mladimi rassodeval? Ali sim se sposnani kerfhanfki refnizi uftavljjal, de bi oflepljen le fvojimu poshelenju ftregel? Ali sahajam v drufhino, kjer moja vera flabi? Ali sim soper duhovne, poft, fpoved, zerkvene fhege govoril, jih sanizheval, ali tako govorjenje s dopadajenjem poslufhal? Ali nisim molzhal, kadar fo drugi soper vero govorili, defiravno sim previdil, de bi moje fvarjenje kej pomagalo; ali sim fhe, de bi jim bil dopadel, s njimi potegnil ter refnizo sanizheval? Ali nisim Boga rasshalil, de bi kakimu zhloveku dopadel, ali is ftrahu pred ljudmi? Ali nisim bukev soper fveto vero bral, posojeval, prodajal, drugih s njimi obdaroval? Ali nisim pridig prevsetno prefojeval? Ali se nisim fвете vere framoval, ali, prekri-shati se, poklekniti, moliti, posvezhenih rezhi pozhaftiti? Ali nisim morebiti med Boshjo flushbo sunej zerkve oftajal? fhe drugim pohujfhanja dajal? igral? pil? i. t. d. Ali nisim svetnikov in njih podob s befedo ali s djanjem sanizheval? Ali nisim posvezhenih ofeb, poboshnih ljudi sasmehoval, sanizheval, fovrashil, preganjal, od dobriga

odvrazheval? Ali se nisim vrash poslushil, prihodnjih rezhi svediti, sebi frezhe perdobiti, bolesni ali nefrezhe odverniti? Ali nisim koga tazih vrashnih, prasnovernih, zopernijskih rezhi obdolshil, ga rasnafhal, fovrashil, pred drugimi takih prasnih rezhi terdil, sagovarjal i. t. d.? Ali sim sjutrej, opoldne in svezher, pred jedjo in po jedi, in v zerkvi molil? Ali nisim per molitvi proftovoljno rasmishljen bil? Ali sim vse svoje djanje Bogu daroval, vse k zhafti Boshji, is ljubeshni do Boga ftoril? Ali sim bil v bolesni, nefrezhi, revah in nadlogah v Boshjo voljo vdan? Ali sim vezhkrat zhes dan na Boga mislil? Ali sim dobro ftoril, de bi zheshen, hvaljen bil? Ali se nisim v zerkvi pregreshil s proftovoljnim rasmishljenjem, pregreshnimi mislimi, pogledi, nepotrebnim govorjenjem, nespodobnim vedenjem, pohujshljivim smeham ali zelo s pregreshnimi nameni? Ali nisim flushbe Boshje mudil, prehitro is zerkve fhel? Ali nisim soper Boga godernjal, njegovih naredb grajal, ga krivizhnosti do sebe dolshil? Ali nisim nad Boshjo milostjo obupal in si mislil: Ni mogozhe, de bi mi Bog odpustil, ali, de bi se poboljshal, Bog mi nozhe pomagati, Bog sa me nizh nozhe vediti? Ali sim se predersno na Boshjo milost sanafhal in si mislil: Bog je nefkonzhno usmiljen; akoravno

greshim, se bom pa spovedal? Ali sim bil Bogu hvaleshen sa prejete dobrote? Ali nisim Boshjih dobrot napak obrazhal? Ali nisim na Boga jesen bil? Ali nisim svoje jese in slobe do Boga tudi v djanji pokasal? Ali sim se Bogu uftavljjal in v nespokornosti terdovraten oftal? Ali sim vezhkrat obudil vero, upanje, ljubesen, posebno v fkuftnjavah in v smertni nevarnosti?

2. Ne imenuj po nemarnim Boshjiga imena. — Ali nisim Boshjiga, Jesufoviga, Mariiniga in fvetnikov imena bres potrebe in nezhasfljivo isrekel, morde zelo, de bi kako lash ali negotovo rezh poterdil? Ali nisim s fvetimi rezhmi, s Boshjo besedo norzheval, fvetiga pisma pazhil in krivo obrazhal? Ali nisim preklinjal, se rotil, per preklinjevanji in rotenji fvetih besedi imenoval? Ali nisim mertvih preklinjal? Mi ni kletev v navadi? Ali nisim imel navade, refnize svojih besedi koj s persego terditi, s perdushevanjem ali zelo s rotenjem? Ali nisim morebiti zelo lash tako terdil ali negotovih rezhi? Ali nisim persegel, komu kej hudiga ftoriti, se mafhevati, nezhistiga snanja ali gresfhne savese fkleniti? Ali nisim krivo persegel soper refnizo ali v negotovi rezhi? Ali je kriva persega tudi blishnjimu fhkodovala? Ali nisim drugih sapeljal k nepo-

trebnim, krivim, pregresnim persegam? Ali nisim Bogu kej obljubil in ne spolnil, akoravno je bilo mogozhe oblubo spolniti? Ali nisim spolnjenja obljube bres terdniga vsroka predolgo odlasnal? Ali nisim nobene obljube nepremisleno storil?

3. *Posvezhuj prasniki.* — Ali sim ob nedeljah in sapovedanih prasniki spodobno, v Bogu sbran in zelo sveto masno flisnal? Sim bil tudi per pridigi, per popoldanski flushbi Boshji? Ali sim Boshjo besedo samerkljivo in savoljo svelizhanja svoje dushe poslusnal? Ali sim slasti te dni vezh molil, svete bukve bral, se do blishnjiga ufmiljeniga fkasal? Ali sim tudi fkerbel, de so moji domazhi per Boshji flushbi bili in po kershanfko shiveli? Ali sim bil kriv, de ni bil blishnji per sveti masni ali per pridigi ali per popoldanski flushbi Boshji? Nisim bres velike file in bres praviga pervoljenja ali zelo k pohujshanju svojiga blishnjiga delal, morde tudi drusih k takim delam perganjal? Nisim ravno ob teh dneih pregresniga veselja uganjal, pijanzheval, igral, nezhisto shivel, v nespodobnim plesfhi bil? Ali se ni morebiti kej taziga zelo med Boshjo flushbo sgodilo? Ali nisim s ponozhnim pohajanjem, pijanzhevanjem, s prepiram ali s kletvinjo i. t. d. prasnika ofkrunil?

4. *Spofhtuj ozheta in mater, de bosh*

dolgo shivel in de ti bo dobro na semlji.
 — Šim svoje stvarfhe spofhtoval, ljubil? Šim jim bil hvaleshen, pokoren? Še nisim li stvarfhem jesikal, jih saframoval, gerdo gledal, sanizheval, preklinjal? Jim nisim nizehudiga vofhil? Jim nisim roke nameril, ali jih fhe zelo udaril? Ali jih nisim s svojim rasujsdanim shivljenjem v framoto in shaloft perpravil? Ali nisim flaboft svojih stvarfhev rasnafhal? Še nisim njih niskiga ftanu framoval? Šim tudi she odrashten njih fvèt in njih lepo opominovanje ponishno poflufhal? Še jim nisim slagal, jih ogoljfal, okradel? Nisim do stvarfhev mersel bil alijih zelo fovrashil? Ali fim sanje molil, jim v potrebi pomagal, bolnim ftregel? Ali fim fkerbel, de fo bili s fvetimi sakramenti prevideni? Ali fim njih sadnjò voljo svefto fpolnil? Ali nisim bil krivizhen do drusih dedizhev? Nisim morde fhe mertvih stvarfhev opravljal? Ali fim si persadeval pogrefhke ranjih stvarfhev s molitvijo, milofhnjo, povernjenjem krivizhniga blaga popraviti? Šim te dolshnosti tudi do svojiga ozhma, mazhehe, varha, gofpodarja, gofpodinje, uzhenika, predpoftavljenih, duhovfke in deshefke gofpofke fpolnoval? Ali jih nisim nalagal, goljfal, saframoval, sanizheval, njih sapoved grajal? Ali nisim stvarfhem, predpoftavljenim pokoren bil, kadar fo mi

kaj pregresfniga storiti ukasali, akoravno sim vedil, de mora zhlovek Bogu bolj pokoren biti kakor ljudem? Ali nisim starih, ubogih, nadloshnih saframoval?

Starshi in predpostavljani naj se vprašajo:

Ali nisim svojim otrokam she fhkodoval, preden so na svet prishli? Ali sim fkerbel sa sdravje svojih otrok? Šim jim rad podelil, zhefar so potrebovali? Šim jih kerfhanfkiga nauka uzbil? Ali sim fkerbel, de so sjutrej, opoldne, svezher molili, k Boshji flushbi hodili, sakramenta svete pokore in svetiga obhajila pogosto prejemali? Ali jih nisim od kerfhanfkiga shivljenja morde she odvrazheval? Šim sa njih poduzhenje fkerbel, jih vadil delati, jim dobre sgledede dajal? Ali sim njih pregresfhke strahoval, posebno, zhe so lagali, se potepali, v flabo tovarfhijo sahajali ali se nespodobno vedli? Jih nisim v jesi, ali preojstro strahoval? Jim nisim primkov dajal ali jih zelo preklinjal? Šim svojim otrokam svezher bres varstva v vas ali v gledaliske in plesiske hoditi perpustil? Šim fkerbel sa zhlistost svojih otrok, tudi majhnih, in doma? Nisim svojih otrok v greh sapeljal, ali jih s preklinjevanjem, nespodobnim govorjenjem in djanjem pohujshal? Ali me nikdar niso flisihali praviti, kako poreden sim tudi jest bil v

fvojih mladih letih? Jim nisim nikoli prevezh dnarjev dal, de fo krasujsdanimu shivljenju fhe vezhi perloshnoft imeli? Nisim nobeniga v kakofhen ftan filil? Nisim kteriga fvojih otrok bolj ljubil kakor druge? — Ali nisim poslam in podloshnim vfelej poshteno in voljno odrajtal, kar jim je fhlo? Jim nisim preteshkiga dela nakladal? Ali sim gledal, de fo Boshjo flushbo doma in v zerkvi pridno in lepo opravljali? Šim fkerbel, de fo fe po dnevu in po nozhi kerfhanfko sadershali? Šim jih deval v tak kraj leshat, de dobro vem, de fo doma oftali, in pa de nifo nobene pregresfhne sавese imeli? Šim jih savoljo nespodobniga shivljenja fvaril? Jim nisim kaj hudiga ftoriti ukasal? Kako sim v bolesni sa nje fkerbel? Jim nisim dobriga imena per ljudeh vsel? Ali nisim s njimi neufmiljeno delal, nad njimi godernjal, in s njih deli vse prenevfhhezhen bil i. t. d.

5. *Ne ubijaj.* — Nisim bil kdaj, kakor si she bodi, kriv smerti fvojiga blishnjiga? Nisim febe ali fvojimu blishnjimu shivljenja krajshal ali na sdravji fhkodoval s nesmernostjo v jedi in pijazhi, ali v plefu, s shalostjo, jeso, sovrashtvam, prepiram, tepenjem, fuvanjem, ranjenjem, bojem? Nisim nikoli fvojiga shivljenja ali shivljenja fvojiga blishnjiga bres potrebe v nevarnost

postavil? Nisim nizeh taziga jedel ali pil, akoravno sim lahko previdil, de mi bo fhkodovalo? Nisim svojimu sdravju fhkodoval s nespametnim poskusljanjem svoje mozhi? Nisim febi ali drugimu preteshkiga dela nakladal? Nisim sam febi ali svojimu blishnjimu smerti shelel? in sakaj? Ali sim v bolesni sadoosti fkerbel, de bi spet sdravje sadobil? Nisim od nesnanih ljudi sdravil kupoval in se jih poslushil s nevarnostjo she hujshi sboleti? Ali se nisim nalasht ali is nemarnosti na nogah, na rokah ali na sobeh poshkodoval? Nisim podloshnih neufmiljeno strahoval? Ali nisim nobeniga pohujshal s besedo, petjem, s bukvami, s pisimi, s podobami, s obnasljanjem, s slabim sgledam, in tako njegove dushe umoril? Šim se ogibal pohujshljive perloshnosti? Šim tudi druge od nevarnih perloshnost odvrazheval in svaril? Šim si dosti persadeval, vse tiste sopet na pravo pot perpeljati, ktere sim kdej pohujshal ali v kakshen greh sapeljal? Ali nisim bil ptujih grehov kriv? Nisim nikomur v greh svetoval, postavim: kako naj se slashe, goljfa, fhkoduje, se masluje, blishnjiga v greh sapelje, nepokoren bo? Ali nisim nikomur greshiti veleval? Ali sim v drusih greh pervolil? Nisim rad svojih slabih tovarshhev slushal, kadar so me v greh ravnali? Nisim drusih v greh napeljeval ali

drashil? Nifim drusih greha hvalil? Šim k grehu molzhal? Nifim fvaril gresnik, kadar je bila moja dolshnost fvariti? Šim greh pregledal? Nifim bil premehak, kjer bi bil mogel ojtiro ftrahovati? Šim se greha vdeleshil, poštavim: opravljanja, sanizhevanja, sapeljevanja, tatvine, goljfije? Nifim greha sagovarjal, smanjsheval, sakrival, de ni bil blishnji fvarjen, ftrahovan?

6. Ne presheftvaj. — 9. Ne sheli svojiga blishnjiga shene. — Nifim imel rad nezhistih misel? Šim jih prezej is glave isbijal? Nifim nalasb na nezhiste rezhi ali fanje misli? Ali niso na te misli nastopile radovoljne nezhiste shelje? Nifim velikrat lenobe pafel, is ktere nezhiste misli in shelje pridejo? Nifim rad od neframnih rezhi govoril ali jih poslusshal? Šim nezhiste pesmi pel ali rad poslusshal in jih she drugim pravil in jih uzhil? Šim fvaril, ko sim druge neframno govoriti, ali peti flisshal, kadar je bila moja dolshnost fvariti? Ali sim kterikrat kvantal in morebiti she v prizho nedolshnih? Nifim koga na neframne besede in pesmi napeljeval? Ali nifim kterikrat nespodobnih narozhil poshiljal ali prenasshal? Nifim kteriga savoljo njegoviga zhiftiga shivljenja samehoval? Nifim nobenih flabih bukev ali neframnih pesem bral? Ni noben drugi po meni takih bukev ali pesem prejel? Nifim

nalafh tazih rezhi ogledoval, ktere nezhiste shelje obudujejo? Nifim neframniga obla-zhila nosil? Še nifim posebno lepotizhil? Nifim v zerkev le s to mislijo fhel, de bi posvetnim ljudem pregreshno dopadel? Ali v take kraje, postavim: gledifha, plesifha, v take drufhine sahajam, kjer je zhiftoft v nevarnosti? Še nifim kterikrat nespodobno vedel? Nifim nikogar v nezhisti greh pregovarjal ali filil? Je bil leta mojiga ali drusiga spola? sakonfkiga ftanu ali ne? moje forodovine ali fhe zelo Bogu posvezhen, nedolshen? Ali je bil greh s posebno neframnostjo sdrushen? Šim nezhisti greh o fvetim zhafu, v fvetim kraji ftoril? Nifim komu perloshnosti k temu grehu ifkal ali kaj pomagal? Šim kdaj sam ta greh ftoril? Nifim imel gresfniga snanja in kako dolgo? Šim fi persadeval fhkodo, ki jo je blishnji savoljo nezhistiga greha terpel, popravit? Nifim do neumne shivine gresfniga poshelenja imel? Ali fim fe kdej svojih nezhistih grehov fhe zelo hvalil, per spovedi pa tiste smanjfhali ali zelo samolzhal? Šim fe she spovedal neframnost, zhe fim bil ktere fhe otrok ftoril per igranji s drusimi otrozi, na pasfi i. t. d.

Sakonfski naj se fhe sprashajo: Nifim is pregresfniga namena v sakon ftopil? Šim kdej prav premislil, de sakonfskim ni vse

perpufheno? Škerbim sa zhiftoft rok in vsih svojih pozhutkov? Še nifim soper sakonfko zhiftoft, sveftobo, ali s neperpufheno lozhitvijo pregresfhil? Nifim sakonfke dolshnofti bres terdniga vsroka odrekel?

7. Ne kradi. — 10. Ne sheli fvojiga blishnjiga blaga. — Nifim komu kej ukradel ali po fili vsel? Nifim kej v kakim fvetim kraji ukradel? Nifim po malim kri vizhno jemal ali goljfaval in fi tako prezej premoshenja perdobil? Nifim koga goljfal per kupzhii, meri, vagi, delu, s flabim denarjem? Šim zeli dan pridno delal, kadar fim bil najet? Nifim sa flabo delo dobriga plazhila tirjal? Nifim kej kupil, kar fe mi je sdelo de je ukradeno? Nifim kej fvojim ftarfhem, forodnikam ali predpoftavljenim ukradel? Nifim gosposke ali zefarja goljfal? Nifim uboshzov, vdov in firot sateral, delavzam in najemnikam saflushka sadersheval ali utergoval? Nifim fam febi ali drugim fhkode delal s lenobo, nezhi mernim oblazhila, igranjem, sapravljanjem, pijanzhevanjem? Nifim na polji, na travniku, v hofti, na vertu, per vodi ali per pohifhtvu komu kej fhkode ftoril? Nifim na prevelike obresti pofojeval? Ali nifim dolgo delal, defiravno fim vedil, de jih ne bom mogel poplazhati? Šim she poplazhal dolge, kakor fim bil obljudil, ali kakor

je dolshnost? Šim fkerbno varoval, kar mi je kdo hraniti dal, de se ni poshkodovalo? Nisim nikogar po krivizi is flushbe spravil? Ali sim, kar mi je bilo mogozhe, vbogajme dajal? Ali nisim s gospodarjevim premo-shenjem ubogim pomagal? Ali nisim bres potrebe miloshnje profil? Nisim kake krivizhne ali nepotrebne pravde imel ali k nji pomagal, fvetoval? Nisim sodnika podkupil? Šim ukradene ali najdene rezhi vselej svesto nasaj dal, zhigar so bile? Šim fkerbno poprasheval po gospodarji ukradenih ali najdenih rezhi? Ali si persadevam storjeno fhkodo, kolikor mi je mogozhe, popraviti, ali odpushtenje od tistiga sadobiti, kteriga sim poshkodoval, okradel, ogoljfal? Ali pomislim, de krivizhni greh ni odpushten, dokler se kriviza ne popravi, kolikor je le mogozhe? Nisim nikoli ptujiga blaga shelel?

8. *Ne prizhaj po krivim soper svojiga blishnjiga.* — Nisim per duhovski ali deshelfki gosposki po krivim prizhal? Nisim krivih prizh podkupil? Nisim pisem prenaradil ali pravih pisem v fhkodo svojiga blishnjiga sakrival? Še nisim vezhkrat slagal? is potrebe? v norzhijah? is navade? v fhkodo svojiga blishnjiga? savoljo dobizhka? ali she zelo per spovedi? Še nisim hlinil ali hinavsko obnashal? Šim se rad ljudem bolj imenitnim perlisoval, in jih hvalil, desirav-

no hvale niso saflushili? Nisim radovedno ali is hudobije po slabostih blisnjiga popraševal? Ali sim rad od slabosti svojiga blisnjiga govoril, akoravno nisim bil dolžan od njih govoriti? Nisim svojiga blisnjiga rad slabo sodil, njegovih besedi in njegoviga dejanja na slabo iskladal, in mu slabih namenov podtikal? Šim take krive sodbe tudi drugim rasodeval? Še nisim kterikrat zhes blisnjiga slagal? mu dobriga imena odvsel? ga v fškodo perpravil? Šim si persadeval, mu dobro ime spet nasaj perpraviti in vso fškodo poverniti? Ali sim vprizho veliko ljudi svojiga blisnjiga opravljal, slabo sodil, obrekoval? Nisim nikogar podpihoval in se krega kriviga storil? Nisim podpihovavzov rad poslušal? Nisim nobene fkrivnosti bres posebne potrebe rasodel? Nisim nikogar silil mi kakofhne fkrivnosti rasodeti? Nisim nikogar k opravljanju in obrekovanju sapeljal? Še nisim svojim predpostavljanim slagal, jih opravljal ali obrekoval, morebiti fhe duhovnov ali vikših duhovnov? Nisim nikogar sasmehoval in sanizheval?

Zerkrene sapovedi.

1. *Posvezhuj sapovedane prasnike.*
2. *Bodi ob nedeljah in sapovedanih*

prasniki s spodobno poboshnostjo per sveti mashi.

Té sapovedi fte she v tretji Boshji sapovedi sapopadene.

3. *Posti se sapovedane postne dni, namrezh fhtirdefetdanski post, kvaterne in druge sapovedane postne dni: sdershi se tudi ob petkih in ob sabotah mesnih jedi.* — Šim se postil v fhtirdefetdanskim postu, kvaterne in druge sapovedane postne dni tako, de sim se le enkrat na dan do sitiga najedel? Nisim ob petkih, sabotah ali drugih sapovedanih postnih dnevih mesnih jedi jedel bres pervoljenja duhovske gosposke, bres nevarne bolesni ali kaziga drusiga pravizhniga vsroka? Nisim te zerkvene sapovedi grajal, sasmehoval, in, ko sim jo prelomil, drugih pohujshal? Nisim svojih otrok, podloshnih, svoje drushine sapeljal, de so to sapoved prelomili?

4. *Spovej se svojih grehov postavljenimu spovedniku k manjšhimu vsaj enkrat v letu, in o velikonozhnim zhasu prejmi sveto Reshnje Telo.* — Ali sim bil vsako leto o velikonozhnim zhasu per spovedi in per sv. obhajilu? Ni bila ktera mojih spoved pomankljiva in nevredna, ker nisim svoje vesti na tanko sprashal — ker nisim imel refnizhniga kefanja in sim prezej spet ravno tisti smertni greh storil in nisim

sapuſtil greſhne perloſhnoſti — ali ker ſim ſmerten greh nalafh, ali pa is ſanikernoſti, is ſtrahu, framoshljivoſti ſamolzhali ali ga ſmanjſhal? Šim ga potlej per prvi ſpovedi povedal? Šim tudi povedal, per koliko ſpovedih ſim ga ſhe ſamolzhali? Šim te ne-vredne ſpovedi vſe popravil? Niſim v ſamolzhanim ſmertnim grehu fv. obhajila ali drugih fv. ſakramentov prejel? in kolikokrat? Niſim k fv. obhajilu fhel, deſiravno ſim ſe ſhe doſti ſgodaj ſmertniga greha ſpomnil, ki ſe ga ſhe niſim bil ſpovedal? Šim nalošeno pokoro vſelej na tanko, ſveſto in ob pravim zhaſu opravil? Niſim nikoli ſvojiga ſpovednika opravljal in ſani-zheval? Niſim bil jeſen nanj, ko mi je fv. odveſo odrekel? Niſim nalafh premehkiga ſpovednika iſkal, de ſim v ſmertnih grehih mirno ſhivel? Niſim kterikrat per ſpoved-nizi poſluſhal, kaj ſe drugi ſpovedujejo ali kaj jim ſpovednik pravi? Niſim, kar ſim flifhal, ſhe drugim pravil? Še niſim per ſpovednizi neſpodobno ſadershal? Niſim po hinavſko gledal, kako dolgo ſe kdo ſpoveduje? Šim ſe ſa fveto obhajilo vſelej fkerbno perpravljal? Niſim bres ſpovedni-koviga pervoljenja ali s ſmertnim greham na veſti fv. obhajila kterikrat prejel? Še niſim neſpodobno per fv. obhajilu ſadershal? Niſim morebiti hitro po fv. obhajilu bres

vredne sahvale is zerkve fhel? Nifim she dan fv. obhajila v kakofhne navadne in velike grehe padel?

5. Ne obhajaj shenitve o prepovedanih zhafih. — Nifim v adventu, v velikim postu, ali ob drugih postnih in fpokornih dnevih per poedinah, igrah, plesu bil ali k takim posvetnim veseljem perloshnosti dal? Še nifim na shenitvanji pregreshil s nesmernostjo v jedi in pijazhi ali s pregreshnim plesam?

Poglavitni grehi.

1. N a p u h. — Šim si kaj domishljeval savoljo svoje lepote, imenitnosti, bogastva ali savoljo dobrih lastnosti, ki jih morde imam? Ali fe nifim zelo s pregreshnimi rezhmi hvalil, de sim fe nad kom snofil, ga saframoval, shalil, ga poshkodoval, ali s njim neufmiljeno delal, ga pretepal i. t. d.? Še nifim zhes svoj stan, neframno, pohujshljivo oblazhil? Nifim kradel, morebiti she svojim starshem, de sim si lepshi obleko omiflil? Nifim le hvale per ljudeh ifkal? Nifim bil jesen na tiste, ki so me sanizhevali? Še nifim boljshiga, poboshnishiga ad drusih mislil? Nifim blishnjiga sanizheval? Še nifim blishnjiga, ali zelo svojih starshiev savoljo njih revshine framoval? Nifim bil jesen na tiste, ki so me po pravizi fvarili?

Nifim bil soper lepo opominovanje oterp-njen? Šim vedno le svojo terdil, soper go-voril? se prepiral, kregal?

2. **L a k o m n o f t.** — Ni moje serze pre-vezh na zhafno blago navesano? Ali nifo moje fkerbi sa zhafno frezho tolike, de svelizhanja svoje dufhe posabim? Ali le na to gledam, kako bi veliko blaga perdobil, morebiti fhe po krivizi? s goljfiyo? Nifim is lakomnosti svojim podloshnim perdershal, kar fim jim bil po vfi pravizi dati dolshan? Nifim prevezh shaloval zhes sgubo premo-shenja in dobizhka? Nifim is lakomnosti ob prasniki delal in Boshje flushbe samudil? Nifim is lakomnosti drushine prevezh s de-lam obkladal ali je pa fhe ob nedeljah in sapovedanih prasniki delati filil? Nifim is lakomnosti ubogim nizh vbogajme dal? Ni-sim is lakomnosti febi in podloshnim potrebniga napravil? Ali fim bil sapravljiv? Nifim premoshenja na prelepo obleko, dobro voljo, igranje obrazhal?

3. **N e z h i f t o f t.** — Poglej fhefto Boshjo sapoved.

4. **N e v o f h l j i v o f t.** — Nifim bil ni-komur nevofhljiv savoljo njegove frezhe, zhafti, dobre glave, poboshnosti? Nifim bil nikoli shaloften, ko se je blishnjimu dobro godilo? ali vesel, ko se mu je hudo godilo? Nifim nikogar is nevofhljivosti fovrashil,

opravljal, obrekoval, ob flushbo perpravil, na blagu poshkodoval? Ali mi ne fhkoduje nevosfhljivost fhe na sdravji?

5. **Poshreshnost.** — Ali nisim bil nesmeren v jedi in pijazhi? — Še nisim vpijanil? Nisim s pijanostjo otrok pohujshal, shene shalil, vsi drushini fhkodoval? Nisim v pijanosti nesramno govoril, preklinjal, fe kregal, pretepal? kej drusiga hudobniga storil? Ali nisim s pijanzhevanjem doma poshkodoval? ali morebiti fhe shene, otrok v revshino spravil? samiga v nefrezho ali bolesen pahnil? Nisim med Boshjo flushbo pijanzheval? Nisim kradel, de sim mogel pijanzhevati? Šim fe sdershal takih jedi, ki sim vedil, de mi bodo fhkódovale?

6. **Jesa.** — Ali nisim sa vfako majhno rezh prezej jesen? Šim fe kdej nad svojim blishnjim jesil? Ali sim fhe sdej nanj jesen? Nisim bil ta zhas, kar jeso dershim, per sv. obhajilu? Nisim v jesi Boga preklinjal, blishnjiga saframoval, obrekoval, pretepal? Šim bil dolgo na koga jesen in sim fe branil, fe shnjim spraviti? Nisim v jesi shivine pretepal?

7. **Lenoba.** — Nisim is sanikernosti molitve, branja svetih bukev, poslushanja Boshje besede, spovedi in sv. obhajila opustil? Ali sim svoje delo flabo ali ga zelo ne opravil? Ali sim svoje dolshnosti mlazh-

no in le po verhu spolnil? Nifim zhasa s igranjem in postopanjem tratil? Nifim sploh len v dobrim? Šim si persadeval, vse dolshnosti svojiga stanu prav sposnati? Nifim nikoli zhes Boshjo previdnost godernjal, de me je Bog v ta stan postavil, v katerim se snajdem? Ali voljno terpim teshave in so- pernosti svojiga stanu?

Kolikokrat sim od sadnje dobro opravljene spovedi ta ali uni greh storil? is kakshniga namena sim gresihil? v kakshnih okolshinah? ktere hude nasledke je greh imel? kaj je samuda dolshnost fhkodovala? ktero je moje poglavitno hudo nagnjenje? Šim se od sadnje spovedi poboljšhal s Boshjo pomozhjo, ali sim se morebiti she pohujšhal?

Molitev, de bi se shalošt savoljo storjenih grehov v serzu sbudila, in sklepe poboljšanja.

Velike so tvoje dobrote, o dobrotljivi Bog! kdo jih bo isrekel? Telo si mi is semlje vstvaril, dusho po svoji podobi si v mene vdihnil, de bi te ljubil; jest pa sim te shalil. — Per svetim kerstu si me s belim oblazhilam nedolshnosti oblekel, in

me v narozhje sa svojiga otroka vsel, de bi te ljubil; jest pa sim te shalil. — Na semljo doli si pershel, si se ponishal, silno veliko terpel, si na krishu umerl v grosnih bolezhinah, si dal svoje ljubesnivo Šerze prebošti, de bi te jest obilno ljubil, jest pa sim te she obilnihi shalil. Š tolikim terpljenjem si mi krono vezhniga veselja v nebesih saflushil; jest pa sim jo s graham od sebe vergel. She vezhkrat sim premislil te neismerne dobrote, in sim sklenil, ti sanaprej svesto flushiti; vender sim te sopet shalil: o predobrotljivi Jesuf, kdaj bo konez moje hudobije!

Ši me klizal, pa nisim hotel slishati; si mi dajal zhas, de bi se pokoril sa svoje neshtevilne smote in pregrehe, pa sim ga nezhimurno sa-pravljal; si mi perjasno molil roke, de bi me bil v svoje narozhje sprejel, jest pa se nisim hotel smeniti; si me tepel, pa nisim hotel obzhutiti;

si mi poshiljal stiske in teshave, pa
 jih nisim hotel prav oberniti. Ti si
 vse storil, de bi se moje serze ome-
 zhilo; pa le merslo in terdo je osta-
 lo. Sato me serze boli in strah pre-
 pada, ko se smislim, kako mozno
 in bres premislika sim tvojo visokost
 shalil, o vfigamogozhni Stvarnik!
 Kako ostudna je moja nehvaleshnost,
 de sim nar vezhi svetost in dobroto
 — samiga nebeshkiga Ozheta sa-
 pustil, in se potopil v morje greha!
 Sam sim se odlozhil od tebe, o pra-
 vizhni Bog! in sim padel v revno
 fushnost greha; sato me obhaja brit-
 ka shalost, ko vidim, kaj sim bil, in
 kaj sim sdaj. Tvojo perjasnost in
 gnado sim sapravitl, in zhaka me oj-
 stra sodba, kateri se umakniti ne mo-
 rem, in po sodbi nefrezhna — ve-
 komej nefrezhna vezhnost! O nefrezh-
 ni greh, ki si me od Boga odlozhil,
 mojo dusho ognjusil, in mi pogublje-
 nje saflushil, kako te sdej sovrashim

in te bom sovrashil s Boshjo pomozhjo, dokler bom shivel!

O Bog! ki naš k pokori vabish, in pravish: „Nozhem smerti greshnika, temuzh, de se spokori in shivi“ (Ezeh. 18.), nikar me ne sapusti; podaj mi svojo milostljivo roko, de se vsdignem is revshine greha; nikdar vezh te ne bom radovoljno shalil. Sgubljena ovza sim; vse mi me milostljivo na svoje rame, in nesi me k svoji svesti zhedi, in varuj me, de se vezh ne sgubim. Sgubljeni, nehvaleshni sin sim, sapustil sim tebe, dobrotljiviga Ozheta, tvoje premošenje sim sapravil, in se tvojim sapovedim soperstavil; o reshi me is teshke fushnosti, v ktero sim safhel!

Nisim vreden svojih ozhi povsdigniti proti nebesam, nisim vreden tebe svojiga ozheta imenovati; ker si pa vender v resnizi le moj ozhe, o usmiljeni Bog! poglej me s milostljivim ozhesam. Sakaj tvoj milostljivi pogled mertve obuja, in greshnike

k pokori savrazhuje; ker, ako bi se ti ne bil mene usmilil, bi moje serze ne bilo prefunjeno od shaloſti ſavoljo ſtorjenih grehov.

V smoti ſim ſgubljen hodil, ti pa ſi name gledal ſ nebefhkih viſhav, in ſi mi ozhi odperl, de bi ſe ſposnal, veſt ſpraſhal in ſpregledal, kako ſlo je omadeſhana moja duſha. Sato me uſliſhi, o dobrotljivi nebefhki Ozhe! dodeli mi gnado ſvojiga edinorojeniga Šina, in vdeleſhi me njegoviga ſafluſhenja, in njegove britke ſmerti! Daj mi ſvojiga ſvetiga Duha, naj mi ſerze ozhiſti, in v tvoji gnadi uterdi, de ſe ne povernem ſvoj ſhivi dan nikoli vezh v revſhino, iſ ktere me bo sdej reſhila tvoja miloſt! To mi dodeli ſavoljo uſmiljeniga Šerza Jeſuſa Kriſtuſa, naſhiga Odreſhenika, na proſhnjo njegove vſelej neomadeſhane Matere Marije Devize. Amen.

Spoved.

Kadar per spovednizi zhakash, premishljuj, preden na versto pridešh, grosno nefrezho savershenih v peklu in britko Jesufovo terpljenje.

Pod mojimi nogami v strašni globozhni je tista grosovitna jezha, kjer nespokorjeni gresniki v vezhnim ognji goré. — Jezha je saperta, pah je sapahnjen, kteriga nihzhe odpreti ne more, in ta pah je — vezhnost! — Vezhno gorí ogenj v ti jezhi; vezhno goré saversheni v ognji Boshjiga mashevanja in vender ne sgoré? — Strašno shejo neprenehama terpé, in ni ga nikogar, de bi le konez svojiga persta v vodo pomozhil ter ohladil njih jesik! — Zherv vesti vedno grise in gloda njih serze, in ni ga, de bi polajshal njih bolezhine! Neisrezhenó terpe udje njih telefá, s kterimi so gresili; pa ni ga, de bi se jih ufmilil! — Hudobni duhovi jih safmehujejo, saframujejo in njih terpljenje le fhe hujshi delajo; in nobeden jih ne tolashi! — Radi bi umerli, ali ne morejo umreti; smerti vezh sanje ni! — Ali nisim tudi jes s svojimi grehi saflushil, v to peklenfko bresnopahnjen biti? — Ko bi bil she umerl, ali bi ne bil tudi jes med pogubljenimi? — Ali ni morebiti

savershenih she v peklu, ki niso tako filno grefhili kakor jeft! — In fhe sméraj ne fovrashim greha? — In moje dufhe fhe sméraj ni grosa! — Miflim fhe fvetu in grehu flushiti? **O** ne vezh! **S** Boshjo gna-do in pomozhjo fe hozhem poboljšhati. — **To** ti obljubim, nebeshki **Ozhe!** pred tvo-jim oblizhjem in v prizho fvojiga angela varha.

Premifhljevanje Jefusoviga ter-pljenja.

Moj nar fvetejſhi perjatel, moj **Odre-fhenik**, **Boshji Œin** na krishu vifi! — **Sa-**kaj vifi? — — Na lefu vifi in móli — — sa koga moli? — Na lefu vifi, njegova preſveta refhnja kri fzurkama na tla te-zhe — sa koga tezhe? — — Njegove roke ſo raspete — sakaj ſo raspte? — — Njegovo preljubeshjivo **Œerze** je od-perto — sa koga je odperto? — — **Sam-**e, toliziga grefhnika! — — **Jes** ſim ga na krish perbil! — — **Savoljo** mene ſvo-jo predrago kri preлива! — **Jes** ſim kriv preſtraſhne ſmerti, — in vender ſe moje ferze ne omezhi! — — **Ali** ref ne mi-flim nehati **Jesufa** s ſvojimi grehi vno-vizh krishati? — **O Jefus!** uſmili ſe me!

glej, pred teboj klezhim in v serzhni britkosti sposnam svojo hudobijo! Ne ravnaj s menoj po mojih grehah, temuzh usmili se me po svoji veliki usmiljenosti!

Molitev pred spovedjo.

Preljubi Jeshu! k tvojimu namestniku grem, kteriga mi nisi v pogubljenje, ampak v svelizhanje postavil. Dodeli mi gnado, se mu bres strahu in napzhine sramoshljivosti vsih svojih grehov skesano, ponishno in odkritoserzhno spovedati, in mu nizh ne samolzhati, kar mojimu serzu nepokoj dela. Kaj bi mi tudi pomagalo sdej samolzhati, ker moram vender enkrat tisti strashni dan vesoljne sodbe pred tvoje presveto oblizhje priti, kjer bodo vsi moji grehi, ako se jih tukej prav ne spovem, vsem ljudem vsiga sveta snani. Sam se tedaj hozhem obtoshiti in spovednikovo odveso, zhe jo dobim, tako sprejeti, kakor de bi mi ti sam rekel: „Poj-

di v miru! Tvoji grehi so ti odpušteni“.

Šveta Marija, Mati Boshja! profi Boga sa-me, ubosiga greslnika! Vsi angeli in svetniki v nebesih, pomagajte mi s svojimi prošnjami per Bogu, prav opraviti to spoved v Boshjo zhašt in svelizhanje svoje dushe. Amen.

Spoved spodobno sazhni rehoz: Profim, (*zhe poprej krish storijo, rezi: Sahvalim*) duhovni ozhe! sa sveti shegen, de se svojih grehov prav in zhifto spovem. (*Po tem se stori sv. krish, in moli ozhitna spoved takole:*) Jest, ubogi greslnik, se spovem Bogu vsigamogozhnimu, Marii, Materi Boshji, vsem ljubim svetnikom in vam, zhaštitičivimu maslniku, Boshjimu namestniku, de sim po svoji sadnji spovedi, ki sim jo opravil: (*ne posabi povedati, kdaj je tvoja sadnja spoved bila*) velikrat in obilno greslil v mislih, s sheljami, s besedami in s djanjem; posebno se pa obtoshim, de sim (*Obtoshi se sdej vsih svojih grehov na tanko, in kadar nobeniga greha vezh ne bosh vedil, spoved skleni rekoz:*) Ti in vsi moji drugi grehi, ki se jih spomnim in ne, ki sim jih ali sam storil, ali pa kriv bil, de so jih drugi storili,

fo mi is ferza shal, ker sim Boga, njega famo sveto in preljubesnjivo dobroto, s njimi rasshalil. Terdno fklenem nizh vezh ne greshti, in vsih perloshnost v greh se varovati. Prosim vas, duhovni ozhe, sa potrebni nauk, svelizhavno pokoro in sveto odveso.

Poslufhaj svesto, kaj te spovednik uzhe in kaj ti v pokoro dajo; sprejmi vse ponishno; kadar po spovedi nad teboj molijo, obudi she enkrat obshalovanje ali grevingo in terdni fklep se poboljhati.

*Po spovedi, kadar odveso dobish,
moli:*

Povikshuj moja dusha Gospoda, in vse, kar je v meni, hvali njegovo sveto ime! Povikshuj moja dusha Gospoda, in ne posabi zhudeshev njegove milosti! Sakaj odpustil ti je vse tvoje hudobije; osdravil je tvoje rane. Vezhno je njegovo usmiljenje! — Preljubesnivi Jesus, vekomej bodi hvaljen sa svojo neisrezhenost usmiljenost. Pogresnil si tesho mojih grehov v morje svojiga usmiljenja; nasaj si pernesel k svoji svesti zhedi

sgubljeno ovzhizo na svojih ramah. Hvaljena in zhefhena bodi nefkonzhna ljubesen tyojiga Boshjiga Šerza, ki se ne utrudi grefhnikov usmiliti se in v njih rane olja svoje gnade vlivati. O Jesuf, vezhna ljubesen! nifi ravnal s menoj po mojih grehih, in nifi mi povrazheval po mojih hudobijah; sprejel si me po svojim nefkonzhnim usmiljenji; sato te bom ljubil bres prenehanja, in sovrashil bom is ljubesni do tebe vse, kar je soper tvojo presveto voljo. Odfihmal hozhem le tvoje presveto shivljenje pred ozhmi imeti, vse krishe shivljenja in teshave stanú v pokoro sa svoje grehe obrazhati in voljno terpeti. Tebi se s dusho in s telefam popolnama darujem. O dodeli meni flabimu, de mi tvoja na svetim krishu v nesmernih bolezhinah storjena smert ne bo v pogubljenje, ampak v shivljenje. Amen.

O Marija, moja preljubesnjava mati! k tebi se sopet satezhem in

terdno se sanesem, de, ker mene greslnika nifi sanizhevala in savigla, me bosh tudi sdej, ko sim grehov ozhislen, ljubila, in namesto mene milostljiviga Ozheta, v nebesih sahvalila, de se je mene, ubosiga greslnika, usmilil in me s tolikimi dobrotami obsul. Pod tvoje varstvo in brambo perbeshim sdej in vselej. Pomagaj mi, de stanoviten ostanem, nizh vezh ne greslim, in tvojiga preljubesnjeviga Šina Jesusa is vsiga ferza ljubim. Amen.

Po spovedi, kadar odvese ne dobish.

Kako silno sim greslil, de me Boshji namestnik odvese vredniga ne sposna! Oh, sposnam v ponishnosti svojiga ferza, de nisim vreden k Boshji misi pristopiti in vshivati angeljskiga kruha; sposnam, de se mi ni kriviza sgodila, ker so mi grehi sadershani, de svoj nevarni greslni stan previdim, se prav spokorim in vredno poboljšham. Kaj hozhem to-

rej drusiga storiti, kakor v tvojo sve-
 to voljo se podati, in vse na tanko
 dopolniti, kar mi je nalosheno. Prav
 je, de me sadeva tvoja shiba; sej
 ljubish tistiga, kteriga tepesh. Le to
 te ponishno prosim: pridi moji slabos-
 sti na pomozh, in daj mi mozh, de
 greschno shivljenje sapustim, se k tebi
 vernem, vreden sad pokore storim,
 se v prihodnje odvese vredniga sto-
 rim, de ne bom vezh otrok tvoje
 jese, ampak pokoren sin tvoje ozhe-
 tovske ljubesh. O Jesuf! ki jih o-
 sdravljash, kteri so potertiga serza,
 usmili se me, in vsemi me v svoje
 preljubeshnivo Serze. O Marija, per-
 beshalish greschnikov! ne saversi
 revniga otroka; daj mi mozhno var-
 stvo v svojim preljubeshnivim Serzu.
 Pomagajte mi vsi sveti, angeli, svet-
 niki in svetnize Boshje, de se v res-
 nizi spokorim, in s rasshaljenim Bo-
 gam spravim. Jes pa hozhem sdiho-
 vati in profiti, dokler per njim milo-
 sti ne sadobim.

Od odpustkov.

Kadar se greh odpusti, se tudi vezhne fhtrafenge odpuste, zhašne pa ne vfelej; sato je rekel prerok Natan Davidu: „Gospod je tvoj greh od tebe vsel; tvoj sin pa bo mogel umreti“. (2. Kralj. 12, 13. 14.)

Nafha ljuba mati, sveta zerkev, nam pa tudi zhašne fhtrafenge pomaga sbrisovati, ktere bi mogli ali v sedanjim shivljenji, ali pa fhe v vizah terpeti, ker nam ona per fpovedi pokoro naklada, in nam odpustke deli, to je, nam sunaj sakramenta fv. pokore zhašne fhtrafenge ali vse, ali le nekoliko, odpusti, ktere bi mi fhe po odpufhenim grehu, ali v sedanjim shivljenji, ali pa po smerti preterpeti mogli. S odpustki se Boshji pravizi sa nafhe grehe sadoftuje is saklada preobilniga saflushenja Jesufoviga. Tega saklada pa fv. zerkev le tiste verne vdelešuje, kateri so v ftanu gnade Boshje, torej bres smertniga greha, in bres radovoljniga nagnjenja k fhe tako majhnimu grehu, kateri si prav persadevajo fpokoriti in poboljšhati se, in kateri vse na tanko opravijo, kar je v sadobljenje odpustkov sapovedano, kakor: mnoge molitve, poft, milošnja, obiskovanje zerkvá in (posebno v sadobljenje popolnoma odpustkov) fpoved, fv. obhajilo in molitev v

namen fvetiga ozheta papesha, namrezh sa rasfhirjanje katolifhke vere, satéranje nevere in krivoverstva, sa mir in edinost kerfhanfkih oblaftnikov, fpreobernjenje grefhnikov in druge rezhi po okolifhinah zhafov. V ta namen fe mora moliti nar manj pet Ozhenafhev in Zheshenafimarij, Zhaft bodi Bogu, in Vera.

Molitev odpustke sadobiti.

Vfigamogozhni, vezhni Bog! upam od tvoje nefkonzhne milosti, de fim vfih grehov in vezhniga terpljenja refhen, defiravno fim fhe zhafnim fhibam podvershen. De fe pa moji flaboſti pomaga, perbeshim k nefkonzhnimu saflushenju nafhiga Svelizharja Jesufa Kristufa. Savoljo tega ti darujem vse molitve in dela, ki ſo v sadobljenje odpustkov ſapovedane, ter jih ſklenem s terpljenjem in ſmertjo tvojiga edinorojeniga Šina, in s saflushenjem prezhiſte Devize Marije in vfih ſvetnikov, v sadoſtenje ſvojih mnogih in velikih grehov. Vdeleſhi, preljubeshjivi in

preusmiljeni Bog! mene, skesaniga, pa ubosiga grešnika, teh svetih odpuštkov. Prosim te pa tudi v pre-
svetim Jesušovim imenu, ohrani in povelizhaj svojo sveto zerkve med vsimi narodi, de se po vsem svetu rasfhiri; vôdi in ohrani njeniga poglavarja, svetiga ozheta papesha, vse shkofe in duhovne po poti vezhniga svelizhanja, de bodo s tvojo pomozhjo, kar je tebi prijetno, sheleli in s vso mozhjo storili; usmili se neverzov in krivoverzov, de svojo slepoto spoznajo, in se vfi v narozhji tvoje svete katolishke zerkve sdrushijo; podeli vsem keršhanskim kraljem mir in pravo edinost, ushgi v njih serzih ogenj ljubeshni, de sedinjeni v tvojo zhaft, nafhe svelizhanje in frezho tvoje svete zerkve delati samorejo; preoberni serza grešnikov k pravi pokori in k poboljšhanju njih shivljenja; dodeli tudi vsem, ki so se she s sveta lozhili, de od tvoje dobrote odpušhenje vseh svojih grehov in vezhno shiv-

ljenje dofeshejo. Pet Ozhenafhev in Zheshenafimarij. Zhašt bodi . . . Verujem.

Molitev sa mertriga.

Jesuf, moj Bog in Svelizhar! ponishno te profim, savoljo svojiga neismerjeniga usmiljenja vsemi po meni storjeno proshnjo v refhenje dushe I. Ako pa ta dusha pomozhi vezh ne potrebuje, vsemi jo v prid tiste dushe, ki ima nar perva refheni biti, de bo tebe, o milostljivi Bog! ljubila, zhaštala in molila, sa-me pa profila, de bom po frezhni smerti snjo v nebesih sklenjen tebe ljubil, zhaštil in molil vse vezhne zhase. Amen. Pet Ozhenafhev in Zheshenafimarij. Zhašt bodi . . . Verujem.

Nektere besede od sv. obhajila.

O frezhna dusha, ki ljubish Jesuovo Šerze, vefeli se! To preljubesnjo Šerze smesh s svojim ferzam skleniti — v sakramentu pefvetiga Refhnjiga Telefa! Perftopi

torej vezhkrat k misi Gospodovi, k vezherji nefkonzhne Jesufove ljubesni. Vediti pa morash, de le vredno sveto obhajilo te bo svelizhalo. Perpravi se tedaj k ti sveti vezherji prav in dobro. Ni je pa vredne perprave bres Jesufove ljubesni, ki ni na jesiku, ampak v globozhini ferza. — Ta ljubesen je nebeshki ogenj, ki ga je bil Jesus s nebesh pernefel, in ki ga po svetim Duhu v nashe ferza vliva in ga v njih ushiga. Ali Duh ljubesni v tvojim ferzu prebivati ne more, dokler je s grehi omadeshano in polno greshniga hrepenenja. Ne moresh ob enim Jesufa in njegoviga fovrashnika ljubiti; ne moresh per Gospodovi in pa per njegovih nasprotnikov misi sedeti. Dobro preudari besede f. Pavla, kateri pravi: „Zhlovek naj sam sebe presodi, in potlej she le (zhe je bres greha) naj je od tega kruha, in pije is tega kelha. Kdor namrezh Gospodovo telo po nevrednim je in pije njegovo kri po nevrednim, si vezhno pogubljenje je in pije, ker Gospodovimu telefonu grosno nezhaft stori“. Ozhifti tedej svoje ferze poprej s fkefano in odkritoferzhno spovedjo od smertniga greha, in obudi pred f. obhajilam popolnoma obshalovanje nad svojimi grehi, de bres radovoljniga nagnjenja k nar manjshimu grehu, s shivo vero, s terdnim upanjem, s gorezho ljubesnijo, s hva-

leshnim spominam terpljenja in britke smerti Jesufa Kristusa, s terdnim fklepam svoje shivljenje zheldalje bolj po svetim Jesufvim Serzu ravnati, k misi neskonzhne ljubeshni in svetosti perstopish. Vnemaj tudi v ferzu krotkost, ponishnost, poterpeshljivo, ufmiljenje, ob kratkim: sveto ljubesen do blishnjiga. Ko bo Jesuf vidil tvoje persadevanje, tvojo gorezhnost, tvoje hrepenenje, Njemu dopasti; bo Duha svoje ljubeshni v tvoje ferze obilno raslil, de bofh obzhutil, kaj se pravi, po Jesufu hrepeneti, Jesufa ljubiti, she na tem svetu se s Jesufam popolnoma fkleniti, de bofh okusil tiste nebesheke fladkosti, ki jih je Bog perpravil tem, ki ga ljubijo; de bofh sposnal, kako refnizhne so besede f. Pavla, de Kristusov mir in njegovo vshivanje v refnizi vef zhloveshki um, in vse zhloveshko hrepenenje preseshe. O prisadevaj si, vedno dalje iti po poti svetih zhednost, in perpravljaj se s gorezhim ferzam in shivo vero, de famiga Jesufa prejmesh, k fv. obhajilu! Kadar si pa Jesufa she prejel, dobro oberni ta nar drashji zhas shivljenja. Koliko, in kako lahko samorefh tazhas od Jesufa fprostiti! Moli — ljubi — hvali in povelizhuj preljubeshnjiviga Svelizharja v svojim ferzu, in potoshi mu vse dushne in telesne potrebe. Govôri kot perjatelj s svojim perferzhnim pri-

jatlam; floni s fvetim Janesam na Jesufvih perfih, na njegovim prelubesnjivim Šerzu, ktero sdej v tvojim ferzu bije. — Ker se fveto obhajilo tudi sa druge samore darovati, ali fvetnikom v zhaft, ali sa kaj drusiga, kar nam je per ferzu, je posebno bratam in feftram bratovfhine presvetiga Mariiniga Šerza priporozhéno, de naj vezhkrat fveto obhajilo Mariinimu Šerzu v zhaft sa spreoburnjenje gresfhnikov darujejo, ker so se tako she nar vezhi gresfhniki spreoburnili.

Pred fvetim obhajilam.

Molitev k Mariinimu Šerzu sa vredno obhajilo.

Prelubesnjivo Šerze moje presvete Matere in prezhiste Devize Marije! k tebi sdihujem in te profim, perpravi v mojim ferzu vredno prebivalishe Jesufu Kristufu, fvojimu Boshjimu Šinu. Akoravno fim resnizhno svoje grehe obshaloval in se jih obtoshil, vender sposnam, de nifim vreden, kralja nebes in semlje v svoje

serze sprejeti, ker je v njim s^he toliko gres^hhniga nagnjenja, toliko nesnanih pregres^hhkov, in toliko pomanjkanje pravih zhednost. O preblashena Deviza! osaljs^hhaj revno hi^hizo mojiga serza s nar lep^himi zvetlizami s^hvojih zhednost, s^hvoje ponishnosti, zhistosti, krotkosti in poterpeshljivosti, de se Jesus s veseljem s mojo dus^ho sklene. O milostljiva Mati! nikar mi te pros^hnje ne odrezi, ker tebi v z^hast to s^hveto obhajilo darujem, de se gres^hhnikov usmilish, jih na pot poboljs^hhanja perpeljesh, de pred ne jenjash, dokler se njih terde serza ne omez^hijo in samo Jesusa ljubijo, ki je vse ljubeshni vreden. Amen.

Djanje vere.

Kdo mi da, o presladki Jesus! de pod skrivnostno podobo kruha tvoje obliz^hje gledam, ktero gledati angeli shelé? Kdo mi da, de se mi odprejo tvoje s^hvete rane, ktere s

ozhmi vere na tvojim presvetim te-
 lesu vidim, ki so studenez shive vode
 sa ozhifhenje moje gresne dushe?
 Terdno verujem, de si v sakramentu
 svetiga Reshnjiga Telefa resnizhno
 prizhujozh, kakor moj Bog in Gospod.
 Kje je tako imenitno ljudstvo, kakor
 je kerfhanfko ljudstvo? Res, ni no-
 beniga drusiga ljudstva, ktero bi tako
 frezhno bilo, kakor smo pravoverni
 kristjanje, ki tebe, svojiga Boga, tako
 bliso sebe imamo. Sakaj ti, vezhna
 resniza, si djal: „Moje meso je res
 jed, in moja kri je res pijazha. Ako
 kdo je od tega kruha, bo shivel ve-
 komaj; in kruh, kteriga bom jest dal,
 je moje meso sa shivljenje sveta.
 Vsemite in jejte, to je moje telo,
 ktero bo sa val dano: to delajte v
 moj spomin“. Verujem, de je v tem
 presvetim sakramentu resnizhno tvoje
 presveto Reshnje Telo prizhujozhe;
 svitlejsi je od solnza, in ravno tako
 zhisto, lepo in velizhastno kakor v
 nebesih. Verujem, de je v tem pre-

svetim sakramentu prizhujozha tvoja presveta Reshnja Kri, ki je prelita sa moje svelizhanje; de je v njem prizhujozha tvoja presveta dusha; de si v njem ti ves skrit, Bog in zhlovek; de te bom sdaj prejel, kakor so te prejeli tvoji uzhenzi per sadnji vezherji. O Jesuf! poterdi me v ti sveti veri; daj mi v nji serzhno shiveti in umreti.

Djanje upanja.

Predobrotljivi Jesuf! kaj sim jest, de mi samiga sebe das? Kako se sme greshnik pred teboj perkasati? Teshi me obilnost mojih grehov, ali vabi me sladkost tvojih besedi. Pridite k meni, pravish, vfi, kateri se trudite, in ste oblosheni, in jest vas bom poshivil. Torej ves poln saupanja v velikost tvoje ljubesni in tvojiga usmiljenja, o Gospod! perstopim bolan k tebi, svojimu sdravniku in svelizharju, lazhen in shejin k studenzu shivljenja, reven k nebe-

fhkimu kralju, hlapez k Gospodu, stvar k stvarniku, shalosten k milostljivimu tolashniku. Usmili se me, o Jesus! in refhi me, ki nikoli ne sapustish teh, ki v tebe upajo.

Djanje ljubesni.

V kako mozhni ljubesni je tvoje presveto Serze gorelo, o moj Jesus! ko si nam pred svojo britko smertjo na krishu vezherjo napravljaj, ktera vso sladkost v sebi ima! Pazh velika in prezhudna je mogla biti ljubesen, de si se savoljo nashiga svelizhanja vzhlovezhil; ali she bolj prezhudno je, de nam svoje sveto telo jesti in svojo refhnjo kri piti dajeish. Zhuda polne so dela tvojiga usmiljenja, o Gospod, neskonzhna ljubesen, kdo bi te ne ljubil? Ushgi v svoji gorki ljubesni moje merslo serze, in s svojim svelizhanjem me obish, de sladkost tvoje ljubesni moj duh okusi, in gorelo bo v tvoji ljubesni serze moje. Ljubim te, o Je-

suf! in nizh me ne bo lozhilo od tvoje ljubesni? Ne smert, ne shivljenje, ne angeli, ne poglavarstva, ne oblasti, ne sedanje, ne prihodnje, ne visokost, ne globozhina, ne druga stvar me ne bo mogla lozhiti od ljubesni Boshje, ktera je v Jesufu Kristufu, Gospodu nashim.

Djanje ponishnosti in obshalovanja.

Vfigamogozhni, vezhni Bog! kaj mi je misliti, ko se perblishujem k misi, per kateri fkasujesh milosti, ki jih noben zhlovek isrezhi ne more? Kdo si ti? — in kdo sim jest? — Nisim vreden, proti tebi pogledati, in ti hozhesh v moje serze priti! Ti se ponishash do mene tolikanj nehvaleshniga in revniga! Ti, kralj kraljev, Gospod, Bog vojskinih trum, ki svet le pogledash, in se trese: Ti, sama Svetost, pred ktero angeljska zhifost sgine: Ti, solnze vezhne svetlobe, ki prebivash v nedosegljivi luzhi: — jest pa nezhistá stvar,

poln greslniga poshelenja, hudiga nagnjenja in nezhimurnosti, gnjusoba greslnikov, otrok jese in slepote. Kaj mi je boljiga, ali tebi prijetnišiga misliti, kakor de se is vfiga serza pred tabo ponisham in tvoje neismerjeno usmiljenje v duhu povikshujem? Posabim sam sebe in v globozhini svoje nevrednosti se ves tebi podvershem. Prah in pepel, greslnik sim, vender se predersnem s tabo govoriti, ker shalostniga in potertiga serza ne sanizhujesh. Osri se na me, revniga, ubosiga greslnika, in sprejmi me v svojim neskonznim usmiljenji. Šposnam svojo hudobijo in jo is serza obshalujem; šposnam pa tudi, de bres tebe nizh ne premorem, de bres tebe ni ne svelizhanja, ne shivljenja! O de bi mogel v serzhni britkošti solse tozhiti, in s njimi, kakor sveta Magdalena tvoje noge mozhiti! O de bi te mogel tudi jest posihmal obilno ljubiti, ker sim te do sdej obilno shalil! —

O Marija! prosi sa me. O Jesuf! ljubim te, — usmili se me!

Djanje hrepenenja.

Kdo mi bo dal, o moj Gospod! de tebe samiga najdem, in tebi svojerze do dna odprém, de te bom vshival, kakor sheli moja dusha? O moj Gospod in Bog! kdaj bom s teboj ves sklenjen, in tebi tako shivel, de bom posabil samiga sebe! Ref, moj Bog! ti si kralj miru, v tebi je pravi mir in vse veselje; sunaj tebe pa je trud, shaloft in bres shtevila veliko nadlog in rev. S gorezho ljubesnijo, sheljami in veseljem vsiga svojiga serza hrepenim po tebi, o Jesuf! O de bi te samogel prejeti s takimi perferzhnimi sheljami, s takim sposhhtovanjem in zheshenjem, s tako sahvalo, ljubesnijo in zhifostjo, s tako ponishnostjo in s takim saupanjem, kakor te je shelela in prejela tvoja presveta Mati in zhashtitljiva Deviza Marija, kakor so te s veselimi sheljami

vshivali tvoji Svetniki in sveti flushabniki, kateri so ti v svetosti svojiga shivljenja nar bolj dopadli, ker so se s nar bolj gorezho ljubesnijo per tvoji misi snajdli! O Jesuf! usmili se me, povsdigni moje serze v nebefa k sebi, in ne pusti me po semlji se plasiti. O Jesuf! pridi in poshivi mojo lazhno dusho; sakaj ti sam si moja jed, moja ljubesen in veselje, moja sladkost in dobrotu. O de bi me s svojo prizhujozhnostjo vfiga ushgal in v sebe spreobernil, de bi ves s teboj bil sklenjen in v ognji tvoje ljubesni rastopljen le en duh s teboj! Skleniti s teboj svoje serze so moje edine gorezhe shelje.

Serzhni sdihljeji pred sv. obhajilam.

O prekladki Jesuf! po tebi sdihuje moja dusha is te revne in solsne doline; po tebi hrepeni moje serze; k tebi vse moje mozhi klizhejo. O usmili se me in pridi v moje prasno in sapusheno serze; pridi, o Jesuf!

in perpravi v mojim serzu vredno prebivališhe Boshje ljubeshni. Kaj she-
lim v nebeshih, in koga na semlji ishem
kakor tebe, o Jesuf, moja vezhna
ljubeshen! ker sa se si moje ferze u-
stvaril, in ferze miru ne najde sunaj
tebe. Ti sam vse njegove shelje
spolniti samorefh! O vlezi me k sebi,
de ne pozhivam, dokler te ne naj-
dem, in te ne ispuſtim, dokler me
ne blagoflovish s svojim vezhnim
blagoflovam!

O milofljivi Odrefhenik! ne sa-
versi mojiga ferza, ki te ljubi, in
gorezhe sheli se s teboj ſkleniti.
Œej ti je snano, kako ſilno mi je
shal, de ſim tebe, vezhno ljubeshen,
s ſvojimi grehi shalil. Œej vefh, de
bi rad tiſti nefrezhni zhaſ s ſvojo
kervjo odkupil. Odpuſti mi, o Jesuf!
odpuſti mi vse moje grehe sa ſvoji-
ga ſvetiga imena voljo. Poglej, tvoji
milofſti se isrozhim; ſtori s menoſ po
ſvoji dobroti, ne po moſi neſſridnoſti
in hudobii.

Pridi, o milostljivi Jezus! in sa-
zeli rane moje dushe s prezhudnim
sdravilam sakramenta svoje ljubesi,
de v novo shivljenje oblezhen s no-
vimi ozhmi vezhne rezhi gledam, in
ves po tebi ponovljen she sdej med
vsemi britkostmi novo nebeshko shiv-
ljenje imam, dokler me tvoje ne-
skonzhno usmiljenje k sebi v vezhno
veselje ne poklizhe.

O usmiljeni in ljubesnivi Jezus!
pridi, povešeli me, rasveseli mojo
slepoto s svojo vezhno luzhjo, ushgi
moje merslo serze s ognjem svoje
ljubesni, spreoberni mi vse posemelj-
sko v grenkost, vse teshavno in so-
perno v poterpeshljivost; ti sam mi
bodi edino veselje od sdaj na ve-
komaj!

Po svetim obhajilu.

Svet, svet, svet si, Gospod Bog,
v mojim serzu! Svet si, Jezus Kri-
stus, moj pravi Bog in Odreshenik!
S ponishnim serzam te molim in hva-

lim sa toliko dobrotu, de si pershel k meni, ubogimu gresniku. Sahvalim te, moj vezhni Bog! de si me vdeleshil presvetiga Telefa svojiga edinorojeniga Sinu; sato bodi hvaljen in zheshen vekomaj!

O prelubesnjiva Mati Boshja! pomagaj mi Boga moliti in hvaliti, veseli se s menoj, de je tvoj Boshji Sin mene, revniga gresnika, obiskal. Veseli se s menoj, kraljiza nebeska! veseli se s mojo dusho, ki jo je Gospod obiskal in s svojo prizhujozhnostjo posvetil.

Jesuf! tebi shivim; Jesuf! tebi umerjem; Jesuf! tvoj sim shiv in mer-tev. — V tebe, o Jesuf! verujem, ker si vezhna resniza. — V tebe, o Jesuf! upam, ker si neskonzhna dobrotu in milost. — Tebe, o Jesuf! ljubim, ker si sgolj ljubesen in vse ljubezni vreden. — Is ljubezni do tebe mi je is serza in zhes vse shal, de sim te kdaj rasshalil, in terdno sklenem, tebe, svojiga prelubesnjiviga

Boga, nikdar vezh ne rasshaliti. —
O Jesuf! shivi kruh, kateri si s ne-
 bef perfhel, poterdi in obdershi me
 v shivi veri, ohrani v meni terdno
 saupanje in pomnoshi v mojim serzu
 gorezho ljubesen. **O Jesuf!** ostani
 per meni s svojo gnado, in navdaj
 me s svojo mozhjo, de po tvojih
 naukih shivim ter dofeshem nebe-
 fhko kraljestvo.

Preljubesnivi Jesuf! kako te mo-
 rem dosti sahvaliti sa toliko dobroto,
 de si perfhel v moje pusto in revno
 serze! Isrozhim ti sa to in darujem
 vseh poboshnih serz veselo hvalesh-
 nost, gorezhe shelje, Boshje ras-
 svetljenje in nebeshko obiskanje, vse
 sedanje in prihodnje dobre dela in
 sahvale od vseh stvari v nebesih in
 na semlji, sa se in sa vse mojim mo-
 litvam perporozhene, de bi te vfi
 vredno hvalili, in tvojo zhasht na
 vekomaj povikshevali. Naj te zhashte
 in hvalijo vse ljudstva, vfi narodi in
 jesiki, in naj s nar vezhim veseljem

in s gorezhim serzam tvoje sveto in
 sladko ime povikshujejo. O Jesuf!
 k tvojimu presvetimu Serzu perbe-
 shim, de mi odpustish in persanefesh
 vse pomanjkanje moje poboshnosti,
 hvale, zheshenja in ljubeshni. Ponish-
 no te prosim, nar zhistejshi Jesufo-
 vo Serze! pridi moji slabosti na
 pomozh, de vse nezhisto nagnjenje
 vedno in stanovitno sateram. O lju-
 besni polno Serze Jesufovo!
 is ljubeshni do tebe is serza vsm od-
 pustim, kateri so mi kaj hudiga storili
 ali sheléli, in te prosim sa nje, de
 jim odpustish in jim svojo gnado in
 vezhno shivljenje dafh. O poter-
 peshljivo Serze Jesufovo! pod-
 péraj me s svojo mozhjo, de vse te-
 shave in britkosti v tvojo zhaft voljno
 terpim, in se ponishno v pokorshino
 vdam. O presveto Jesufovo Ser-
 ze! s korenino vred isplevi in po-
 konzhaj, karkoli napzhniga najdesht
 nad menoj. Daj mi grehe sovrashiti,
 in premagati vse greshne navade,

krotiti posheljivost in satreti prevsetne nagibe; daj mi pogasiti nevoshljivost, umiriti togoto, pregnati lenôbo, studiti neusmiljenje; daj mi, de se ne bo nizh posvetniga, nizh nezhimurniga, nizh radovedniga, nizh lashnjiviga, nizh smishljeniga mojiga serza perjemalo. Daj mi, ljubesnivi Jesus! gorezhnost duha; ushgì v meni ogenj, ki si ga na svet pernesel, de vse posvetno nagnjenje is mojiga serza sgine, de samo tebi shelim shiveti in si le tebi dopasti persadevam. Bodi ti moje veselje, sladkost moji dushi; bodi ti per meni in jes per tebi. Bodi moj uzhenik in moj svetilnik na tesni in ternjevi poti shivljenja, dokler ne bo boj poskushnje dokonzhan, dokler me k sebi ne vsamesh v svojo vezhno zhaft, kjer shivish in kraljujesh Bog od vekomej do vekomej. Amen.

Osri se pa tudi, usmiljeni Jesus! na moje starše, brate, sestre, na vse prijatle in snanze, in na vse ti-

ste, kateri so meni ali drugim savolj tebe kaj dobriga storili, in kateri so sebe in svoje brate moji molitvi perporozhili, naj so she per shivljenji, ali so se she s tega sveta lozhili, de vfi pomozh tvoje gnade, tvojo tolashbo, tvoje varstvo v nevarnostih, in odrefhenje od saflushene shibe dofeshejo, in, de od vfiga hudiga refheni, tebi veséli zhašt in hvalo sapojó. Osrì se tudi, ponishno te prosim, na vse tiste, kateri so me kdaj shalili ali sanizhevali in opravljali, ali so mi kaj drusiga hudiga in neprijetniga storili; osrì se pa tudi na vse tiste, ktere sim jest kdaj shalil, sapeljeval, nadlegoval, ali s besedo, s djanjem, is hudobije, ali is nevednosti pohujshal; odpusti milostljivo nam vsm, kar smo eden drugimu hudiga storili; vsemi od nas vse, kar samore bratovsko ljubesen rasderati ali manjšhati. Usmili se, o presveto prebodedo Serze mojiga Jesusa! vfi, kateri v tvojo milost klizhejo; daj nam vse

potrebne gnade in dodeli nam tako shiveti, de bomo naravnost pripeljani v hišo tvojiga zhaštitljiviga prebivališa, kjer bomo vredni te neprenehama zhaštiti in povikšhevati. Amen.

Kratka molitev po sv. obhajilu.

Duša Kristusova, posveti me! Telo Kristusovo, svelizhaj me! Kri Kristusova, napôji me! Voda is desne strani, opêri me! Terpljenje Kristusovo, poterdi me! O dobrotljivi Jusu, ušliši me! V svoje sveto serze skrij me; od tebe lozhiti se, ne pusti me; sovrashnika peklenškiga varuj me; ob uri moje smerti poklizhi me; k tebi priti ukashi mi, de s tvojimi angeli hvalim te od vekomaj do vekomaj. Amen.

Darovanje sv. obhajila presvetimu in prezhištimu Mariinimu Serzu sa spreobernjenje gresnikov.

O preljubesnjava Deviza! s kolikim veseljem in s koliko sladkostjo je

bilo tvoje presveto in prezhisto Šerze
 napolnjeno, ko te je vfigamogozh-
 nost svetiga Duha obsenzhila, in si
 vezhniga Šina nebeshkiga Ozheta,
 Odreshenika vefoljniga svetá, Jesu-
 fa Kristufa, v svojim maternim narozhji
 spozhela, pod svojim serzam nofila,
 v Betlehemu rodila in s svojo nar-
 zhistejshi hrano redila! Poglej, ravno
 ta Jesus je sdej tudi v mojim serzu,
 per svetim obhajilu sim ga prejel. Ve-
 lik, nesapopadljiv je ta dar Boshji. De
 pa vidish, kolikanj te ljubim, in kako
 gorezhe svojiga in svojih blishnjih
 svelizhanja shelim, ti to sveto ob-
 hajilo, tvojiga preljubiga Jesufa, v
 dar ponudim. S Jesusam ti tudi samiga
 sebe in vse greshnike darujem, de
 se naf usmilish, in nam nar vezhi
 gnado, gnado praviga spreobernje-
 nja in poboljšhanja s svojo mogozh-
 no profhnjo sprofish. Tvojimu pre-
 svetimu in neomadeshanimu Šerzu
 darujem Jesufa, kateri sheli, de naj
 bi se vsi greshniki spokorili in vezh-

no shiveli. Ti per Jesufu vse premorešh; nikdar ti nobene prošnje ne odrezhe; kadar koli tvoj glaf slišhi, ga tudi ušlišhi. Prosi tedaj, o Marija, perbeshališhe vseh gresnikov! prosi, de se gresniki spreobernejo, slasti pa ti téle perporozhim (imenuj jih). O ti posnašh njih réve; rešhi jih, zhe ne se bodo pogubili. Ouberni usmiljene ozhi svojiga Šina na nje; stóri, de se na-nje osrè, in jih nagne na pravo pot. Terdno se sanesem, de bošh to storila, ker so tvoje nar bolj gorezhe shelje, de naj bi vsi tvojiga Šina Jesufa ljubili, in se v ti ljubeshni vezhno svelizhali. Amen.

Boshje zhednosti.

Djanje vere.

Verujem v tebe, pravi trojedini Bog, Ozhe, Šin in sveti Duh! kateri si vse vstvaril, kateri vse ohranišh in vla-

dašh, kateri dobro s dobrim in hudo s hudim povrazhuješh. Verujem, de se je Šin Boshji vzhlovezhil, de naš je s svojo smertjo na krishu odrešhil, in de naš sveti Duh s svojo gnado polvezhuje. Verujem in terdim vse, kar si ti, o Bog! rasodel, kar je Jesus Kristuf uzhil, kar so aposteljni pridgvali, in kar nam sveta Rimška katoliška zerkev sapoveduje verovati. Vse to verujem, ker si ti, o Bog! vezhna in neskonzhna rešniza in modroš, ki ne morešh ne goljfati ne goljfan biti. O Bog! štori mozhnejši mojo vero.

Djanje upanja.

Upam in se sanesem na tvojo neskonzhno dobroto in miloš, o Bog! de mi bošh po neskonzhnim saflushejni svojiga edinorojeniga Šina Jesufa Kristufa v tem shivljenji sposnanje, pravo obshalovanje in odpušhenje mojih grehov, po smerti pa vezhno svelizhanje dal, in dodelil, tebe oblizhje v oblizhje gledati, ljubiti in

bres konza vshivati. Upam tudi od tebe potrebne pomozhi vse to dosezhi. Upam to od tebe, ker si ti to obljubil, kateri si vfigamogozhen, svest, neskonzhno dobrotljiv in usmiljen. O Bog! poterdi moje upanje.

Djanje ljubeshni.

O moj Bog! ljubim te is vfiga svojiga serza, zhes vse, ker si nar vezhi dobrota, neskonzhno popolnoma in vse ljubeshni vreden; ljubim te tudi sato, ker si do mene in do vsih stvari neskonzhno dobrotljiv. Shelim si is vfiga serza, de bi te ravno tako ljubil, kakor so te tvoji nar svestejshi flushabniki ljubili in te she ljubijo. S njih ljubeshnijo sklenem svojo nepopolnoma ljubeshen; povikshaj jo v meni, o dobrotljivi Gospod! zhedalje bolj in bolj. Ker te tedaj resnizhno in is serza ljubiti shelim, in si savoljo tega veliko persadevam, mi je is serza shal, de sim tebe, svojo neskonzhno dobroto, ktero zhes vse

ljubim, tebe, svojiga stvarnika, odrešhenika, in posvezhevavza rasferdil. Shal mi je, de sim gresnil, de sim tebe, svojiga vsigamogozhniga Gospoda, svojiga nar boljshiga Ozhetu, rasshalil. Terdno sklenem, vse grehe in vse hude perloshnosti sapustiti, storjene grehe zheldalje bolj obshalovati, in nikdar vezh soper tvojo sveto voljo ne ravnati. Vsemi me spet sa svojiga otroka in dodeli mi gnado ta svoj sklep dopolniti. Prosim te po neskonznim saflushenji tvojiga Boshjiga Šina, nashiga Gospoda in Svelizharja, Jesusa Kristusa. Amen. Ozhe nash ... Zheshehena si Marija ... Zhaft bodi Ozhetu in Šinu in svetimu Duhu; kakor je bila v sazhetku in sdaj in vselej in vekomej. Amen.

Obiskovanje presvetiga Reshnjiga Telefa.

Verni kristjan! obišhi vezhkrat Jesufa v nar svetejšhim Sakramentu; prezhudno se bo tvoje ferze omezihilo, loshe se bošh greha varoval, in prav velikih dobrot bošh sprofil sa dušho in sa teló.

M o l i t e v

pred obiskovanjem presvetiga Reshnjiga Telefa.

Moj Bog, Jesus Kristus! kateri si is ljubesni do naš v presvetim Sakramentu nozh in dan prizhujozh, in s veliko ljubesnijo zhakash, vabish in sprejemljesh vse, kateri pridejo te obiskat; terdno verujem, de si resnizhno prizhujozh v presvetim Sakramentu altarja. Ponishno te molim in sposnam svojo veliko nevrednost; sahvalim te sa toliko gnad, ki si mi jih skasal, posebno sa to, de se mi samiga sebe v tem presvetim Sakramentu dajesh; de je tvoja Mati, prezhista Deviza Marija, tudi moja Mati

in moja besedniza pri tebi, in de si me sopet poklizal, de te v ti zerkvi obishem.

O moj dobrotljivi in usmiljeni Jesus, is vfiga serza te tukaj zhaštim in molim v presvetim Sakramentu; pervizh sato, de se ti sahvalim sa tvojo toliko ljubesen; drugizh sato, de faj nekoliko popravim tisto neisrezhenost krivizo, ktero ti neverniki, krivoverzi in malopridni katoliški kristjani v tem presvetim Sakramentu delajo; tretjizh te shelim s svojim obiskanjem po vsih tistih krajih na vsem svetu moliti, v kterih si v svetim Sakramentu sapuhen bres vfiga pozheshenja.

Moj Jesus! ljubim te is vfiga serza; shal mi je, de sim soper tebe, neskonzhno dobroto, greshil; terdno sklenem, se v prihodnje s tvojo gnado in pomozhjo vsih grehov in gresnih perloshnost varovati, de tebe, o vezhna dobrota, nikdar vezh ne rashalim.

Sdaj se ti pa jeſt, ubogi zhlovek, popolnoma srozhim. V tvojo ſveto voljo vdam ſvojo ſlabo voljo; v tvoje ſveto Œerze poloshim ſvoje revno ſerze, ushgì ga s ognjem ſvete ljubesni in ispêri is njega vse, kar me tvoje ljubesni nevredniga dela. Vſſhelim tvoj biti; ſtori s menoſ in s vſim, kar je mojiga, po ſvoji ſveti volji. Nizh drusiga ne iſhem, nizh drusiga ne ſhelim, kakor tvojo ſveto ljubesen vedno imeti, tvojo preſveto voljo popolnoma dopolnovati, in v dobrim do konza ſtanoviten oſtati.

Perporozhim ti pa tudi vse verne duſhe v vizah; ſlaſti tiſte, ktere ſo bile s poſebno ljubesnijo temu preſvetimu Sakramentu in tvoji neomadeshani Materi vdane. Ravno tako te tudi proſim ſa vse ſvoje dobrotnike, priſjatle in nepriſjatle, in ſa vse terdovratne greſhniko; dodeli jim duha reſnizhne pokore.

Sadnjizh pa ſhe ſklenem vse ſhelje in sdihljeje ſvojiga ſerza s ljubes-

njivimi obzhutljeji tvojiga presvetiga Šerza, o Jesuf! in tako sklenjene jih darujem tvojimu nebeshkimu Ozhetu ter ga prosim v tvojim presvetim imenu, de bi jih is ljubesni do tebe milostljivo uflifhati hotel. Amen.

Sdihljeji k Jesusovimu Šerzu pri obiskovanji presvetiga Reshnjiga Telefa.

1. Posdravljenje.

Hvaljeno in moljeno bodi bres vfiga nehanja Šerze Jesufa, mojiga Odreshenika, v presvetim Sakramentu!

Terdno verujem, de je tvoje prelubesnjivo Šerze, o moj Jesuf! v tem presvetim Sakramentu resnizhno prizhujozhe; sa to te molim v ponishnosti svojiga serza. — Upam in se sanesem na tvojo neskonzhno dobroto in milost, de mi bošh dal odpushtenje mojih grehov, ki jih is serza obshalujem. — Ljubim te is vsi-

ga serza, ker si moja nar vezhi dobrota, in ker si me ti poprej ne-
 skonzhno ljubil. Šerzhno se ti sa-
 hvalim sa vse gnade in dobrote, ki
 si mi jih od sazhetka mojiga shiv-
 ljenja dosdej skasal. — Posdravim, o
 Jesuf! v tem naj svetejšim Sakra-
 mentu tebe, svojiga nar boljšhiga
 priyatla in nar ljubšhiga brata, tebe,
 svojiga ozheta, in svojo edino lju-
 besen. — Hvalim in zhaštim te, ker
 ti si moj vezhni Bog, ki vse stva-
 rišh in ohranišh. — Le tebe, o ne-
 skonzhna dobrota, ki si moj Go-
 spod, bom vselej ljubil, le tebi vedno
 flushil, tebi dopasti si s tvojo gnado
 persadeval. Daj mi gnado, predob-
 rotljivi Jesuf! v tvoji ljubesni shi-
 veti in umreti. Amen.

2. Zhefhenje.

Preljubesnjivo Šerze mojiga Sve-
 lizharja, bodi zhefheno v presvetim
 Sakramentu! Is vsiga mojiga serza
 bodi tavshentkrat hvaljeno in zhe-

fheno, nar svetejshi in prijetnishi prebivalishe trojediniga Boga! Zhaſtim te, preſveto Œerze Jeſufa, kateri je Bog od vekomej in po vſigamogozhnosti ſvetiga Duha Œin nar zhiſtejshi Devize. Gorezho ljubesen Mariiniga Œerza ti perporozhim in po njem te zhaſtim in hvalim, kakor te hvalijo in zhaſte ſvelizhanſki duhovi v nebesh in poboshne duſhe na ſemlji. Tebi, Boſhjimu Œerzu, bodi vſa hvala, zhaſt in ſlava, na vſe vezhne zhaſe! Amen.

3. Ljubesen in obſhalovanje.

O moj Jeſuf! ljubim te v tem Sakramentu is vſiga ſvojiga ſerza, is vſe ſvoje duſhe, is vſe ſvoje miſli, — ljubim te zhes vſe. Œerzhno te ljubim, moja nar vezhi dobroti, moja ljubesen! O bodi od mene ljubljen, hvaljen in zheſhen Bog Ozhe, Bog Œin in Bog ſveti Duh! — Œvet, ſvet, ſvet je Goſpod Bog nebeshkih trum! Gorezhe ſhelim to ljubesen tolikrat

ponoviti, kolikor je peska per morji, kolikor kapljiz v vodah, listja na drevesih, svesd na nebu, angeljev v nebelih in ljudi na svetu. O de bi te samogel ljubiti, kakor te ljubijo vsi angeli in svetniki v nebelih in vsi pravizhni na semlji! S njih gorezho ljubeshijo sklenem svojo merslo in nepopolnoma ljubesen. Oh! sakaj sim te vender tako posno sazhel sposnavati in ljubiti, ker si me ti ljubil, prejden sim na svet pershel! Gorje tistimu zhasu, v katerim je bilo moje serze od tebe lozheno, o preljubeshnjivi Jesus! Sato shaluje vedno moje serze in terpi silne britkosti. Vershem se torej k tvojim nogam, o mogozhni Jesus! ter se udarim kakor ozhitni greschnik na svoje skefano serze. O dobrotljivi Jesus! bodi mi nevrednimu in prevelikimu gresniku milostljiv, ki si is ljubeshni do greschnikov nebeshko velizhastvo sapustil, britko smert na krishu terpel in se v presvetim Sakramentu vshi-

vati daješh do konza sveta. Ponavlja naj se vedno v meni zhifti in sveti ogenj tvoje ljubeshni, in kakor od nebes ushgān, naj moje oferzhje in serze rasnema, in pa vse moje snotranje ozhifti in rasbeli, de nizh greshniga ne ostane v meni, kar bi tvoje prelubesnjivo Serze shalilo. Srozhim se tedej v tvoje Boshje Serze, o predobrotljivi, prelubesnjivi, prefladki Jesuf! — Ljubim te, o Jesuf! ljubim te zhes vse, moj Bog in moje vse!

4. Priprofhnja.

O Jesuf! kako delezh te je tvoja ljubeshen gnala! Bolj ti je mar nafhe svelizhanje, kakor tvoja Boshja zhaft. Previdil si, kar mi sdaj vidimo, de le redki te v tem nar svetejshim Sakramentu tako sposnajo in molijo, kakor je nafha dolshnost, in se tebi spodobi, o moj Bog in Gospod! in vender si ga nam postavil nafhim dusham v svelizhanje. Grosa me ob-

ide, ko pomislim, kako velikrat so ti neverniki filno nezhaſt ſtorili, ker ſo preſveti Sakrament v vodo ali v ogenj vergli, ali na tla iſfuli in s nogami pohodili. Velika ſhaloſt me tudi opade, ker je veliko pravovernih kriſtjanov, kateri te v preſyetim Sakramentu nikoli ne obiſhejo in ne molijo, in te s ſvojim rasujſdanim vedenjem bres ſtrahu in predersno ſhalijo. O moj Jeſuf! ko bi mi bilo dano, s ſvojimi ſolsami ali tudi s ſvojo kervjo tiſte neſreznhe kraje omiti, na kterih ſe je tvojimu preſvetimu Reſhnjimu Teſeſu nezhaſt delala, bi rad to ſtoril! Ker mi pa to ni perpuſheno, torej ſklenem te v prihodnje, kadar bom mogel, v preſvetim Sakramentu obiſkati, in po-niſhno moliti, kakor te tudi danſ obiſhem, in ſhelim te v duhu po-niſhnoſti in s ſpodobno zhaſtjo moliti. O de bi mi bilo dano, ſvoje laſtne grehe sbrifaſti, in tudi vſe tiſto ſa-nizhevanje popraviti, kteriga ti ne-

hvaleshni ljudje v tem presvetim Sakramentu delajo. Odpusti, o milostljivo Šerze! mojemu in vsim zhloveshkim serzam, ki so se soper tebe pregreshile. Milostljivo jim persanefi in ne pershtevaj jim tega greha. Usmili se nas, preljubesnivo Šerze! usmili se nas.

5. Upanje.

Moje serze se na te sanese, o Jesus! ker mi rana tvojiga preljubesniviga Šerza pravi, de ne smem obupati. V njeno globozhino denem zelo versto in tesho svojih grehov in sanikernost. Vanjo vtopim dusho in serze. V to globozhino tvojiga usmiljenja poloshim in ti darujem ves svoj trud in vse persadevanje. Srozhim ti vanjo vse britkosti in teshave in karkoli mi pred teboj britkosti dela. Terdno upanje v tvojo nekonzhno dobroto in milost me fili svoje ozhi sanefljivo k tebi povsdigniti in pomozhi profiti. Oh! slifhi in

ušlišhi sdihljeje mojiga serza, ker si Šerze samiga Boga, kterimu je vse mogozhe, samo to ne, de bi se revniga in potertiga serza ne usmilil.

6. Proshnja.

O preljubesnivo Šerze Jesuſovo! daj mi danſ, de ti ſvoje ſerze odprem. Nar vezhi zhaſt in hvalo ti ſhelim ſkasovati, in ſe ſklenem v ſvojih molitvah s vſimi duſhami v nebefih in na ſemlji, ktere pravo ljubesen do tebe imajo. O prezhiſto Šerze! ozhiſti moje ſerze od vſe ljubesni do poſvetnih rezhi in napolni ga s ſvojo preſveto ljubesnijo. O preſladko Šerze! vsemi moje ſerze tako v ſvojo oblaſt, de bo odſlej popolnoma tvoje. O preſveto Šerze! vtisni v moje ſerze grenke ſkerbi in britkoſti, ki ſi jih ti, dobrotljivi Svelizhar! veſ zhaſ ſvojiga ſhivljenja na ſemlji ſa moje svelizhanje imel, de bom vſelej, kadar ſe jih bom ſpomnil, ſate kaj terpeti ſhelel,

ali, de bom vsaj sopernosti, ki jih v
 svojim shivljenji preštati imam, voljno
 terpel. O nar ponishnisthi Šerze!
 vdeleshi me svojiga sanizhevanja.
 O nar krotkejšhi Šerze! dodeli mi
 svojo ljubesnjo krotkost ter vsemi
 is mojiga serza vso jeso in nepoter-
 peshljivost. Prosim te tudi, o pokor-
 nò Jesufovo Šerze! stori, de v pri-
 hodnje popolnoma v tvoji pokorshini
 shivim in se vedno po tvoji presveti
 volji ravnam. O Šerze Jesufovo!
 bodi in ostani edini gospodar mojiga
 serza, de, kar ti shelish, tudi jes
 shelim, hozhem in ljubim vekomaj.
 Amen.

7. Duhovno obhajilo.

O ljubljenez moje dushe! odpri
 mi vrata svojiga Šerza, ter vlezi
 moje serze skosi presveto rano v
 dno svojiga preljubesnjo Šerza,
 de se moje serze tako s tvojim Šer-
 zam sveshe, de ti v meni in jes v
 tebi prebivam. O Jesuf, preljubi she-

nin moje dušhe! moja revna dušha hrepeni po tebi kakor shejin jelen po mersli vodi. O pridi, moj Jesuf! s svojo gnado in ljubesnijo v moje serze, ki v tebe veruje, v tebe upa in te ljubi zhes vse. Pridi tedaj, o Jesuf! pridi v moje serze; rasvefeli, potolashi, oshivi me špet; ostani ti v meni in jes v tebi. O ne perpušti, de bi bil kdaj lozhen od tebe, prefladko, preljubesnivo Šerze!

8. Darovanje.

O moj Jesuf! flifhim te v presvetim Sakramentu klizati: Ljuba dušha! vse svoje Šerze ti dam, daj mi vender tudi ti svoje serze! — O le vsemi moje serze, do zhiſtiga ga ti isrozhim; vsemi tudi moje telo in mojo dušho, moje shivljenje in mojo kri, moj um, mojo pamet in mojo voljo in vse, kar je v meni. Vse moje serze bodi v tvojim presvetim Šerzu, ker le tebe ljubim, le po tebi hrepenim, le v tebi shelim shiveti.

Shivim fizer, pa ne shivim vezh jest, ampak Jesus shivi v meni in jest v Jesufu. O moj Jesus! ves fim tvoj. Kaj me hozhe torej od tvojiga preljubesnjiviga Šerza lozhiti? Ne smert, ne shivljenje, ne angeli, ne poglavarstva, ne oblasti, ne sedanje, ne prihodnje, ne visokost, ne globozhina me ne bo mogla lozhiti od ljubeshi Boshje, ktera je v Jesufu Kristufu, Gospodu nashim. — O moj Jesus! bodi edini Gospod mojiga serza, moje edino veselje in bogastvo sdaj in vekomaj. Amen.

Posdravljenje presvetiga Mariiniga Šerza.

O Marija, preljuba moja Mati! osri se na-me revniga uboshza, ki se snajdem pred tvojim milostivim Šerzam in ne saversi moje proshnje. S velikim veseljem vidim nad tvojim Šerzam lepe zhednosti, ki zhednosti vsih drusih svetnikov filno delez preseshejo. Oh kako perferzhno

shelim, saj nekoliko teh zhednost ime-
 ti, ki jih nad tvojim presvetim Šer-
 zam najdem, posebno tvoje ponish-
 nosti, zhistosti in velike lju-
 besni! O ponishno Šerze! sprosi mi
 ponishniga duha, de bom svojo veli-
 ko dušno revščino in nevrednost
 sposnal, in tako Boshjih gnad se bolj
 vredniga storil. O prezhisto Šerze!
 sprosi, de bo zhisto moje serze, de se
 bom nar manjšhiga greha tako, kakor
 nar vezhi nesrezhe bal in varoval.
 O ljubesni gorezhe Šerze! sprosi mi,
 de se svete ljubesni uname moje ser-
 ze, de bom samogel Jesusu toliko
 ljubesni skasati, kolikor sim mu je
 dolshan, in de bom tudi tebe tako
 ljubil kakor nar boljšhi otrok svojo
 dobrotljivo mater samore ljubiti. Daj
 mi zhutiti, preljudesnjiva Mati! slad-
 kost tvojiga prevsetiga Šerza, ter
 me pelji k svojimu preljubimu Šinu,
 našimu Svelizharju, de ga bom s
 teboj vred hvalil in zhaštil vekomej.
 Amen.

Proshnja do Matere Boshje.

Presveta in prezhista Deviza Marija, moja preljubesniva Mati! jest, med vsemi nar revnišhi gresnik, danš k tebi perbeshim; sakaj ti si Mati mojiga Svelizharja, kralja nebes in semlje, nar mogozhnišhi pomozhniza sa Bogam, upanje in perbeshalishe vseh gresnikov. — Pred teboj, o visoka kraljiza! se perkonom s velikim pozheshenjem, in te perferzhno sahvalim sa tolikanj gnad in dobrot, ki si mi jih do sdaj od Boga sprofila, posebno, ker si me s svojo mogozhno proshnjo peklenškiga ognja obvarovala, v kteriga sim savoljo svojih grehov vershen biti saflushil. — Is serza te ljubim, moja preljubesniva Mati! in is ljubeshni do tebe terdno sklenem, tebi ves zhaf svojiga shivljenja svesto flushiti, tvoje lepe zhednosti posnemati, in si persadevati, kolikor mi bo mogozhe, de tudi druge na to perpravim, de

te bodo ljubili in ti flushili. — Sa Jesufam, tvojim ljubim Sinam, postavim na-te svoje nar vezhi saupanje, in posebno s tvojo pomozhjo upam vezhno svelizhanje sadobiti. — Vse-mi me v shtevilo svojih otrok, o Mati milosti Boshje! in brani me vsih sovražnikov moje dushe. Sadobi mi s svojo mogozhno prošnjo, de me Bog refhi vsih skušnjav, ali pa mi sprosi potrebno mozh, de bom samogel do konza svojiga shivljenja vse svoje skušnjave premagati. Sprosi mi tudi refnizhniga duha pokore in stanovitno poboljšhanje shivljenja; sprosi mi gorezho ljubesen do Jesufa in svesto posnemanje njegovih presvetih sgledov; sprosi mi tudi frezhno smert in milostljivo sodbo Boshjo. Vfiga tega te prosim, moja preljuba Mati! ne saversi moje prošnje, pomagaj mi v shivljenji in v smerti, skashi nad menoj, de si ref moja Mati; skashi, de si nar boljshi Mati, de nobena mati sa svoje otroke tako ljubesnji-

vo ne skerbi, kakor ti, o nebeska Mati! sa svoje sveste otroke skerbish. Zhe tudi ktera posvetna mati posabi svojiga deteta, de se ga ne usmili; me pa ti, o milostljiva Mati nebeska! nikoli nikar ne posabi. Prosi tako dolgo sa-me Boga, dokler me v nebesih ne vidish. Tamkej te bom potlej vezhno zhashtil in hvallil, in sa Jesusam bom tebi hvalo dajal sa neskonzhno frezho vezhni-ga svelizhanja. Amen.

Litanije

od

presvetiga Refhnjiga Telefa.

Gospod, ufmili se naf!

Kriste, ufmili se naf!

Gospod, ufmili se naf!

Kriste, flifhi naf!

Kriste, uflifhi naf!

Bog Ozhe is nebes,

Bog Sin, Odfeshenik fveta,

Bog fveti Duh,

Sveta Trojiza, en fam Bog,

Jesuf, kateri si per sadnji vezherji fam
sebe uzhenzam savshiti dal,

Jesuf, kateri si v presvetim Sakramentu ref-
nizhno prizhujozh s kervijo in s mesam,
s dusho in s telesam, po Boshji in
zhloveshki natori,

Jesuf, shivi kruh, kateri si s nebes perfhel,

Jesuf, kruh angeljev,

Jesuf, kruh vsih isvoljenih,

Jesuf, kruh mozhnih,

Jesuf, zhesnatorni kruh,

Jesuf, fkriti Bog in Svelizhar,

Jesuf, ftudenez vsih gnad,

Jesuf, vedni in nar zhisfejshi dar,

Jesuf, nekervavi dar noviga testameta,

ufmili se naf!

Jesuf, nedolshno Jagnje Boshje,
 Jesuf, fkrita mana,
 Jesuf, befeda, ktera je mefo postala, in
 sdaj vedno med nami prebiva,
 O nar fvetejsfhi Sakrament,
 Nar vezhi fkrivnost Boshja,
 Spomin nar vezhih zhudeshev Boshjih,
 Prezhudno snamnje nar vezhi ljubesni
 Boshje,
 Sakrament vezhne ljubesni,
 Škrivnost vére,
 Dar sprave sa shive in mertve,
 Nar vezhi mozh v fkušnjavah,
 Nar mozhnejfhi oroshje soper hudobni-
 ga fovrashnika,
 Nar imenitnisfhi vsih darov Boshjih,
 Prefveti spomin Gospodoviga terpljenja
 in njegove smerti,
 Prefveta Gospodova vezherja, per kateri
 angeljzi ftreshejo,
 Nar vezhi veselje poboshnih duſh,
 Nar vezhi dobrota vernih kristjanov,
 Nar flajfhi shivesh nafhih duſh,
 Mozh flabih,
 Tolashba shaloftnih,
 Pomozh sapuſhenih,
 Popotniza teh, kateri v vezhnost gredo,
 Saſtava vezhniga shivljenja,
 Bodi nam miloftljiv; sanefi nam, o Jesuf!
 Bodi nam miloftljiv; uſlifhi naf, o Jesuf!

uſmili ſe naf!

Od vſiga hudiga,
 Od vſiga greha,
 Od nevredniga prejemanja tega preſve-
 tiga Sakramenta,
 Od poſhelenja meſa,
 Od poſhelenja ozhi,
 Od prevſetnoſti ſhivljenja,
 Od vſih pregreſhnih perloſhnoſt in ne-
 varnoſt,
 Od ſkrivnih ſkuſhnjav in ſalesovanja
 hudobniga duha,
 Od vſih nefrezh,
 Od nagle in neprevidene ſmerti,
 Od vezhne ſmerti,
 S ljubesnijo, s ktero ſi ta ſ. Sakrament
 poſtavit,
 S ljubesnijo, s ktero ſi per ſadnji ve-
 zherji ſvoje apoſteljne obhajal,
 S ljubesnijo, s ktero tudi naſ s ſvojim
 preſvetim Reſhnjim Teleſam ſhiviſh,
 S ljubesnijo, s ktero ſe v tem preſvetim
 Sakramentu ſa naſ darujeſh,
 S ljubesnijo, s ktero v tem daru Boſhji
 pravizi ſadoſtujeteſh,
 S ljubesnijo, s ktero nevrednim kriſtja-
 nam ſanaſhaſh,
 S ljubesnijo, s ktero v tem preſvetim Sa-
 kramentu tolikanj nezhaſti preterpiſh,
 S ljubesnijo, s ktero ſ ſtola ſvoje miłoſti
 tako uſmiljeno na naſ gledaſh,

odreſhi naſ, o Jeſuſ!

S ljubesnijo, s katero naš tako dobrot-
ljivo poslušajsh,

S ljubesnijo, s katero v tem presvetim
Sakramentu tolikanj gnad fkasujesh,

S ljubesnijo, s katero v tem presvetim
Sakramentu do konza sveta per naš
ostanesh,

Mi ubogi greslniki,

De nam sanefesh,

De nam vse naše grehe odpustish,

De naš v shivi veri v ta presveti Sa-
krament poterdish in obdershish,

De v naših ferzih terdno saupanje v ta
nar svetejšhi Sakrament obudish,

De v naših ferzih gorezho ljubesen do
tega nar svetejšhiga Sakramenta po-
mnoshish,

De našo zhaft in poboshnost k temu
presvetimu Sakramentu pomnoshish in
ohranish,

De nam gnado dasih, vselej s dobro per-
pravo k tvoji Boshji misi perstopiti,

De nam sad tega presvetiga Sakramen-
ta obilno dodelish,

De refnizhno zheshenje tega nar zha-
stitljivshiga Sakramenta med nami po-
mnoshish,

De vso nezhaft od te nar zhastitljivshi
fkrivnosti Boshje savarujesh in od-
vernesih,

odrešhi naš,
o Jesuf!

te prošmo, vlišhi naš, o Jesuf!

De svojo sveto zerkev vishafsh in ohranish,

De vſim, kateri v te ne verujejo, luzh prave vere dodelish,

De nafhe misli k nebeshkim sheljam povsdiguješh,

De nafhe ferza s svojim milostljivim obiskovanjem rasveselish in ozhiftish,

De nam vselej veselje nad tem presvetim Sakramentam v ferze dasht,

De vedno v nas oſtaneſh, in mi v tebi,

De nas ob konzu nashiga shivljenja s to nebeshko popotnizo previdish in obveselish,

De nas poslednji dan k vezhnimu shivljenju obudish,

De vſim vernim duſham vezhni mir in pokoj dodelish,

De nas na sedeshu svoje milosti uſliſhati hozheſh,

Jesuf, Sin Boshji,

Jagnje Boshje, ki grehe ſveta odjemljeſh; sanefi nam, o Jesuf!

Jagnje Boshje, ki grehe ſveta odjemljeſh; uſliſhi naſ, o Jesuf!

Jagnje Boshje, ki grehe ſveta odjemljeſh; uſmili ſe naſ, o Jesuf!

Kriſte, ſliſhi naſ!

Kriſte, uſliſhi naſ!

Gospod, uſmili ſe naſ!

te proſimo, uſliſhi naſ, o Jesuf!

Kriste, ušmili se nas!

Gospod, ušmili se nas!

Ozhe nash . . . Zhesheha si Marija . . .

Dobrotljivi in ušmiljeni Gospod je spomin svojih zhudeshev storil. — On je shivesh dal tem, kateri se njega boje.

Ti si nam kruh s nebes dodelil, o Gospod, kateri vse rasveseljenje v sebi ima.

**S tvojiga altarja, o Gospod! prejema-
mo Kristusa, v katerim se duha in telo
rasveseli.**

M o l i m o.

O Bog, kateri si nam v prezhudnim Sakramentu spomin svojiga terpljenja sapustil; dodeli, te prosimo, de svete skrivnosti tvojiga teleša in tvoje kervi tako zhaštimo, de sad tvojiga odreshenja vedno v sebi zhutimo. Kteri shivish in kraljujesh s Bogam Ozhetam v edinosti sv. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Šveti krishev pot.

Perprava.

Šklenem se v duhu s teboj, o preuſmiljeni Jeſuf! in ſhelim s tiſto gorezhnoſtjo tvoje bitko terpljenje premišljevati, s katero je tvoje preſveto Œerze napolnjeno bilo, ko ſi s teſhkim krishem obloſhen po kervavi poti proti gori mertvaſhkih glav ſhel. S Marijo, tvojo preſveto Materjo, in s Janesam, tvojim ljubeshnjivim uzhenzam, hozhem pod ſvetim krishem poſtati, de ſvoje grehe vnovizh obſhalujem in terdno ſklenem, tako ſhiveti, de mi tvoje terpljenje ne bo v pogubljenje, ampak v ſvelizhanje. Darujem ti to ſveto poboshnoſt in odpuſtke, ki jih je ſveta zerkev s njo podelila, v ſadoſtenje ſa ſvoje grehe, v ſpreobernjenje greſhnikov in v mir in pokoj vernih duſh v vizah. Vdeleſhi naſ vſiga ſadu krisheviga pota, de ſe tvoje mogozhne pomozhi rasveſelimo.

I.

Jesusa v smert obsodijo.

Molimo te, o Krifte, in te hvalimo; —
Ker si s svojim krishem svet odresnil.

O Boshje Šerze! neprenehama
goriš od prevelike ljubesni do ljudi.
Tako mozhna je tvoja ljubesen, de
se ne da premagati od hudobije ti-
stih, ki te neusmiljeno in krivizh-
no v bitko smert na krishu obso-
dijo.

Sahvalim se ti, o prekladko Šerze!
de se is ljubesni do mene v smertno
obsodbo vdaš, in prosim te, daj mi
is ljubesni do tebe krive sodbe mirno
terpeti, nikogar ne soditi, vse pre-
grehe svojiga jesika obshalovati, in
objokovati, enkrat pa milostljivo so-
jenimu biti. Amen.

Ozhe naš. Zhefhena si Marija.
Zhaš bodi.

Usmili se naš, o Gospod, usmili
se naš!

II.

Jesuf vsame krish na svoje rame.

Molimo te, o Krifte, in te hvalimo; —
Ker si s svojim krishem svet odrefhil.

Preljubesnivo Šerze Jesufovo!
nefkonzhna je tvoja ljubesen! Savo-
ljo mene, revniga gresnika, s ve-
seljem krish objamesh in ga voljno
nefesh ter s voljo poterpish vse sa-
nizhevanje in bolezhine, ko te slepo
ljudstvo suje in pahá.

O prekladko Šerze Jesufovo! ker
mi nar lepshi sgled poterpeshljivosti
dajesh, daj mi tudi gnado, is lju-
besni do tebe vse sopernosti in nad-
loge voljno nositi, soper blishnjiga
nikdar vezh ne godernjati, sa teboj
serzhno hoditi po poti krishev s mo-
litvijo, s postam, s zhuvanjem in s sve-
stim dopolnovanjem vsih svojih dolsh-
nost, de saflushim tvojo ljubesen.
Amen.

Ozhe nafh. Zheskena si Marija.
Zhaft bodi.

Usmili se naš, o Gospod, usmili se naš!

III.

Jesuf pade pervizh pod krishem.

Molimo te, o Krifte, in te hvalimo; —
Ker si s svojim krishem svet odreshil.

Zhedralje vezhi so tvoje bolezhine, o preljubesnivo Jesufovo Šerze! pa zhedralje vezhi je tudi tvoja gorzha ljubesen. Pod tesho krisha tako oflabish, de na tla padesh; pa tvoja nesmerjena ljubesen te sopet vsdigne in ne mislish na trud, akoravno te nar hujshi bolezhine zhakajo.

Vstati hozhem is dushne dremote in se k tebi podati, o presveto Jesufovo Šerze! usmili se me in poterdi me s mozhjo svetiga Duha, de v tvoji ljubesni ostanem, vse svoje sovrashnike in sapeljivze frezhno premagam, nikdar vezh ne padem, v noben greh ne pervolim in do slabiga blishnjiga usmiljenje imam ter ga is greha vsdvigujem. Amen.

Ozhe nash. Zhesheha si Marija.
Zhaft bodi.

Usmili se nas, o Gospod, usmili
se nas!

IV.

Jesuf srezha svojo shalostno Mater.

Molimo te, o Krište, in te hvalimo; —
Ker si s svojim krishem fvet odreshil.

O preljubesnivo Šerze Jesufovo!
kolika shalost te presune, ko na poti
sanizhevanja in britkosti svojo pre-
ljubo Mater sagledaš! — kolika sha-
lost pa tudi presune Šerze Marije,
tvoje presvete Matere, ko jo sre-
zhaš poln bolezhin in s teshkim
krishem obloshen!

O moj Jesuf! odpusti mi vso sha-
lost, ktero sim kdej tvojimu in Ma-
riinimu Šerzu storil, ker sim posvet-
nimu veselju svoje serze odperl; in
dodeli mi, de se slabe drushine sa
vselej snebim, in le per tvojim in
tvoje ljube Matere Šerzu veselja
ishem. Amen.

Ozhe nash. Zheshehena fi Marija.
Zhaft bodi.

Usmili se naf, o Gospod, usmili
se naf!

V.

*Šimon Zirenejiz pomaga Jesufu krish
nesti.*

Molimo te, o Krište, in te hvalimo; —
Ker si s svojim krishem fvet odreshil.

O preuboshno Jesufovo Šerze!
ki si vredno nar višhiga zheshehenja,
ljubesni in molitve, molzhe preter-
pish neisrezheni framoti, ker ti nihzhe
v pomozh ne pride in je ptujiz per-
filjen teshki krish sa teboj nesti.

O sapusheno Šerze! daj mi vsa-
ko nehvaleshnost, ki mi je od sveta
prestati, voljno in v duhu pokore pre-
terpeti; podpéraj mojo slabost, ker pe-
sham in omagujem na poti proti ne-
besam, de v tebi prebivam in te od
sdej vselej samorem resnizhno in šta-
novitno ljubiti, is ljubesni do tebe svoj
krish objeti in sa teboj nositi. Amen.

Ozhe nafh. Zhesfhenaf fi Marija. Zhaft bodi.

Ufmili fe naf, o Gospod, ufmili fe naf!

VI.

Veronika podá Jesusu potni pert.

Molimo te, o Krifte, in te hvalimo; —
Ker si s svojim krishem svet odrefhil.

O preljudesnjivo Šerze! she v fredi svojiga terpljenja majhne dobrote, ki se ti fkashejo, obilno povrazhujesh. Neka bogabojezha duha te vidi vfiga kervaviga, in ti is ferzhniga ufmiljenja potni pert poda; ti jo pa sa njeno dobroto ljudesnjivo plazhafh, ker podobo svojiga presvetiga oblizhja v njenim pertu vtisnjeno pustish.

Savoljo te ljudesni te prosim, o Boshje Šerze! vtisni tudi v moje serze in v moj spomin presveto podobo svojiga kervaviga oblizhja, de vedno tvoje britko terpljenje premishljujem in smeraj svoje grehe objokujem. Amen.

Ozhe nash. Zhesheha fi Marija.
Zhaft bodi.

Usmili se naf, o Gospod, usmili
se naf!

VII.

Jesuf pade drugizh pod krishem.

Molimo te, o Krite, in te hvalimo; —
Ker si s svojim krishem svet odreshil.

O terpezhe Serze! filna tesha
tvojiga krisha in slabost tvojiga ras-
mesarjeniga trupla te sopet na tla
vershe. O Jesuf! vfigamogozhni Bog!
ves sanizhevan, s nogami suvan in
taptan na tleh leshish! Oh, sakaj ne
umerjesh? sakaj hozhesh she dalje
terpeti? Tvoja ljubesen do naf gresh-
nikov te fili nar grenkejshe pijazho
prebritkiga terpljenja do sadnje ka-
pljize ispiti.

O poterpesljivo Serze! usmili se
nashih gresnih duh, ki so she toli-
krat v greh sabredle, usmili se po-
sebnno moje uboge dushe in nikar ne
perpusti, de bi se bres resnizhne

pokore s sveta lozhila in v peklen-
ski ogenj padla. Amen.

Ozhe nash. Zhefhena si Marija.
Zhaft bodi.

Usmili se nas, o Gospod, usmili
se nas!

VIII.

Jesuf tolashi Jerusalemske shené.

Molimo te, o Krifte, in te hvalimo; —
Ker si s svojim krishem svet odrefhil.

O Jesuf! milo shalujejo usmilje-
ne shene, ker te vidijo vfiga ras-
bitiga in kervaviga; ti pa bolj zhu-
tish njih reve kot svoje bolezhine,
ter jim rezhefh: Hzhere Jerusale-
mske! nikar se ne jokajte nad menoj,
ampak jokajte se nad seboj in nad
svojimi otrozi.

O milostljivo Šerze! daj mojim
ozhem potoke sols, de ne objokujem
famo tvojiga britkiga terpljenja, am-
pak veliko bolj svoje grehe, de pri-
dem v srezhni kraj, kjer bom rasve-
seljen vekomej. Amen.

Ozhe nash. Zhefhena si Marija.
Zhaft bodi.

Usmili se nas, o Gospod, usmili
se nas!

IX.

Jesuf pade tretjizh pod krishem.

Molimo te, o Krifte, in te hvalimo; —
Ker si s svojim krishem fvet odreshil.

O Jesuf! kako obilno tezhe tvoja
presveta kri na greshne tla, ko tret-
jizh pod tesho krisha na terdo kam-
nje padesh! Kakor zherv se svijash;
pa is ljubeshni do mene vender she
krish objamesh.

O ponishno Jesufovo Serze! s
potertim duham te prosim, odpusti mi,
ker tolikrat v stare grehe padem,
varuj me strashne dushne slepote, in
daj mi se resnizhno k tebi spreober-
niti, po tvojim sgledu prav ponish-
nimu biti in do konza v tebi ostati.
Amen.

Ozhe nash. Zhefhena si Marija.
Zhaft bodi.

Usmili se naš, o Gospod, usmili se naš!

X.

Jesusa slezhejo in mu shelzha dajo piti.

Molimo te, o Krifte, in te hvalimo; —
Ker si s svojim krishem svet odrefhil.

O Jesuf! kolike bolezhine in koliko britkost obzhuti tvoje prezhisto in presveto Šerze, ko ti oblazhilo s rastepeniga shivota potegnejo in te s grenkim shelzhem napojiti hozhejo! O Jesuf! tolikanj terpiš sa našho preshernost v obleki, sa našho nesframnost, sa našho nesmernost v jedi in pijazhi!

O prezhisto Šerze! daj mi, de ljubim framoshljivost, se varujem radovidnih pogledov, se ogibam sapeljive posvetne drushine, svoje truplo pokorim ter saflushim s tistimi, kateri so zhistiga serza, v небesih tvoje oblizhje gledati vekomej. Amen.

Ozhe nash. Zhesheha si Marija.
Zhaft bodi.

Usmili se nash, o Gospod, usmili
se nash.

XI.

Jesufa na krish perbijejo.

Molimo te, o Kriste, in te hvalimo; —
Ker si s svojim krishem svet odresnil.

O Jesuf! kdo samore obzhutiti
tvoje neisrezhene bolezhine, ko te
snak na krish vershejo, vse ude gro-
sovitno raspenjajo, roke in noge s
ojtrimi sheblji predérajó, s kladvi na
krish perbijajo!

O prelubesnjivo Jesusovo Šerze!
ferzhno obshalujem svoje ostudne
grehe, ki so te tako neusmiljeno na
krish perbili. Usmili se me, in perbij
vse moje ude tako na svoj krish, de
se nikdar vezh s kakim greham od
tebe ne lozhim. Amen.

Ozhe nash. Zhesheha si Marija.
Zhaft bodi.

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

XII.

Jesuf na krishu umerje.

Molimo te, o Krište, in te hvalimo; —
Ker si s svojim krishem svet odrešhil.

O moj Jesuf, moja ljubesen in neskonzhna dobrota! s okervavljeno krono na glavi in ves bled v obras visih v nesnanih bolezhinah med nebam in semljo v fredi dveh hudodelnikov, in tvoja nedolshna kri she sméraj tezhe na greshne tla; pa med temi neisrezhenimi bolezhinami she molish sa svoje sovrashnike, obljudish spokornimu rasbojniku nebeski raj, fkerbish sa svojo shalostno Mater, srozhih svojo dusho nebeskimu Ozhetu, nagneh svojo glavo in — umerjesh!

O prebodeno Šerze! kaj hozhesh, de sa tvojo toliko ljubesen storim? Odmerl bom sebi in svetu, in le tebi shivel — vekomej. Amen.

Ozhe nafh. Zhesfhenaf fi Marija.
Zhafst bodi.

Ufmili fe naf, o Gospod, ufmili
fe naf!

XIII.

*Jesusa s krisha snamejo in presha-
loftni Marii v narozhje poloshe.*

Molimo te, o Krifte, in te hvalimo; —
Ker fi s fvojim krishem fvet odreshil.

O Marija, moja preljubesnjava
Mati! tvoje ozhi fe hozhejo vtopiti
v grenkih folsah, in s ojstrim mezhem
neisrezhene shalofsti je prebodeno tvoje
presveto Serze, ko imafh fvojiga pre-
ljubesnjaviga Sina vfiga ranjeniga,
mertviga v narozhji!

O preshalofstna Marija! profi Je-
susa sa-me, de mi gnado da, nikdar
vezh njegoviga terpljenja in tvoje
shalofsti ne ponoviti, fe vfiga greha
prav fkerbno varovati, ter fpokorno
in sveto v tvojim narozhji umreti.
Amen.

**Ozhe nash. Zhesfhenaf Marija.
Zhaft bodi.**

**Usmili se nash, o Gospod, usmili
se nash!**

XIV.

Jesusa v grob poloshe.

**Molimo te, o Krifte, in te hvalimo; —
Ker si s svojim krishem svet odrefhil.**

**Preljubi Svelizhar! mertvimu ti
skashejo zhaft, ki ti je v shivljenji
niso skasovali. Bogabojezhe dushe
te s drago dishavo vred v tanzhizo
saviyejo in v nov grob poloshe.**

**O prelubesnjivo Jesufovo Serze!
ki is ljubeshni do mene v grobu le-
shish, daj mi ponishno in zhisto serze,
de le po tebi hrepenim, de mi bo
tvoje presveto Refhnje Telo nar ljub-
shi hrana, moje veselje, moja po-
potniza, de s teboj v nebeshih pozhi-
vam in sad tvojiga britkiga terplje-
nja vshivam vekomej. Amen.**

**Ozhe nash. Zhesfhenaf Marija.
Zhaft bodi.**

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

Šklep.

O prebodeno Jesufovo Šerze! osrì se milostljivo na to poboshnost, k sim jo v spomin tvojiga britkiga terpljenja opravil. O de bi bil ta krishev pot s tako poboshnim in usmiljenim serzam sazhel in konzhal, s kakorshnim se je tvoja preljubesnjava Mati nanj podala! Ponishno ti torej darujem sa svojo slabo gorezhnost vse svete sdihljeje njeniga preshalostniga Šerza. O Jesuf! sprejmi me v svoje presveto Šerze, de vedno v tem prefladkim kraji nebeshkiga miru prebivam. Amen.

Vernih dushe naj po milosti Boshji pozhivajo v miru. Amen.

Ozhe nash. Zhesheha si Marija. Zhaft bodi . . . shestkrat; sadnjikrat v namen svetiga ozheta papesha.

Litanije

od

presvetiga Šerza Jesufoviga.

Gospod, ufmili se!

Kriste, ufmili se!

Gospod, ufmili se!

Kriste, flifhi nas!

Kriste, uflifhi nas!

Ozhe nebeski, vfigamogozhni Bog,
 Sin, vfiga sveta reshnji Bog,
 Sveti Duh, resnizhni Bog,
 Sveta Trojiza, en sam Bog,
 Presveto Šerze Jesufovo,
 Šerze Jesufa, Sinu shiviga Boga,
 Šerze Jesufa, Sinu prezhiste Devize,
 Šerze Jesufovo, dopadajenje nebeskiga
 Ozheta,
 Šerze Jesufovo, tempelj fvetiga Duha,
 Šerze Jesufovo, vezhna ljubesen pre-
 svete Trojize,
 Šerze Jesufovo, raj Boshjiga veselja,
 Šerze Jesufovo, študenez nebeske slad-
 kosti,
 Šerze Jesufovo, sedesh vezhne milosti,
 Šerze Jesufovo, morje ufmiljenja,
 Šerze Jesufovo, saklad vfiga bogastva
 Boshjiga,

ufmili se nas!

Šerze Jesufovo, vir fвете ljubeshni in
 fvetiga kefanja,
 Šerze Jesufovo, konez vfiga ufmljenja
 nebeshkiga Ozheta,
 Šerze Jesufovo, vifokost Boshje modro-
 fti in Boshjiga snanja,
 Šerze Jesufovo, potok, ki rasveseluje
 mesto Boshje,
 Šerze Jesufa, nashiga nebeshkiga kralja,
 Šerze Jesufa, nashiga dobriga pastirja,
 Šerze Jesufa, nashiga ufmljeniga brata,
 Šerze Jesufa, nashiga preljubiga uzhe-
 nika,
 Šerze Jesufa, nar ljubeshnjivfhiga she-
 nina nashih dufh,
 Šerze Jesufovo, sgled krotkosti in po-
 nishnosti,
 Šerze Jesufovo, ftudenez miru in fvetiga
 pokoja,
 Šerze Jesufovo, nar bolj popolnoma po-
 doba nashiga shivljenja,
 Šerze Jesufovo, tolashba shaloftnih,
 Šerze Jesufovo, perbeshalifhe v fkufh-
 njavah in nadlogah,
 Šerze Jesufovo, veselo prebivanje zhi-
 ftihi dufh,
 Šerze Jesufovo, veselje vfihi svoljenih,
 Šerze Jesufovo, ftudenez vfihi fvetih misel
 in shelj,
 Šerze Jesufovo, luzh popotnikov,

ufmliti fe nar!

Šerze Jesufovo, altar sprave,
 Šerze Jesufovo, ognjeni studenez Boshje
 ljubesni,

Šerze Jesufovo, hrepenenje in nar flaj-
 fhi ljubesen vſih ſvetih duſh,

Šerze Jesufovo, ſavoljo naſ na oljſki
 gori ſhaloſtno in oſoſhno do ſmertí,

Šerze Jesufovo, oſlabljeno od kervavi-
 ga potú,

Šerze Jesufovo, pozhenó od ſhaloſti ſa-
 voljo naſhíh grehov,

Šerze Jesufovo, na kríſhu s ſulízo pre-
 bodeno,

Šerze Jesufovo, upanje umirajozhíh,

Šerze Jesufovo, vezhno veſelje vſih ſvet-
 níkov v nebeſíh,

Šerze Jesufovo, krona vſih ſtvari Bosh-
 jíh,

Bodi nam míloſtljivo; ſaneſi nam, o Šerze
 Jesufovo!

Bodi nam míloſtljivo; uſlíſhi naſ, o Šerze
 Jesufovo!

Od vſíga greha,

Od ſanemarjenja preſvetíga navdajanja,

Od vſe nepobošhnoſti in mlazhnoſti,

Od vſe merslote do ſvoje Boshje lju-
 besni,

Od vſíh nezhiſtíh míſel in ſhelj,

Od vſe flepote in terdovratnoſti ferza,

Po ſvoji zhudni krotkoſti in poníſhnoſti,

uſmíli ſe naſ!

reſhi naſ, o Šerze
 Jesufovo!

Po svoji nar vezhi zhiftoſti,
 Po ſvojim uſmiljenji in persaneſljivi mi-
 loſti,
 Po ſvojim ſkrivnim ſhivljenji,
 Po ſvoji revſhini in ſveti pokorſhini do
 ſmertí na kríſhu,
 Po ſvojim preljubesnjivim obnaſhanji med
 ljudmi,
 Po ſvojim notranjim miru,
 Po ſvoji uſmiljeni ljubezni do naſ greſhni-
 kov,
 S kervjo in vodo, ki ſi ju v naſhe
 ozhiſhenje in poſvezhenje prelilo,
 Mi greſhniki,
 De ſvojo ſveto in zhíſto ljubesen v naſhe
 ferza vlijeſh,
 De naſhe ferza k poſnemanju ſvojih zhed-
 noſt vlezheſh,
 De nam pravo poníſhnoſt, krotkoſt in
 notranji mir dodeliſh,
 De vſe miſli in ſhelje naſhiga ferza o-
 zhíſtiſh in poſvetiſh,
 De naſ in vſe ljudi raſſvetliſh in k ſpo-
 ſnanju ſvoje Boſhje ljubezni perpeljeſh,
 De naſ v britkoſti tega ſhivljenja mi-
 loſtljivo poſhíviſh in poterdiſh,
 De ſvojo ſveto ljubesen v naſ vedno
 pomnoſhiſh,
 De ob naſhi ſmertni uri naſhe duſhe v
 ſvoji ſveti rani ſkrijeſh,

reſhi naſ, o Œerze Jeſuſovo!

te proſimo, uſliſhi naſ!

De naf v velizhaftvo svojih svoljenih sprej-
meſh, te proſimo, uſliſhi naf!

O preſladko Šerze Jeſuſovo, te proſimo,
uſliſhi naf!

Jagnje Boſhje, ki grehe ſveta odjemljeſh;
ſaneſi nam, o Šerze Jeſuſovo!

Jagnje Boſhje, ki grehe ſveta odjemljeſh;
uſliſhi naf, o Šerze Jeſuſovo!

Jagnje Boſhje, ki grehe ſveta odjemljeſh;
uſmili ſe naf, o Šerze Jeſuſovo!

Kriſte, ſliſhi naf!

Kriſte, uſliſhi naf!

Gospod, uſmili ſe naf!

Kriſte, uſmili ſe naf!

Gospod, uſmili ſe naf!

Ozhe naſh . . . Zheſhena ſi Marija . . .

V. Pomagaj ſvojim flushabnikom, o Gospod!

O. Ki ſi jih ſ ſvojo drago kervjo odreſhil!

V. Gospod, uſliſhi mojo molitev!

O. In moje vpitje naj do tebe pride!

M o l i m o.

Osri ſe, proſimo, vſigamogozhni
vezhni Bog! na preljubesnivo Šerze
ſvojiga Šinu, na kterim imaſh dopa-
dajenje, ter nam odpuſti ſavoljo te-
ga preljubesnživiga Šerza naſhe gre-
he, odverni od naſ ſaſluſheno ſhibo,

vlij v nashe serza svojo ljubesen,
ohrani, vishaj in perpelji nas v vezhno
shivljenje. Amen.

Litanije

od

presvetiga Mariiniga Šerza.

Gospod, ufmili se nas!

Kriste, ufmili se nas!

Gospod, ufmili se nas!

Kriste, flisli nas!

Kriste, uflisli nas!

Ozhe nebeshki, vsigamogozhni Bog, ufmili
se nas!

Sin, vsiga sveta reshnji Bog, ufmili se nas!

Šveti Duh, resnizhni Bog, ufmili se nas!

Šveta Trojiza, en sam Bog, ufmili se nas!

Šveto Mariino Šerze,

Šerze Mariino, bres madesha spozheto,

Šerze Mariino, gnade polno,

Šerze Mariino, blasheno med vsimi ferzi,

Šerze Mariino, sa Šerzam Jesufovim

nar zhisfejshi,

Šerze Mariino, tempelj presvete Trojize,

Šerze Mariino, fedesh modrosti,

Šerze Mariino, podoba pravize,

sa nas Boga prosi!

Serze Mariino, stol ufmiljenja,
 Serze Mariino, sapopadek vse fvetosti,
 Serze Mariino, fkrinja miru in fprave,
 Serze Mariino, vrata nebesfke,
 Serze Mariino zhaftitljivo,
 Serze Mariino mogozhno,
 Serze Mariino ufmiljeno,
 Serze Mariino verno,
 Serze Mariino hvale vredno,
 Serze Mariino ljubeshnjivo,
 Serze Mariino krotko,
 Serze Mariino ponishno,
 Serze Mariino poterpeshljivo,
 Serze Mariino sa naf s bolezhinami pre-
 bodeno,
 Serze Mariino, luzh smotenih,
 Serze Mariino, perbeshalifhe grefhnikov,
 Serze Mariino, mozh pravizhnih,
 Serze Mariino, tolashba shaloftnih,
 Serze Mariino, terdnost v fkufhnjavi,
 Serze Mariino, upanje umirajozhkih,
 Serze Mariino, pomozh v vfih nafhih
 nadlogah,
 Serze Mariino, saftava obljud Jefusovih,
 Serze Mariino, popolnoma shgavni dar
 Boshje ljubeshni,
 Serze Mariino, vefelje vfih ferz,
 Serze Mariino, s zhaftjo v nebesih kro-
 nano,

sa naf Boga profi!

Jagnje Boshje, ki grehe fveta odjemljesh;
sanesi nam, o Jesus!

Jagnje Boshje, ki grehe fveta odjemljesh;
uflifhi naf, o Jesus!

Jagnje Boshje, ki grehe fveta odjemljesh;
ufmili se naf, o Jesus!

Krifte, flifhi naf!

Krifte, uflifhi naf!

Ozhe nash . . . Zhefhena si Marija . . .

V. Prosi sa naf, fveto Mariino Šerze!

O. De bomo vredni te is vsiga ferza ljubi-
biti.

M o l i m o .

O Bog! kateri si Šerze prezhiste
Devize Marije s nar gorezhnifhi
ljubesnijo ushgal, s vfo miloftjo na-
polnil in s nar lepshimi zhednostmi
osaljshal, de je tvoj edinorojeni Šin,
nash Gospod Jesus Kristus, s nar
vezhim dopadajenjem v njem prebi-
val, dodeli meni in vsm, kateri to
prelepo in prezhisto Šerze zhasle,
de se tudi nashe ferza od te ljubesni
do tebe ushgo, ter nekoliko tistih
obilnih gnad in lepih zhednost sa-
dobe, s kterimi si Šerze nashe pre-

ljubesnjive Matere Marije obdaril,
de bres zhednost in dobrih del pred
tvoje oblizhje ne pridemo, temuzh
de bomo kot tvoji svesti otrozi v
tvoje kraljestvo vseti, kjer te bomo
s Marijo, tvojo presveto Materjo, in
s vsimi svetniki zhasili in hvalili ve-
komej. Amen.

Litanije v s i h s v e t n i k o v.

Gospod, usmili se nas!

Krisite, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Krisite, flislihi nas!

Krisite, uslislihi nas!

Ozhe nebeski, vsigamogozhni Bog, usmili
se nas!

Sin, vsiga svetá reshnji Bog, usmili se nas!

Sveti Duh, resnizhni Bog, usmili se nas!

Sveta Trojiza, en sam Bog, usmili se nas!

\$. Marija,

\$. Mati Boshja,

\$. deviz Deviza,

\$. Mihael,

\$. Gabriel,

\$. Rafael,

sa nas Boga
prosi!

Vsi fveti angeli in arhangeli, sa naf Boga profite!

Vse fвете veršte svelizhanih duhov, sa naf Boga profite!

S. Janes kerštnik, sa naf Boga profi!

S. Joshef, sa naf Boga profi!

Vsi fveti ozhaki in preroki, sa naf Boga profite!

S. Peter,

S. Pavel,

S. Andrej,

S. Jakop,

S. Janes,

S. Tomash,

S. Jakop,

S. Filip,

S. Jernej,

S. Matevsh,

S. Šimon,

S. Tadej,

S. Matija,

S. Barnaba,

S. Lukesh,

S. Marka,

sa naf Boga profi!

Vsi fveti aposteljni in evangelisti, sa naf Boga profite!

Vsi fveti uzhenzi Gospodovi, sa naf Boga profite!

Vsi fveti nedolshni otrozi, sa naf Boga profite!

S. Shtefan, }
 S. Lorenz, } sa naf Boga profi!
 S. Vinzenz, }

S. Fabjan in Sebaſtjan, }
 S. Janes in Pavel, } sa naf Boga
 S. Kosma in Damijan, } profita!
 S. Gervasi in Protasi, }

Vſi ſveti marterniki, sa naf Boga profite!

S. Silveſter, }
 S. Gregor, }
 S. Ambroſh, } sa naf Boga profi!
 S. Avguſhtin, }
 S. Hieronim, }
 S. Martin, }
 S. Miklavſh, }

Vſi ſveti fhkoſje in ſposnovavzi, sa naf Boga profite!

Vſi ſveti uzheniki, sa naf Boga profite!

S. Anton, }
 S. Benedikt, }
 S. Bernard, } sa naf Boga profi!
 S. Dominik, }
 S. Franzhiſhk, }

Vſi ſveti maſhniki in leviti, sa naf Boga profite!

Vſi ſveti mnihi in puſhavniki, sa naf Boga profite!

S. Marija Magdalena, }
 S. Agata, } sa naf Boga profi!
 S. Luzija, }

Š. Nesha,
 Š. Zezilija,
 Š. Katarina,
 Š. Anaſtasiya,

} sa naſ Boga proſi!

Vſe ſvete devize in vdove, sa naſ Boga proſite!

Vſi ſvetniki in ſvetnize boſhje, sa naſ Boga proſite!

Bodi nam miſoſtljiv; ſaneſi nam, o Goſpod!

Bodi nam miſoſtljiv; uſliſhi naſ, o Goſpod!

Od vſiga hudiga,

Od vſiga greha,

Od ſvoje jese,

Od ſhibe potreſa,

Od nagle in neprevidene ſmerti,

Od ſkuſhnjav hudizhevih,

Od jese, ſovraſhtva in vſe hude volje,

Od duha nezhiſtoſti,

Od treſka in hudiga vremena,

Od vezhne ſmerti,

Škosi ſvoj prihod,

Škosi ſvoje rojſtvo,

Škosi ſvoj kerſt in ſveti poſt,

Škosi ſvoj krish in ſvoje terpljenje,

Škosi ſvojo ſmert in ſvoj pokop,

Škosi ſvoje ſveto vſtajenje,

Škosi ſvoj zhudni vnebohod,

Škosi prihod Tolashnika ſvetiga Duha,

reſhi naſ, o Goſpod!

V dan sodbe, reſhi naſ, o Goſpod!

Mi greſhniki,

De nam ſaneſeſh,

De nam odpuſtiſh,

De naſ k pravi pokori perpeljeſh,

De ſvojo ſveto zerkve viſhaſh in ohraniſh,

De paſtirja apoſtoljſkiga in vſe zerkvene ſtanove v ſvoji ſveti veri ohraniſh,

De ſovraſhnike ſvete zerkve ponishaſh,

De kerſhanſkim kraljem in oblaſtnikam mir in pravo enovoljnoſt darujeſh,

De vſimu kerſhanſkimu ljudſtvu mir in edinost daſh,

De naſ vſe v ſvoji ſveti flushbi poterdiſh in obdershiſh,

De naſhe miſli k nebeſhkim ſheljam povſdigneſh,

De vſim naſhim dobrotnikam vezhne dari dodeliſh,

De duſhe naſhe, in naſhih bratov, bliſhnjih in dobrotnikov od vezhniga pogubljenja reſhiſh,

De ſad ſemlje daſh in ohraniſh,

De vſim vernim duſham vezhni pokoj dodeliſh,

De naſ uſliſhiſh,

ſin Boſhji,

Jagnje Boſhje, ki grehe ſvetá odjemljeſh; ſaneſi nam, o Goſpod!

proſimo te, ſiſhi naſ!

Jagnje Boshje, ki grehe svetá odjemlješ;
uflifhi nas, o **Gospod!**

Jagnje Boshje, ki grehe svetá odjemlješ;
uasmili se nas, o **Gospod!**

Kriste, flifhi nas!

Kriste, uflifhi nas!

Gospod, uasmili se nas!

Kriste, uasmili se nas!

Gospod, uasmili se nas!

Ozhe nas (i. t. d. tiho.)

V. In nas ne vpelji v fkušnjavo:

O. Temuzh refhi nas od hudiga.

Molitve po Litanijah

v dan sv. Marka in krishev teden.

69. Psalm.

O Bog! hiti me otet;

Gospod! tezi mi pomagat.

Omoteni in oframoteni naj bodo, kateri mi
freshejo po shivljenji.

Odstopijo naj, in fram jih bodi, kateri mi
hozhejo hudo.

Obernejo naj se sdajzi oframoteni, kateri
pravijo: **Haha! haha!**

Vsi pa, kateri tebe ishejo, naj se vesele in
radujejo.

Vedno naj reko: Hvaljen bodi Bog! kateri
ljubijo tvoje odrefhenje.

Jes pa sim revesh in siromak, o Bog, hiti k meni.

Moj pomozhnik in moj odrefhenik, Bog! nikar se ne mudi.

Zhaft bodi Ozhetu i. t. d.

V. Pomagaj svojim flushabnikom!

O. Ki v te saupajo, moj Bog!

V. Bodi nam, Gospod! mozhen turn,

O. Pred fovrashnikom.

V. Nizh naj ne opravi fovrashnik per nas,

O. In otrok krivize naj se ne loti nam fhkodovati.

V. Gospod! ne ravnaj s nami po nashih grehah.

O. In ne povrazhuj nam po nashih hudobijah.

V. Molimo sa nashiga papesha I.

O. Ohrani ga, Gospod! oshivljaj in ofrezhiga na semlji, in ne daj ga v voljo njegovih fovrashnikov.

V. Molimo sa svoje dobrotnike.

O. Poverni, Gospod! milostljivo savoljo svojiga imena vezhno shivljenje vsm, kateri nam kaj dobriga store.

V. Molimo sa verne mertve.

O. Gospod! daj jim vezhni mir in pokoj, in vezhna luzh naj jim sveti.

V. Naj pozhivajo v miru.

O. Amen.

V. Molimo sa svoje brate, katerih ni tukaj.

O. Pomagaj svojim flushabnikom, ki v te saupajo, moj Bog!

V. Pofhlji jim, Gospod! pomozh is svetifha,

O. In varuj jih is Šiona.

V. Gospod! uflifhi mojo molitev;

O. In moje vpitje naj do tebe pride!

Molimo.

O Bog! ki ti je laſtno uſmiliti ſe vſelej in persaneſti, uſlifhi naſhe pohlevne proſhnje, de naſ in vſe tvoje flushabnike, ktere grehov ketina veſhe, miloſt tvoje dobrote odveſhe. Uſlifhi, te proſimo, o Bog! naſho pohlevno molitev, in odpuſti nam grehe, ki ſe ti jih obtoſhimo, de nam dobrotljivo s odpuſhjenjem vred mir dodeliſh.

Škaſhi nam dobrotljivo, o Gospod! ſvojo neisrezheni miloſt, de naſ od vſih grehov odveſheſh in od ſhtrafeng, ktere ſa-nje ſaflushimo, reſhiſh.

Bog! ki te greh raſſhali in pokora potolaſhi, oſri ſe miloſtljivo na

prošhajo k tebi klizhejozhiga ljudstva, in shibe svoje jese, ki jih sa svoje grehe saflushimo, od nas odverni.

Vfigamogozhni vezhni Bog! usmili se svojiga flushabnika I., nashiga papasha, in vodi ga po potu vezh-niga shivljenja, de bo s tvojo pomozhjo, kar je tebi dopadljivo, shel, in s vso mozhjo storil.

O Bog! od kteriga pridejo svete shelje, dobre misli in pravizhne dela, daj svojim flushabnikom tak mir, ki ga svet ne more dati, de bodo nashe serza tvojim sapovedim vdane, in po satertim strahu sovrashnikov zhafi s tvojo pomozhjo varni in mirni.

O Bog! ushgi nashe serza s ognjem svojiga svetiga Duha, de ti bomo s zhistim telesam flushili in s ozhishenim serzam dopadli.

Bog, stvarnik in odreshenik vsih vernih! dodeli dusham svojih flushabnikov in flushabniz odpushe-
vsih grehov, de milostljivo odpushe-

nje, kteriga so vselej sheleli, po bogabojezhnih prošnjah dofeshejo.

Sazhni, profimo, Gospod! s svojim duham nashe djanje, in spremljaj ga s svojo sveto pomozhjo, de se vse nashe molitve in dela vselej istebe sazhno, in is tebe sazhete tudi v tebi konzhajo.

Vfigamogozhni vezhni Bog! ki gospodujesh zhes shive in mertve, in se usmilish vsih, ktere is vere in dobrih del sa svoje sposnash, profimo te pohlevno, de vfi, sa ktere smo se namenili moliti, kteri so she per shivljenji, ali pa so se she s sveta lozhili, po prošnjah vsih tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpushtenje vsih svojih grehov dofeshejo. Po Gospodu nashim Jesusu Kristusu, Šinu tvojim, kteri s teboj shivi in kraljuje v edinosti svetiga Duha, Bog vekomej. Amen.

V. Bog, uslišhi mojo molitev;

O. In moje vpitje naj pride do tebe.

V. Vfigamogozhni in ufmiljeni Bog naj naš uflifhi.

O. Amen.

V. In vernih dufhe naj po milosti Boshji pozhivajo v miru.

O. Amen.

Molitve po Litanijah

per popoldanji flushbi Boshji ob nedeljah in prasniki, kateri niso Matere Boshje.

K svetimu Reshnjimu Telesu.

(Kadar je ispostavljeno).

V. Kruh s nebes si jim dodelil,

O. Kteri ima vso sladkost v sebi.

M o l i m o.

O Bog! kateri si nam v prezhudnim Sakramentu spomin svojiga terpljenja sapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojiga telefa in tvoje kervi tako zhaštiti, de sad tvojiga odrefhenja vedno v sebi zhutimo. Kteri shivish in kraljujesh s Bogam

Ozhetam v edinosti svetiga Duha
Bog vekomej. Amen.

*Sa odvernjenje vsih nadlog in ne-
varnost.*

Vfigamogozhni vezhni Bog, ne-
besfki Ozhe! poglej s ozhmi svoje
neskonzhne milosti nashe reve in nad-
loge. Usmili se vsih vernih krist-
janov, sa ktere se je tvoj edinoro-
jeni Sin, nash Gospod in Svelizhar
Jesuf Kristuf, voljno greschnikam v
roke dal, in je tudi svojo drago kri
na lesu svetiga krisha prelil. Po tem
Gospodu Jesusu odverni, milostljivi
Ozhe! saflushene shibe, sedanje in
prihodnje nevarnosti, punte, vojske,
kugo, lakoto, dragino, bolesni in
shalostne revne zhase.

Vfigamogozhni vezhni Bog! usmili
se svojiga flushabnika, nashiga pa-
pesha I., in vodi ga po potu vezh-
niga shivljenja, de bo s tvojo po-
mozhjo, kar je tebi prijetno, shelel
in s vso mozhjo storil.

O Bog, pastir in vishar vsih vernikov! glej milostljivo na svojiga flushabnika, nashiga shkofa I., ki si ga pastirja nashke shkofije postavil; dodeli mu, de tistim, zhes ktere je postavljen, s besedo in s djanjem k dobrimu flushi, in tako s zhedo, ki mu je srozhen, vezhno shivljenje dofeshe.

Bog, varh vsih kraljestev, dodeli svojimu flushabniku, nashimu zesarju I., svojo mozh, s ktero se sovrashnik premaga, sposnati in zhasiti, de bo, ker je is tvoje volje zesar postal, tudi v tvojim varstvu vselej mogozhen.

Rasfvetli in poterdi v vsem dobrem duhovske in deshelske oblastnike in gosposke, de nas bodo na vse to napeljevali, kar samore k tvoji Boshji zhasi, k nashimu svelizhanju in k miru in frezhi vfiga kershanstva perpomozhi.

Profimo tudi, kakor hozhes, de nam je profiti, sa svoje prijatle in neprijatle, sa sdrave in bolne, sa

vse shalostne in revne kristjane, sa shive in mertve.

Vfigamogozhni vezhni Bog, ki gospodujesh zhes shive in mertve, in se usmilish vsih, ktere is vere in dobrih del sa svoje sposnash, pohlevno te profimo, de vsi, sa ktere smo se namenili moliti, kateri so she per shivljenji, ali pa so se she s sveta lozhili, na proshnjo vsih tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpushenje vsih svojih grehov dofeshejo.

Dodeli nam, o Bog miru! pravo edinost v veri bres vfiga rasdertja in lozhitve. Preoberni nashe serza k pravi pokori in k poboljshanju nasliga shivljenja. Ushgi v nas ogenj svoje ljubesni. Daj nam gorezhe shelje po vsi pravizhnosti, de ti bomo kakor tvoji pokorni otrozi v shivljenji in v smerti prijetni in dopadljivi.

Tebi bodi vedno perporozheno, o Gospod! vse nashe djanje in nehanje, nashe delo in opravilo, nashe shivljenje in nasha smert.

Daj nam tvojo milost tukaj vshivati, in tamkej s vsemi isvoljenimi dosezhi, de te bomo v vezhnim veselji in svelizhanji hvalili in molili. To nam dodeli, o Gospod, nebeshki Ozhe! po Jesusu Kristusu, tvojim ljubim Sinu, Gospodn nashim in Odrešeniku, kateri s teboj shivi in kraljuje v edinosti svetiga Duha, Bog vekomej. Amen.

V. Boshja pomozh ostani vselej per nas.

O. Amen.

Ozhe nash . . . Zheskena si Marija . . . (petkrat.)

Lavretanfke Litanije.

(O prasniki Matere Boshje in ob sãbotah.)

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, flifhi nas!

Kriste, uflifhi nas!

Ozhe nebeshki, vfigamogozhni Bog,
 Sin, vfiga fvetá refhnji Bog,
 Sveti Duh, refnizhni Bog,
 Sveta Trojiza, en fam Bog,

ufmili fe
 naf!

Š. Marija,
 Š. Mati Boshja,
 Š. deviz Deviza,
 Mati Kristufova,
 Mati milosti Boshje,
 Mati prezhistá,
 Mati bres madesha,
 Mati nedolshna,
 Mati presveta,
 Mati ljubeshnjiva,
 Mati prezhudna,
 Mati nafhiga štvarnika,
 Mati nafhiga odrefhenika,

Deviza modra,
 Deviza zhaftitljiva,
 Deviza hvale vredna,
 Deviza mogozhna,
 Deviza ufmiľjena,
 Deviza verna,

Podoba pravize, (bogabojezhiga shivľje-
 nja)

Šedesh modrosti Boshje, (mati Jesufa,
 vezhne modrosti)

Sazhetek nafhiga veselja, (mati Jesufa,
 nafhiga ediniga praviga veselja)

Posoda duhovna, (prebivališhe fvetiga Duha)

sa naf Boga proľi!

Pofoda zhaſti vredna, (svelizhana mati
Boshjiga ſinu)

Pofoda vſe fvetofſti, (sgled poboshnoſti)

Skrivnoſtna roſha, (ſavoljo nedolſhnoſti in
vſe vnemajozhe ljubesni Boshje)

Turn kralja Davida, (ker naſ mozhno brani
pred fovraſhnikam naſhiga svelizhanja)

Turn flonokofſten, (nar imenitniſhi ſhenſki-
ga ſpola)

Hifha ſlata, (nar zhiſtejſhi prebivaliſhe Je-
ſuſa, kraljev kralja)

Œkrinja miru in ſprave, (mati Jeſuſa, ki
naſ je s Bogam ſpravil in nam mir dodelil)

Vrata nebefhke, (mati Jeſuſa, po katerim
ſamim ſamoremo v nebefa priti)

Sgodnja daniza, (ker je njeno rojſtvo zhaſ-
bliſhnjiga odreſhenja oſnanovala)

Sdravje bolnikov, (ſavoljo ſdravja, ki ga
jih toliko na duſhi in teleſu po njeni proſh-
nji ſadobi)

Perbeſhalifhe greſhnikov, (ſavoljo njene
prevelike ljubesni do fkeſanih greſhnikov)

Tolaſhniza ſhaloſtnih,

Pomozh kriſtjanov,

Kraljiza angeljev,

Kraljiza ozhakov,

Kraljiza prerokov,

Kraljiza apoſteljnov,

Kraljiza marternikov,

Kraljiza ſposnovavzov,

Kraljiza deviz,

Kraljiza vſih fvetnikov,

sa naſ Boga proſi!

Kraljiza bres madesha isvirniga greha spo-
zheta, sa naf Boga prosi!

Jagnje Boshje, ki grehe sveta odjemljesh;
sanesi nam, o Gospod!

Jagnje Boshje, ki grehe sveta odjemljesh;
uflislihi naf, o Gospod!

Jagnje Boshje, ki grehe sveta odjemljesh;
uflislihi naf, o Gospod!

Kriste, flislihi naf!

Kriste, uflislihi naf!

Ozhe nash . . . Zheshena si Marija . . .

M o l i t v e.

1. *K presvetimu Reshnjimu Telesu.*

(Kadar je ispostavljeno.)

V. Kruh s nebesh si jim dodelil,
O. Kteri ima vso hladkost v sebi.

M o l i m o.

O Bog, kteri si nam v prezhud-
nim Sakramentu spomin svojiga ter-
pljenja sapustil, daj nam, te prosimo,
svete skrivnosti tvojiga telesa in tvoje
kervi tako zhasiti, de sad tvojiga
odreshenja vedno v sebi zhutimo.
Kteri shivish in kraljujesh s Bogam

Ozhetam v edinosti svetiga Duha, Bog vekomej. Amen.

2. *K sveti Devizi, Materi Marii.*

Pod tvojo pomozh perbeshimo, o sveta Boshja porodniza! ne saversi nashih proshinj v nashih potrebah, temuzh refhi nas vselej od vseh nevarnost. O zhahtitljiva in shegnana Deviza, nasha gospa, nasha fredniza, nasha besedniza, nasha pomozhniza! S svojim Sinam nas spravi, svojimu Sinu nas perporozhi, svojimu Sinu nas srozhi.

V. Prosi sa nas, sveta Boshja porodniza!

O. De bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o.

Dodeli nam, svojim flushabnikam, prosimo, Gospod Bog! de vedno sdravje na dushi in telesu vshivamo, in de bomo po zhastitih proshnjah presvete Marije vselej Devize od se-

danje shalosti refheni in vezhniga vefelja deleshni.

3. Zhefhena bodi, kraljiza.

Zhefhena bodi, kraljiza, Mati milosti, shivljenje, sladkost in upanje nafhe, bodi zhefhena! K tebi vpijemo sapufheni Evini otrozi; k tebi sdihujemo shalostni in objokani v tej dolini sols. Oh, oberni tedaj, nafha pomozhniza! svoje milostljive ozhi v naf in pokashi nam po tem revnim shivljenji Jesusa, shegnani sad tvojiga telefа: o milostljiva, o dobrotljiva, o sladka Deviza Marija!

V. Profi sa naf, sveta Boshja porodniza!

**O. De bomo vredni obljud Kri-
stufovih.**

M o l i m o.

**Vfigamogozhni vezhni Bog! ki fi
dusho in telo zhasite Devize Matere
Marije, de bi vredno prebivalishe
tvojiga Sina biti saflushila, s per-**

pomozhjo svetiga Duha perpravil, daj, de bomo, ki se njeniga spomina veselimo, po njenih milostljivih proshnjah od prihodnjih slegov in vezhne smerti rešeni.

4. K svetimu Joshefu.

Glejte, svesti in modri hlapez, kteriga je postavil Gospod zhes svojo drushino.

V. Profi sa nas, sveti Joshef!

O. De bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o.

Naj nam, profimo, Gospod! saflushenje shenina tvoje presvete Matere Marije pomaga, de, kar nasha slabost ne premore, nam bode po njegovih proshnjah dodeljeno.

5. Sa vse potrebe.

Ponishno, Gospod! te profimo, rasveshi po svoji milosti nasih grehov vesi in ohrani po proshnjah svoje

isvoljene Matere ljube Devize Marije in vseh svojih svetnikov, naš, svoje slušabnike, naše dobrotnike in naše pohištvo v vsi svetosti; tudi ozhišči vso našo rodovino in naše prijatelje od hudobe in grehov in napolni jih s lepimi zhednostmi; dodeli nam mir in sdravje, odverni od naš vidne in nevidne fovrashnike, in odsheni vse hude shelje; daj nam sdravo vreme in dobro letino, skashi milost našim prijatlam in neprijatlam, in obvaruj to faro s vsemi, kateri v njej prebivajo, kuge, lakote, vojske, ognja, potresa, povodnji, in dodeli milostljivo vsem vernim keršhenikam, shivim in mertvim, v nebeshkim kraljestvu vezhno shivljenje, mir in pokoj. Obvaruj našhiga papesha I., našhiga shkofa I., našhiga svetliga zesarja I., in vso našo duhovsko in deshelsko gosposko, in vse keršhansko ljudstvo vseh nadlog in vfiga slega. In tvoj shegen pridi s nebesh doli na naš, in bodi vselej nad nami.

Po Gospodu našim Jesusu Kristusu,
 Sinu tvojim, kateri s teboj shivi in
 kraljuje v edinosti svetiga Duha, Bog
 vekomej. Amen.

V. Boshja pomozh ostani vselej
 per naš.

O. Amen.

Ozhe naš . . . Zhesfena si Mari-
 ja . . . (petkrat).

III. Poboshnost sa veseljne potrebe.

A.

Mnogotere poboshnosti k Jesu-
fovimu Šerzu.

O preljubesnivi Jesuf! nizh ni-
mam, kar bi tebi dopadlo; nizh ni-
sim in sam od sebe ne morem nizh
storiti, kar bi tebe veselilo. Imam pa
serze, ki sim ga od tebe prejel in
ki si mi ga sato dal, de te ljubim.
To je vse moje bogastvo; vsemi ga,
o Jesuf! in daj mi sanj svoje serze
in svojo ljubesen. Ne shelim ne bo-
gastva, ne zhaſti, ne posvetniga ve-
selja: le po tvojim Šerzu, po tvoji
ljubesni hrepeni moje serze. Ushgi

v meni, moj **Jesuf**! ta neugafljivi ogenj svoje ljubeshni; potem sim jes vef tvoj, potem si ti vef moj. Te ljubeshni mi potem nihzhe ne more vseti, ker je moje serze s tvojo milostjo tebi darovano in posvezhenó in le sa tvoje **Šerze** shivi in bije vekomej. Amen.

*Ponishna proshnja k **Jesufovimu**
Šerzu.*

(Šv. Alfonsa Ligvorja.)

O preljubeshnjivi **Jesuf**! vfiga se ti dam in darujem v Sakramentu svetiga Reshnjiga Telefa; vprizho nje-ga shelim nozh in dan na kolenih klezhati ter kot spokoren gresnik, s svezho v roki in s sdihljeji v svojim serzu, pokoro delati v domeštenje vse nezhasi, ki smo jo jest in vse stvari tebi storili. O de bi bilo v moji mozhi, neskonzhno shtevilo s Šerafsko ljubeshnijo gorezhnih serz perdobiti, is kterih bi same lampize naredil in jih pred tvojim presvetim

Refhnjim Telefam po vſih zerkvah
 rasdelil, de tebi, kolikorkrat nove
 plamena sasheno, tako zhaſt ſka-
 ſhem, kakorſhno ſi ſam ſheleti in
 miſliti ſamoreſh! O moj Jeſuf! ſtori,
 de bo vſaj moje ſerze taka lampiza.
 Uſhgì ga sdej s zhiſto, ſtanovitno in
 ſladko ljubesnijo. O ko bi jeſ, ka-
 kor ſvelizhani duhovi, na vſih kra-
 jih, kjer ſe ti ſvojimu nebefhkimu
 Ozhetu per ſveti maſhi darujeſh, al-
 tarje obdati in ti vſo dolſhno zhaſt
 in molitev ſkaſati ſamogel! Per vſih
 ſhelim prizhujozh biti, ki ſe bodo do
 konza ſveta brale; in vſe te ti daru-
 jem v tvojo nar vezhi zhaſt in v na-
 men, ſe s teboj v tvoji preſveti daritvi
 ſkleniti in tvojimu ſvetimu Œerzu po-
 ſvetiti sdej in vekomej. Amen.

Hrepenenje po Jeſuſovim Œerzu.

(Œv. Alfonsa Ligvorja.)

O ſhenin moje duſhe! odprì mi
 duri ſvojiga Œerza, vrata uſmiljenja,
 vhod v ſhivljenje, ter vlezi kakor

magnet moje serze skosi nar drajši rane svoje strani v dno svojiga pre-svetiga Šerza, de se moje serze s nerasvesljivo vesjo ljubeshni tako s tvojim Šerzam sklene, de ti v meni, in jest v tebi prebivam. Šej nobeniga gresnika is svojiga blasheniga Šerza ne odlozhish; torej bosh tudi meni kotizhek v njem pervolil. Ako bi mi pa te milostljive vrata saklenil, bi se vender ne hotel verniti, ampak tako dolgo terkati, dokler bi mi jih v tem ali unim shivljenji ne odperl.

Vsemi in sakleni torej moje serze v svoje Šerze; rani ga s pfhizo svoje ljubeshni, de sa ves svet nizh ne mara, vse minljivo sanizhuje in vse sopernosti serzhno premaga. O de bi she kakor tvoje, tudi moje serze vedno s nebeshkimi rezhmi opraviti imelo! Vem, de dosihmal v svojo shalost mojiga serza per svojim nish vidil, ker je pokoja in rasveseljenja sunaj tebe iskalo, in se na nezhimer-ni svet vesalo; sato te prosim po lju-

besnjivim Mariinim Šerzu, pomagaj mi vesi rastergati, ki moje serze na svet vosljajo, de ga od zhasniga odtegnem, in v tebe, nar vezhi dobroto, potopim. Sakoplji ga, o preljubi Jesus! seboj v svoje presvete rane, de bo le s teboj shivelo. Sasnamnjaj moje serze in moje petere pozhutke s snamnjem svoje ljubesni, de s teboj in v tebi vekomaj ostanem. Amen.

Zheshenje fkrivnost Jesufoviga Serza:

a) Prebodenja Jesufoviga Šerza.

O ljubesnivo in ves zhas svojiga shivljenja terpezhe Šerze! kar je Zaharija prerokoval: „Vidili bodo, koga so prebodli“, se je spolnilo. Tvoja nefkonzhna ljubesen te je gnala ne samo v neisrezhenih bolezhinah sa nas umreti, temuzh she mertvo po nekim vojaku s sulizo odperto in prebodeno biti, sato, de nam je dano

v britkostih k tebi pertezhi ter is studenza tvojiga prebodeniga Šerza sajemati tolashbe in rassvetljenja. O! uflifhi me, kadarkoli k tebi sdiham in svoje roke k tebi povsdigujem, in vsemi me v sé, de potolashen in rassvetljen v tebi pozhivam. Amen.

b) Pozheshenje kervi, ktera je is Jesufoviga Šerza tekla.

O sladko Šerze! de bi se moje terdo serze omezhilo, ti poslednjo kapljo kervi prelijesh. Bodi sa toliko ljubesen zheshen in hvaljen! Oh! pohlevno te prosim, dodeli, naj tvoja sveta refhnja kri moje serze tako otaja, de is ljubesni do tebe zhes svoje grehe britke solse prelivam, ker oni so krivi tvojiga neisrezheniga terpljenja in pregrenke shalosti, ktero si prestalo na terdim krishu. Naj moje shivljenje s tvojim umerje, de bom tudi jest ondi, kjer si ti, sdaj s sheljami, po tem shivljenji pa s

všim svojim bitjem pred tvojim obližjem v svelizhavnim veselji. Amen.

d) Pozheshenje vode, ki je s kervijo is Jesufoviga Šerza tekla.

O Boshje Šerze! zheskena bodi voda, ki je s kervijo vred is tebe tekla, de me je omila od isvirne in moje lastne hudobije! **O** studenez shive vode! vlij se s mozhjo v moje serze, de se s teboj sopet kvishko vsdigne, in le po nebeskim hrepni. Kdaj bom she vse posvetno sapustil, le tebe ljubil, le v tebi shivel? Oh! kdaj bom she k tebi poklizan, tebe gledal in se v tebi veselil vekomaj?

e) Pozheshenje ljubeshni, ki je is Jesufoviga Šerza puhtela.

O gorezhe Šerze! kakor svitle luzhize shviga tvoja presveta ljubeshen is tvoje rane; dolgo je bila v tebi skrita, ob svojim terpljenji pa si jo prav posebno rasodel. **O** pre-

sladki J̄esuf! kako te samorem sa
 toliko ljubesen po vrednim sahvaliti!
 O ſveti Œerafi! kaj ſodite od ljubesni
 Boshjiga Œerza J̄esuſoviga? Kdaj
 bom sazhel ljubiti tiſto Œerze, ki me
 je poprej ljubilo in is ljubesni do
 mene sadnjo kapljo ſvoje predrage
 kervi prelilo? O zheſheni ogenj! ki
 ſi ſhivljenje vzhlovezheniga Boga
 poſhgal, uſhgì tudi moje ſerze in
 poſhgi v njem vſe v grehah in hu-
 dobnih ſheljah ſaſtarano ſhivljenje,
 in daj mi novo ſhivljenje, v tvoji
 gnadi in v tvoji prezhiſti ljubesni.

*f) Pozheſhenje ternjeve krone Je-
 ſuſove.*

O terpezhe Œerze! s milovanjem
 in hvaleſhnoſtjo ſe ſpomnim, kako ſo
 ti neufmiljeni vojaki is dolsiga ternja
 ſpleteno krono na preſveto glavo,
 pred ktero ſe vſe kolena perpogu-
 jejo, s ſhelesnimi rokovicami perti-
 fnili, de je ternje vſe ſhile prebodlo
 in preſveto oblizhje vſe okervavilo.

O kralj vezhne zhaſti! kako bodezho in sanizhljivo krono ſi ſame nizhvredniga grefhnika noſil, de bi jeſ vreden bil, neſtrohljivo krono ſadobiti, zhe ſ teboj terpim. Daj mi torej, poterpeſhljivo Œerze! de per ſopernoſtih ſhivljenja, ki nad me pridejo, ne godernjam. Daj mi veliko vezh ſ krotko poterpeſhljivoſtjo in ponishno ſpoſnati, de moja hudobija ſhe vezh ſaſluſhi, kakor mi ſamore kdo hudiga ſtoriti. S tako krotkoſtjo in poterpeſhljivoſtjo ſhelim zhaſtiti ternje tvoje ſvete krone.

g) Pozheſhenje krisha v Jeſuſovim Œerzu.

O krishani Jeſuf! filno veliko ſi terpel, de bi naſ ſvelizhal! Vſe tvoje ſhivljenje je bilo revno in teſhavno; na leſu ſvetiga krisha pa je terpljenje do verha perkipelo. V morje bolezhin in britkoſt ſi potopljen, in nimafh kam ſvoje ſ ternjem obodene glave poloſhiti. O neſkonzhna lju-

besen! kako visoko si me zenil, de
 si me tako drago odkupil! Satorej
 te prosim, o Šerze Gospoda nebes
 in semlje! vtisni mojemu serzu po-
 dobo svojiga krisha, de najdem vse
 svoje bogastvo v revshini, svojo nar-
 vezhi zhašt v sanizhevanji, svoje nar-
 vezhi veselje v terpljenji in svojo
 nar vezhi frezho v tem, de me vred-
 niga storish, s teboj na krishu shiveti
 in umreti. Amen.

*V prasniki presvetiga Jesusoviga
 Šerza.*

O Boshje Šerze mojiga Odre-
 shenika! v duhu ponishnosti te mo-
 lim in s veseljem prasnujem s tvojo
 sveto zerkvijo tvoj tolikanj prijetni
 prasniki. Moje serze hrepeni po te-
 bi, shivi sedesh Boshjiga velizhaštva,
 prebivalishe vezhniga miru, študenez
 veselja angeljev in svelizhanih du-
 hov! O Boshje Šerze! kdo sapopa-
 de gorezho ljubesen, ki jo do naš,
 revnih stvari, imash! Tvoja ljubesen

je luzh, ki serza sladko objema, jih v sveti modrosti poduzhuje, jih s nar vezhim veseljem napolnuje in jih napaja is studenza vezhniga shivljenja. Ona da prosto, spodi bojezhnost in poterpi s gresniki. Tvoja ljubesen potolashi shalostne, poterdi nestanovitne in vsdigne posvetne serza. O prekladko Šerze! sa naš si bilo prebodeno, tvoja presveta reshnja kri je kakor vezhen studenez sa vse zhafetekla, naše serza ozhistiti, oshiviti in uneti; sa to k tebi sdihujem in te pohlevno profim, ushgì moje serze s svojo gorezho ljubesnijo, de vsiga greshniga nagnjenja ozhisteno in rasvetljeno le tebe ljubi, se le v tebi rasveseluje, v tebi pozhiva, sebe in svet premaga, in de je le enih misel s teboj sdej in vekomej. Amen.

*Šerzhni sdihljeji k Jesu/ovimu
Šerzu.*

O usmiljeni Jesuf! uslišhi me!
Gnada tvojiga Šerza spreoberni me!

Svetloba tvojiga Šerza rasfvetli me!
 Šhaloft tvojiga Šerza fitri me!
 Rana tvojiga Šerza prefhini me!
 Kri tvojiga Šerza fpravi me!
 Voda tvojiga Šerza ozhifiti me!
 Saflushenje tvojiga Šerza posveti me!
 Krish tvojiga Šerza poterdi me!
 Ternjeva krona tvojiga Šerza osaljfhaj me!
 Ufmiljenje tvojiga Šerza fkrij me!
 Duh tvojiga Šerza oshivi me!
 Ogenj tvojiga Šerza ogrej me!
 Plamen tvojiga Šerza ushgì me!
 Ljubesen tvojiga Šerza unemi me!
 Vrednost tvojiga Šerza povsdigni me!
 Lepota tvojiga Šerza fpremeni me!
 Vefelje tvojiga Šerza svelizhaj me!
 Bogastvo tvojiga Šerza nafiti me!
 V tvojim Šerzu, o Jefuf! shivim in umerjem.
 Svoje ferze tvojimu dam, in ljubim te.
 Ó fladko Šerze! ofrezhi me —
 Tukej in tam vekomej! — Amen.

Molitev

k Jefusovimu Šerzu sa dar zhistofiti.

O Boshje Šerze Jefusovo, sgled
 in ftudenez vse zhistofiti! posveti moje
 ferze v tempelj fvoje svete ljubesni.

Poshgi s svojim svetim ognjem vse, kar je v mojim serzu nezhistiga, pregreshniga in tebi soperniga, de se v njem zhistost kot lilija raszvete, ter ga s nar lepšim duham napolnuje. O dobrotljivi Jesuf! ki zhiste dushe ljubish in toliko gresnikov in greslniz v zhiste jagnjeta svoje zhe-de spreobernesh, usmili se mojiga serza, vlezi k tebi vse njegove nag-njenja in shelje, sedini seboj mojo dusho s vesjo nar zhistejshi ljubesh in ne perpušti, de bi se kdej od tebe lozhila!

Lej, o moj Jesuf! koliko sovrashnikov me salesuje, in hiti mi milostljivo na pomozh. Svet s svojim mi-kanjem, hudobni duh s svojimi slepotijami in moje lastno meso s svojim neukrotljivim gresnim poshelenjem se neprenehama soper mene vojfkujajo; in le s tvojo vfigamogozhno gnado samorem tolike in toliko skushnjav premagati. Torej vse svoje upanje v tvoje neskonzhno usmiljenje

stavim, ktero samo premore, kar se slabimu zhloveku nemogozhe sdi.

Škrij, prekladki Jesuf! ob zhafu fkušhnjave moje serze v svoje pre-sveto Serze, de v njem pred so-vrashnikam obvarovan in od tvojiga svetiga ognja unet, vef nezhisti ogenj mesa in kervi serzhno premagam. O Jesuf! vojskuj se ti sam v meni, s menoj in same, in pomoli mi svojo mogozhno roko, de ne padem, se tudi k grehu ne nagnem, ampak zhes svoje nagnjenje gospodujem in ga tvoji presveti volji podvershem.

Vstvari v meni, o moj Bog! novo in zhisto serze, kterimu naj bo tvoje bitko terpljenje in tvoja grenka smert vedno v spominu. Naj poterdi kakor mozhno sdravilo mojo dusho in naj vef strup is nje odpravi. Tebi, o Jesuf! darujem svoje telo in svojo dusho; ohrani me v svoji sveti flushbi; tebi samimu naj flushi, kar si sam v svojo zhaft vstvaril! Tvoja Boshja ljubesen bodi mojimu shivljenju luzh,

ktera naj me neomadeshaniga pelje po poti tvojih svetih sapoved, de bom po tem revnim shivljenji vreden tebe, shenina zhiftih dufh, oblizhje v oblizhje gledati in ljubiti vekomej. Amen.

M o l i t e v

k Jesufovimu Šerzu sa gnado Boshjo v nashim stanu in poklizu.

Predobrotljivi Jesuf! ki vse svoje isvoljene ljubifh, naj fi bodo kateriga koli stanu, dodeli mi, de v tem stanu, k kterimu me je tvoja sveta previdnost poklizala, tako shivim, de ljubesen tvojiga Boshjiga Šerza zhedalje bolj saflushim. Moja dufha bi fizer rada, kakor je toliko svetnikov storilo, delezh od posvetniga hrupa tebi flushila; ker mi je pa tvoja sveta previdnost med svetam shiveti odlozhila, te pohlevno prosim, o moj Bog! daj mi svojo mogozhno gnado, de vfo nejevoljo, vse

teshave, vse saderge in skufhnjave, kakor tudi spazhenost in hudobijo marsikteriga svojih blishnjih, s sveto poterpeshljivostjo in krotkostjo, s ljubesnijo in perjasnostjo po tvojim presvetim sgledu prenesem, in neposhkodovan grem po poti vseh sovrashnikovih pfhiz. Vishaj moje serze tako, de bres tvoje svete volje nikdar kakiga drusiga stanu ne shelim, in dodeli mi, de dolshnosti svojiga stanu na tanko spolnujem in ti vedno svestejshi flushim. Vishaj tudi moj jesik, de s njegovo preshirnostjo tebe ne rasshalim, blishnjiga ne ranim in miru svojiga lastniga serza ne sgu-
bim, ki mi je tolikanj potreben, ti svesto v svojim poklizu flushiti. Vodi moje misli, shelje, djanje in nehanje po potih svojih svetih sapoved in ob-
ishhi me vezhkrat s svojo sveto gna-
do, de se per vsakim opraviu na tebe oseram, ga tebi darujem in zhi-
stiga namena ne sgubim. Vsemi me, predobrotljivi Jesus! s trudam obte-

sheniga v svoje presveto Šerze, de v njem ljubo pozhivališče najdem, se oshivim in svoje serze s veselim upanjem povsdignem, te viditi v tvojim velizhastvu tam, kjer bodo vse solse od nashih ozhi obrisane, smerti ne bo vezh, ne terpljenja, ne jokanja, ne vezh bolezhine, bo pa vezhno veselje in shivljenje. Amen.

M o l i t e v

k Jesufovimu Šerzu v bolesni in britkosti.

O prefladko Šerze Jesufovo, prava podoba vseh terpezhih serz! tebi potoshim svojo nadlogo, k tebi sdihujem v svojih bolezhinah, ti si moje upanje; osrì se na moje reve in ne sapusti me, kakor moji grehi saflushijo! Rad fizer s teboj terpim bolezhine in sopernosti, s kterimi me tvoja sveta previdnost tepe; le to gnado mi dodeli, jih po tvoji sveti volji in v tvojo zhašt voljno terpeti.

Vsamem torej ta krish is tvoje ljubesnive roke in ga objamem, ker mi tvoja ljubesen is tega minljiviga terpljenja vezhno krono v nebefih plete. O prefladki Jesuf! le majhna kaplja is tvojiga britkiga kelha so moje bolezhine, in vender ga tako teshko pijem. Usmili se me, o moj Jesuf! in ne saversi me vekomaj! Lej, duh je voljan; ali meso je slabo! O daj le eno iskro ljubezni is svojiga prebodeniga Šerza mojemu merslimu serzu, de tako uneto tebe refnizhno ljubi; in utihnile bodo potem moje toshbe in hrepenelo bo moje serze po terpljenji, de bi bilo enako tvojimu Boshjimu Šerzu. Oh, kaj je moje majhno terpljenje proti nesmer-nimu morju tvojiga svetiga terpljenja! Sato ne glej, o moj Jesuf! na moje telo, ki se upéra soper bolezhine, temuzh daj mi, de se tvojiga svetiga terpljenja vdelehim, in se tvoji presveti volji popolnoma podvershem. Dopolni tudi milostljivo is

svoje preobilnosti, kar meni manka, de bo moje terpljenje tebi dopadljivo in vezhniga plazhila vredno. Bodi vse moje terpljenje sdrusheno s bolezhinami tvojiga presvetiga shaloftniga Šerza v povikshanje tvoje in tvojiga nebeshkiga Ozheta zhafti in flave! Amen.

M o l i t e v

k Jesusovimu Šerzu sa frezhno smert.

O usmiljeni Jesus! trefem se permisli na smert, ker se bojim savoljo svojih grehov flabo umreti in od tebe vezhno lozhen biti; ker si pa ti sam nar grenkejsi smert preterpel, de jes nefrezhno ne umerjem, in ker si svoje presveto Šerze odperl, de bi v njem jes in vsi verni soper vse sovrashnike in skufhnjave obvarvani shiveli, in frezhno umerli, perbeshim k temu prefladkimu Šerzu in te prosim s velikim saupanjem, skrij me

vanj ob strašni smertni uri soper vse salesovanja peklenfkiego duha, de s serzhno shaloſtjo zhes vse ſvoje grehe in s gorezho ljubesnijo do tebe v tem preſvetim prebodenim Šerzu ſvojo duſho isdihnem, in preſladke beſede ſaſliſhim: Pridi, perjatel in ljubljenez mojiga Šerza! poſedi kraljeſtvo in moje Šerze vekomej. Amen.

*Gorezha proſhnja k Jeſuſovimu
Šerzu*

v vſih potrebah.

V globoki ponishnoſti ſvojiga ſerza padem pred-te na kolena, o preſveto, Boſhje Šerze Jeſuſovo! ſpoſnam tvojo nar vezhi viſokost, ktero vſi angeli molijo, in ſe s njimi ſkle- nem, hvaliti te in is vse duſhe po- vikſhevati. Tebi, ſvojimu nar lju- besnjivſhimu perjatlu, ſrozhim s terd- nim ſaupanjem vse ſvoje potrebe in ſtiſke, vse reve, uboſhtvo, nagoto, ſvoje ſlaboſti, ſvojo lenobo in mlazh- noſt, ob kratkim: vse rane ſvoje du-

fhe, in te pohlevno prosim, hiti mi
 po obilnosti svojiga usmiljenja na po-
 mozh! O ljubesnivo Šerze! refhi
 me in daj meni in vſim, kateri ſo v
 ravno taki nevarnoſti, gnado ſtano-
 vitnim oſtati v tvoji ljubezni. O Boshje
 Šerze! ne puſti, de bi ſe potopil v
 ſvojih hudobijah; ſtori, de le v tvoji
 ljubezni vezhno oſtanem; ravnaj po-
 tem s menoj, kakor je tebi vſhez. Le
 ne ſaversi me ne; ſakaj v tebe
 ſim vſe ſvoje ſaupanje poſtavit. K tebi
 ſdihujem in klizhem, refhi me greha,
 nar vezhiga ſlega. Ouberni ſvoje o-
 blizhje prozh od mojih grehov, is-
 briſhi vſe moje pregrehe! Grosno mi
 je ſhal, de ſim te kdej raſſhalil, in
 te is vſiga ſerza odpuſhjenja pro-
 ſim. O preljubesnivo Šerze! daj meni
 in vſim, ki ſo ſe v mojo molitev per-
 porozhili ali ſa ktere ſim dolſhan mo-
 liti, tvojo nar vezhi pomozh obzhu-
 titi. Pomagaj nam, ſlehernimu po
 njegovih poſebnih potrebah. O Šerze
 polno miłoſti! preſuni ſerza terdovrat-

nih gresnikov, in daj mir in pokoj dušam v vizah. Bodi umirajozhim perbeshalifhe, vſim ſtiſkanim in ſhaloſtnim tolaſhba, in bodi meni, o ljubesnjivo Šerze! vſe v vſim; poſebno pa bodi moji duſhi perbeshalifhe ob moji ſmertni uri, in vsemi jo potem v narozhje ſvojiga uſmiljenja! Amen.

Molitev

k preſladkimu imenu Jeſuſu.

Predobrotljivi Jeſuſ! ſapiſhi ſvoje preſladko ime v moje ſerze, de bo ime Jeſuſ vedno v mojih uſtih, v mojih miſlih in v mojim ſerzu. Bodi torej, o Jeſuſ! moj Jeſuſ, kadar budim. O Jeſuſ! bodi moj Jeſuſ, kadar ſpim. O Jeſuſ! bodi moj Jeſuſ, kadar molim. O Jeſuſ! bodi moj Jeſuſ, kadar delam. O Jeſuſ! bodi moj Jeſuſ, kadar ſim ſkuſhan. O Jeſuſ! bodi moj Jeſuſ, kadar ſe pregreſhim. O Jeſuſ! bodi moj Jeſuſ, kadar ſim v nadlogi. O Jeſuſ! bodi moj Je-

suf, kadar sim v sfiskah. O Jefuf!
 bodi moj Jefuf, kadar sim bolan. O
 Jefuf! bodi moj Jefuf, kadar sim v
 fmertni nevarnosti. O Jefuf, bodi moj
 Jefuf, kadar shivim. O Jefuf! bodi
 moj Jefuf, kadar umerjem. O Jefuf!
 bodi v mojih ufih, kadar duſho is-
 dihnem, de bo moja sadnja befeda:
 Jefuf, Jefuf, Jefuf! Amen.

Molitev

pred britko podobo Jefusovo.

Lej, o moj predobrotljivi in pre-
 ljubesnjivi Jefuf! pred tvojim pre-
 ſvetim oblizhjem klezhim na kolenih
 in te proſim s vſo gorezhnoſtjo ſvo-
 jiga ſerza, vtisni v moje ſerze ſhi-
 viga duha vere, upanja in ljubesni,
 reſnizhno obſhalovanje vſih mojih
 grehov in terdni ſklep te nikdar
 vezh ne raſſhaliti; ker s ſerzhnim
 milovanjem tvojih ſvetih pet ran
 premifhljujem in v duhu pretehtujem,
 kar je ſveti prerok David od tebe,

o moj **Jesuf!** prerokoval: „Prebodli so moje roke in moje noge, foshteli so vse moje kosti“.

Molitev

k pet kerravim ranam Jesufovim.

(Šv. Alfonsa Ligvorja.)

1. Moj Gospod **Jesuf Kristuf!** molim rano tvoje desne noge. Sahvalim se ti, de si jo hotel same terpeti v tako filnih bolezhinah in s toliko ljubesnijo. Milujem tvojo bolezhino in bolezhino tvoje shalostne Matere. Savoljo saflushenja te svete rane te profim, dodeli mi odpushtenje mojih grehov, ktere is vsiga serza obshalujem bolj kakor vsako drugo hudo; ker sim tebe, neskonzhno dobroto, s njimi rasshalil. Shalostna Mati Boshja! profi Jesusa same.

Ozhe nash. Zheshtena si Marija. Zhaft bodi.

2. Moj Gospod **Jesuf Kristuf!** molim rano tvoje leve noge. Sahvalim

se ti, de si jo hotel same terpeti v tako filnih bolezhinah in s toliko ljubesnijo. Milujem tvojo bolezhino in bolezhino tvoje shalostne Matere. Savoljo saflushenja te svete rane te profim, dodeli mi mozh, v prihodnje nikoli vezh ne pasti v smertne grehe, temuzh v gnadi Boshji do smerti ostati. Shalostna Mati Boshja! profi Jesufa same.

Ozhe nafh. Zhesfheni si Marija. Zhaft bodi.

3. Moj Gospod Jesus Kristus! molim rano tvoje leve roke. Sahvalim se ti, de si jo hotel same terpeti v tako filnih bolezhinah in s toliko ljubesnijo. Milujem tvojo bolezhino, in bolezhino tvoje shalostne Matere. Savoljo saflushenja te svete rane te profim, refhi me od pekla, ki sim ga tolikrat saflushil, in kjer bi te v njem vezh ne mogel ljubiti. Shalostna Mati Boshja! profi Jesufa same.

Ozhe nafh. Zhesfheni si Marija. Zhaft bodi.

4. Moj Gospod Jezus Kristus! molim rano tvoje desne roke. Sahvalim se ti, de si jo hotel same terpeti v tako filnih bolezhinah in s toliko ljubesnijo. Milujem tvojo bolezhino in bolezhino tvoje shalostne Matere. Savoljo saflushenja te svete rane te prosim, dodeli mi nebeshko velizhastvo, kjer te bom popolnoma in is vsih svojih mozhi molil. Shalostna Mati Boshja! profi Jesusa same.

Ozhe nash. Zhesfena si Marija. Zhast bodi.

5. Moj Gospod Jezus Kristus! molim rano tvoje svete strani. Sahvalim se ti, de si she tudi zelo po svoji smerti to rasshaljenje preterpel, ki si ga s nar vezhi ljubesnijo dopustil, akoravno ti nobene bolezhine napraviti ni moglo. Tudi milujem tvojo shalostno Mater, kateri je bilo takrat njeno Serze prebodeno. Savoljo saflushenja te svete rane te prosim, obdaruj me s svojo sveto ljubesnijo, naj te tukej na sve-

tu vedno ljubim, de te bom enkrat na unim svetu oblizhje v oblizhje skosi vso vezhnost ljubiti samogel. Shaloštna Mati Boshja! profi Jesufa same.

Ozhe nafh. Zhefhena fi Marija. Zhaft bodi.

*Gorezha molitev k terpezhimu
Jesufu.*

(G e r a m b a.)

Savoljo gorezhe ljubeshni, s katero fi, o moj Jesuf! v sbrisanje mojih grehov neufmiljeno in sanizhljivo smert na krishu preterpel; savoljo zene predrage kervi, ki fi jo same pretil; savoljo saflushenja tvojiga britkiga terpljenja; savoljo proshnje Marije, tvoje preljudeshnjive Matere, in savoljo bolezhin, ki jih je pod tvojim krishem obzhutila, ko je njena shaloštna dufha sadnji sdihljej tvojiga shivljenja sprejela, njen glaf pa savoljo joka saftal, — te prosim, sapifhi v dno mojiga serza sveto zhe-

shenje svojiga terpljenja, svojiga ponishanja in sanizhevanja. Prefuni milostivo s temi obzhutljeji in mislimi moje serze, stori mojo dusho deleshno saflushenja svojiga terpljenja, de po poti, ki si jo s svojo kervjo sasnamnjaj, tako hodim, de bo moje shivljenje posnemanje tvojiga, in de tako tebi podoben gnado sadobim, se v shtevilu tistih snajti, ki bodo tvojo slavo in velizhastvo s teboj vekomaj delili. Amen.

Posdravljenje Jesusoviga krisha.

(Šv. Anselma.)

Zheshen bodi, o sveti krish, nasha luzh in nasha mozh! Zhesheno bodi, o mesto nashiga odreshenja, nasha hvala in slava! Zheshen bodi, o Boshji krish, nasha pomozh in nashhe perbeshalishe, nasha bramba in nashhe shivljenje! Zhesheno bodi, o snamnje svelizhanja, tolashba shalostnih in nepremagljivi tabor soper vso

mozh sovrashnikovo! Zhesheeno bodi, o bandero svelizhanja, posvezhenos svetim Reshnjim Telesam Kristusovim in s njegovimi svetimi udi kakor s ravno tolikimi dragimi kamni osalishano! O sveti krish! ki si bil vreden, zeno nashiga odreshenja nofiti in nam vezhno velizhaftvo perdobiti, bodi upanje mojiga vstajenja od smerti, moja smaga sovrashnih mozhi, sdravilo moje bolesni, paliza moje starosti, terdna podpora v vsih mojih nadlogah! S teboj me ponovi in perpelji v vezhno shivljenje, kateri je na tebi visel, Jesus Kristus, moj Boshji Odreshenik! kterimu bodi hvala, zhaft, slava in molitev vekomej! Amen.

Molitev k Jesusu v grobu.

O Jesus! serzhno se ti sahvalim sa vse, kar si na svetu od svojiga rojstva do smerti in pokopa storil, uzhil in terpel. Svetu odmreti in le v tebi shiveti, sim bil tudi jest per

svetim kerstu s teboj v grob polo-
shen. Bodi mi torej odslej tvoj zha-
stitljivi pokop popolnoma saklep pred
vsemi posvetnimi rezhmi. Tù per tvo-
jim svetim krishu naj pozhivam, tù
prebivam, tù naj bom delezh od vfi-
ga shundra s teboj pokopan, de bom
lamo s teboj sklenjen vsimu svetu
mertev in pokopan. Amen.

B.

Mnogotere poboshnosti k Ma-
riinimu Şerzu.

*Darovanje samiga sebe Mariinimu
Şerzu.*

O presveto in neomadeshano Ma-
riino Şerze! prezhisto, preljubesnivo
in nar bolj popolnoma Şerze, ki si
is rok Vfigamogozhniga prishlo! ne-
ufushljivi vir dobrote, krotkosti, u-
smiljenja in ljubeshni! sgled vfih zhed-
nost in popolnoma podoba Boshjiga

Jesufoviga Šerza! kako mozhno gorish od ljubeshni! Ti samo si Boga bolj ljubilo kakor vsi Šerafi; bolj kakor vsi angeli in svetniki; ti si s nar manjšim obzhutljejem presveti Trojizi vezhi zhašt skasalo, kakor so jo vse druge stvari s svojimi nar vezhimi deli kdej skasali in jo še skasati samorejo. O Šerze Matere nashiga Odreshenika! ki si nashe reve tako shivo obzhutilo, sa nashe svelizhanje toliko terpelo, naš tolikanj gorezhe in perferzhno ljubilo, in si savoljo tega vredno zheshenja, ljubeshni, sahvale in upanja vseh ljudi, sprejmi milostivo moje slabo sposnanje tvoje vifokosti.

Klezhé pred teboj, o Šerze usmiljene Matere! te zhaštim s všo ponishnostjo, kolikor le samorem; sahvalim se ti, de si se tolikrat in tako usmiljeno in ljubeshnjivo na moje teshave oserlo; sahvalim se ti sa vse dobrote, ki sim jih od tvoje materne ljubeshni sadobil, in se sklenem s

všimi tišimi dušami, katerih nar vezhi veselje in tolashilo je, tebe zhaštiti, tebe hvaliti, tebe ljubiti.

O preljubesnjivo Šerze! odslej hozhem sa Šerzam Jesufovim tebe nar bolj ljubiti in zhaštiti; bodi mi torej pot, po katerim mi je priti k mojimu Svelizharju in po katerim mi je sadobiti njegova gnada in usmiljenje; bodi mi perbeshalifhe v mojih britkostih in pomozh v mojih potrebah; od tebe se hozhem uzhati zhistosti, ponishnosti in krotkosti; od tebe hozhem dobivati ljubesen do nar svetejšhiga Šerza Jesufoviga, tvojiga Boshjiga Šina. Amen.

Perferzhnost do Mariiniga Šerza.

O prezhisto Mariino Šerze! terdno sklenem, tebe zhaštiti, tebe ljubiti, tebi flushiti, od tvojih zhednost s ljudmi govoriti, tvojo zhašt povishevati, tvoje svete sgledde posnemati, posebno tvoje persadevanje sa spreobernjenje gresnikov. Prosim te, pomagaj mi v tem

persadevanji in sprosi mi gnado, vse svoje dela le is ljubesni do presvetiga Šerza Jesufoviga in do tvojiga Šerza sa spreobrnjenje grešnikov storiti. Osri se, o Marija! na vse brate in sestre te bratovšhine, s kterimi se ti vfiga darujem, in, ker te ne morem ljubiti, kakor shelim, in kakor ti saflushifh, sklenem svojo ljubesen in zheshenje s ljubesnijo, perferzhnostjo in zheshenjem, ktero ti je tvoj Boshji Šin nekdej na svetu skasoval in ti jo bo v nebesih vekomaj skasoval. O preljuba Deviza Marija! sprosi od Jesusa meni in vsem refnizhniga duha pokore in stanovitnost v dobrim do konza. Amen.

Šerzhni sdihljeji k Mariinimu Šerzu.

Tvoje Šerze, o Marija, odpri se!

Tvoja mozh varuj me!

Tvoja ponishnost uzhi me!

Tvoja revfhina obogati me!

Tvoja poterpeshljivoft prenesi me!

Tvoja pokorfhina podversi me!

Tvoja nedolshnost posveti me!

Tvoja ljubesen ushgi me!
 Tvoje usmiljenje obdaj me!
 Tvoja ljubesnji voſt samakni me!
 Tvoja lepota unemi me!
 Tvoje nagnjenja naj vodijo me!
 Tvoje ſolſe omezhé naj me!
 Tvoje terpljenje prefuni me!
 Tvoje bolezhine naj ranijo me!
 Tvoje veſelje svelizhaj me!
 O Deviza Marija, uſliſhi me!
 V ſvoje preſladko Œerze ſkrij me,
 V ſhivljenji in ſmertí varuj me,
 De zhedalje bolj ljubim te,
 Tukaj in tam vekomej.
 Amen. Amen. Amen.

M o l i t e v

k preſvetimu Mariinimu Œerzu.

O Œerze Marije, Matere Boſhje
 in naſhe Matere! o preljubesnji vo
 Œerze! nad kterim ima preſveta Tro-
 jiza dopadajenje, vredno ſi, de te vſi
 angeli in ljudje zhaſte in ljubijo; o
 Œerze! Jeſuſovimu Œerzu nar bolj
 podobno, zhigar popolnoma podoba
 ſi; o Œerze! polno dobrotljivoſti in
 uſmiljenja do naſ revnih; rastajaj

vender nafhe mersle ferza, in stori, de se vse spremené in s Jesufovím sklenejo. Vlij va-nje ljubesen do svojih zhednost in ushgì jih s ognjem svoje svete ljubeshni. Zhuj nad sveto zerkvijo, varuj in brani jo soper vse naklepe njenih sovrashnikov. Bodi nam pot, ki k Jesufu pelje, in bodi nam študenez, is kteriga nam gnade sa svelizhanje potrebne teko. Podpéraj naf v slabosti, pomagaj nam v skufhnjavah, brani naf v preganjanji in v vsaki nevarnosti, slasti v poslednjim vojfkovanji nafhiga shivljenja in ob strashni smertni uri, ko se bodo vse peklenfke mozhi soper naf vsdignile, de bi nafhe dushe pogubile. Odprì nam takrat, o usmiljena Deviza! svoje Šerze, nafhe perbeshalifhe, de bomo Boga v nebesh zhaftili in hvalili vekomej. Amen.

Boshje Šerze Jesufovo, in prezhisto Šerze Mariino — ve Šerzi vse svetosti! bodite sposnani, hvaljeni, zhesheni in povikshevani sdej, vse-

lej in povsod po vseh krajih vesoljniga sveta! Amen.

M o l i t e v

k prezhisti Devizi Marii sa vsaki dan v tednu.

V nedeljo.

Glej, o Mati Boshja! ubosiga gresnika pred seboj, kateri k tebi pertezhe in v tebe saupa. Ne saflushim fizer, de se na-me osresh; pa vem, de savoljo smerti, ki jo je tvoj Sin sa svelizhanje gresnikov preterpel, jim pomagati mozhno shelish. O Mati usmiljenja! osri se na moje reve in usmili se me. Vsi te imenujejo perbeshalishe gresnikov, upanje obupljivih in pomozh sapushenih; bodi tedaj moje perbeshalishe, moje upanje, moja pomozh; ti me samoresh s svojo proshnjo reshiti. Savoljo ljubeshni Jesusa Kristusa te prosim, pridi mi na pomozh, o dobrotljiva Mati! podaj svojo mogozh-

no roko ubogimu gresniku, ki se ti perporozhi in pomagaj mi is nadloge. Vem, de imash veselje, gresniku, ako je mogozhe, pomagati; pomagaj mi torej sdej, ker ti je mogozhe. S svojimi grehi sim gnado Boshjo in svojo dusho sgubil; sdej se pa v tvoje roke srozhim; le pokashi mi, kaj mi je storiti, de gnado svojiga Boga sopet dobim; in storil bom vse bres odlashtanja. On sam me k tebi poshlje, de mi ti pomagash; on hozhe, de se k tvojimu usmiljenju satezhem, de mi ne samo saflushenje tvojiga Šina, ampak tudi tvoja profhnja svelizhanje dosezhi pomaga. K tebi se tedej obernem, o mogozhna Deviza; prosi svojiga Boshjiga Šinu sa-me. Štori me deleshniga vsih dobrot, ki jih skasujesh tem, kateri v tebe saupajo. O Marija! uflishi mojo gorezho profhnjo in je ne saversi. Amen.

Tri Zheshtenafimarije — v zhaft presvetiga Mariiniga Šerza in sa popravo nezhafti od bresboshnih Marii storjene.

V pondeljik.

Šveta Marija, kraljiza nebeska! ješ, ki sim bil sushenj greha, se sdej sa vselej podam v tvojo flushbo. Dokler bom shivel, te hozhem zhaštiti, ljubiti in ti flushiti; vsemi me tedej sa svojiga flushabnika in ne saversi me, kakor saflushim. O moja Mati! v tebe sim vse svoje upanje postavil. Visoko zhaštim in hvalim Boga, ker mi je po svojim usmiljenji to saupanje dodelil. Ref je, de sim veliko greshil; pa upam, de sim savoljo saflushenja Jesusa Kristusa in po tvoji prošnji she sadobil odpushtenje. Ali to mi she ni sadošti: Eno me skerbi, o moja ljuba Mati! in to je, strah, de bi gnade Boshje sopet ne sgubil. Nevarnosti niso minule, sovrashniki ne spijo, in nove skushnjave me bodo obdajale. Brani me tedej, o moja gospa! stoj mi na strani soper peklenškiga sovrashnika, in ne perpušti, de bi vnovizh greshil, in rasshalil tvoji-

ga Boshjiga Šina. Ne sme, ne sme se vezh nikdar sgoditi, de bi svojo duſho, nebefa, svojiga Boga ſhe kdej vezh sgubil. Te gnade ſhelim, o Marija! to gnado mi ſproſi! To je moje upanje. Amen.

Tri Zheſhenafimarije.

V t o r e k.

Preſveta Deviza Marija, Mati dobrotljiva in uſmiljena! treſem ſe in trepezhem, ko ſvoje grehe premišljujem in na ſmertno uro miſlim. O preljubesnjava Mati! vſe ſvoje upanje ſtavim v predrago kri Jeſufa Kriſtufa in v tvojo proſhnjo ſa-me. O tolashniza ſhaloſtnih! ne ſapuſti me takrat v tiſti veliki britkoſti, in ne odrezi mi svojiga tolashila. Zhe mi ſhe sdej miſel na moje grehe, neſveſtoſt, zhe ſo mi odpuſheni, nevarnoſt ſopet vanje paſti in ojſtroſt pravize Boſhje toliki ſtrah delajo, kaj ſhe le bo ob ſmertni uri? O moja goſpa! ſadobi mi ſhe pred tiſto uro

veliko shalost nad vsimi grehi, pravo poboljšanje in sa ves zhas, kar mi ga je she shiveti, stanovitnost v flushbi in ljubeshni Boshji. In ko moja smertna ura pride, takrat, o Marija, o moje upanje! mi stoj na strani v hudih stiskah, podpéraj me, de ne obupam, kadar mi bo peklenfski sovrashnik moje obilne grehe pred ozhi stavil. Šprofi, de bom takrat she veliko vezhkrat k tebi klizal, in de med klizanjem tvoji-ga sladkiga imena in imena tvojiga Boshjiga Šinu svojo dusho isdihnem. To gnado, ktero si toliko svojim resnizhnim flushabnikom skasala, tudi jest od tebe shelim in upam sadobiti. Amen.

Tri Zhesfhenafimarije.

V f r e d o.

O prezhistá Deviza Marija, Mati Boshja! kolikokrat sim she s svojimi grehi pekel saflushil! She po mojim pervim grehu bi se bila morebiti sklenila sodba zhes me, ko bi ne bila ti, o predobrotljiva Mati! jese pra-

vize Boshje s svojo profhnjo potolashila; moje terdo serze si premagala in omezhila in me perfilila v te saupati. In v koliko smot bi per tolizih nevarnostih she bil sabredel, ko bi me ti, o ljubesnjava Mati! ne bila obvarvala.

Pa kaj mi bo pomagalo tvoje usmiljenje in vse gnade, ki si mi jih ti, moja gospa! sadobila, zhe se vendar savoljo svoje lastne sanikernosti pogubim? Oh! odpusti mi, de te nisim poprej ljubil; odsihmal te hozhem sa Bogam nar bolj ljubiti. Ne perpušti, de bi tebi kdej nesvest bil, ali, de, bi se od Boga lozhil, kateri mi je savoljo tvoje profhnje toliko gnad dodelil. Ne perpušti, o prelubesnjava gospa! de bi jes med tiste pahnjen bil, ki tebe v peklu sovrashijo in preklinjajo. Ali bi mogla perpuštiti, de bi se kateri tvojih flushabnikov, ki te ljubijo, pogubil? O Marija! povej mi, zhe bom pogubljen? — O gotovo bom, zhe tebe sapustim. Pa

kdo bi samogel kdej tebe sapustiti,
 kdo tvoje tolike ljubesni posabiti!
 Ne bo in ne bo pogubljen, kdor se
 s saupanjem tebi perporozhi in per
 tebi pomozhi ishe. O preljubesnjava
 Mati! ne sapusti me v moji slabosti,
 de se ne pogubim; opominjaj me,
 de vselej per tebi pomozhi ishem.
 Reshi me, o moje upanje! reshi me
 vezhniga pogubljenja; pred vsm pa
 me greha obvaruj, kateri sam v po-
 gubljenje pahne. Amen.

Tri Zhefhenafimarije.

V z h e t e r t i k.

O zhaſtitljiva kraljiza nebeshka,
 ktera nad vse angele povsdignjena
 naj blishe Boshjiga sedesha fedish!
 jes, ubogi gresnik, te posdravim is
 doline solš, in te proſim, oberni k
 meni ſvoje miloſtive ozhi. Lej, o Ma-
 rija! v kakofhnih nevarnoſtih ſe ſnaj-
 dem, dokler na ſvetu ſhivim, v ne-
 varnoſtih, Boga in ſvelizhanje ſgu-
 biti. V tebe upam, ljubim te, in hre-
 penim, kmalo k tebi priti, te v ne-

beshkim raji gledati in zhaftiti. Kdaj, o Marija! bo pershel dan, de se bom svelizhan pred teboj snajdel? Kdaj bom kushnil milostivo roko, ki mi je toliko dobrot delila? Bil sim velikrat v svojim shivljenji tebi nehvalessen, o ljubesnjava Mati! ali v nebesih, zhe va-nje pridem, ti ne bom vezh nehvalessen; ondi gori te bom vso vezhnost ljubil, zhaftil in hvalil. Hvaljen bodi Bog, ki mi je dal to terdno upanje, ktero stavim na predrago Jesufovo kri, in na tvojo proshnjo. Vsi tvoji resnizhni flushabniki so imeli to saupanje in nobeden ni bil oframoten. O Marija! prosi svojiga ljubljeniga Sina, naj me savoljo svojiga saflushenja in terpljenja v tem saupanji poterdi. Amen.

Tri Zheshenafimarije.

V p e t e k.

O Marija! med vsimi stvarmi si nar blushji, nar vishi, nar zhisfejshi, nar lepsi in nar svetejshi. O de bi

te vsi ljudje sposnali in ljubili, kakor si vredna! To me veseli, ker vem, de je toliko shtevilo svelizhannih duhov v nebessih in pravizhnih duhs na semlji, ki tvojo dobroto in lepoto neprenehama hvalijo in pove-lizhujejo. Posebno pa me veseli, de te Bog sam bolj ljubi, kot vse an-gele in svetnike. Tudi jes, ubogi gresnik, te ljubim, o preljubesniva kraljiza! pa vse premalo; sato she-lim vezhi in gorezhnishi ljubesen do tebe imeti, ktero mi pa sama ti sprofiti samoresih; sakaj tebe prav ljubiti je gotovo snamnje vezhniga svelizha-nja; sprofi mi torej gnado, ktera je od Boga potrebna, de se svelizhanje dofeshe. Šposnam tudi dobro, o pre-dobrotljiva Mati! koliko hvalo sim dolshan Jesufu, tvojimu Šinu, kateri je neskonzhne ljubezni vreden. In ker tako mozhno shelish, de bi vsi ljudje Jesufa ljubili, sprofi mi, de ga prav in gorezhe ljubim. Šej samo-resih vse per Bogu, sprofi mi le to

gnado! Ne ishem per tebi ne posvetniga blaga, ne zhasti, ne bogastva; samo to shelim, kar tudi tvoje Serze sheli, de svojiga Boga ljubim. Vem, de ni mogozhe, de bi ti take shelje savergla; — nikdar ne, sakaj she zhutim nagibe v svojim serzu, nagibe svojiga Boga ljubiti. Profi, o Marija! le profi sa-me, dokler nisim per tebi v nebesih, kjer bom svojiga Boga in tebe, prelubesnjivo Mater, ljubil in vshival vekomej. Amen.

Tri Zhefhenafimarije.

V f a b o t o.

O Marija, presveta Mati mojiga Odreshenika! zhe obilne gnade premishljujem, ki si mi jih sprofila, in pa nehvaleshnost, s ktero sim ti jih povrazheval, moram sposnati, de novih gnad prav nizh nisim vreden: vendar v tvoje veliko usmiljenje le she upam. O moja mogozhna besedniza!

imej s menoj usmiljenje. Ti med nas deliš vse gnade, ki jih Bog nam ubogim daje; in le sato ti je toliko mozh, toliko bogastvo, toliko dobrotljivost dal, de nam na pomozh hitiš. Svelizhan shelim biti; torej srozhim v tvoje roke svojo dušo in svoje svelizhanje. V številu tvojih posebnih flushabnikov shelim biti, ne saversi me! Vedno išheš revnih, jim pomagati: ne sapusti tedaj revniga gresnika, kateri k tebi perbeshi. Govori sa-me; tvoj Boshji Şin bo ušlišhal tvojo prošnjo. Vsemi me v svojo brambo in došti mi bo; sakaj zhe me ti varuješ, mi ne bo nobena rezh vezh strahu delala; ne moji storjeni grehi, sakaj ti mi boš sprošila odpusjenje; ne hudobni duhovi, sakaj ti si mogozhnejši, kot vse mozhni peklenške; ne pogled Jesusa sodnika, sakaj tvoja prošnja ga bo utolashila. Varuj me tedej, moja Mati! in sadobi mi odpusjenje mojih grehov, ljubesen do Jesusa, sveto šta-

novitnost, frezhno smert in vezhno svelizhanje. Ref je, nisim teh gnad vreden; vender jih bom prejel, ako ti Boga sa-me profish. O Marija, moja kraljiza! v tebe upam, v tem upanji imam pokoj, v tem upanji shelim shiveti in umreti. Amen.

Tri Zhefhenařimarije.

V prasniki Mariinih sedem shalořt.

Poboshnost v zhařt shalořtniga Mariiniga řerza.

V. O Bog, hiti me otet;
O. Gospod! tezi mi pomagat.

Zhařt bodi Ozhetu in řinu in řvetimu Duhu.

1. řerzhno te milujem, o pre-shalořtna Mati! savoljo shalořti, ktero je tvoje ljubesnivo řerze per pre-rokovanji řvetiga řarzhika řimeona obzhutilo. O ljuba Mati! savoljo te řerzhne shalořti mi řprofi ponishnost in dar řtrahu Boshjiga. — Zhefhena ři Marija . . .

2. Šerzhno te milujem, o pre-shalostna Mati! savoljo britkoſti, ktero je tvoje materno Šerze takrat obzhutilo, ko ſi v Egipt beſhala in tam prebivala. O ljuba Mati! savoljo te ſerzhne britkoſti mi ſproſi rado-darnost poſebno do uboſih, in dar pobošnoſti. — Zheſhena ſi Marija . . .

3. Šerzhno te milujem, o pre-shalostna Mati! savoljo ſhaloſti, ktero je tvoje ſkerbno Šerze obzhutilo, ko ſi preljubesnjiviga Jeſufa ſgubila. O ljuba Mati! savoljo te ſerzhne ſkerbnoſti mi ſproſi zhiſtoſt in dar uzhenost. — Zheſhena ſi Marija . . .

4. Šerzhno te milujem, o pre-shalostna Mati! savoljo groſe, ktera je tvoje materno Šerze ſpreletela, ko ſi Jeſufa s kriſhem frezhala. O ljuba Mati! savoljo te ljubesni in ſerzhne bolezhine mi ſproſi poter-peſhljivoſt in dar mozhi. — Zheſhena ſi Marija . . .

5. Šerzhno te milujem, o pre-shalostna Mati! savoljo terpljenja,

ktero je tvoje terdno Šerze preſtalo, kadar ſo Jeſufa krishali, in ko je on ſmertne britkoſti terpel. O ljuba Mati! ſavoljo tega ſerzhniga terpljenja mi ſproſi ſmernost in dar ſveta. — Zhefhena ſi Marija . . .

6. Šerzhno te milujem, o preſhaloſtna Mati! ſavoljo bolezhne rane, katero je tvoje uſmiljeno Šerze takrat prejelo, ko ſo Jeſusovo ſtran s ſulizo odperli in njegovo preljubesnivo Šerze prebodli. O ljuba Mati! ſavoljo ſvojiga od bolezhin prebodeniga Šerza mi ſproſi ljubesen do bliſhnjiga in dar umnoſti. — Zhefhena ſi Marija . . .

7. Šerzhno te milujem, o preſhaloſtna Mati! ſavoljo tihe ſhaloſti, katero je tvoje ljubijozhe Šerze terpelo, ko ſo Jeſufa v grob pokladali. O ljuba Mati! ſavoljo te tihe ſerzhne ſhaloſti mi ſproſi ſtanovitnoſt in dar modroſti. — Zhefhena ſi Marija . . .

V. Proſi ſa naſ, o preſhaloſtna Mati!
O. De bomo vredni obljud Kriftu-
fovih.

M o l i m o.

Dodeli nam milostljivo, Gospod **Jesuf Kristuf!** prosimo te, de prezhišta **Deviza Marija**, tvoja **Mati**, ktere presveto **Šerze** je ob zhasu tvojiga terpljenja mezh bolezhin presunil, sdej in ob nashi smertni uri per tvoji **Boshji** milosti sa naš profi. Po tebi, **Jesufu Kristufu**, **Odreshniku svetá**, kteri s **Ozhetam** in svetim **Duham** shivish in kraljujesh **Bog** od vekomej do vekomej. **Amen.**

V prasník presvetiga Mariiniga Šerza.

Tvoj prasník obhajamo, o presveto in prezhisto **Mariino Šerze!** ki si veselje mojiga šerza. Tebe se veselí danš sveta zerkev, in vsi tvoji dobri otrozi. Ne saversi tudi mojiga veselja, ki sim te zhes leto posdravljal, in s sinovskim saupanjem k tebi pertekal. O de bi te samogel danš zhasiti, kakor te zhasste vsi angeli in

svetniki, kakor te zhaſte vſe tebi vdane ſerza, kakor te zhaſti ſveta zerkev, kakor te zhaſti ſamo Jeſuſovo Œerze! Moje ſerze govori tebi, o preſladko Œerze! ti veſh, de ſaupljivo tebi govori. Uſliſhi tedej moje proſhnje, o preſveto Œerze! ter ne ſaversi mojiga ſerza, kteriga ti ſrozhim, o Mati! ki ſim tvoj otrok. Napolni ga s zhednoſtmi, ki jih v ſvojim preſvetim Œerzu imaſh, de bo ponishno, krotko, poterpeshljivo, zhiſto in dobrotljivo, de bo tvojimu preljubeshnjivimu Jeſuſu in tebi dopadljivo. O prezhiſta Deviza in Mati, moja Mati! uſliſhi mojo proſhnjo ſavoljo ſvojiga preljubeshnjiviga Œerza. Amen.

Molitev

devize k Materi Boſhji.

O deviz Deviza, neomadeshana neveſta ſvetiga Duha! zhutim in ſpoſnam, kako ſim ſlaba in revna; ſato k tebi perbeſhim, o pomagaj mi vſelej, kadar pride moja zhiſtoſt v ne-

varnost. Od vseh strani streshejo skufnjave po mojim serzu. Sbuduje se v meni pregrešno nagnjenje do svetá in njegoviga minljiviga veselja, perblishuje se mi sovrashnik nedolshnosti, sapeljuje me hudobni svet; pa s tvojo pomozhjo, o sveta Mati! nikdar nozhem nizh hudiga storiti in soper svojiga Boga greseliti. Njemu samimu shelim flushiti s zhistim, framoshljivim serzam, njega hozhem s neomadeshanim serzam nad vse ljubiti. Pridi tedej, prelubesnjiva Deviza! in hiti mi na pomozh, skrij me v svoje varstvo, vse mi me v svoje presveto Serze, in ne perpušti, de bi se pogresnila v posvetni hrup. Ne perpušti, de bi devishki venez omadeshala, stergala ali she zelo sgubila. Ne perpušti, de bi se mi belo oblazhilo nedolshnosti vselo, temuzh profi sa me in pomagaj, de shnjim osalshana pridem pred oblizhje svojiga Boshjiga Šina, de od njega ne bom saversшена, de bom smela shnjim na nebesko svatovshino iti in mu s

teboj in vsimi svetniki novo pesem
peti vekomej. Amen.

M o l i t e v

mladenzha k Materi Boshji.

O prezhišta Marija Deviza! nar
manjši greh ni omadeshal tvojiga
Šerza, tvoje prezhisto telo ni nobeniga
greshniga nagnjenja obzhutilo, tvoje
ozhi so bile vedno ponishne in fra-
moshljive, tvoje usta so le od ne-
skonzhne ljubeshni Boshje in njegove
milosti govorile, le od Boga in ne-
beshkih rezhi so hotle slishati tvoje
ushefa. O de bi tudi jes imel zhisto
serze, shivo hrepenenje po svetim Bo-
gu, in veselje nad nebeshkimi rezhmi,
kakor si ga ti imela! Ali moje serze
se hozhe ushgati od nezhistiga ognja;
misli in shelje mi hozhe peklenški duh
na pregreshno veselje oberiniti; spa-
zheni ljudje me hozhejo sapeljati; moje
pregreshno nagnjenje je zhedalje bolj
mozhno. Per tebi je v toliki nevar-
nosti pomozh, o prezhišta Deviza! K

tebi se tedaj satezhem, o pomozh kristjanov! k tebi povsdignem svoje ozhi, sgodnja daniza! Pokashi mi pravi pot, kateri me popelje is te stiske; odsheni od mene sovrashnike lepiga shivljenja; premagaj v meni vse pregresno nagnjenje, nakloni zelo moje ferze k Jesufu, de na svetu le njega zhes vse ljubim, in raji umerjem, kakor de bi njega, neskonzhno dobroto, sopet rasshalil, in tebi, o preljubesnjava Mati! shaloft delal, ki te sa Jesufam zhes vse ljubim in ki v tebe vse saupanje stavim v shivljenji in smerti. Amen.

M o l i t e v

*k prezhisti Devizi Marii, zhednost
zhistosti sadobiti.*

1. Presveta Deviza! nad vse svetnike in angele v nebesh te zhasim is vfiga ferza, kakor hzhher nebeshki-ga Ozheta, in ti darujem svojo dusho s vsemi njenimi mozhmi. — Zheshe-na si Marija . . .

2. Presveta Deviza! nad vse an-

gele in svetnike v nebesih te zhaštim is vſiga ſerza, kakor Mater edinorojeniga Šina, in ti srozhim ſvoje telo s vſimi njegovimi obzhutljeji. — Zheſhena ſi Marija . . .

3. Preſveta Deviza! nad vſe angele in svetnike v nebesih te zhaštim is vſiga ſerza, kakor ljubljeno neveſto ſvetiga Duha, in ti srozhim ſvoje ſerze s vſim njegovim nagnjenjem ter te proſim, de mi od preſvete Trojize vſe k mojimu ſvelizhanju potrebne gnade ſadobiſh. — Zheſhena ſi Marija . . .

M o l i t e v

matere ſa otroke k Materi Boſhji.

Preljubesnjiva Mati mojiga Odrerhenika! lej, jeſt mati ſe k tebi obernem in te pomozhi proſim! Nebefhki Ozhe mi je otroke srozhil, ſodnji dan jih bo od mene tirjal! Bojim in trefem ſe, ko to pomiſlim in ſvojo ſlaboſt preudarim. Kako zhem ſvoje otroke vezhniga pogubljenja obvarovati, ker ſo v tolikih nevarnoſtih? Švet

in peklenški duh jih sapeljujeta. V ti
stiski in britkosti k tvojimu maternimu
Šerzu perbeshim; ti vesh, kako ve-
liko je materno terpljenje. Tebi tedej
srozhim svoje otroke; o stegni svoje
milostljive roke zhes nje, vodi jih po
poti svelizhanja in navdajaj jih s stra-
ham Boshjim in s ljubesnijo do Jesusa.
Štori, o usmiljena Mati! de te bom
enkrat s vsimi svojimi otrozi v nebesih
gledala, ti jih tam zhište pokasala,
se ti sahvalila, in te s njimi zhaštila
in hvalila vekomaj. Amen.

M o l i t e v

*ozheta ali matere k Materi Boshji
sa sprideniga otroka.*

Usmiljena Mati! osrì se na pre-
veliko shalošt, ktera moje serze sa-
voljo sprideniga otroka napolnuje. Nozh
in dan je moje serze polno britkost,
ker se vedno bojim neskonzhno pra-
vizhniga Šodnika, kateri bo otroka
od mene tirjal. Obshalujem sgublje-
niga otroka, ki me je šapužil in me

vezh ne poslušha. Oubernem se tedaj k tebi, o ušmiljena Mati! ker vem, de se nihzhe ne pogubi, na kteriga so tvoje milostljive ozhi obernjene. O! osri se tudi na mojiga sgrabljeniga otroka, refhi ga is hudizheve fushnosti. Terdno saupanje imam, de bosh mojo profhnjo uflifhala; sposnam in obshalujem, de sim presanikerno sa-nj fkerbela. Vender upam, de se bosh na moje serzhno hrepenenje oserla, mojiga otroka refhila, ter moje profhnje ne savergla. Šveta Marija, preljuba Mati! refhi dušho mojiga otroka savolja kervi svojiga Boshjiga Šinu, ki jo je sa naf vse prelil, in ne perpušti, de bi bila ta predraga kri sanj saštonj prelita. Amen.

M o l i t e v

otroka k Materi Boshji sa staršhe.

O moja preljubesnjiva Mati! s posebnim saupanjem te prosim, vsemi moje ljube staršhe v svoje varstvo in sprosi jim shegen Boshji zhes vse njih

dela in opravila. Dobro vem, koliko sim svojim staršhem dolshan; sposnam, koliko se same trudijo in sferbe; pa tudi sposnam, de tega svojim staršhem nikdar poverniti ne morem. Lej, sato se k tebi obernem, preljubesnjava Mati! in te pohlevno profim, perporozhi moje staršhe nebesfhkimu Ozhetu, de jih vse nesrezhe, nadloge in bolesni obvaruje in njih meni fkasane dobrete takej na svetu s gnadami, tamkej pa s vezhnim shivljenjem v nebesih poplazha. Amen.

Molitev

k Materi Boshji sa bolnika.

Usmiljena Mati! tvoje Serze ima usmiljenje s vsemi zhlovesfhkimi nadlogami. Lej, bolan je, ki ga ljubish; bolezhine sdelujejo njegovo telo. O pokashi veliko mozh, ki ti jo je tvoj Boshji Šin dal, pokashi usmiljenje, kteriga je polno tvoje Serze. Osri se se nanj (ali na njo) s svojimi milostljivimi ozhmi, in bolezhine bodo sgi-

nile. V terdnim saupanji na tvoje usmiljenje ne neham tvojiga Šerza profiti, dokler me ne uslišišh. Ako pa ni presveta Boshja volja, de se ta bolnik osdravi, mu pa vsaj njegove bolezhine polajšhaj; sprosi mu gnado, de voljno terpi in se v Boshjo voljo vda ter frezhno umerje. Naj se she sгоди karkoli si bodi, neprenehama hozhem tvojo mozh in usmiljenje! hvaliti, s katero te je obdaril Jesuf Kristuf, kateri s Ozhetam in svetim Duham shivi in kraljuje Bog vekomej. Amen.

M o l i t e v

k prezhisti Devizi Marii soper vse hude misli.

(Zhafitiga O. Zukita.)

O Marija, prezhisti Deviza in moja preljubesnjava Mati! lej revno firoto, ki pod tvojo brambo in varstvo soper vse grehe in skušnjave perbeshi. Darujem ti svoje ozhi in ushesa, svoj jesik, svoje roke in ferze, de jih vsiga greha obvarujesh. Pomagaj mi, o

Mati! de nikdar Jesufa, tvojiga Šinu, in svojiga Boga, ne rasshalim. V skufhnjavi hozhem vselej k tebi sdihovati in klizati: **Prezhista Deviza!** v skufhnjavi sim, pomagaj mi; ves sim Jesufov in Mariin, kterima sim se na vekomej daroval. Moli potem trikrat **Zhefhena** si Marija . . .

Po svojim svetim devishtvu mi ozhisti, o prezhisti **Deviza Marija!** serze, telo in dušho; v imenu **Boga Ozheta** in **Šina** in svetiga **Duha**. Amen.

M o l i t e v

*v nevarnostih ali v skufhnjavah so-
per zhistoft.*

(Še moli sjutraj in svezher po angelovim zhefhenji.)

O Gospa moja! O Mati moja! Tebi se vfiga darujem, in, de se Tebi vdaniga skashem, Ti danš posvetim svoje ozhi, svoje ushesa, svoje usta, svoje serze, sebe popolnoma vfiga. Ker sim tedaj Tvoj, o dobra **Mati!** váruj me, brani me, kakor svojo lastnino in posestvo.

Krajshi molitev v kateri koli skušnjavi.

O Gospa moja! O Mati moja! spomni se, de sim Tvoj. Váruj me, brani me, kakor svojo lastnino in posestvo.

Sdihtovanje k Materi Boshji v vsaki potrebi.

O Marija! tolashba shalostnih, nashe upanje, naša edina Mati! osri se danš name, slisli moje sdihtovanje, in ušlisli prošnjo mojiga serza. Moje serze je shalostno in se ne ve kam obrniti, kakor k tebi, o Marija, o moja Mati! Pridi mi tedej na pomozh v moji shalosti, ne odverni svojih milostljivih ozhi od mene sapušheniga, ker sim v tolikih nevarnostih, in ušlisli prošnjo shalostne dushe, ktera bi rada neprenehama klizala: „**O Marija!** bres greha spozheta, prosi sa nas, kateri se k tebi satezhemo.“

Molitev

k Materi Boshji v shaloftnih zhasih.

Bodi zhesfiena, kraljiza nebes in semlje! O deviz Deviza, sgodnja daniza! bodi zhesfiena, ki si polna gnad in se kot luzh blefketash. O mogozhna kraljiza! hiti nafhi desheli na pomozh. O kraljiza angelov! bodi vsm kristjanam pomozhniza. Osri se, o Marija! milostivo na nafho deshelo in spolni nafhe serzhne shelje, ki jih tebi ponishno srozhuje; odprì svoje preljubesnivo materno Serze in ne sapusti svojih flushabnikov v nafhi domovini! O pokashi nam, de si nafha Mati! Amen.

C.

Poboshnost k mnogoterim Svetnikam.

Molitev

k Jesufu, Marii in Joshefu.

Jesuf, Marija in Joshef! shiveli

šte na semlji v delavnosti, nesnani svetu, v niskim stanu in tihim miru, svetejšhi od vsih drusih. Oh! sado-
bite mi sposnanje, de šte ne shivim sveto, zhe le molim, sdihujem in shaloften obras imam, ampak, zhe po vashim sgledu Boshjo voljo in dolsh-
nosti fvojiga stanu svesto spolnujem, dobro po svoji mozhi delam, se greha varujem, roke per delu, serze pa per Bogu imam.

Jesuf, Marija in Joshef! poman-
kanje in nadloge, britkosti in pre-
ganjanje šte terpelj, pa šte bili ven-
der sadovoljni in veseli. Oh storite,
de bom rad delal, de bom s tem, kar
mi Bog po moji pridnosti da, sado-
voljin, de tamkej na unim svetu bolj-
shiga perzhakujem, de mir ljubim
in se do tistih, s kterimi skupej shi-
vim, krotkiga in postreshljiviga ska-
sujem; in tako bo tudi moje serze
vedno sadovoljno in veselo.

Jesuf, Marija in Joshef! vash
lepi sgled bodi vsm otrokam in star-

šhem vedno pred ozhmi, in naj nas vse k posnemanju podbude, de bodo vaše sladke imena na smertni postelji sa nas tolashljive. Ljubesen in edinost naj bo po vseh hišah, kakor ste bili tudi vi eno serze in ena duša. Tako bo tudi povsod frezha in shegen Boshji, dokler k vam v nebеса ne pridemo in vezhniga svelizhanja ne dofeshemo. Amen.

Molitev v zhašt svetiga Joshefa.

O moj Bog! ki si svetiga Joshefa, revniga, pa pravizhniga mosha, she-nina prezhište Devize in rednika svojiga preljubiga Šina isvolil, dodeli mi na njegovo prošnjo zhišto dušo in neomadeshano telo. Daj mi gnado, po njegovim sgledu tebi pokornimu in poterpeshljivimu biti, de pravizhno shivim in frezhno umerjem. Ohrani me v svoji ljubeshni, in dodeli mi po tem revnim in britkim shivljenji nebeshko veselje po Jesusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Molitev v zhaſt ſvete Ane.

O ſveta Ana, mati nebeſhke kraljize in Boſhje poroĉnize! ſproſi mi reſnizhno ljubesen do Jeſufa, daj moje ſerze ſvoji preljubesnjeni hzheri, naj ga vedno zhiſtiga obvaruje; pridi mi na pomozh v vſaki ſkuſhnjavi; varuj me v ſhivljenji, ne ſapuſti me umirajozhiga, de bom s vſimi ſvetimi ſakramenti previden in popolnoma perpravljjen s tega ſveta ſhel, in s teboj in s prezhiſto Devizo Marijo Jeſufa vekomaj hvalil. Amen.

*Molitev v zhaſt ſvetih apoſteljnov
Petra in Pavla.*

O ſveta apoſteljna, Peter in Pavel! ktera ſta ſa ſveto vero ſvoje ſhivljenje dala: ſprofita mi gnado, ſe nikdar in nikjer vere ne ſramovati, ktero ſta s ſvojo kervijo poterdila, ampak po njenih naukih ſveſto ſhiveti ter jo ozhitno in ſerzhno ſpoſnati in prizhati, de od Jeſufa v ne-

besih plazhilo sadobim, ki ga je nebeshki Ozhe perpravil tem, kateri shivé in umerjó v pravi veri Jesusa Kristusa, vezhniga pastirja nashih dush, kateri shivi in kraljuje s Ozhetam v edinosti svetiga Duha Bog vekomej. Amen.

Molitev v zhaft svetiga Shtefana.

Šveti Shtefan! kateri si sbe umirajozh sa svoje sovrashnike molil: sprosi mi gnado od Boga, svojo jeso in serditost premagovati, svoje sovrashnike ljubiti, jim dobro storiti, kateri me sovrashijo, in moliti sanje, kateri me preganjajo, de tudi meni Bog odpusti, naj v njegovi gnadi umerjem in nebesa odperte najdem. Amen.

Molitev v zhaft svetiga Jurja.

Pomagaj mi, o sveti Juri! ko se imam s svetam, s svojim pregreshnim nagnjenjem ali s peklenfskim duham vojskovati; podpéraj me, ko me serzh-

nost sapuſha, in ſproſi mi gnado, ſvojiga duha po tvojim ſgledu vedno k Jeſufu povſdigovati, kateri revne in ſapuſhene reſhi, in ſi s pravizhnoſtjo, ſmernostjo in ljubesnijo tiſto krono perdobiti, ktera sdej tvojo glavo ſaljſha. Amen.

Molitev v zhaſt ſvetiga Janesa Nepomuzhana.

Daj mi, o Bog! v ſhivljenji in ſmertí ſvojiga ſveſtiga duhovna Janesa mozh ſhive vere in ſvetoſt ſpovedne ſkrivnoſti prav ſpoſnati. Dodeli mi gnado, po ſgledu tvojiga ſvetiga marternika ſvoj jeſik le v tvojo zhaſt, v ſvoje ſvelizhanje in v prid ſvojiga bliſhnjiga obrazhati, de bom enkrat tiſtim perſhtet, kateri ſe s jeſikam niſo pregreſhili; po Jeſufu Kriſtuſu, Goſpodu naſhim. Amen.

Molitev v zhaſt ſ. Janesa Kerſtnika.

O ſveti Janes! kateri ſi bil ſhe pred ſvojim rojſtvam poſvezhen in

kteri si s svojim ojstrim shivljenjem kakor tudi s mozhjo Boshje besede veliko ljudi spreobernil: sprosi tudi same per Jagnjetu Boshjim duha vere in pokore, de po poti vezhniga svelizhanja hodim in se enkrat s teboj v nebeshkih vekomej veselim. Amen.

Molitev v zhaft svetiga Franzhishka Ksaverja.

O sveti Franzhishek! ki si toliko duh s ukam in zhudeshi, s svetim shivljenjem in mogozhno proshnjo per Bogu v nebeshko kraljestvo perpe-ljal; spreoberni tudi mojo duho, pomagaj mi bolnimu in umirajozhimu, in perporozhi me krishanimu Jesusu, de me po srezhni smerti v nebeshko veselje vsame. Amen.

Molitev v zhaft svetiga Franzhishka Šeraffskiga.

O sveti ozhak! ki si gorezh od ognja Boshje ljubeshi in osaljshan s ranami krishaniga Jesusa, zhigar ter-

pljenje si nozh in dan premishljeval, veliko duh sa nebesa perdobil: rani moje merslo serze s shar-ki svoje flave, de po tvojim sgledu tudi jes posvetno nezhimernost sanizhujem, svoje pregresfno poshele-nje sateram in s ponishnim in krot-kim duham po poti hodim, ktera pelje k Jesusu, mojimu Bogu in moji lju-besni. Amen.

Molitev v zhaft svetiga Alojsja.

O sveti Alojsi, angeljski mladen-zh! akoravno sim tolikanj nevre-den, te vender zhaftim, in ti posebno perporozhim zhiftoft svoje dushe in svojiga telefa. Prosim te savoljo tvoje angeljske zhiftofti, perporozhi me ne-omadeshanimu Jagnjetu Jesusu Kri-stusu in njegovi presveti Materi Marii, Devizi vsih deviz, in obvaruj me vsaki-ga smertniga greha. Ne perпусти mi, se s kakim madeshem nezhistofti ofkru-niti, temuzh, kadar me v fkusfhnjavi ali v nevarnostf greha vidish, odverni

vse nezhiſte miſli in ſhelje od mojiga ſerza; obudi v meni ſpomin vezhnosti in krishaniga Jeſufa, vtisni globoko v mojo duſho ſveti ſtrah Boſhji, in uſhgi me s Boſhjo ljubeshnijo, de te na ſemlji naſledujem in s teboj v nebefih Boga vſhivati ſaflushim. Amen.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija.

Molitev v zhaſt ſvetiga Antona Padvana.

Osri ſe, o Bog! na ljubeshnjivo ponishnoſt in gorezho ljubeshen ſvojiga ſveſtiga flushabnika Antona, in daj mi gnado, v njegovim ſhivljenji ſanizhevanje ſvetá in ſveſtobo tvoje ſvelizhavne beſede ſpoſnati, de me nizh od tebe, o Bog! ne odverne, de ſe ſaupljivo k tebi obernem in po ſgledu ſvetiga Antona na ſemlji revniga Jeſufa s veſeljem naſledvam, ſvojiga bliſhnjiga kakor ſamiga ſebe ljubim, in v dobrim ſtanoviten oſta-

nem, potem pa vezhno veselje v
nebesih dofeshem. Amen.

Molitev v zhaft svete Teresije.

O sveta Teresija, zheskena ne-
vesta nebeshkiga shenina! ki si sve-
lizhanje vseh gresnikov (tolikanj go-
rezhe) shelela, osri se milostljivo na
mojo prošnjo in usghi moje serze
s iskro svoje gorezhe ljubeshni, de
tvojiga prelubesnjiviga nebeshkiga
shenina is vse mozhi svoje dushe
ljubim; sprosi mi gnado, fe na svet
ne navesovati, per molitvi in pre-
mishljevanji nebeshkih rezhi sbranimu,
v svete skrivnosti Jesuoviga Serza
vpeljanimu, in s vsemi svojimi mislimi
v vezhnost obernjenimu biti, kjer
Jesusa s teboj hvaliti in zhasiti terd-
no upam. Amen.

Molitev z zhaft svete Jederti.

Sveta Jedert, poboshna in do-
brotljiva perjatliza Jesusa Kristusa!
ki si vedno zhisto shivela in v ker-

šhanfskih zhednostih zhedalje bolj rastla: sprosi mi gnado, de po tvojim lepim sgledu shivim, svoje shivljenje nebeshkimu Ozhetu darujem, in tako vezhno svelizhanje dofeshem. Amen.

Molitev v zhast Švetnika, zhigar imé imash.

O isvoljeni perjatel Boshji, sveti I., zhigar imé mi je bilo per svetim kerstu dano, ohranil si vero, svet in peklenfskiga duha si premagal in imash sdej nesvenljivi venez vezhniga shivljenja. Posnash nevarnosti te revne doline in sovrashnike svelizhanja, in vesh, koliko file je treba, nebeshko kraljestvo na-se potegniti. S toliko vezhim saupanjem torej k tebi perbeshim in te prosim, pomagaj mi, de po tefni poti svelizhanja vse dni svojiga shivljenja hodim, po dolshnostih svojiga stanu poboshno shivim, se is ljubeshni do Jesusa satajujem, vse teshave frezhno premagam, in tako zhish vsiga greha pridem pred ob-

lizhje Boshje, kjer se bom s teboj
veselil vekomej. Amen.

Molitev k svetemu Angelu varhu.

O sveti Angel, meni, odkar sim
rojen, od nebeshkiga Ozheta sa varha
poslan, srozhim ti svoje serze, de ga
Jesufu, mojimu Svelizharju, dasi.
Varujesh me v shivljenji, tolashi me
tudi v smerti. Oshivi mojo vero, po-
terdi moje upanje, usghi v meni
Boshjo ljubesen. Pomagaj mi, de v
dobrim ne oslabim; varuj me, de v
nevarnosti ne gresim; podpéraj me,
de vse vidne in nevidne sovrasnike
svoje frezhno premagam. Podbuduj
me k poterpeshljivosti, ohrani me v
miru, sprosi mi, de bo moja sadnja
jed kruh angelov, moje sadnje be-
sede: Jesuf, Marija in Joshef, moji
sadnji sdihljeji ljubesen do Boga, in
moja tolashba tvoja prizhujozhnost.
Amen.

D.

Poboshnost sa mnogotere potrebe in osebe.

Rojstni dan.

Ponorljenje kerstne oblube.

Vfigamogozhni, vezhni Bog! u-
stvaril si me po svoji podobi in me
do tega trenutja ohranil; vodil si moje
pota; is marsiktere nevarnosti si me
rešil in obvarval toliko drusiga sle-
ga; dal si mi dobre starše in dobre
ljudi, ki mi vedno dobrote delé;
slab otrok sim bil in s he tebe pom-
niti nisim samogel, ko si me ti she
s usmiljenjem obiskal. Vsel si me per
svetim kerstu sa svojiga otroka in
sprejel si me sa deleshnika nebe-
shkiga kraljestva. Is vfiga serza se
ti sahvalim sa vse te dobrote, po-
sebnno pa sa sveti kerst. Odpovem se
danš sopet hudizhu in vsimu njego-
vimu napuhu, in vsimu njegovimu
djanju, kakor tudi vsim sapeljivzam,

njegovim najemnikom; odpovem se vsim napzhnim shagam in vsim drugim pregreham, in vsimu sapeljivimu svetu. Verujem v tebe, vfigamogozhniga stvarnika nebes in semlje; verujem v Jesusa Kristusa, Gospoda nashiga, ki je rojen bil in je terpel; verujem v svetiga Duha, sveto katolishko zerkev, obzhestvo svetnikov, odpushtenje grehov, vstajenje mesa in vezhno shivljenje. S tvojo gnado terdno sklenem, po nauku svete, katolishke in apostoljske zerkve do smerti shiveti, de v vezhno svelizhanje pridem po Jesusu Kristusu, Gospodu nashim. Amen.

M o l i t e v

*sa ljubesen do zhednost in sa so-
vrashtvo do grehov.*

(Tomasha Kempzhana.)

Gospod, mozni Bog, zhigar je vse, kar je dobriga, vsadi v moje serze ljubesen do svojiga presladki-

ga imena. Vſadi v me korenine pravih zhednoſt in kali ſvetiga pre-miſhljevanja, de ſe razsvetó v dobre dela; de raſtejo in na kviſhko poganjajo, de ne bom kakor nerodovitno drevo ſtal prasen v tvoji hiſhi, ampak kakor rodovitno oljko me oſaljſhaj, in karkoli napzhniga nad menoj najdeſh, s korenino vred iſplevi in pokonzhaj. Daj mi ſovraſhiti ſvoje grehe, in premagati vſe ſtraſti, krotiti poſheljivoſt, in ſatreſti prevſetne nagibe; daj pogafiti nevoſhljivoſt, umiriti togoto, pregnati lenobo, ſtudenti odertijo, ſanizhevati ſlovezhnoſt, beſhati pred zhaſtjo, in ſavrezhi tolaſhbo vſih poſvetnih rezhi, de ſe ne bo nizh poſvetniga, nizh minljiviga, nizh nezhimerniga, nizh radovedniga, nizh teleſniga, nizh perjetniga, nizh ojſtriga, nizh poſheljiviga, nizh nevoſhljiviga, nizh laſhnjiviga, nizh ſmiſhljeniga mojiga ſerza perjelo, ga gnalo, mikalo, vjelo, ſapletlo ali ſapeljalo.

Daj stud do vseh posvetnih rezhi, shelje do vezhnih, ljubesen do vfiga dobriga, sadobiti vse zhednosti, sposnati nar vikshi refnizo, vshivati vezhno svelizhanje. Daj blasheno in frezhno smertno uro, in v tvojim strahu in tvoji ljubesni vedno shiveti. Isprasni moje serze vseh stvari in vfiga, kar bi mi utegnilo na poti biti in me otemniti. Naj bom priprost, zhist in ves v te samishljen in samaknjen. Daj pravi, snotranji, Boshji mir, in bres vseh smeshnjav pokojno serze.

Daj, de ne bom na nizh zhafniga pregresfno serza navesoval, in de ne bom hotel, de bi me ljudje posnali, zhastili in po nespametnim ljubili, ker vfi eden drusiga goljufajo, kateri bres tebe kaj neporedniga hozhejo ali ljubijo. Naj se mi noben zhlovek s perlisovanjem ali s hlinjenjem ne perkupuje, ampak daj, de modro vse od sebe odganjam, in le k tebi svelizhavno obrazham, in de nizh, bodi v zhlo-

veku bodi v kaki drugi stvari, ne zhišlam in ne ljubim, sunaj kar in kakor je tebi v zhaft. Amen.

Molitev sa ljubesen do blishnjiga.

O Jesuf! nar lepšhi sgled ljubezni si nam ti shivo pred ozhi postavil. Naš gresnik in svoje sovrashnike vezhniga pogubljenja reshit, si s nebesh peršhel in sa naš preterpel grosne bolezhine, she zelo kri in shivljenje si dal sa vse ljudi. Kdo sme tedaj upati, tebi dopasti, ako ne ljubi vsih ljudi, in tudi sovrashnikov, ker vsi so s nami vred odreshe-
ni? Ti si se nam storil brata; sa to je tvoj nebeshki Ozhe tudi naš ljubi Ozhe, vsi smo njegovi otrozi; kako nespodobno in pregresno tedaj bi bilo to, ko bi v miru ne shiveli, in poterpljenja ne imeli med seboj, ker vender vsi shelimo in profimo, de bi ti, o Gospod, s nami poterpel!

She na krishu so te sovrashniki preklinjevali, saframovali in sanizhe-

vali; ti pa si ozhi v nebo vperl in molil sa-nje. O moj Svelizhar, nikoli se ne bom nad svojimi sovrashniki jesil in strefal, de me smed svojih ljubih perjatlov ne odvershesf!

O Gospod! vse ljudi hozhem ljubiti; obljubim ti od svojiga blishnjiga nizh hudiga ne natolzovati, ne govoriti; obljubim ti, sa blishnjiga moliti, in svojim sovrashnikom dobro storiti, kar je v moji mozhi. O napolni moje serze s ljubesnijo do tebe; potem bom tudi svojiga blishnjiga prav ljubil. Daj mi mirno, poterpeshljivo, ponishno serze, de ne upade, kader je rasshaljeno, de se ne sfogoti, ko je sanizhevano.

Daj nam, kakor dobrim otrokam med seboj shiveti, eden sa drusiga fkerbeti, eden drugimu dobro delati, nikogar ne savidvati, in tudi svoje sovrashnike ljubiti, de tvojo ljubesen saflushimo in per tebi milost dofeshemo, ker si djal: V tem bodo

vši sposnali, de ste moji uzhenzi, ako bote ljubesen imeli med seboj. Amen.

Molitev sa dobre duhovne pàstirje, posebno ob kraternih dnéh.

O Bog! kateri si duhovstvo postavil, svojo sveto zerkev ohraniti in rasšhiriti, dajaj nam, prosimo te, duhovne, ki bodo tvojo voljo spolnovali. Napolni shkofe s svetim Duham, de samo vredne flushabnike v duhovno flushbo posvezhujejo, ktere si ti sam v svoje svetishe klizal. Perpravi sam s svojo mogozhno gnado tiste, ktere si v imenitno duhovsko flushbo svolil; daj jim, she sdej tvojo sveto besedo s veseljem premishljevati; daj jim, duha tvoje svete postave sposnati, daj jim, tvoj sveti nauk enkrat s gorezhnostjo in s pridam uzhit. Daj jim, de sveto shivljenje s uzhenostjo sdrushijo, de tebe in tvojo sveto zerkev ljubijo, de modro in neutrudljivo v tvoji hishi delajo, de bodo ponishni, krotki in

usmiljeni do smotenih in slabih. Daj jim, de s naukam, s svetim shivljenjem in molitvijo sebi srozhene dushe svelizhajo. Po vikshim pastirji nashih dush, Jesufu Kristufu, Gospodu nashim. Amen.

Molitev sa spovednika.

Vfigamogozhni, vezhni Bog! osri se na svojiga otroka, kateri s ponishnim serzam pred teboj klezhi. Serzhno se ti sahvalim, de si moji dushi gorezhiga pastirja dal, kateri mi v tvojim imenu pomaga, kadar me grehi od tebe lozhijo; kateri me vodi po poti svelizhanja, in me tolashi, kadar me moji grehi teshe. O moj Bog! nikdar mu ne morem poverniti poterpljenja in persadevanja, ki ga s menoj ima. Poverni mu ti ves trud, in bodi mu milostljiv, ko v molitvi svoje serze k tebi povsdiguje, ko nar svetejsihi daritev daruje, ko tvoj svelizhavni nauk osnanuje, ko bolne in umirajozhe tolashi, posebno pa, ko nas gresh-

nike v tvojim imenu sodi, sdravi, uzhi in nam grehe odpusha. Rasvetli ga, de bo vselej moj greslni stan prav sposnal, mi potrebne nauke dajal, modro svetval, svelizhavno pokoro nalagal in me kakor moj angel varh po pravi poti pokore in poboljšanja v vezhno shivljenje peljal. Meni pa daj do njega sposhtljivimu, ponishnimu in saupljivimu biti, de po poti hodim, ktero mi ljubesnivo kashē. Uflisli, o Jēsus! to mojo pohlevno prošnjo, de se bo tvoj flushabnik, naš ozhe, v fredi svojih ovzhiz v nebesih per tebi vekomej veselil. Amen.

Molitev sa shkofa.

O Jēsus! pastir in vishar naših duh! daj svojimu flushabniku, ki si ga pastirja našhe shkofije postavil, vse zhednosti, ki jih v svoje in našhe svelizhanje potrebuje. Bodi ti sam sgled, po katerim naj se ravna, de se tudi mi po njem ravnati samoremo.

Daj mu shivo vero, gorezho ljube-sen, visoko modrost in veliko mozh; daj mu sveste pomagavze. Daj mu, de bo pastir po tvoji volji, kateri shivi le sa svoj sveti pokliz, kateri nizh ne upa, in se nizh ne boji kakor tebe, de bo enkrat s veseljem od febi is-rozhenih ovzhiz odgovor dati in vezhno shivljenje dosezhi samogel. Amen.

Molitev sa svetiga ozheta papesha.

O Jesuf, nevidni poglavar svete zerkve! na skalo si postavil svojo zerkev; vse peklenfke mozhi soper njo nizh ne premorejo. Varuj in vodi svojiga namestnika, rimskiga papesha, de vse tvoje pota v tvojim duhu vodi, in s svojo zhedo v vezhno shivlje-nje pride. Amen.

Molitev sa zesarja.

Vfigamogozhni, vezhni Bog, varh vsih kraljestev! dodeli svojimu flushabniku, nashimu zesarju, duha re-

lnize in pravize, duha modrosti in milosti. Napolni njegovo serze s svojo ljubesnijo, de bo revnim in bolnim ozhe, vdovam in sirotam mogozhen varh in mozhen podpornik pravize. Rasvetli ga, de po mozhi k tvoji zhashti in k frezhi svojiga ljudstva s svojim vladanjem perpomore, de sam dolgo in frezhno shivi in enkrat v nebesih posvetno svitlost s krono vezhniga svelizhanja samjenja. Amen.

Molitev sakonskih in staršev.

O Bog! kateri sam si sveti sakon, v kteriga si naji poklizal, is svetih namenov v raji postavil, dodeli de v njem vedno po tvojih svetih sapovedih kakor tvoja dobra otroka — zhisto, ponishno, mirno, pridno, poboshno shiviva, s svojimi slabostmi poterpiva, otroke, ki so nama srozheni, po tvoji sveti volji v tvojim strahu srediva, jih po mozhi vsih nevarnih perloshnost in vfiga greha varujeva, njim in svoji drushini sama

s lepim sgledam vedno in povsod svetiva in vse svoje dolshnosti tako svesto in voljno spolnujeva, de tebi, nebeshkimu Ozhetu, dopadeva, she tukej tvojo milost saflushiva in se enkrat sdrushena per tebi v nebesh veseliva. Po Jesusu Kristusu, Gospodu nashim. Amen.

Molitev otrok sa starše.

Nebeshki Ozhe! kateri hozhes, de naj svoje starše sposhtujem, daj mi gnado, to storiti, kar mi svetujejo ali sapovedujejo, in opustiti, kar mi prepovedujejo, jih serzhno ljubiti, posebno v potrebi in starosti podpérati, tolashiti in jim pomagati, tebi in njim sa toliko dobrot sahvaliti se in sa njih svelizhanje pogoštama gorozhe proshnje k tebi poshiljati. Poverni jim tedej na dusi in telesu vse, kar so mi dobriga storili in mi she storijo. Ohrani njih sdravje, obvaruj jih vse nesrezhe in daj jim enkrat vezhno svelizhanje v nebesh.

Po Jesusu Kristusu, Gospodu našim.
Amen.

Molitev ubosih sirot.

Nebefhki Ozhe! ni jih mojih ljubih staršev! ne vidim jih vezh na tim svetu! Obupati bi mi bilo, ako bi ne vedil, de si ti Ozhe ubosih sirot. Bodi tudi meni Ozhe vse dni mojiga shivljenja. Ohrani me vedno v svoji gnadi, in obvaruj me vseh telesnih in dušnih nevarnost, in opomni me vezhkrat, zhesar so me moj dobri ozhe in moja dobra mati v shivljenji opominjali, de sladko upanje imam, v tebi, svojim Ozhetu, se veseliti vekomej. Amen.

Molitev posla.

O Bog, naš Ozhe! kateri po svoji premodri previdnosti hozhesh, de sim drugim pokoren in jim flushim, dodeli mi gnado, vse dolshnosti svojiga stanu natanko spolnovati, kakor pred tvojimi ozhmi, in savoljo

tebe svesto in pridno delati, gospodarja in gospodinjo sposhtovati, jima v vseh poshtenih in pravizhnih rezheh pokornimu biti, se po njunim lepim opominjevanji ravnati, tih, ki s menoj flushijo, ne sanizhevati, obrekovati ali opravljati, ampak vse, kakor samiga sebe ljubiti. Dodeli mi, de se hudobni drushini ne dam sapeljati, ne v nesramnost, ne v kako drugo hudobijo; temuzh tebe neskonzhno svetiga in pravizhniga Boga naj na polji in na domu, po nozhi in po dnevi vedno pred ozhmi imam. Daj mi zhisto in poboshno shiveti, vse teshave voljno prenashati in v pokoro svojih grehov obrazhati, de fi nebefa saflushim in de se bom s Jesusam, kateri je is ljubesni do nas podobo hlapza nase vsel, tamkej vekomej veselil. Amen.

Molitev predpostavljjenih sa podloshne.

O Gospod! svojiga namestnika fi me svolil per podloshnih. Ras-

svetli me, de vse svoje dolshnosti do njih prav sposnam; daj mi, de vedno po ozhetovsko sa nje skerbim, jih opominjam, svarim, strahujem in s njih slabostmi poterpljenje imam. Vodi me, de per vsm svojim djanji in nehanji samorem rezhi: Pridite in uzhitte se od mene, v Boga verovati, vanj upati in se sanesti, in ga is vfiga serza ljubiti, de me enkrat pred tvojim sodnjim stolam ne bodo toshili, temuzh, de bom s njimi in savoljotnim skasane ljubeshni v veselje iti samogel, ki si ga perpravil tistim, kateri tebi v ubosih in sirotah ponishno in neutrudljivo flushijo. Amen.

Molitev uzhenza.

Vfigamogozhni, vezhni Bog! od kteriga vsak dober dar in vsako popolno darilo pride, dodeli tudi meni pravo sposnanje nebeshkih resniz; daj mi, tvojo sveto voljo zhedalje bolj rasumeti; podpéraj me v mojim uzhenji in nikdar mi ne perpušti, de

bi se od puhle uzhenosti napuhnjen na krive pota podal, ali, de bi me kaj drusiga veselilo kakor krishani Jesus. Obvaruj me vsake preshirnosti in vsake sapeljivosti, napolni me s resnizhno ljubesnijo do svoje svete zerkve, vodi me vedno po poti prave modrosti in spolni nad menoj oblubo, ki si jo dal tem, kateri sebi srozheni saklad do konza svesto obrazhajo; po Jesusu Kristusu, Gospodu nashim. Amen.

Molitev sa prijatle in dobrotnike.

O Bog! kateri ljubesen posvezhujesh in vse dobro plazhujesh, osri se milostljivo na moje prijatle in dobrotnike, ohrani, tolashi, rasveseli jih in poverni jim na dushi in telesu vse meni skasane dobrote, de tebe is vfiga serza ljubijo, in, kar je tebi dopadljivo, store in terpe; po Jesusu Kristusu, Gospodu nashim. Amen.

Molitev sa sovrashnike.

O Bog! vse naš ljubish, kakor ozhe svoje otroke ljubi. Osri se na moje nadloge, ki mi jih moji sovrashniki napravljajo. Odpusti jim, ker ne vedo, kako možno tebe shali, in poboljšaj jih s svojo gnado. Obvaruj pa tudi moje serze vfiga sovrashtva; daj mi mozh, hudo s dobrim povrazhevati, in odpusti mi vse moje grehe; po Jesufu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Molitev per volitvi stanu.

Moj Bog, moj Ozhe! s serzhnim saupanjem se k tebi obernem. Svelizhan shelim biti. To je moja prva skerba in naj gorezahnish shelja. Sa svelizhanje svoje dushe sim tudi perpravljen vse storiti in opustiti. Gospod! kaj hozhesh, de storim? Rasvetli me in daj mi, tvojo sveto voljo sposnati. Vem, de mi gre vselej in povsod tvoje sapovedi spolnovati, de se sve-

lizham; sato te pohlevno prosim, pokashi mi stan, kteriga naj si svolim, de frezhno svoj namen dofeshem. Govori tedaj, o Gospod! slislim te, in perpravljen sim, tudi nar ljubshimu nagnjenju svojiga serza se odpovedati, ako je tvoja sveta volja. Uslisli me v ti veliki rezhi, na kteri je saftavljena moja zhasna in vezhna frezha, prosim te po Jesusu Kristusu. Amen.

Molitev ob fusli.

Bog! v kterim shivimo, se gibljemo in smo, dodeli nam potrebniga deshja, de v zhasnih rezheh potrebno mozh dofeshemo in s toliko vezhim saupanjem nebeshkih profimo. Dodeli, profimo, vfigamogozhni Bog! de, ker v svojih nadlogah v tvojo milost saupamo, na tvoja pomozh vedno vsih nevarnost obvaruje. Daj nam, profimo, Gospod! sdraviga deshja in semlje fuho oblizhje s nebeshkimi potoki milostljivo namozhi.

Po Gospodu našim Jesusu Kristusu.
Amen.

Sa lepo vreme.

Bog! ki te greh rasshali, in pokora potolashi, osri se milostljivo na prošnje k tebi klizhejozhiga ljudstva in shibe svoje jese, ki jih sa svoje grehe saflushimo, od nas odverni. K tebi, Gospod! klizhejozhe uflishti in dodeli nam, te profimo, lepo vreme, de, ker sa svoje grehe po pravizi terpimo, s pomozhjo tvoje milosti tvojo dobroto obzhutimo.

Profimo, vfigamogozhni Bog! tvojo dobroto, de nalive deshja ustavisht, in nam svoje jasno oblizhje dobrotljivo pokasheht. Po Gospodu našim Jesusu Kristusu. Amen.

Ob hudi uri.

Bog! ki te greh rasshali in pokora potolashi, osri se milostljivo na prošnje k tebi klizhejozhiga ljudstva in shibe svoje jese, ki jih sa

svoje grehe saflushimo, od nas od-
verni.

Od svoje hiše, prosimo, Gospod!
duhovno hudobo presheni in odverni
nadsemeljsko napako hudiga vremena.

Vfigamogozhni, vezhni Bog! sa-
nesi, ker se bojimo; bodi milostljiv,
ker prosimo, da nas po shkodljivim
ognji v oblakih in po filnim viharji
shuganje hudiga vremena napelje
tebe hvaliti.

Gospod Jesus! ki si vetrovam in
morju sapovedal, in je bila velika
tihota, uflishti proshnje svojiga ljud-
stva, in dodeli, da po tem snamnji
fvetiga krisha † prejde vse divjanje
hudiga vremena.

Vfigamogozhni in usmiljeni Bog!
ki nas s tepenjem sdravish in s od-
pushtenjem ohranjuesh, dodeli, da pro-
simo, da se v miru sasheleniga po-
tolashenja rasveselimo, in dar tvoje
dobrote vselej vshivamo. Po Gospodu
naslim Jesusu Kristusu. Amen.

Ob flabi letini in lakoti.

Skashi nam dobrotljivo, o Gospod! svojo neisrezhenost milost, da nas od vseh grehov odvesheš in od shtrafeng, ktere sa nje saflushimo, reshish. Uslishi, prosimo, o Gospod! nashe pohlevne proshnje, in lakoto milostljivo odverni, da umerljivi zhlovek sposna, da po tvoji jesi take shibe pridejo in po tvoji milosti odidejo.

Tebi podvershenost ljudstvo, ki sa voljo svojih grehov lakoto terpi, Gospod! milostljivo k sebi spreoberni, ki si rekel, da bo tistim vse pervershenost, kteri tvojiga kraljestva ishejo. Kteri shivish in kraljuesh s Bogom Ozhetam v edinosti svetiga Duha Bog vekomej. Amen.

Ob merjenji in kugi.

Uslishi nas, Bog, nash Svelizhar! in na proshnje svete in zhashtitljive Boshje porodnize Marije vselej De-

vize in svetiga Boshtjana marternika in vseh svetnikov svoje ljudstvo od strahu svoje jese odrefhi in po obilnosti svojiga usmiljenja otmi.

Škashi milost, Gospod! našim ponishnim proshnjam in osdravi dušne in telesne bolesni, de odpushtenje prejmemo, in se vedno v tvojim shegnu veselimo. Uslisli, profimo, Gospod! naše pohlevne proshnje, in kugo in merjenje milostljivo odverni, de naj umerljivi zhlovek sposna, de po tvoji jesi take shibe pridejo in po tvoji milosti odidejo. Po Gospodu našim Jesusu Kristusu. Amen.

Ob shivinski kugi.

O Bog! kateri si zhloveku tudi neumno shivino per delu v pomozh dal, pohlevno profimo, de nam shival, bres katerih se zhloveshki rod ne more shiviti, per naših potrebah ne pustish poginiti. Po Gospodu našim Jesusu Kristusu. Amen.

Ob vojski.

Bog! kateri vojske satérafh in nasprotnike tistih, kateri v te saupajo, s mozhjo svoje brambe premagujesh, pomagaj svojim flushabnikom, ki tvojo milost prosijo, de svojih sovrashnikov filo sataremo, in tebe s neprenehano sahvalo zhaftimo.

Bog! od kteriga pridejo svete shelje, prave misli in pravizhne dela, daj svojim flushabnikom tak mir, ki ga svet ne more dati, de bodo nashe serza tvojim sapovedim vdane, in, po satertim strahu sovrashnikov, zhasi s tvojo pomozhjo varni in mirni.

Satri, prosimo, Gospod! napuh nasih sovrashnikov, pobij njih neukretnost s mozhjo svoje desnize. Po Gospodu nashim Jesufu Kristufu. Amen.

Ob kaki sahvali.

Bog! kteriga usmiljenje nima shtevila, in kteriga dobrote bogastvo je

nefkonzhno, sahvalimo tvoje velizhaftvo sa dodeljene dari, in prosimo vedno tvojo milost, de, ki proshnikom dodelish, kar shele, jih ne sapustish, temuzh perpeljesh k prihodnjimu plazhilo.

Bog, kateri si vernih serza s rasvetljenjem svetiga Duha uzhil, daj nam v ravno tistim duhu pravizo sposnati in njegovo povefeljenje vedno vshivati.

Bog! kateri nobeniga, ki v te saupa, ne pustish prevezh stiskati, temuzh, ko si proshen, dobrotljivo na pomozh prideish, sa svoje proshnje in spolnjene shelje ti hvalo dajemo in te pohlevno prosimo, de bomo vselej vsih sopernost obvarvani. Po Gospodu nashim Jesufu Kristufu. Amen.

Molitev, kadar smertno uro svoni.

She spet eden umira. Gospod shivljenja in smerti! daj mu s shivo vero, s terdnim upanjem in s gorezho ljubeshnijo do tebe umreti. — Tudi meni

bo treba enkrat umreti. Daj mi, o Bog! tako shiveti, de me bo sedanje shivljenje ob smertni uri veselilo. — Gospod Jesus! savoljo svoje smertne britkosti dodeli tudi meni frezhno smertno uro. Amen.

Molitev sa bolno sestro ali sa bolniga brata.

O moj Bog! s shalostnim ferzam danf k tebi pertezhem, per tebi pomozhi iskat. Ki jo (ga) ti ljubish, predobrotljivi Ozhe! in ki jo (ga) jes posebno ljubim, moja sestra (moj brat) je bolna (bolan). Usmili se je (ga), daj ji (mu) v bolesni poterpeshljivost in popolnoma isrozhenje v tvojo voljo; daj ji (mu) kmalo poprejshnje sdravje. S ferzhnim veseljem se ti bova potem v tvoji sveti hifhi sahvalila, in se vse svoje shive dni podbudovala, le po tvoji sveti volji shiveti, de bova enkrat vezhniga veselja deleshna. Amen.

Molitev sa bolno mater ali sa bolniga ozheta.

Preljubesnivi Ozhe dobrih otrok! s serzhnim saupanjem se tvojimu milostljivimu sedeshu perblisham ter te sa svojo bolno mater (svojiga bolniga ozheta) ponishno prosim. Osri se na njih bolezhine, potolashi jih v njih britkosti, daj jim popolnava vdati se v tvojo sveto voljo, in dodeli jim kmalo ljubo sdravje, de bodo tebe s Jesufam Kristufam, tvojim Sinam, in s svetim Duham hvalili. Amen.

Molitev bolnikova.

Moj Bog! ti si mi to bolesen poslal. Ti me vidish in vesh, koliko terpim; sej tvoja ljubesen tudi sdej nad menoj zhuje. Le is ljubezni mi to terpljenje poshljesh, de minljivost vfiga posvetniga prav sposnam, in svoje serze k tebi, o vezhna ljubesen! povsdignem.

Kako kratke in minljive so vse rezhi pod nebam! Kaj mi pomagajo vse posvetne veselja! Ne morejo mi sdravja dati. — Marfikako sheljo in djanje si moram sdaj ozhitati; vest se glasi; moliti me fili moja nadloga.

Spznam, de mi je le tvoja ljubesen, o Bog! to bolesen poslala. Kam bi bil sabredel, ko bi me tvoja ljubesnjiva roka od posvetniga hrupa ne bila odtergala! Nemara bi bila smert prishla, ko bi poprej she nanjo ne bil mislil! — Ta bolesen pa me uzhi posvetne rezhi sanizhevati, in le sa svelizhanje svoje dushe skerbeti.

Sahvalim se ti, ljubesnjivi Ozhe! sa tvojo ljubesen in ne bom nikdar soper tvojo previdnost godernjal; she le veseliti se hozhem, de is ljubesni do tebe kaj terpeti smem. Toliko sdravih dni sim she od tvoje dobrotljive roke prejel; sakaj bi tudi bolesni s hvaleshnim serzam ne prejel?

Premishljevati hozhem britko terpljenje Jesufovo, po sgledu svojiga

Odrefhenika voljno terpeti in vse svoje bolezhine tebi v zhaft in hvalo darovati. Rad se s tvojo pomozhjo tvoji shibi podvershem in vřimu, kar mi je k mojimu vezhnimu svelizhanju terpeti, ker je veliko loshe, sdej s dobrimi in isvoljenimi terpeti, kakor pa potlej s hudobnimi v vezhnim ognji goreti. Daj mi gnado te dneve obiskovanja v tvojo zhaft in v moje svelizhanje obrazhati. Amen.

Molitev sa sdravje.

Moj nebeshki Ozhe! osri se na moje bolezhine in usmili se me. Dopusti mi, de se moje serze k tebi satezhe, in dodeli mi ljubo telefno sdravje. Rad bi ti s spokornim shivljenjem takej na svetu she flushil, se vezhniga plazhila bolj vredniga storiti, in s tvojo gnado sakladov nabirati; sakaj, zhe me she sdej pred svojo ojstro sodbo poklizheshe, kako bom obstal? Vender ne moja, ampak tvoja volja naj se sgoti. Prořim te po

Jesufu Kristufu, Gospodu nashim.
Amen.

Molitev sa poterpeshljivoſt.

S serzhnim saupanjem klizhem k tebi, o moj Bog! v ſvoji potrebi in ſe ſaneſem na tvoje neſkonzhno uſmiljenje. Vedno ſe moram s nepoterpeshljivoſtjo bojevati, in me doſtikrat premaga. O Jeſuf! ti veſh, kako ſim ſlab, kako kmalo ſe pertoſhujem, ſhalujem in omagam. Preljubesnjivi Jeſuf! daj mi mozh, tvoj ſgled naſledvati. Popolnoma ſi bil vdan v voljo nebeſhkiga Ozheta; bres godernjanja in bres pertoſhbe, voljno ſi terpel nesnane bolezhine. Daj tudi meni mozh, to bolesen is ljubesni do tebe voljno preterpeti; poterdi me, de voljno tvoje pomozhi perzhakujem, in ſi ſvoj krish rad ſa vezhno svelizhanje ſadenem ter ga ſa teboj noſim, ki ſi ſame krish na ſvojih kervavih ramach neſel. O Jeſuf! is ljubesni do tebe hozhem volj-

no terpeti, in, ko me nepoterpeshljivost obhaja, hozhem k tvojim svetim ranam pertezhi, in ti svoje serze darovati, de v tvoji ljubeshni oflanem, in se vnovizh poterdim. In sej vsaka britkost, vsaka nadloga, vsaka bolezhina na fvetu kmalo neha, vezhno in filno veliko plazhilo ji je hranjeno v nebesih, kjer bodo vse folse od nafhih ozhi sbrisane, kjer se bo sedanje terpljenje v vezhno veselje spremenilo. Poterpeshljivo hozhem tedej terpeti in preštati do konza vse bolezhine, ker to je dobro in svelizhavno. O Jesus! podpéraj me s svojo gnado in ne sapusti slabiga otroka. Vekomej shelim tvoj biti shiv in mertev. Amen.

Molitev sa polajshanje bolezhin.

Vfigamogozhni, vezhni Bog! nozh in dan terpim in fim sapushen, bres tolashbe, bres pomozhi. Vedno bi klizal: Moj Bog, moj Bog! sakaj si me sapustil? Tako sapusheno je

moje serze, in tako shaloſtna je moja duſha. Dobrotljivi Ozhe! nozhem toſhiti ſoper tvojo naredbo; pa v ſvoji nadlogi klizhem k tebi: Uſmili ſe me! — Saupam in ſaneſem ſe na tvoje uſmiljenje in na ſvojiga Jeſufa; ſato te proſim, uſmili ſe me in polajſhaj moje bolezhine. — Sej je tebi vſe mogozhe, ti ſamoreſh in hozheſh pomagati, ti ſi poln ljubezni in uſmiljenja. Polajſhaj mojo bolezhino, de ſ nepoterpeſhljivoſtjo tebe, o nebeſhki Ozhe! ne raſſhalim. — Lej, Ozhe! v imenu Jeſuſovim te proſim, uſliſhi me, in pomanjſhaj moje teſhave. Pa naj bo vſe tebi v zhaſt in iſ ljubezni do tebe! tvoja preſveta volja naj ſe ſgodi! Le moji duſhi ſaneſi, in poterdi me v mojim boji. Sveti Bog! pravizhni Bog! uſmili ſe me! Amen.

Daravanje bolnikovo.

O Jeſuf, moj Odreſhenik! ſ hvalleſhnim ſerzam premiſhljujem tvoje rane in tvoje bolezhine, kako ſi krish

objel, kako so te snak na krish djali, kako so ti roke in noge s ojštrimi sheblji prebodli, kako so krish od tal vsdignili in po konzu postavili, de si med nebam in semljo visel — ti, o Jagnje, ktero je bilo saklano sa grehe sveta.

O Jesuf! kdo mi bo dal, de se kakor ti tudi jes v voljo nebeshkiga Ozheta vdam? Tvojo voljo v vseh rezheh spolniti, in ves tvoj biti, tudi jes shelim.

Odkrito ti je moje serze, to revno serze; snano ti je, kako silno mi je shal, de sim te kdej rasshalil. Ne tepi me po svoji pravizi; sej si poln ljubeshni in usmiljenja. Osri se milostljivo name, odpusti mi moje grehe in sbrisfi moj dolg.

Tebi srozhim svojo dusho, tebi darujem vsaki trenutek svojiga shivljenja, kolikor ga she je, in tudi vse bolezhine, vse terpljenje. Tebi darujem svoje telo in svojo dusho in shelim le tebi shiveti in umreti.

Verujem v tebe, o vezhna re-
fniza, Ozhe, Šin in sveti Duh, edini
Bog! V imenu svete Trojize shelim
v sveti katoliški veri shiveti in
umreti.

Sanefem fe na tvojo neskončno
dobroto in milost, savoljo Jesufoviga
saflushenja upam odpufhenje svojih
grehov in vezhno shivljenje sado-
biti in v tem saupanji v svojiga Je-
susa shelim shiveti in umreti.

Tebi, sveti Ozhe! so vsi moji
grehi snani, in jes sposnam, de sa-
voljo tolikih grehov nisim vreden, de
me ljubish. — Pa vsak greh sovra-
shim in ga serzhno obshalujem, ker
je nar vezhi nehvaleshnost do tebe,
o neskončna dobrota! — Obljubim
ti, od sdej sanaprej raji umreti kot
sše kterikrat greshti. — Nizh vezh
ne greshti, nizh vezh! — V ti sha-
losti in v tem sklepu hozhem shiveti
in umreti. Amen.

Molitev bolnikova k Materi Boshji.

Šerzhno shelim, de bi v mojih
 britkosti in semlja sa-me pro-
 fila; sato se sa Bogam k tebi ober-
 nem, prezhišta Deviza Marija in Mati
 Boshja! Ti si gnade polna! Gospod
 je s teboj, ti tolashniza shalosti-
 perbeshališe gresnikov, besedniza
 umirajozhih. Mati Boshja! oberni svo-
 je milostljive ozhi na-me ubosiga
 gresnika in ušlihi mojo proshnjo.
 Tudi jes sim tistim otrokam pershtet,
 ki ti jih je moj umirajozhi Odreshe-
 nik srozhil. Prosim te s serzhnim sa-
 upanjem; ne saversi moje proshnje
 v moji nesnani nadlogi, in pokashi,
 de si moja mati! Šprosi mi per Bogu
 gnado, de ohranim shivo vero, in
 serzhnosti ne sgubim savoljo svojih
 grehov, de me upanje vstajenja mesa
 v britkosti podpéra in de me gorezha
 ljubesen Boshja ob smertni uri ras-
 veseluje. Prosi Boga sa-me, de mi
 gnado dodeli, v bolesni poterpes-

ljivimu, krotkimu in v njegovo sveto voljo popolnoma vdanemu biti. In pokashi mi po tem revnim shivljenji Jesufa, kateri s Bogam Ozhetam in svetim Duham shivi in kraljuje vekomaj. Amen.

Poslednji sdihljeji umirajozhiga.

Daj umirajozhimu podobo krishaniga Jesufa v roke in moli per njem naslednje sdihljeje pozhasi, in ne preglasno, ter vezhkrat prenehaj.

Molim te, o shivi, refnizhni Bog — Ozhe, Šin in fveti Duh!

Verujem v tebe, o vezhna refniza!

Upam v tebe, o nefkonzhno ufmiljenje!

Ljubim te, o nefkonzhna dobrota!

Is ljubesni do tebe rad umerjem, ker si ti, o Jesuf! is ljubesni do mene umerl.

O dobrotljivi Bog! ne perpufti, de bi te kdej sgubil.

O nefkonzhna dobrota! ljubim te is vfiga ferza.

Ker te is ferza ljubim, vezhna dobrota! mi je is ferza shal, de sim te kdej rasshalil.

S tvojo gnado fe bom varoval fhe kedej grefhiti.

O Jesuf! kmalo bom stal pred tvojim
fodnjim stolum, bodi mi ufmiljen in milostiv!

O Jesuf! bodi Odrefhenik moje dushe,
in refhi jo!

O Jesuf! tebi shivim, tebi umerjem,
tvoj sim shiv in mertev. Amen.

V tvoje roke isrozhim svojo dusho!

Naj umerjem, o Jesuf! de tebi shivim.

O Marija, Mati Boshja! prosi Jesufa
sa-me.

O prezhista Deviza Marija! ne odverni
svojih milostljivih ozhi od mene, in pokashi
mi Jesufa, shegnani sad svojiga telef! O
milostljiva, o dobrotljiva, o fladka Deviza
Marija! prosi sa-me.

O Marija! fkashi fe, de si moja mati!

O Marija! ne sapusti me, svojiga otro-
ka, v nar vezhi nadlogi!

O lepe nebefa, moj pravi in vezhni
dom! Kdaj vas bom vidil?

O moj Bog, vezhna lepota! kdaj te
bo moja dusha popolnoma ljubila in gledala
od oblizhja do oblizhja?

O Jesuf! kdaj se bom tebi sa veko-
mej perdrushil?

Moj Bog! ti si moje vse!

Vfiga se rad snebim, vse rad preter-
pim, de le tebe, o Bog! dobim.

Ufmili se me, o Bog! svoje revne stvari,
sa katero je Jesuf is ljubeshni svojo kri prelil.

O Jesuf! ufmili se svojiga flushabnika,
sa kteriga si svojo drago kri prelil!

Krishani Jesuf je moja ljubesen!

Gospod! glej, de mi pomagash! **Go-**
spod! hiti mi pomagat.

O Jesuf! kmalo te upam gledati v nebesih.

Tebi, o Jesuf! srozhim svojo dusho, ki
si jo odrefhil.

Šveti Mihael! vojskuj se sa-me.

Šveti Joshef! bodi per meni!

Švet angelj varh! ne sapusti me!

Vsi svetniki Boshji! pomagajte mi, in
profite sa-me!

Pomagaj mi posebno, ti moj ljubi pa-
tron, sveti I.!

O Jesuf! vterdi me v saupanji v tvoje
nefkonzhno saflushenje!

O Jesuf! daj mi gnado svoje grehe
prav obshalovati!

O Jesuf! v tvojih svetih rokah hozhem
umreti!

O Jesuf! v tvoje presveto Šerze isro-
zhim svojo uboga dusho!

O Šerze mojiga Jesufa! tebe posdra-
vim umirajozh.

O Šerze mojiga Jesufa! tebe molim in
hvalim in zhaftim s temi svojimi sadnjimi
sdihljeji.

O Šerze mojiga Jesufa! tebi darujem
svoje terpezhe ferze.

O Jesuf! bodi per meni in refhi me!

O Jesuf! bodi per meni in poterdime!

O Jesuf! bodi per meni in vsemi mojo
dufho v nebefa!

Jesuf, Marija in Joshef! pomagajte mi
in ufmilite se moje uboge dufhe!

Umreti hozhem, o Jesuf! v pokoro sa
fvoje grehe.

Umreti hozhem, o Jesuf! ker si ti sa-
me umerl.

Umreti hozhem, o Jesuf! de tebe vi-
dim in vezhno ljubim.

Jesuf, Marija in Joshef, vedno v mo-
jim ferzu!

Jesuf, Marija in Joshef, vedno v mo-
jih mislih!

Jesuf, Marija in Joshef, vedno na mo-
jim jesiku!

Jesuf, Marija in Joshef, moja poslednja
mifel, moj poslednji sdihljej.

Jesuf, Marija in Joshef! vash fim shiv
in mertev!

Jesuf! v tebe verujem! Jesuf! v tebe
upam! Jesuf! zhes vse ljubim!

Jesuf! bodi milostiv meni ubogimu
greshniku! Jesuf! Jesuf! Jesuf!

Jesuf! v tvoje roke srozhim svojo dufho!

Jesuf, Marija in Joshef! v vafhe roke
srozhim svojo dufho!

Jesuf! tebi shivim; Jesuf! tebi umer-
jem; Jesuf! tvoj sim shiv in mertev. Amen.
Jesuf! Jesuf! Jesuf!

*Molitev, kadar se je dusha she od
telefa lozhila.*

Pridite na pomozh, svetniki Boshji!

Pridite naproti, angeli Gospodovi!

Šprejmite to dusho, in peljite jo pred
oblizhje Narvisfhiga.

Naj te sprejme Kristuf, kateri te je po-
klizal, in angeli naj te neso v Abrahamo-
vo narozhje.

Oni naj sprejmejo njegovo (njeno) dusho
in peljejo pred oblizhje Narvisfhiga.

Gospod! usmili se.

Kriste! usmili se.

Gospod! usmili se.

Ozhe nas h i. t. d.

In nas ne vpelji v fkušnjavo.

Temuzh refhi nas od hudiga.

Gospod! daj mu (ji) vezhni pokoj.

In vezhna luzh naj mu (ji) fveti.

Od vrat peklenfkiga bresna.

Refhi, o Gospod! njegovo (njeno) dusho.

Naj pozhiva v miru.

Amen.

Gospod! uflifhi mojo molitev.

In moje vpitje naj do tebe pride.

Gospod s teboj;
In s tvojim duham.

M o l i m o.

Tebi, o Gospod! perporozhimo
dušno tvojiga flushabniha (tvoje flushabnize) I., de, ker je svetu odmerl (odmerla), tebi shivi, in kar je po zhloveshki slabosti v shivljenji greshil (greshila), ti po neskonzhni milosti in dobroti odpusti in sbrishi, Po Kristufu, Gospodu našim. Amen.

Molitev po sadobljenim sdravji.

Šerzhno se ti sahvalim, o moj Bog! de si mi sopet ljubo sdravje dodelil. Daj mi, de nikdar ne posabim veliko dobrih šklepov, ki sim jih she bliso groba pred tvojim oblizhjem storil. Daj mi, de mi bo vedno v spominu tista strashna ura, ko bo treba pred tvoj ojštri sodnji stol stopiti, de se sopet v posvetne veselja ne sakopljem in tebe ne posabim, kateri s Šinam in s svetim Duham shivish in kraljujesh vekomej. Amen.

Molitev sa ranjke starše.

Vezhni Bog! serzhno ti perporozhim svojiga ljubiga ozheta, svojo ljubesnivo mater, ki si jih k sebi poklizar. Veliko dobriga so mi storili, de se jim shivim dosti sahvaliti, in jim poverniti nisim samogel. Poverni jim ti vse, o predobrotljivi Ozhe! refhi jih is terpljenja, ako se morebiti she v hudih vizah zhiftijo; vsemi jih kmalo v nebeshko veselje; naj jim sveti vezhna luzh tam v kraljestvu isvoljenih; naj pozhivajo v miru. Daj pa tudi nam pravizhno shiveti, frezhno umreti, in sa njimi k tebi priti v vezhno veselje, kjer nas ne bo vezh smert lozhila. Amen.

Molitev sa ranjke brate, sestre, sorodovino, perjatile in dobrotnike.

O Bog vsiga usmiljenja! ki odpushtenje delish in nashe svelizhanje ljubish, ponishno te prosim, odpusti vse njih grehe mojim bratam in se-

fram, moji shlahti, mojim prijatlam in dobrotnikam, ki so se pred menoj s tega sveta lozhili, po prošnji prezhište Devize Marije in vseh svojih svetnikov, in daj jim v družino svojih isvoljenih priti, de, kar so vselej sheleli, frezhno dofeshejo, tebe od oblizhja do oblizhja gledati, tebe vshivati, tebe zhaftiti in hvaliti vekomej. Amen.

Molitev sa vse verne mertve.

Bog Štvarnik in Odrefhenik vseh vernih! dodeli dušam svojih flushabnikov in flushabniz odpufhenje vseh grehov; de milostljivo odpufhenje, ki so ga vselej sheleli, po bogabojezhih prošnjah dofeshejo. Kteri shivish in kraljujesh s Bogam Ozhetam v edinosti svetiga Duha Bog vekomej. Amen.

Poslednji dan.

Štrafhen dan bo dan plazhila,
Šemlja bo se v prah sdrobila,
Prizha David in Šibila.

Grosen strah bo svet obdajal,
Kadar bo sodnik prihajal,
K ojštri sodbi zhlovek vstajal.

Jela bo trobenta peti,
Mertvim po grobeh grometi,
K sodbi priti jim veleti.

Smert, natura bo stermela,
Kadar bode stvar osh'vela,
K Boshjimu sodniku h'tela.

Bukve bodo pernefene,
Dela bodešh bral storjene,
Dobre vse, in neposhtene.

Bo sodnik tedaj se vsedel,
Vse, karkolj je kdo naredil,
Zeli svet bo tistkrat svedil.

Revesh, kam se zhem podati?
Kje priyatla tam iskati?
Komej dobrim bo obštati.

Kralj nesmerne visokosti!
Reshišh svoje bres vrednosti,
Reshi v moji me slabosti!

Spomni se, o Jesus mili!
De so same te vmorili,
Prosim, tisti dan se vsmili!

Truden hotel si hoditi,
Same svojo kri preliti;
Daj k svelizhanju to biti.

Daj te 'meti pomozhnika,
Svojih dušh Odreshenika,
Preden vid'mo te sodnika.

De fim kriv, to sam sprizhujem,
 Šam pred fabo se framujem,
 Pa sanefi, Bog! sdihujem.

Rane grefhnize sazeli,
 Tolovaja si sveselil,
 Meni upanje dodelil.

Nifim vreden odpufhanja;
 Vender, Bog pomiljevanja!
 Varuj v ogenj me jokanja.

Med ovzé me den' ovzhizo,
 Refhi smed koslov frotizo,
 In poklizhi na defnizo.

Ko savershene, preklete
 Pahnili v ogenj bofi vjete,
 Deni me takrat med fivete.

Šlifhaj profhnjo, Bog! pohlevno,
 Dufho glej pobito, revno,
 Škerbi same fivar nevkrevno.

Dan jokanja, polin ftraha,
 Ko bo zhlovek vftal is praha!

Naj mu njega hudobije
 Miloft tvoja, Bog! omije!

Daj jim Jefus, nafh pafir,
 Vezhni pokoj, vezhni mir! Amen.

Mnogoteri nauki.

V vseh stanovih se da pokora delati.

Škorej vsi ljudje shive v pokorjenji; ker pa pokorjenja prav ne obrazhajo, jih veliko bres pokore umerje. Ni ga stanu, de bi ne imel svojih lastnih teshav, terpljenj in skufhnjav; kako flep je zhlovek, zhe tega v pokoro ne obrazha, kar terpeti le mora, zhe tudi nejevoljin! Kako velika je dobrotà boshja, ki vse v saflushenje sprejme in sa pokoro vsame, kar hudiga nad zhloveka pride, zhe le zhlovek prav oberne, in voljno terpi!

Pride stiska ali dufhna mrazhnost nad-te; rezi s Jesufam: „Moj Ozhe, sgodi se tvoja volja!“ Zhe sbolish, ali bres lastniga sadolshenja ob premoshenje prideish, rezi s Jobam: „Gospod je dal, Gospod je vsel; njegovo presveto ime bodi zhefhenó! Šmo prejeli dobro is njegovih rok, kaj bi tudi hudiga ne?“ Loshej boish terpel, in saflushenje boish imel, zhe tako terpish; sa svoje grehe boish pokoro storil, — in ko bi tudi nedolshen bil,

nikar ne toshi; sej ti bo Gospod obilno povernil, kakor nekdam pravizhnimu Jobu.

Majhne rezhi si velikrat lahko odrezhefh, pa bosh imel veliko saflushenje. Ali je kej tako teshkiga, s modrimi tovarfhi v drufhini biti, in ne s vetraftimi in posvetnimi? kake svete bukve brati, namesto posvetnih? ali pa Jesufa v presvetim Sakramentu obiskati, namesto v gledifhe ali druge posvetne drufhine hoditi? — Majhno satajenje in vender veliko saflushenje bo, zhe sazhnefh biti v obleki ponishnifhi in spodobnifhi, v govorjenji previdnifhi in sdershljivfhi, per jedi smernifhi; zhe ubogim dasf, kar v preobilno lepotijo ali v igro obernefh. O koliko saflushenja samudifh is lastniga sadolshenja!

Previdnost boshja nam dan na dan sto in sto perloshnost daje, pokoro delati. Mali vshitek ali rasveseliza, ki se truplu odrezhe; kaka flaba pozhutljivost ali bolehnost, de se ne pertoshifh; zhmernost in nevshhezhnost kakiga zhloveka, s kterim shivifh, zhe jo voljno prenefefh; neprijetna beseda, resno ozhitanje, ki ga molzhé sprejmefh; malo vrozhine ali mrasa, ki ga poterpljivo prebijefh; postreshba, ki jo blishnjimu fkashefh; boljfh jed, kofez kruha, fad, fladzhiza, ki si jo odrezhefh, in fhe druge enake rezhi so fizer majhne in lahke, vender jih Gospod Bog kakor prijeten dar sprejme.

„Kej veliziga je, — pravi sv. Avgufhtin, — Bogu tudi v naj manjših rezheh svešt biti.“ Majhne kapljice so, vender samorejo fzhafama vef kelih terpljenja napolniti, kteriga nam je Gospod odlozhil, de naj ga pijemo. Zhlovek veliko grefhi, zhe ne v velikih rezheh, pa v malih; sato se je treba vedno pokoriti in zhfstiti. V sakramentu sv. pokore, zhe ga zhlovek vredno prejme, so grehi sbrifani in njih vezhne fhtrafenge; zhafnih fhtrafeng vezhi del fhe mnogo oftane, in zhlovek mora sa nje pokoro delati. V vizah bo imel pokoro filno hudo, kdor je tukej ne ftori; fveti ozhetje uzhe, de med vizami in peklenfkim ognjem je famo ta raslozhek, ker pekel vekomej terpi, vize pa le sa zhaf.

Na fmertni poftelji in v vezhnosti bodo britko objokovali, kteri so toliko in toliko perloshnost, sa grehe sadoftovati, samudili. Ni grenkejšhi ftfke sa umirajozhiga, kot fpomin na zhaf, kteriga ni hotel v pokoro oberiniti, in ni hujšhi vjedanja sa pogubljeniga, kot obupna mifel, s kako majhnim persadevanjem bi se bil samogel svelizhati. V kratkim zhafu tega shivljenja se samorejo vfi nafhi grehi sbrifati; unkraj ne more tavshent let — ne more vfo breskonzhno vezhnost ne eniga famiga fmertniga greha vezh oprati.

Šklep.

1. Vſak dan bom teshave ſvojiga ſtanu v ſadoſtenje ſa ſvoje grehe Bogu daroval.
2. Bres godernjanja bom vſe ſtiſke in nefrezhe ſprejel, naj pridejo od kodar pridejo. — Vſe moje terpljenje naj bo ſ Jeſuſovim terpljenjem ſklenjeno, de ſadobi ſafluſhenje. O Bog, poterdi ta ſklep.

Kako ſe ſadershati do otrok tega ſveta?

(Franzhiſhka Šalesjana.)

Velikrat boſh imel ſ poſvetnimi otrozi opraviti, kateri bodo po ſvoji navadi nad vſim keſ grajati naſhli, kar na tebi vidiſo, ali miſlijo viditi, zhe ſe ſ njih nagnjenji ne ſtrinja. Nikar ſe ne prepiraj ſ njimi; ne kaſhi nejevolje nad njih ozhitanjem; bodi, kakor de bi ſe ſa to ne ſmenil; pojdi ſvojo pot, in perporozhi take uboge ljudi boſh jimu uſmiljenju v ſvojih molitvah.

*Poſvetni duh *).*

Kdor v ſvet ſahaja, ſe njegoviga duha navſame, mu ſazhne vſhezh biti njegovo obnaſhanje, ima njegov ſgled pred ozhmi, in

*) Is Humberta.

se po njim ravna; od todi pride toliko ras-
ujsdanost in mnogoterih hudobij, od todi stud
do boshjih rezhi, od todi nepokoj, kateri vest
zelo v svetnim shumu, v fredí nespametniga
veselja stiska in tlazhi.

Kdor sheli svelizhan biti, so mu družine
dolgozhasne; on svoje tolashilo v molitvi in na
svetim mestu najde; svojo varnost pa v tihim
shivljenji. Kolikor manj imash radovednosti v
sebi, in kolikor manj se na sunanje spushash,
toliko bolj se ti bo Bog snotraj dal obzhutiti.

*Obhod s svetam *).*

Obhoda s ljudmi se ne moremo ogniti, do-
kler smo na svetu; tode s ljudmi obhajati, in
sraven tega Boga ne shaliti, in samimu sebi
ne fhkodovati, je drago pa redko snanje. Še
od otrozhjih let imamo s ljudmi pajdashtvo;
vender komaj s fhestdefetimi leti zhlovek umé,
kako s ljudmi obhajati, de bo prav. Po pra-
vizi je rekel neki pisavez: „Kolikorkrat sim
med ljudmi bil, sim se menj kot zhlovek is
njih tovarshije vernil“; to se pravi: menj pa-
meten in menj s Bogam fklenjen.

*Perjatli *).*

Ne hvali se, de imash veliko perjatlov;
sakaj refnizhni perjatli so redki. Isvoli si jih

*) Is Humberta.

smed jeser, pravi modri, in naj bodo spodobni ljudje, zhiſti in odkritoferzhni: taki perjatli ſo ſaklad.

De fhkode ne terpiſh, perdrushuj ſe nar poboshniſhim, de boſh vidil nad ſvojimi perjatli le take rezhí, ki te ſamorejo boljſhati. — Ne ſhali nikogar v govorjenji; potegni ſe ſa nepri-zhujozhe, bodi persaneſljiv do ſovraſhnikov kakor do prijatlov: ſe ne ſme ſovraſhniku nizh ſhaliga ſtoriti, koliko menj perjatlu! Kdor druge v ſaſmeh perpravlja, ſe ſameri; kdor ſebe ali ſvojo derſhino hvali, v ſanizhevanje pride; kdor govori od dobrot, ki jih je drugim fkaſal, ſe s tem ſa nje plazha; kdor druge graja, kaſhe pomankljivo odrejo (omiko).

Perljudnoſt do oſeb drusiga ſpola je nevarna. Od tazih okoljſhin velja, kar modri pravi, de ſe namrezh morajo „ufheſa s ternjem ograditi“, in nad vſakim pogledam zhuti; ker to, kar zhlovek flifhi in vidi, velikrat do dna duſhe feſhe, in jo ognjuſi.

Œerze ſe nar hujſhiga ſtrupa naleſe po ſprehodih in vezhernih kratkozhafih, kjer ſo ſhenſke vprizho. Kolikor perjaſniſhi je ta ſtrup viditi, toliko je fhkodljivſhi. Bolj kakor kjer ſi bodi, velja tukej nauk: „kdor ſe nar manjſhiga ne varuje, bo ſaleſel v velike raſujsdanofſti“. Kako marſikteri miſli, de je nedolſhin, pred Bogam je pa ognjuſhen! —

Šklep. 1) Kolikor dolshnost stanu, spodobnost in kerfhanfka ljubesen perpušti, se sveta ogibati. 2) Med svetam, kadar se ga ni mozh ogniti, na boshjo prizhujozhnost misliti in popred Boga pomozhi profiti. 3) Ši le take perjatle svoliti, ki sa dufho niso nevarni. — Varuj me, o Bog, vsih drufhin, v katerih bi te rasshalil!

*Igre in vedrila *)*.

Oddahniti in rasvedriti se, je perpušheno slasti takim, ki so v nauk samisfhjeni, ki se trudijo, ali ki od bolesni okrevajo; pa morajo take igre biti, ki so sploh poshtene. Tergati in metati se, se ne spodobi pametnim ljudem. Ne igray dolgo, igray le sa malo, ali pa zelo ne sa dnarje; vse visoke igre, in igre is dobizhkarije jenjajo nedolshne biti. — Pa le redko igravzi per tem nauku oftanejo, ker igrajo dolgo, nesmerno, savoljo samopridnosti; in is tega is-haja filo veliko hudobij. Neki imeniten mosh je rekel, de se per hudim igrazhu vselej hude hudobije najdejo. — Jeremija, sveti prerok, in zhista Šara, Tobijeva shena, sta usmiljenja profila in rekla Bogu: „Gospod! spomni se, de se nisim nobenkrat v drushbi igravezhev snajdel“. Jer. 15. Tob. 3. — Igrazh ni-

*) Is Humberta.

ma nobene zhednosti. — „Ako ljubeshni nimam“, pravi sv. Pavel, „nifim nizh.“ Igri vdan zhlovek fhe fenze ljubeshni nima. On je bres ljubeshni sa sheno in otroke, ktere on s svojo igravno ftraftjo na berashko palizo spravljja; bres ljubeshni do svojih nasprotnikov, ktere ifhe obropati, in marfikteriga ob vse perpravi; bres ljubeshni do mladih ljudi, ktere sapeljuje, k igri vlezhe, in mu mersenje per njegovi rodovini nakoplje; bres ljubeshni do ubosih, kterim vinarja ne pervofhi, defiravno v igranji kupe dnarja ali premoshenja rasmezhe; in poslednjizh bres ljubeshni do famiga febe, ker mu je malo mar, zhe tudi sdravje sakoplje, in svojo dufho pogubi, de le svojo pohlepnoft potolashi, in dnarja dobi.

Grosna je ta pohlepnoft, in toliko grosnifhi sato, ker jo zhlovek fhe le potlej sapufti, ko je famiga febe in druge v nefrezho pahnil, in svojo vest fhe s krivizami obloshil, ktere je dolshan povrazhevati.

Svezherni f-hôdi.

Svezherni in ponozhni f-hôdi s ofebami drusiga spola fo mefnize, v kterih hudizh nedolshnoft pokonzhuje, in dufhe v zhafno nefrezho in vezhno pogubo fuje. Nevarniga zhloveka se morash she per belim dnevu ogibati, koliko bolj po nozhi! Kdor bolj temo ljubi,

kakor luzh, pokashe, de fo njegove dela hudobne *). Judesh je bil svoji-ga Gospoda po nôzhi isdal; tudi ti Kristufa isdajash, zhe se v tako nevarnost podash. „Kdor nevarnost ljubi, bo v nji konez storil.“ **)

Ti mladina! svezher doma ostani; zhe pa imash opravek in je fila, bodi varna, in kolikor je le mozh, ostani v drushbi s svojo shlahto, ali s takimi, ki vesh, de imajo strah boshji. — Varujte se tudi po dnevi vsih drushin, od kterih niste preprizhani, de fo fkos in fkos poshtene v govorjenji, v sadershanji, v obleki. Ako mislite v sakon stopiti, ne bodite nikjer sami s osebo, ktero ste si isvolili; — kdor je poshten in poshteno misli, se ne ismika pametnim ljudem spred ozhi. Poduzhenost, bogabojezhe in poshteno dekle ne govori nikoli s mladim zhlovekam, zhe ne vidijo starshi, ali pa drugi dosti modri, ki so namesto njih. — Varujte nedolshnost, kakor slato iglo, in dobro obrazhajte dragi zhaf: nedolshnost sgu-bljena in ura samujena, ne pride nobena. Kratka je smota, dolgo je kesanje! V enim trenutku si samoresh ognjeno posteljo postlati, na kateri bosh mogel vso vezhnost leshati! —

Šklep. Sa terdno fklени, moj kristjan, ki Boga in svojo dusho ljubish, 1) se vsih

*) Jan. 3. **) Prid. 3.

flabih druſhin varovati. Imafh um in pamet, ſa to poſtoj in vſelej dobro premifli, kaj bi utegnilo is tega priti, ako bi ſe v to ali to tovarſhijo podal. 2) Zhe kdo vprizho tebe kej pregreſhniga ſine, poſvari ga; ſlaſti, zhe je v tvoji oblaſti, ali zhe je ſizer upati, de bodo tvoje beſede kej sdale, ali de bo faj od drusih prizhujozhkih pohujſhanje odvernjeno. Vſelej ſe varuj, de ne ſ beſedo, ne ſ obrasam, ſ poſmeham ali drugazh dopadajenja nad pregreſhnimi pogovori ne pokasheſh. Ako vidifh, de ſo drugi ſhe neſpazheni v taki druſhini, prôſi, ſili jih, de naj ſ teboj vred ſatanovo derhal ſapuſte. Jeſuf bo ſ takimi, ki ſe tudi druſhini umaknejo, kteri je rekel, de je on v fredi, kjer ſta dva ali trije v njegovim imenu ſbrani. — Šv. Bernardin, ſhe zelo mlad, je nezhimerno govorjenje tako ſovraſhil, de ſe vprizho njega nobeden ni predersnil, kej neſpodobniga ſiniti. — O moj Bog! ne dopuſti, de bi jeſt kdej ofkrunil jeſik ſ govorjenjem, uſheſa ſ poſluſhanjem, ali pa ſerze ſ dovoljenjem v to, kar je pregreſhniga.

*Pléſi in ſhemarije *).*

Po meſtih napravljajo pléſe in rajanja ſ vezhim ſhumam, in vezhidel ſe ſ tem tudi vezhi

*) Šinzel.

pohujfhanje daje, na kmetih se to godí s manjšimi trofhki, pa tudi tukej nikoli ne bres nevarnosti.

Plefísha, na ktere ftheme ali mafhkare hodijo, fo naj nagnjufnifhi. Šhe v befedi ni perpufheno se hliniti, koliko menj pa, fvoj ftan, imé, fpol, famiga febe satajiti, in se temu vefeliti, de v sijalasti podobi nima videsa ne kerfhanfkiga, ne zhlovefhkiga!

Šv. Ziprijan, fv. Avgufhtin, in fv. Tomash uzhijo: kdor fvoj obras s masili lifhpa, de Boga preklinja, ker hozhe s tem popravljati, kar je fam Bog vftvaril. Ali se pa mar s fhemo (larfo), ktera boshje delo ogerdí, ftvarnik menj preklinja, kakor s lifhpi po obrasu? — Rezimo rajfhi, de ni nizh bolj sanizhljiviga, kakor obfhémljen zhlovek; she ajdovfki modrijanje fo fposnali, de se take famopafhne fhemarije ne ftrinjajo s pofhtenjem in s zhlovefhko vrednostjo, in nafha fveta vera jih preklizhe ali prekolne.

Drugi plefi, ako ravno fo fami na febi, kakor f. Franzhifhk Šalesjan pravi, prasna rezh, fo vender savoljo okolifhin, slaffi per ofebah raslozhniga fpola, vfelej nevarni, redko bres fhkode. „Ne imej drushbe s plefavko — opominja fveti Duh — de se ne pogubifh.“ Šir. 9, 2. Lahko bi povedali mnogo isrekov fv. zerkvenih ozhetov, kateri od per-

viga do poslednjiga vsi savershejo ples, kakor sv. Krisostom, kateri pravi: „Ako bi toliko svetlih svesd na nebu bilo, kolikor se je še grehov na plesu zgodilo, bi bila temna nož svitljivi, kakor beli dan“. Pa naj se pred ozi postavi samo posvarjenje nekiga kraljeviga dvornika in imenitniga vojšhaka, kateri pravi:

„Plese sim smerej nevarne shtel: in ne le um, ampak skufhnja, moja lastna skufhnja me je k temu nagnila. Dobro vem, de je per tazih perloshnostih sa nektore vezhi, sa nektore manjšhi nevarnost; vender tudi vem, de se per tem nar hladnejšhi nature ogrejejo. Vezhi del je v tazih s-hodih mladih ljudi, kateri imajo še v samoti dosti opraviti, de svoje skufhnjave premagajo; koliko teshej jim mora she le biti, po tazih krajih se jim soperstavit, kjer vse olispane rezhi, svitloba, godba, gibzhni ples samorejo pozhutljivost naj ojštrejšhiga spokornika spuntati. Jest torej mislim: kdor je kristjan, naj bi na noben ples (bal) ne hodil; menim, de bi spovedniki po svoji dolshnosti delali, de bi od tistih, katerih spovedniki so, tirjali, de bi nikoli na plesišha ne hodili.“ Tako govori grof de Buffi.

Ako še plesheš na kaki domazhi svatovshini vprizho staršhev ali poshtenih gospodarjev, le kratko pleshi, de te ples ne bo omotil (nar boljšhi pa storish, zhe se v ples

zelo nikoli ne podafh). Po pivnizah ali ofhtarijah se nikoli ne potikaj, in ne plefhi, zhe hozhefh nedolshin oftati. Kteri po pivnizah ali drusih malovrednih bajtah in sakotnizah plefhejo, fo she svojo framoshljivoft saplefali, in tudi nedolshnoft je v veliki nevarnofti. Bolj-fhi je vbogajme dati, kakor pa godzam v gofli metati; bolj-fhi, de uboshzi sa te molijo in ti po oski ftesi v nebefa pomagajo, kakor de tebi godzi godejo po fhiroki zefti v peklenfki bresen. Sapeljivi fvet fizer vfe drugazhi govori, ali njega poslufhati varno ni, sakaj: „Svet prejde in vfe njegovo poshelenje; kdor pa ftori voljo boshjo, oftane vekomej“. *)

*Gledifhe ali teater **).*

Ko bi gledifhe le famo fpodbudljive dogodbe ali imenitne dela velizih mosh s fpodobnoftjo pred ozhi ftavilo, bi, fe ve de, ne bilo pregrefhno. Pa ni tako; temuzh, ravno nafprot temu, se ondi vfe vidi, kar samore posheljivoft buditi, poshelenje mefa in ozhi, in prevsetnoft shivljenja podshigati. Sraven te nevarne perloshnofti, de je gledifhe f-hodifhe mladih ljudi obeh fpolov, je gledifhe famo na febi, in savolj rezhi, ki se ondi poozhitujejo, nevarno in fhkodljivo. — Odrova naprava, lefk

*) I. Jan. 2, 7. Shivil. fr. pot. **) Sinzel.

in blifh, vse vravnave, pogled igravk, njih lifhp, berhkof, fladnofni glaf, njeshno in mehkushno obnafhanje igravzov, podlesljiva predftava pregreftne ljubesni v fhkodo fvete framoshljivofti, sabavljivi omeni, s kterimi fe memo grede zhednof vjeda, — vse to fe v ferza vtifuje. Ako je teshko, fe tazim vtifam superftaviti, ko je kdo fam, ali fe jim bo v vfi rafmifhljenofci pred odram mogozhe ubraniti?

Ako pa premifhljujemo rezhi, ki fo biftvo in laftnija gledifha, fe ondi vidijo perfkavne burke, rasujsdanofci, fkoki in rafpofajene kretanja, — per komedijah plefavzi in plefavke, ki fe predersno v nevarnofci shivljenja fpufhajo, nefpodobno na verveh gunzajo, in fem ter tje premetujejo; — sgolj take rezhi, ki ftrafti fpodbudujejo.

Nar hujfhi pa je laftni sapopadek gledifh-nih iger, kteri je fleparfka od zerkve prepovedana ljubesen, vjedajozhe in hudobno sabavljanje mnogoterih ftanov, isdajftva, malopridnofci, poboji, umetno ismifhljene smafhtovanja, frezhno svite pota lakomnofci; sakletve, grosovitne neufmiljenofci, famomori; velikrat fe zelo s fveto vero in pofvezhenimi ofebami kvanta in norzhuje. Take in enake rezhi fo gledifhki sapopadek, in veliko nar pregreftnihfhih hudobij fe ondi kakor imenitne dela hvali.

Kako je tedaj mogozhe, de bi kriftjan,

ki take rezhi s dopadajenjem vidi in flifhi, se per tem fhe nedolshniga miflil? — Svet pa vender terdi, de je gledifhe koriftno, de ravno tako hudobijam nafprotva, kakor pridige.

Kako grosno preklinjevanje je tako govorjenje! Burkanje tedaj se bo fvetimu evangeliju enako delalo? Komedjantova befeda se bo tedaj s boshjo befedo permerjala! — De komedija hudobijo v smeh perpravi, — to naj bo; pa gnjufobe do hudobije ne obudi; komedija ftori, de se ljudje pregrehi smejejo, nikoli pa ne, de bi se nad njo jokali; ona uzhi prekanljivost, nesaupnost, sanizhevanje blishnjiga in sabavljivost, ne pa kerfhanfke ljubeshi; gledifharija je mati milijonov grehov, obshalovanja (grevenge) pa fhe nad nobenim ni obudila.

Neki mosh, ki je nekdej fam gledifhar (igravez na gledifhu) bil, mi je rekel: „Vi soper gledifhe pridigvate, in prav delate; gledifhe je sazhetnik fto krat vezh grehov, kot fi samorete mifliti“. Šadje, ki ob bregovih fodomfkiga jesera rafte, je na vides neisrezhenno lepo; ako se ga pa dotaknefh, se sdrobi, in fmerdi, de ni prenefti. Ravno tak je gledifhni fad; tudi leta sapufti v dufhi kushno fapo, ktera dufho pozhafsi mori, ali pa nanaglama konzha.

Šklep. 1) Odpovem se sa vfelej vfm gledifharijam. 2) Kteri fo v moji oblasti, jih

ne bom pufhal vanje hoditi. — Poterdi me, o Bog! de bom svesto spolnoval, kakor fim per fvetim kerstu obljudil, ko fim rekel, de „fe odpovem hudizhu, in vřimu njegovimu napuhu, in vřimu njegovimu djanju“.

Nezhimernost in liřhp v nořhi ali obleki.

Duh kerřhanřtva tako hozhe, de naj krift-jan, kolikor more, na tihama shivi, in fe pred fvetam ne fkasuje. To slařti v mladostu fhe posebno velja. Nafh Gospod řam je do tri-defetiga leta na tihim shivel; in potlej, ko je med ljudi ozhitno řtopil, fe je to le řavoljo řvelizhanja řhlovesřtva řgodilo, in kadar mu je njegov viřoki pokliz perpuřtil, fe je rad v řamoto umaknil, de je lořhej molil in pre-miřhljeval.

Kako slo temu Gospodovimu řgledu nařprot ravna, kdor fe fhe řvera, liřhpa, nezhimerno oblazhi, in taki med ljudřtvo na ogled řtopi, de bi fe ljudje tolikanj bolj nad njim řgledovali! Ofhabneřhi řliřhijo velikrat nauke in řvaritve řoper ofhabnořt in napuh, pa ři nozhejo k řerzu řseti; řa to ne bodo imeli per ořřtri řodbi nizh iřgovora, ker řveto piřmo, řveti ozhetje ofhabnořt preklizhejo, in zelo ajdje jo řavershejo, řama pred řeboj pa je nagnuřna in řanizhljiva.

Šv. Pavel posebno shenfkim perporozha tako obnašanje, de se nad njimi priprosto, pametno in spodobno vidi. Poslufhaj ga, kako piše do Timoteja: *) „Ako se shenfke lepotizhijo, naj se sgoti poshteno in framoshljivo, bres kodrastih las, bres slata, bres biferjev (perlnov), bres predrasih oblazhil; temuzh kakor se shenfkim spodobi, ktere hozhejo s dobrimi deli poboshnost fkasovati. — Tudi apostoljski poglavar sv. Peter kerfhanfkim shenam klizhe, de naj bolj fkerbe sa lepfhanje svojiga ferza, kot sa lepfhanje tega, kar je sunanjiga; opominja jih, de naj jenjajo, lafe umetno vravnavati, se s slatam lepotizhiti, in vse preskerbne biti, kako bi se oblazhile **). V fvetim evangeliu se posebno sato hudobnemu bogatinu ozhita, ker se je prevsetno, predraggo oblazhil, in ni vbogajme dajal ***). Šijonfke hzhere so napuhnjene hodile, se vse prefilno lifhpale in lepotizhile; torej jim je Bog po nekim preroku grosno sashugal, de bo pershel dan, ko bo vse njih lepotije v nizh djal, „in bo smrad namesto prijetniga difhila, in plesha namesto savihanih las“, in she vezh drusiga hudiga †).

David pravi, de so hudodelniki boshjo hifho sashgali: „sashgali so s ognjem tvoje sve-

*) I. Tim. 2. **) I. Pet. 3. ***) Luk. 2. †) Isai. 3, 16.

tifhe“ *). Take poshigavke fo predersno nalifhpane shenfke, ktere shive tempeljne svetiga Duha, to je, nedolshne mladenzhe sashgo, kateri fe na nje osérajo. Tako uzhi sveti Bernardin. Ofhabna shenfka fe v fv. pismu tudi mresha in naftava lovzov imenuje: „vidil fim shenfko, ktera je mresha lovzov“ **). Take mreshe fo orodje hudobniga duha, de s njih pomozhjo vjame, kar fam ne more. „To mreshe raspnejo hudizhi, kjer koli fe shenfke ofhabno lepotizhijo“, pravi uzhenik Hugo. Kako grosen bo odgovor sa tako shenfko fodnji dan, ktera je s svojim mreshaftim in nezhimernim oblazhila hudobnimu duhu na roke fhla!

Po perji fe ptiza sposna, in po nezhimernim oblazhilu nezhimerno ferze. Kjer koli je veliko lifhpanja (oferti), ondi je malo zhištofi, ali pa nizh. Tertulijan pravi, de le fame neframne shenfke fe predersno in nepofhteno saljfhajo in lepotizhijo. Pofhtena shena, poshtena obleka; vetrasta shena, vetrasta obleka! — Nizh ni fhkodljivfhiga v fofefki, kakor shenfke, ki fe presfherno oblazhijo, ali pa svojiga shivota dofti ne sagernejo. Ta ftrup fe rasfhirja po ulizah, po zeftah, po hifhah in zelo po boshjih veshah, in ne le mladost, ampak tudi fiva starost je v nevarnosti, od njega okushena biti.

*) Pf. 73, 7. **) Prid. 7, 27.

Ni se tedaj zhuditi, de fveti ozhetje od predersne in nalifhpane obleke tako sanizhljivo govore; ker s tem na snanje dajajo, koliko in kolikofhno hudo de is nje isvira. Šv. Ziprijan jo imenuje ftrup zhiftofti, fmertni nosh zhednofti; Tertulijan jo imenuje mezh, ki dufho rani, prishnizo nezhiiftofti; fveti Gregor: predhodnizo prefhefhtva; fv. Ambrosh: netilo pregreh; fv. Hieronim: ogenj, nad katerim se mladofit ofmodi. Šv. Ziprijan uzhi, de le deklize, ki fo fe she vfi framoshljivofti odpovedale, in le shene, vfiga fpazheniga sadershanja, fe s prefiljeno nalepotizhenim oblazhila in lifhpam kofhatijo, lepoto podobe in kalup trupla na ogled ftavijo. Pravi fhe dalje, de ofebam, katerim je obleka nar vezhi fkerb, ravno sa zhednoft prav nizh mar ni. Šv. Hieronim saterdi, de dekleta, ki glavo lifhpajo, oblizhje s kodrizami lepotizhijo, fe umetno mehkushijo, liza mashejo, oske rokave, obleke bres gubá, s fhtikanjem prevlezhene zhevlje nofijo (dandanafhnji bi samogli tudi mreshafte pezhe, rute, in marfikej drusiga perftaviti) — de take dekleta, ki fe tako rekozh na prodaj ponujajo, fo ofkrunjene, defiravno je viditi, de bi fhe devize bile. On pravi, de mladofit, ki lafe vifhe, in fe s difhili mashe, je kuga in mifhiza, ki nedolshnoft mori.

She nejeverniki fo fposnali, de fo shenfke malo vredne, ktere fe zhes mero lepo-

tizhijo. Štari Šhpartanzi, nejeverzi, fo le famim nepofhtenim shenskam dovolili fe s slatam in zvetlizami kofhatiti, pofhtenim je bilo to prepovedano. Zefar Avguft je velikrat rekel: „Shenfka obleka, na kateri fe vifoka zena, in soperna mehkushnoft fkasuje, je bandero fhopirnofti, in f-hramba rasujsdanofti“.

Tukej je bilo vezhi del od shenfke nezhimernofti v lepotizhenji govorjenje, pa le sa to, ker fe ta greh per shenskah obilnifhi snajde, in je veliko nevarnifhi, ne pa, kakor de bi fe ofhabnoft per mofhkih sagovarjala, ktera je na vfakim fpolu, na vfakim ftanu in ftarofti pregrefhna in sanizhljiva. Napuh je fleherniga greha sazhetek — pravi fveti Duh — kdor v njem tizhi, bo s kletevjo napolnjen in pogubljen^{*)}). Ne fme fe posebno tudi posabiti, kako delezh pohujfhanje velikrat feshe, kteriga nafhopirjeni ljudje s svojo ofhabnoftjo delajo. To je posebno tiftim premifliti, ki kako nezhimerno ali zelo pohujfhljivo nofho v kak kraj sanefo, sdelovati sazhejo, fvetvajo, rasfhirjajo; in pa takim, ki fe tako nakofhateni drugim naftavljajo, de bi fe nad njimi sgledovali, in pohujfhani bili. Tu velja Kriftusovo sashuganje, kakor fploh od pohujfhanja: „Gorje zhloveku, po kterim pohujfhanje pride!“ ^{**)}

S tem pa ni rezheno, de bi fe mogel zhlo-

^{*)} Šir. 15, 10. ^{**)} Mat. 18.

vek tako oblazhiti, de bi se od vsih drusih ljudi raslozhil. Zhedno in snashno se sme zhlovek oblazhiti in mora; to olepfhanje pa naj se sgodi, kakor sv. Pavel opominja: s smernostjo in pametnostjo *). „Lepotizhenje telefа ne stori zhloveka ljubesnjiviga, ampak zhednost in lepota ferza“, uzhi sv. Kristom. „Š tem se bote olepfhale, ako svojiga trupla ne lepotizhite“, pravi sv. Ambrosh. In sv. Peter pravi: „Vafha lepota ne bodi sunanja, v spletenih laséh, v slati noshi, ali v shlahtnim oblazhilu, ampak snotranja, de ste krotke in pohlevne v duhu; le to ima pred Bogam vrednost“ **). Ako tedaj hozhete, kristjanje! frezhni biti na dufhi in telefа, nosite se pametno, tresno in po svojim stanu; ofhabna ali predersna nosha vaf v samero perpravi per Bogu, pa tudi per pametnih ljudeh v sanizhevanje.

Šklep. Šklenem s boshjo pomozhjo 1) se pametno in spodobno po svojim stanu nositi; 2) se vsih pohujshljivih in nespodobnih shgeg (mod) v noshi varovati. — O Bog! poterdi me, de rajshi umerjem, kakor de bi le eni fami dufhi s nezhimernostjo in ofhabnostjo pomagat k pogubljenju.

Pohujshljive bukve †).

Ko bi se ljudje soper kako kraljestvo toliko

*) I. Tim. 2. **) Pet. 3; 3. †) Humbert.

spenjali, kolikor se soper sveto vero, bi ga moglo hitro konez biti. Naj tezhnishi pomozhek, ki ga je hudobni sovrashnik snajdel, de bi s njim framoshljivoft moril in vero podkopoval, fo pohujshljive bukve in pisarije. Ko bi sveta vera ne bila boshje delo, ta strafhna snajdba bi jo she sdavnej bila spod solnza spravila.

Nektere tazih bukev bravza s posvetnim duham in s nefnago navdajo, kakor postavimo, tako imenovani romani (mashure ali sanjarije), povefti od fleparfke ljubesni, neframoshljive pefmi, komedije in vezh taziga. Druge navdi-hujejo smote, hudobno pozhenjanje, bogotajstvo; to fo take bukve, ki fo pisane soper sveto rimfko-katolishko zerkev, kakor fo verfke sabavljize ali fatire, fkvernjine (pamfleti), ki fo napolnjene s objedanjem Bogu posvezhenih ofeb; in fhe veliko drusih.

Ljudje vifhiga ftanu in bolj omikani samorejo s lepim sgledam vero loshej podperati (pa tudi veliko vezhi pohujshanje dajejo); torej morajo taki svefto v bran ftati soper sovrashnika nafhiga svelizhanja. Takim ta prekanjeni sovrashnik svijazhne sanjke naftavlja, jih konzhati, in to on s pohujshljivimi bukvami dofeshe.

Kako bi se mogle nam take bukve perftuditi, ako bi njih fpifovavze posnali! Vezhidel fo satajevavzi vere, bresboshna, neframna in preklizana derhal, ki je kolo in germado

saflushila. Kako se tedej poshteni ljudje v to podajo, kaj taziga brati, kar so taki ljudje pisali? — In vender nespametni ljudje nad takim strupam vezhi veselje imajo, kakor nad svetim pisnam, in vse radi verjamejo, kar taki per Bogu in ljudeh saversheni nefrezhneshi pishejo! —

Obljubim, de bi se framoval v svojim stanovalishu robo preklizanih in neframnih ljudi rasstavljeno imeti, — vender pa s takimi rezhmi svojiga duha napolnujesh, in rasstavljash framotne isdelke tazih nefnashnih pisavzov v svojim spominu! — Obljubim, de bi oftermel, ako bi mogel s hudobnim duham v tovarshijo stopiti; in vender tako delash, ako bukve prebirash, is kterih fatan s teboj govori. „Bog s teboj govori, in te uzhi po dobrih bukvah, — pravi neki sv. zerkveni uzhenik, — in hudizh s teboj govori, in te sapeljuje po hudobnih bukvah.“ — Obljubim, de bi te fram bilo, svoje otroke malopridnim in pezhatenim potepuham v nauk dati, in vender se ti sam v svojo pogubo uzhih is bukev in isdelkov take sanizhljive derhali.

„Sej le sato te bukve beremo, de se obdelamo, de se pisave in jesika is njih uzhim“, se nekteri isgovarjajo. — Pa, ali nimamo dobrih bukev v obdelanje duha? Sv. Avguhtin pravi: „S branjem slabih spisov zhlovek ne bo sgovoriven, ampak hudoben; is njih

fe uzhi, bres ftrahu hudobijo sposnati, bres framoshljivoſti od nje govoriti, jo bres sadershka dopernafhati“. Ne de bi fe s takim branjem kdo olikal, fe fhe le v pogubo pahne; sgubi vſo pravo prevdarnoſt, bo ofrazhin, ne-framin, nejeverin, in poſlednjizh Boga sataja. To je vsrok, de nekteri ljudje od poſvetnih rezhi prav pametno govore; kakor fe pa od vere kej ſpregovori, take sanikerne modrarije na dan ſpravijo, de je groſa. V tazih bukvah namrezh fo ſgolj laſhnjive vodila ali poſtavni nauki, torej fo tudi poſnetki in fklepi is njih fame laſhi in flepila. In kakor fe komu take bukve perljubijo, potlej fe teshko vezh osdravi od tega slega, vſake dobre bukve fe mu ſtudijo, in ſkorej ob smoshnoſt pride, od vere in lepiga shivljenja govoriti.

Taki ljudje fo v ſhaloſtne napake samotani! Ako v kakih dobrih bukvah zhudno in ſpodbudljivo dogodbo nalete, ne verjamejo; zhe pa v kakih flabih najdejo neframne laſhi, smiſhljene dogodbe ſoper ſv. zerkev, — to pa per ti prizhi verjamejo. Najdejo v poboshnih bukvah reſno premiſhljevanje prihodnjiga shivljenja, nauke ſvetiga evangelija, fe jim to ſdi neſlano: zhe pa v kaki merſhevi zhazhkarii na neframne norzhije ſadenejo, ali pa na bukve, ki ſv. vero ſafmehujejo; — fo jim neisrezheni prijetni, in jih s vſo ſamogoltnoſtjo

poshérajo. Tako se godi: „Bog puſti te prev-setne ſerza njih laſtni hudobni miſli“. O groſno ſaflepljenje! kterimu je reſniza laſh, in laſh reſniza.

Kteri zhlovek, ki ima ſkifano kri, ſe bo osdravil, ako ſtrup poſhéra, in ſe ſa sdrav-nike ne pezza? Ravno ti imaſh ſ neſhteſvilni-mi pohlepnoſtmi ſprideno ſerze, ki ſi ſ takimi ſtrupenimi bukvami neprenehama ſavdajaſh, vſe ſvelizhavno branje pa, in duhovne, ki ſo v tvoje ſvelizhanje poſtavljeni, ſanizhujeſh: kdo te bo osdravil! —

Kolikor obilniſhi, kolikor bolj perliſnjene ſo mehkushne in flepilafte beſede v taziſh bukvah, toliko bolj ſo ſhkodljive. Kolikor ſlad-kejſhi je ſtrup, toliko hitrejſhi umori. Huſſhi-ga ſovraſhnika ne moreſh v ſvoji hiſhi imeti, kot ſo pohuſſhljive bukve; v ogenj ſ njimi! — drusiga niſo vredne. Ako jih hranifh, hra-niſh modraſa, kteri bo ſmertno miſhizo po hiſhi raſperſkoval, ako ne danſ, pa jutri.

Gorje jim, ki take bukve piſhejo! Gorje jim, kteri jih natifkajo, poterjujejo, prodaja-jo, delé, poſojujejo! S koliko ſilo in oſtrotſjo vſaka goſpoſka ſatéra bukve, ktere bi bile ſo-per vladarja (zeſarja, kralja i. t. d.) piſane, in ſtrahuje piſavza; — le ſamo ſa boſhjo zhaſt vſa gorezhnoſt dremlje! — Je mar boſhja zhaſt manji, kot zhloveſhka?! — Soper zerkev, ſo-

per vero, soper framoshljivoſt pride bres fhte-
vila knjiſhur na dan; pa k vſimu temu je go-
ſpoſka nekterih krajev vnemarna; goſpodarji,
viſhji, uzheniki puſte ſvojim podloſhnim take
rezhi brati bres ſadershka; paſtirji vernih vpi-
jejo soper napake, in povrazhuje ſe jim ſa-
nizhevanje.

Šklep. 1) Pohujſhljivih bukev, piſem,
piſarij i. t. d. ſe bom varoval ſvoj ſhivi dan,
ker take rezhi ſo miſhiza, ktera duſho umori.
2) Škerbno bom branil, de moji podloſhni ne
bodo nizh taziga brali, kar bi jim ferze ſpri-
dilo, um ſpazhilo, in jih navdajalo s ſtudam
do ſv. vere, s ſanizhevanjem do njenih flu-
ſhabnikov, in s nepokorſhino do ſv. zerkve. 3)
Ako kterikrat ſpasim v ſvoji hiſhi maſhure
(romane), burkinje (komedije), pohujſhljive
ali krivoverſke bukve: jih bom neutegama raſ-
djal. — Varuj, o Bog! mene in moje podloſhne,
de ne pridemo v nevarnoſt, s branjem hudob-
nih bukev vekomej pogubljeni biti.

Lenoba.

Šedanje ſhivljenje je zhaſ fetve. Sdej
lahko ſejemo, kar bi radi ſheli; ſhivljenje mi-
ne; in nobeden ne more nizh vezh dobriga
ſtoriti. Sato naſ opominja Kriſtuſ: „delati,
dokler je dan; pride nozh, in nihzhe

ne more delati“ *). Kratek, kratek je zhaſfetve; nikar ga gubiti, kriſtjan! „Ne motite ſe — piſhe apoſtelj — Bog ſe ne da ſaſmehovati. Kar zhlovek ſeje, to bo ſhel. Kdor na ſvoje meſo ſeje, bo od meſa pogubljenje ſhel; kdor pa v duhu ſeje, bo od duha vezhno ſhivljenje ſhel“ **). „ſlehern bo plazhilo po ſvojim delu prejel“ ***). Tej delavnosti ſa frezhno vezhnoſt je pa lenoba naravnoſt naſprot, ker ona duſho in telo mori. Œtojezha voda ſe uſmradi in bo gerda mlaka; tako tudi zhloveſhko ferze v ſvojim dobrim flabi, ako zhlovek ſa duſho in telo pridno ne dela. V luſhi ſe ſaredi veliko gerdobe; ſhe vezh pa v lenim ferzu, ſakaj: lenoba je vſe hudobi je mati. — Nikar pa tudi ne miſli, de ſvojo dolſhnoſt ſpolnujeſh, ako ſi obſut s prasnimi, morebiti zelo nezhimernimi opravili, ſpodbudljivo branje, poduk v kerſhanſkih reſnizah in lepſhanje duſhe s blagimi zhednoſtmi pa v nemar puſtiſh. Otrozi, ki is ilovze hiſhe delajo, tudi menijo, de je njih delo velika rezh, in vender vſe ni drusiga kakor otrozharija. Tudi vſe poſvetne dela, v kterih ne iſhemo ne zhaſti boſhje, ne bliſhnjiga, in ne laſtne prave frezhe in ſvelizhanja, ſo otrozhje in nezhimerno poſtopanje pred Bogam in njegovimi angeli. „Mar-

*) Jan. 9, 4. **) Gal. 6, 7. 8. ***) Kor. 3, 8.

ta, Marta! fkerbna fi, in fi veliko persadevafh. Pa le eno je potrebno. Marija je nar boljſhi del isvolila, kteri ji ne bo odvſet.“

Marija je nar boljſhi del isvolila, ker je vſo fkerb obernila na boſhjo zhaſt in ſvoje ſvelizhanje. Vſo fkerb na boſhjo zhaſt in ſvelizhanje duſhe zhlovek obrazha, zhe tudi vſe, kar dela ſa telefno potrebo, Bogu daruje, in ſe fkerbno varuje vſe lenobe in nemarnosti. Kdor per delu poſtaja, ſe fkos okno radovidno oſéra, po bajtah in igraliſhih potika, delo pa ga ne veſeli; taki ſe navadi od mladih nog ſanikerno ſhiveti, in bo berazh ali tat, ali nezhiſtnik, ali pa vſe fkupej, in ſhe veliko druſiga hudiga. Shaloſtno je ſhivljenje, groſna ſmert, ſakaj: „ſlehern bo plazhilo prejel po ſvojim delu“ *). — Dalje je dolſhnoſt kriſtjana, ſlaſti ſpokornika, neprenehama v pokorjenji ſhiveti. Kdor koli ve, de je Boga ſhalil, naj k pokori perbeſhi; in zhe je ſhe tudi veliko let v pokori preſhivel, naj vender ne poſabi (beſed ſv. piſma: „Savoljo odpuſthenih grehov nikar ne bodi bres ſtrahu“. **)

*) Luk. 10, 41. 42. **) ſir. 5, 5.

*Pijanzhevanje *)*.

Štrafno bresno je pijanzhevanje, ki mori truplo, in duſho pogubi. Shaloſtna je velika fuſha, ki hribe in doline poſuſhi, de ſemlja poka, in ſazhnejo gore ſame od ſebe goreti; ſhe hujſhi ſe pijanzu godí, ki ſe v vol, vino ali zelo v ſhganje poda; on ſam v ſebi fuſho ima, ktere mu tudi ſmert ne bo pogafila. Pijanzu ſhelodez oflabi, de ſhivesha kuhati vezh ne more; ſato ti nefrezhni preveliko pijo, in premalo jedo; kako bi ne omagali! Pijanſa noge vezh ne noſijo, roke mu upadajo, huda bolesen ſe ſa njim pomika, ſmert ſe perbliſhuje, in pekel ſe ſhe odpéra, ki bo pijanſa poſherl. — Pijanez in pa vos, s kterim obdivjani konji dirjajo, ſta ſi podobna. Pijanez je ſgubil pamet, vos pa ſvojiga voſnjazha; obdva ſe potereta. Na pervim voglu ſe vos ſdrobi; pijanez pa, ko ſe po ſhiroki zeſti opoteka, ſmertí iſhe, in jo tudi velikrat najde. Vſaka luſha je doſti globoka, de ſe utopi, vſaka ſtopniza doſti viſoka, de ſe ubije. Šterta glava in pa ſterto kolo; — kako bi pijanſa noſila! „Savolj nesmerne pijazhe, pravi ſv. Duh, jih je veliko ſhe ſmert ſtorilo“ **). Kaj pa bo ſa duſho?

Ne de bi delal, pijanez po pivnizah po-

*) Shivlj. fr. pot. **) Šir. 37, 34.

fedā, in sam febi slati zhaſ krade. „Rokodelez, ki se pijanzhevanju vda, ne bo obogatel“ *). „Ti, kateri pijanzhevajo, in si med feboj pojedine napravljajo, se bojo sprasnili, in saſpanež se bo s zunjami oblazhil“ **). Ne de bi ſkerbel sa ſvoje ljudi, prihranil kej sa ſtare dni, in ubogim pomagā, pijanež ſvoje premoſenje v vino in ſhganje pomezhe, in dolgē dela, katerih ne bo nikoli plazhal. Pogosto preklinja, kvanta in opravlja, malo pa moli; malokdaj k ſpovedi gre, in ſhe takrat ſe ne poboljſha. Gerdo je njegovo ſhivljenje, ſtraſhna njegova ſmert; gorel bo na tem ſvetu, gorel bo na unim, kdor ſe pijanzhevanja ne varuje. V nekim vinſkim kraji ſo ſhiveli ſhtirje poglavitni pijanzi, vſi ſo ſhaloſten konež imeli. Pervi je sa vodenizo umerl. Drugi je ſvezher s gorize ſhel, in na nekim bregu v kolovosu obleſhal. Ploha po nozhi pertezhe, in ga ſalije. Tako ſe je na hribu utopil. Tretjemu pijanzu je jaſtreb ſhivljenje vſel. Vjeli ſo namrežh jaſtreba in doma priklenili. Pijanzhe, vſe ſgubljeno, ga gre drashiť. Œerdita ptiza ga s kljunam sa roko popade, ktera mu hitro otezhe in sazherni. Prime ſe ga priſad in — umerje. — Kaj de ſe je zhetertimu pergodilo, ne vem; ſamo to vem, kar ſv. Pavel pove: „Pijanzi ne bodo nebeſhkiga kraljeſtva po-

*) Œir. 19, 1. **) Prip. 23, 21.

fedli“ *). — Pijanez na svet nobeden ne pride, temuzh se pijanzhevanja le szhafama pervadi. Ni pa pregrehe, de bi zhloveka tako hitro vjela, ko pijanfshina. Od sazhetka le poku-fha; poslednjizh pa pijanez misli, de mu bres vina ali shganja ni shiveti.

Nekoliko jih pije, in mislijo, de bres mozhne pijazhe delati ne morejo; taki delav-zi she na pragu pogube stoje; ne bo dolgo, de bodo mozh in pamet sapili. Drugi pijejo sa kratek zhaf, sa dobro voljo, in vezhiga veselja na svetu ne posnajo, ko po gerlu vli-vati. Taki she globoko v nefrezhi tizhe. Tesh-ko se bodo uboshtva in nefrezhne smerti ubra-nili; sa takim veseljem vselej vezhi shaloft pride. Tretji pijejo bres obzhutka in bres pameti. Taki pijanzi shivi pekel v sebi nosijo, in ljudje biti nehajo. V letu 1827 je pri-shel neki moshak na Zhesfhkim is mesta Tabora ves pijan. Po kofilu gre sa sheno na vert, jo krega, de she ni podsemljiz posadila, ji vsa-me kol, s kterim je sadila, in jo hozhe pre-tepati. Ona uide, pijanez pa v hisho gre. Nekaj posneje ga gre ifkat, in ga najde na hlevu klezhé — vifeti; v pijanosti se je bil obefil.

*) Kor. 6, 13.

*Shganje in shganjopivzi *).*

Škodljiva je zhloveku vfaka mozhna pijazha, ki se zhes mero vshiva; shganje pa je fedemkrat hujfhi, prav shiv ftrup sa ljudi, posebno sa mlade **). Kdor se v shganje poda, mu sazhne shivot od snotraj po malim goreti, shivljenja shlahtna mozh uhaja in smert naglo perhiti. Nekimu kmetu, ki se je v kuhinji grel, se nanaglama truplo ushge; in ko fo hotli gafiti, je vezh in vezh fiviga plamena is njega fhvigalo. Povedal je, de se ognja fhe dotaknil ni, pa nanaglama se mu je v shelodzu vnelo, in v eni minuti fo mu roke in noge gorele. Nefrezhni zhlovek je rad shganje pil, in ga je vezhkrat ob enim dufhku pol fteklize (flafhke) potegnil. Hiranje shivota se shganjopivzam ozhitno posna. Mlado oblizhje naglo obledi, in perhaja blede kakor perft, ali pa rudezhe, kakor kuhan rak. Shelodez se kerzhi in ftifka, moseg po kofteh se fufhi, in ves shivot se trefe, kakor fhiba na vodi od prevelike fuhote. Vfaka nevarna bolesen se ga rada prime, in zhe sboli, ga ni lahko osdraviti. Po vfih deshelah je huda bolesen

*) Shivlj. frezh. pot.

**) Mladim kushejem shganja piti dajejo, sa to, de majhni oftanejo. Tudi otrozi v svoji rafhi saftajajo, in vezhkrat sa vse shivljenje pertlikovzi oftanejo, ako se jim shganje daje.

kolera nar vezh pijanzov pobrala; redek je pijanez, de bi ga bila per shivljenji pustila, kodar je divjala.

Kdor sazhne shganje piti, sazhne tudi pamet sgubiti; v kratkim se bo vef poshivinil. Taziga ne vefeli delati, ne Bogu flushiti, ne sa svoje ljudi, ne sam sa-se fkerbeti. Gerfhi ko shivina shivi, in kadar fpije, ga je konez, ali pa si fhe sam shivljenje vsame. Vse to shganje dela; shganje is zhloveka govedo naredi. Sa to pravijo, de je shganje peklenfki ismiflil, ki vse hudo dela. To faj vemo, in ozhitno vidimo, de toliko vezh ljudi sdivja, kolikor vezh se jih v shganje poda. Drugi pijanzi fploh fhe le popoldne sazhno, shganjopivzi pa she na tefhe pijo, — she sjutrej shganje is njih hahlja, kakor is vreliga kotla, kako bi se taki pijanzi ne pokuhali, in ne posufhili!

Ne moti se, kerfhanfki brat, in ne rezi, de je pijanzov veliko, kterim se nizh hudiga ne sgodi. Ako se ni, se jim fhe bo. — Ne sanafhaj se, de se tebi ne bo taka godila; huda navada le po malim zhloveka sa feboj mika, pa naglo ga sgrabi, kedar si vezh pomagati ne more, in shnjim v pogubljenje dere.

Varuj se v sazhetku hude navade, ktera te perlisnjeno vabi; danf jo je lahko premagati, jutri bi bilo preposno. — Ne daj se po-

filiti, zhe fe ti shganje fhe tako fladko ponu-
ja piti; boljshi je, nikdar fladkiga strupa ne
okufiti, kakor sa njim umreti.

V Ameriki in na Anglefhkim imajo pre-
lepo bratovfhino, de fe shganju in vfm mozh-
nim pijazham sa vselej odpovedo, in fe med
feboj po bratovfko take pijazhe varujejo. Per
naf is kuhe, shita in fadja shganje delajo, in
fi takorekozh is ljubiga kruha smertni strup
napravljajo; sato je toliko dober kup, de fi
sa kake krajzarje vfak dan lahko smert kupi.
— Podsemljize, ki so jih bresvestniki nar huj-
shi v ta strup obrazhali, je Bog odtegnil, pa
fhe nozhejo sposnati, in drugo fadje bolj kasé;
bi radi, de bi Bog fhe tega vsel!

Nauki sa devize.

(Jajs.)

Ti kerfhanfka dekliza! svefto zhuj in moli,
de oftanesh nedolshna in zhifta; tvoj ftan ima
posebno hude nevarnosti.

1) Nezhimernost in shelja dopasti,
ktera je tvojimu spolu kakor prirojena, je prav
velikrat perva stopinja k grehu. Prava de-
viza, pravi apostelj, sheli le Bogu dopasti s
bogabojezho in zhifto dufho, in s ravno tem

bo tudi vſim dobrim ljudem dopadla; ſa nezimerne in ſpake ſe pa ne ſmeni poſhteno dekle. Takim dopaſti bi ne bila njena zhaſt, ampak framota in nefrezha.

2) Preveliko lepotizhenje, neſpametna noſha, in predersno vedenje ſo naſtave, v ktere ſe lahko nefrezhno ſamotaſh. Veliko jih je ob prasnikiſh iſ napuha, pri delu pa ſavoljo ſanikernoſti ali sloſhnoſti neſpodobno in pohujſhljivo napravljenih. Le zhednoſt je lepota, in ſpodobna noſha narlepſhi lepota, in ſpodobna noſha narlepſhi lepota, in ſpodobna noſha narlepſhi lepota, in ſpodobna noſha narlepſhi lepota. Neſpodobnoſt in neſframnoſt pa je tvoja narhujſhi framota.

3) Blebetavo in ſijalaſto dekle ne more dolgo nedolſhnoſti ohraniti in bo kmalo ſvojo norzhavoſt objokovalo. Glej veſho, kako predersno okoli ſvitle ſvezhe ferfra — ſe oſmodi in mertva zepne!

4) Kdorna ſprehode in po vaſi hodi, vſelej ſlaſſhi domu pride. Mlade dreveſza, ki ſo ob zeſtah, ſo nar popred od preſhernih ljudi poſhkodvane. Ne poſtopaj po ulizah; ſhe poſebno pa po nozhi nikoli ne hodi nikamur. Ne hodi nikoli ſama predelezh od doma, tudi ne ſama po daljnih potih, ne po ſamoti, ne po goſhavi; — boj ſe raſbojnikov in ubijav-zov nedolſhnoſti!

5) Veliko jih je, ki prevezh in preſgo-

daj na tako imenovano prefkerbljenje mislijo, in ga ravno sato sgrefhijo, ker ga po grehih ishejo. Od grefhniga snanja nobeden pameten nizh dobriga ne perzhakuje. Bodi bogabojezha in pridna; bosh vidila, de te bo Bog prefkerbel. To misli: bogabojezh zhlovek naj pred na dobro sadershanje gleda; s malo-pridnim mnoshem pa gorje tebi. Veliko jih je, kakor morebiti fama vesh, ki so dneva poroke komej perzhakovale, — pa drugi teden so she klaverno glavo obeshale.

6) Bodi stanovitna in previdna, ako se ti sapeljivez blisha. Ne saupaj perhuljenzam, ki se morebiti nedolshno dershe, de bi te loshej vjeli. Varuj se vfaziga rasujsdaniga zhloveka, bo naj kteriga stanu si bodi. Varuj se perlisovavzov; oni nimajo nizh poshteniga v ferzu; omamiti in oflepiti te hozhejo, de bi svoj hudobni namen sakrili. Kdor se ti perlisuje, ta te sanizhuje kakor nezhimerno revo; sanizhuj ga tudi ti kakor neflaniga in prekanljiviga zhloveka. Kar ti neframen zhlovek oblubi, nikar mu ne verjemi; goljufati te hozhe, kakor je druge goljufal. In ko bi tudi per besedi oftal, kako nefrezhen bi bil sakon bres shegna boshjiga po pregrefhnim shivljenji!

Ne daj se s nikakorshnim daram oflepiti in vjeti; drago bi ga mogla s svojo zhaftjo in

nedolshnostjo plazhati. O kolikrat se nedolshnost sa kak rudezh trak, sa en ples, sa poshirk vina proda!

Kadar se kaka kazha proti tebi saleti, beshi, ali pa vdari na vso mozh! Zhe te hudoben zhlovek prime, beshi, zhe je mogozhe — istergaj se mu, klizhi na pomozh! na vso mozh vdari! ne boj se nizh kakor le famiga greha: vagaj vse, de zhednost ohranish, vagaj sa zhednost fhe vezh kakor sa shivljenje. Bog da devizhji roki mozh, ktera se sa boshjo zhaft in sa svojo nedolshnost bojuje.

7) Pijaniga zhloveka se ogni, kakor stekliga pfa. Varuj se fkerbno, de se tudi fama nikoli ne vpijanish; ob zhaft in ob zhednost bi perfhla. Ni na fvetu gerfhiga, kot pijana shenska. De se bosh pa vfiga tega varovala, ne hodi nikoli v pivnize ali ofhtarije.

Ne hodi na plesfha; perva stopinja pri plesu je velikrat perva stopinja k grehu.

8) Ne spi na polji, — ne pri pezhi; ne pri ognjish; — ne na fvislih ali hlevih; pojdi v svojo kamrizo in sakleni se vanjo. Moshkim nikoli ne fveti, kadar grejo ven ali pa spat, tudi ne spi v takim kraji, kjer so osebe drusiga spola; po nozhi ne imej nikoli nizh pri oknu opraviti. Gluha bodi in mutafta! — Ne hodi nikoli med ljudi, zhe nifi vfa in spodobno napravljena. —

9) V bolesni se nobenimu zhloveku ne saupaj, od kteriga nifi preprizhana, de ima Boga pred ozhmi. Sdravnik naj bo vselej vprizho staršhev pri tebi. Bodi tukej posebno previdna; fama ne hodi k njemu! Dufha je vezh vredna, kot shivljenje.

10) Zhiftofi ne morefh ohraniti, ako se ne varujesh tudi drusih grehov, kteri bi te k nezhistofi napeljevali, ali faj milofti boshje obropali, bres ktere ni mogozhe zhifto shiveti.

Bodi torej ponishna. Kar fi, fi le po milofti boshji. Zhe drugi padajo, jih pomiluj, in pomisli, de so flabi; sposnaj svoje flabosti tudi ti. Naj te to fvari! Profi fhe bolj serzhno, de te varuje, de tudi ti ne padesfh, morebiti fhe globokejsfi.

Bodi varna v svojim govorjenji: govori malo, misli veliko, kako bi Bogu dopadla. Varuj se jesizhnosti, zhe se hozhesfh greha varovati. Ne obrekuj in ne grajaj. O, kako rad vsak druge flabe vidi is samoljubnosti in napuha, de sebe nad druge povsdiguje. In zhe se ravno soper zhiftofi ne pregresfhish, se pa nemara s svojim hudim jesikam soper sapoved kerfhanfke ljubesh do blishnjiga pregresfhish.

Bodi postavna in modra, — pa vender krotka in perjasna — ne samoglavna, ne sovrashna, ne zhmerna, s tem bi samo sebe in zhednost pogerdila.

Šovrashí vfo hinavfhino in hlimbo, ktero Bog in vfi dobri ljudje fovrashijo. Ne pufhaj nobene zhednosti v nemar is ftrahu pred ljudmi, naj bo molitev, ali kej drusiga; ne ftori pa tudi nizh savoljo zhafti, de bi te ljudje hvalili.

Šamo s pravo in nehinavfko poboshnostjo bofh dosegla boshjo miloft, ktera ti je potrebna pri tolizih nevarnostih in fkufhnjavah, de bofh v zhednostih shivela in se svelizhala.

*Sa posle *).*

Ako te je Bog sa posla namenil, podaj se voljno v njegovo fvetó voljo, in misli: V tem ftanu, kakor v drugim samorem Bogu dopasti, in fhe loshej se svelizham, kakor v kakim imenitnim ftanu. Špolnuj svojo dolshnost in varuj se krivize, ktero posli velikrat dopernafhajo.

1) Bodi pokoren svojim sapovednikom, in všim, kakor je prav. Zhe po boshji volji ljudem flushifh, Bogu flushifh. Delaj vselej voljno in veselo, tode ne le vprizho gospodarjev, ampak tudi, kadar te ne vidiyo. Bog te vidi, on te bode tudi plazhal.

Štori svojim gospodarjem vse, kar bi ti hotel, de bi flushabniki ftorili, ako bi ti gospodar bil. Delaj jim pridno, kakor de bi

*) Is Jajsa.

fam sa febe delal; varuj njih rezhi, kakor de bi tvoje bile.

Kar is sanikernoſti ali is lenobe pri delu, pri shivini, ali pri drusih rezheh samudifh ali ſpridifh, je tako, kakor de bi bil ukradel.

2) Bodi ſveſt in poſhten v malim — kakor v velikim. Kdor po majhnim vezhkrat jemlje, fe fhkoda velika naredi, tedaj tudi velik greh. Kako teshko ſtane toliko poverniti!

Ne plazhuj ſi fam fkrivej, zhe fe ti tudi plazhilo premajhno ali shivesh preflab sdi. Poterpi, de kaj boljſhiga dobifh. — Boljſhi je terpeti, kot teshko veſt imeti.

3) Zhe nimafh praviga vsroka (urshoha), pred odlozhenim zhaſam ne hodi is flushbe. To bi bilo greh, ker je ſoper pogodbo, in ker vezhidel hiſhi fhkoduje.

4) Glej, de vſelej reſnizo govorifh. Kdor fe enkrat ſlaſhe, fe potlej nemara ſhe deſetkrat ſlaſhe, de bi fe isreſal; pa ſhe mu ne obſtane. Laſhniku ne verjamejo, zhe tudi reſnizo govori.

5) Ne bodi jeſizhen, varuj ſe podpihovanja! to je gerd greh, dela ſamere in prepir, podera mir v hiſhi, — v ſakonu, in tebi ſamimu dobro ime obropa.

6) Tiſtim, ki s teboj flushijo, in vſim pri hiſhi bodi prijaſin in poſtreshin; pomagaj jim, kjer in kakor moreſh in ſmeſh. — Tode ne

pezhaj se s nobenim prevezh; nobenimu prevezh ne saupaj; bodi vſim enako dober, in zhes nobeniga ne vlezi. Vſak je tvoj bliſhnji.

7) Ne delaj ptujih grehov, ne s ſvetovanjem, ne s pomaganjem. Ne ſtresi nikomur v hudobnih rezheh, hudobije ne perkrivaj, ne ſamolzhuj! Zhe per otrozih, ali per tih, ki s teboj flushijo, kej flabiga na domu, ali pa ſunaj doma vidifh, in ſam ne moreſh uſtaviti, je tvoja dolſhnoſt povedati, de oni uſtavijo.

8) Zhe te kdo v greh nagovarja, ali tvojo zhednoſt ſalesuje, moraſh povedati goſpodarju ali pa goſpodinji. Ako pa per njima pomozhi ne dobifh, terjaj ſvoje plazhilo, vsemi flovo in pojdi od hiſhe. Sapuſti perloſhnoſt greha, zhe ne, ſe pogreſneſh v pogubljenje.

9) Miſli v mladih dneſ na ſtarof. Bodi priden; dobro oberni, kar imaſh; ne ſapravljaj bres potrebe. Varuj ſe pitja, igre, in predrasih oblazhil. Terdno ſi moraſh ſvoje krajzarzhke ſaflushiti, in ſhe ne veſh, kako kervavo jih boſh ſhe potreboval. V ſtarofſti mora veliko pijanzov in igravzov berazhevati, in pa ſhe pred durmi tiſtih, kjer ſo nekdej bahali ali ſapravljali. Drugi morajo lepe oblazhila, ſa ktere ſo v mladofſti veſ ſvoj perfluſhek iſdajali, v ſtarofſti, in v ſili po nizh prodajati, de ſe naſitijo.

Isvolitev stanu.

Naj boljši stan je stan nedolshnosti. Ko bi bilo svetnikom v nebesih, dušam v vizah, ali pa savershenim v peklu dano, se na svet poverniti: vsi od perviga do poslednjiga bi ta stan svolili; in vsi moramo stanu nedolshnosti iskati, ako nozhemo enkrat s nevoshljivzam in ubijavzam Kajnam delesha imeti. Kdor je vershen is raja svete nedolshnosti, ga ne zhaka drusiga, kot s trudnim delam pokore se sopet temu frezhnemu vertu nedolshnosti perblishevati, sakaj „zhe se ne spokorite, bote vsi poginili“, pravi Jesus (Luk. 13, 3.). Nar frezhnišhi stan je tedej stan nedolshnosti; in v ta svelizhani stan smo per sv. Kerstu vsi stopili. Ako se she v njem snajdesh, moj kristjan! imej Boga nozh in dan pred ozhmi, in varuj se greha, de ga ne sgubish. Zhe si ga sgubil, delaj pokoro, de se ne pogubish. — Kar pa stan tizhe, kteriga de naj bi si v shivljenji svolil, vedi, de Bog ne gleda tolikanj na stan zhloveka, ampak na njegovo ferze. Is vsakiga stanu pelje pot v nebesa, ako njegove dolshnosti prav spolnujemo. Pa ravno sa to, ker ima vsak stan svoje posebne dolshnosti in teshave, nima pa vsak zhlovek enazih mozhi in nagnjenj, ravno sa to ni vsak stan sa vfaziga zhloveka. Zhafna in vezhna

frezha ali pa nefrezha je velikrat na tem, kako si zhlovek ſtan isvoli. Navadi ſe od mladih nog pridno delati in pogosto moliti, varuj ſe lenobe, ſapraavljlivoſti, prevſetnoſti in ſlabe tovarſhije, in derſhi ſe ſkos in ſkos tega nauka, de tudi nar manjſhi rezhi nobenkrat ne ſtorifh in ne perpuſtiſh, kar veſh, de Bog prepove; potlej ti ni treba ravno ſkerbnimu biti ſavoljo prihodnjiga ſtanu. Sakaj, zhe ſi ti reſ ſ Bogam, bo tudi Bog ſ teboj, in te bo raſſvetlil, de boſh taki ſtan ſvolil, kteri te bo v nebefa perpeljal. Kadar pa je treba, ſe ſa prihodnji ſtan odlozhiti, imej tele rezhi pred ozhmi:

1) ſtan isvoli po vrednim prejetji ſakramentov ſv. pokore in preſvetiga reſhnjiga Teleſa, in potem ko ſi Boga v duhu in v reſnizi gnade in raſſvitljenja profil. Ne voli ſtanu, kadar je duh vpreſhen v kako ſhaloſt ali nefrezho; in tudi ne v poſebnim veſelji ali omotizi; ampak kadar imaſh mirno in pokojno ſerze, de ſamoreſh ſ ſdravim umam vſe preudariti.

2) Preudari dolſhnoſti in teſhave ſtanu, k kterimu ſe zhutiſh nagnjeniga, in pomiſli, ali jih boſh mogel ſpolnovati, ali ne. Tukaj ſe dela ſa tvoje ſvelizhanje, torej ne prenagli ſe. Vſelej poſkerbi popred ſa

dufho, potlej fhe le sa telo. — Pofveto-
vaj fe s fvojim fpovednikam, s ftarfhi in
s drusimi modrimi ljudmi. — Ta zhaf po-
goſto moli, tudi kej drusiga dobriga ſtori,
de ſproſiſh pomozhi od Boga.

Savernjenje ugovora.

Nekteri kriftjanje reko, ali ſi miſlijo: „To-
liko je dobrih naukov, ſvetov in poboshnoſt ali
andohrtljivoſt kerſhanſkiga ſhivljenja, de bi ne
mogel nizh drusiga delati, kdor bi hotel vſe
ſpolnovati; ali pa fhe pravijo, de zelo mogo-
zhe ni, ſhiveti po vſih naukih in predpiſih“. —
Na to odgovori ſv. Franzhiſhk Šalesjan: „Ako
bi ſe mogle vſak dan vſe te poboshnoſti opravi-
viti, ſe ve, de bi vef zhaf vſele. Pa tega Bog
od tebe ne tirja, temuzh, de vſako rezh ob
ſvojim zhaſu, in ob ſvoji perloſhnoſti oprav-
ljaſh“. Koliko je zefarſkih ſapoved in uka-
sov, kterih ſe mora podloſhnik dershati, in
vſe ob ſvojim zhaſu prav dopolniti, kterim bi
tudi en ſam dan ne mogel kej! Tako je tudi
s kerſhanſkimi poboshnimi deli, kterih zhlo-
vek na enkrat ne more opraviti; ako jih pa
sverſti vſako ſa ſvoj zhaf, ſe da tudi per
obilnih opraviſih veliko ſtoriti.

Šveti Felikſ, kmetiſhki hlapez, ni utegnſil
po dnevu moliti, je molil po nozhi, in molil je
obilno. Vſak dan je k ſv. maſhi ſhel, in ven-

der per delu ni nizh sa to samudil. Per delu je Kristusovo terpljenje premishljeval, in je Bogu svoje terpljenje srozhal. Šv. Notburga, flushabniza, ni imela fama kej ubogajme dajati, torej je svojo gospo profila, de je smela med uboge rasdeliti, kar je per misi ostalo; in ko ji je bilo to prepovedano, se je vsako nedeljo in sapovedani prasniki s kruham in s vodo zadovolila, svoj del pa je ubogim dala, de jih je faj enkrat v tednu rasveselila. Šv. Ludvik, kralj, je per vsih svojih mnosih opravih bil per dveh maslah na dan, je veliko molil in tudi nekaj zhasa premishljeval; bolnisfnize je obiskal, se vsak petek spovedal; nosil je spokoriven pas, in she vezh drusih poboshnost je opravljal. Vender per svojih posvetnih opravilih ni nizh samudil, in njegov kraljev dvor je bil v lepshim redu, kot kde popred. Kdor rad poboshne dela opravlja, Bog njegovim svetim delam blagoslov in tek da, de ne samudi kej, ako ravno vsak dan kej zhasa v boshjo zhas in v frezho ali tolashbo in pomozh blishnjiga oberne. To vidimo nad sv. Feliksam, sv. Isidoram, in drusimi neshtevilnimi svetniki. Tudi lastna skufhnja je she marsikteriga ravno te rezhi preprizhala.

Vender pa morash vselej raslozhiti, kristjan! kaj je dolshnost, in kaj je le svet. Dolshnost gre svetu naprej, in mora vselej

spolnjena biti, svet pa je le svetovan. Nap-
 zorno bi bilo, ako bi, postavim, pofel soper voljo
 gofpodarja v delavnik delo puftil in k mafhi
 fhel, ker v delavnik k mafhi iti ni sapoved,
 ampak dobro je; gofpodarja ubogati v tazih
 rezheh, ki fo po boshji volji, pa je dolsh-
 noft. Na drugi ftrani pa bi soper velik greh
 ftoril, ako bi v nedeljo ali sapovedani pras-
 nik na gofpodarjevo povelje delal, ali pa k
 boshji flushbi ne fhel; sakaj le v tazih rezheh
 fme in mora pofel fvojim sapovednikom po-
 koren biti, ktere nifo soper boshje ali zer-
 kvene sapovedi.

Ako pa kdo fhe pravi, de po boshjih sa-
 povedih zelo ni mogozhe shiveti, taki je slo
 saflepljen; on Bogu naj modrejfhimu krivizo
 perpifuje, zhefh, de on nefkonzhno ufmiljen,
 dobrotljiv in pravizhen od naf kej taziga tirja,
 kar bi bilo zhes nafho mozh. Tako govor-
 jenje bi bilo filo hudo preklinjevanje zhes sveto
 previdnost boshjo, kteriga naf Bog obvaruj!

Sgledi pravih fpokornikov,

mlazhnim kriftjanam v premiflik.

Sveti Janes Klimak je bil nekdej sa ne-
 koliko dni fhel v neki famoftan (klofhter) pra-
 vih fpokornikov, in je ondi rezhi vidil, ktere

morajo zhlovefhko ferze s ftermenjem napolniti. Poflufhajmo, kaj nam fam pripoveduje:

„Ko fim perfhel k unimu famoftanu fpor-kornikov, ali v kraj pravih pokorivzov“ — fo njegove befede — „fim sa refnizo rezhi vidil, kakorfhnih leniga okó nikoli ni vidilo, nerodno uho nikoli ni flifhalo; vidil fim, kar mlazh-nimu ni nikoli v ferze perfhlo, befede in djanja, ki Bogu filo delajo, perferzhnoft in ognjeno gorezhnoft, ki samore boshjo dobrotu naglo s nebes nakloniti. Nektere tiftih sadolshenih, ki fo pa she nedolshni bili, fim vidil, kako fo zele nozhi pod milim nebam ftali, de nifo noge premaknili. Ako jih je safpanoft omagovala, fo natori filo delali, in fi nifo kar nizh pozhit-ka pervofhili, temuzh reshali fo fami nad fe-boj, s nejevoljo in hudovanjem fe pfovali, fe dramiti od spanja. Drugi, kakor se mi je vi-dilo, fo proti nebu gledali, ter s shaloftnim glafam, s sdihovanjem in vpitjem pomozhi od ondod klizali. Drugi fo bili v molitvi; kakor hudodelniki, fo imeli roke na herbtu svesane, od globoke shalofti oframotene ozhi fo v semljo vpérali, ter se nevredne fhteli, proti nebesam pogledati. Tudi fi nifo upali Bogu kej rezhi, govoriti ali moliti, ker v fvojih smedenih mi-flih in smedeni vefti nifo vedili, kako in s zhem sazheti moliti. Mutafta in bres befede je bila njih dufha, in njih duh s temoto in

fkorej s obupnostjo obdan, ko so jeli v Boga misliti. Nekteri so sedeli na tleh v spokornim oblazhilo s pepelam potrefeni. S kolena so oblizhje sakrivali, in s zhelam ob semljo butali. Drugi so se neprenehama na perfi tolkli, in so s filnimi sdihljeji obnovljene fape dufhniga shivljenja s nebef klizali. Nekteri smed teh so semljo s folsami mozhili, in sopet drugi so fami febe tolkli, ker niso imeli fols, de bi bili svoje grehe objokovali. Slo veliko pa jih je bilo, ki so, kakor je per mertvih navada, fami zhes svojo dufho ftrafhen in grosen krizh saganjali, ker ftfike sbujene vesti niso nizh vezh prenafhati mogli. Drugi so v ferzu rjuli kakor levi (njih vesti), v ufth pa so glaf ve-kanja sadufhili. Kterikrat pa filne bolezhine niso mogli vezh dershati, in so kar neprevi-dama savpili. Vidil fim nektare v takim telefnim fstanu, de bi bilo misliti, de so fami is febe fhli, in de jim je shivljenje oterpnelo in obmolknilo na vekomej“.

„Viditi je bilo, de so v ti gofthi temi in dufhni nozhi sa vse rezhi tega shivljenja obzhutenje sgubili. Duha so bili v globozhino ponishnosti pogresnili, in v ognjeni bolezhini (savoljo grehov) so jim vrozhe folse zhes liza lile. Druge fim vidil, kako so fedezhi premishljevali s ozhmi v semljo vpertimi. Vedno so s glavo smahovali, in kakor levi so globoko is perf,

in is frede oferzhja vpili in sdihovali. Nekteri smed teh so bili s upanjem navdani, ter so profili popolnoma odpušhenja vseh svojih grehov; drugi so se is neisrezhene ponishnosti odpušhenja nevredne shteli, in so na vso mozh vpili, de jim ni mozh Bogu edgovora dajati od svojih grehov. Nekteri so Gospoda profili, naj jih tukej strahuje, de unkraj usmiljenje dofseshejo. Drugi, stiskani od vestne teshe, so odkritoferzhno rekli: Nam je dofti, naj le vekomej pogubljeni ne bomo, ako bi tudi ne perfhli v nebefa. Vidil fim ondi v ponishnosti fkrushene, in od butare vesti stiskan dufhe, ki so k Bogu tako sdihovale in klizale, de bi se bilo moglo kamenje k usmiljenju omezhit. V tla so imeli ozhi vperte, ter so govorili: Dobro vemo, o vemo, de smo vse fhtrafenge in terpljenje saflushili, in po pravizi, ker nismo v stanu, sa svoje grehe sadofiti, ko bi tudi ves svet fklizali, de naj s nami shaluje. Sa kar mi molimo, profimo in sdihujemo, je le famo to le: Gospod, ne strahuj nas v svojim ferdu, in ne tepi nas v svoji jesi (Pf. 6, 2.), ampak po svojim usmiljenji, sakaj dofti nam je, ako bomo refheni od tvojiga strafhniga shuganja, in od tvojih neisrezhenih in fkritih fhib. Ker, kako bi smeli vezh ko tega profiti, ker svoje oblube nismo neomadeshane ohranili, temuzh smo jo

po prvim odpufhenji vseh sadolshenj tako nagjufno sopet ofkrunili“.

„Ondi tam, o perjatli! bi vidili lahko v djanji spolnjeno, kar je David govoril: Vidili bi ljudi s nadlogo obloshene in do konza fklo-njene, ki vef dan fem ter tje shalujejo. Pf. 37. Kushen duh je hlapel is gnojezhih in gnjile-zhah telefnihi ran; ker fe nifo verdevali, in fo posabili fvojiga kruha jefti. Voda je bila s folsami smefhana, ki fo jo pili. Kosha jim je na kofteh vifela, in fahneli fo, kakor trava, ki fe odkofi. Ne bil bi drusiga od njih fli-fhal, zhe ne teh befedi: Gorje! gorje! gorje meni ubogimu! gorje meni ubogimu! prav fe mi godi! prav fe mi godi! ali pa: Persanefi, persanefi, o Gospod! Nekteri fo rekli: Ufmili fe, ufmili fe! Drugi fo fhe bolj shivo vpili: Odpufti, Gospod! odpufti, ako je mogozhe, fhe odpufhenje dofezhi. Per njih bi vidil je-sike, ki fo kakor goreli od sheje, in is uft moleli. Nekteri fo fi svolili sa pokorjenje folnzh-ne pekozhe sharke; drugi fo fe v laftno martro naftavili fteklenimu mrasu. Drugi fo komej vodo pokufili, she fo odjenjali piti. Le toliko pi-jejo, kolikor je treba, de sheje ne umerjo. Nekteri pa fo komej malo kruha vshili, drusiga fo delezhi od febe vergli, in fo fe hudovali, de fo nevredni, jed vshivati, ktera je sa pametne, ker fo kakor nespametne sveri delali.

Kje je bilo pri njih slifhati smeha? kje vne-
 marnih besedi? kje viditi kipezhe jese? kje
 ferda? Ni jim mar bilo, de bi bila she kaka
 togota per ljudeh najti, tako slo jim je bila
 pokorivna shaloft pogasila vso ferditoft. Kje se
 je pokasalo pri njih she kako ukljubovanje?
 kje kak vesel dan? kje preshernoft v govor-
 jenji? kje verdevanje telefа? kje le sled ne-
 zhimerne zhafti? kje je imela mehkushnoft le
 nar manjsfi upanje tukaj pestovana biti? kje
 je bila le misel vino piti? ali sadje vshivati?
 kje je bilo tukaj perzhakovanje pokrepzhavne
 jedi? kje kako mikanje pozhutljivosti? Upanje
 do vsih teh rezhi jim je bilo popolnoma u-
 gafnilo. Kje je bila pri njih she fkerb sa kej
 posebniga? kje pohlepnoft, zhloveka soditi?
 Nikjer ne vezh. Per njih se je dobila le ne-
 prenehama vpitje in sdihtovanje k Bogu. Glas
 molitve je bil edini glas, ki se je slifhal. Drugi
 so se s pestjo mozhno na perfi tolkli, ko de bi
 pred nebesfhkimi vratmi stali, so k Gospodu kli-
 zali: „Odpri nam nebesfhke vrata, Šodnik! od-
 pri jih nam, ki smo si jih saperli s svojimi
 grehi“. Drugi so rekli: „Pokashi nam le svoje
 oblizhje, in svelizhani bomo“! Pf. 79. Eden
 je govoril: „Rasodeni se, o Gospod! ponish-
 nim, ki fede v temoti in v smertni senzi, s
 svojo svitlobo“. (Luk. 1.) Drugi: „Hitro nam
 pridi tvoje usmiljenje naproti, o Gospod! ka-

kor sgubljeni gresniki smo, ki nimamo vezh upanja; odtergali smo se od tebe, o Gospod! in omagujemo na dnu globozhine greha“ i. t. d.

„Vidilo se je, kako so uni isvoljeni od vedniga klezhanja imeli kolena s debelo kosho obrafhene; ozhi od vedniga jokanja isfufhene in globoko v glavo vderte. Lafje na trepavnizah so bili takorekozh prezh odjokani. Liza so bile ranjene, in bi djal, feshgane od vrozhih obilnih fpokornih fols, ki so zhes nje lile. Njih oblizhje je bilo kakor velo, in neufmiljeno blede; ne bilo bi ga raslozhka vezh med njimi in med merlizhi, ko bi se bilo permerjalo. Perfi so bile vse rasboljene in podpljute od vednih udarzov, in kri je tekla is rannih prog, ktere so s pestmi vnovizh prebijali. Kje je bila tu postelja, se opozhiti? Kje obleka — zhista in varna soper led in mras? Kaj je v permeri s njih nadlogo vfa muka tistih, ki so od hudizha nadlegovani? Kaj je proti tem vse shalovanje unih, ki mer-tve objokujejo? Kaj vfa revfhina pregnanah? Nizh, nizh ni sa ref njih muka in kasen, ki jo neradovoljno terpe, ako se permeri s rado-voljnim terpljenjem, ki ga ti terpe“.

„Profim pa, bratje, ne mislite, de je is-misfhljava, kar fim rekel. — Velikrat so vifhiga v famofstanu profili, de, ki je bil kakor angel v zhloveshki podobi, naj bi jim roke

in vrat s shelesjem in verigami obloshil, in njih noge na lef perbil, kakor se s tiftimi dela, ki so k fmerti obfojeni, in naj bi jih ne refhil pred, de bodo pokopani. She zelo pokopa se nifo vrednih fhteli. Tudi to k pomilovanju budivno ponishevanje in ljubesen, ki is-haja is fkefaniga ferza in is fpokorniga duha blasih mosh, bom fhe povedal. Kadar koli jim je bilo namrezh umreti, in pred nepodkupljiviga fodnika ftopiti, je tifti, kdor je umiral, profil in rotil fvoje vredne vifhji, de naj ga ne pokopujejo po zhloveshko, temuzh naj ga kakor divjo sver, ali valovam reke srozhe, ali pa sverinam v logu vershejo poshret. Umni in rasfvitljeni predpoftavljeni so jim vezhkrat v to profhnjo dovolili, ter so sapovedali, jih bres pfalmov in flovesniga petja ven vrezhi. — Kadar jim je pa poflednja ura pertekla, tedaj je bil pogled, ki ftrah in ufmiljenje budi“.

„Kadar koli so namrezh fpokorivni bratje vidili, de je kateri smed tovarfhev bliso fmerti, vender pa fhe saveden, so obftopili umirajozhiga. Vfi shaloftni in hrepentljivi, kakor taki, ki jih po vodi sheja, so mu s befedo in s djanjem fvoje pomilovanje fkasovali. S glavo omajevali in s ferzhnim ufmiljenjem so poprashovali umirajozhiga: Brat in tovarfh pokore! kako je sdaj s teboj? kako se zhutifh?

kaj pravish ti, ki ravno kar v vezhnost gresih? kakshno upanje imash? kako se ti dosdeva? Ši dosegel s prenesenim trudem, kar si iskal, ali ne? Ši stopil v pristan svelizhanja, ali je tvoje upanje she omahljivo in nesvesto? Ši li dosegel tek (namen) shivljenja, ali si ga sgrehshil? Imash li varno upanje odpushenja, ali si she nesvest, kar tvoje vezhno svelizhanje sadeva? Ši li dosegel svobodo, ali so tvoje misli she puntanju in nepokojni muki pohlepnohti podvershene? Zhutish li v svojem ferzu shark boshjiga rasfvetljenja, ali je she polno temote in framotne smedenije? Še ti je kterikrat v ferzu glas oglafil, ki pravi: „Lej! osdravljen si“, ali: „Tvoji grehi so ti odpusheni“, ali: „Tvoja vera ti je pomagala?“ Morebiti she flifhish tifti strashni glas, kaj, ki pravi: „Gresniki naj se proti peklu obernejo“, in: „Sveshite mu roke in noge“, ali: „Hudobni naj se prozh vsame, de ne bo vidil boshjiga velizhastva“. Kaj pravish ti temu? Profimo te, povej nam, de vemo, kaj nas zhaka. Zhaf tvojiga shivljenja se dokonzhuje, in drusiga vekomej ne najdesih vezh. Na to so rekli nekteri umirajozhi: „Zheshen bodi Gospod Bog, ki moje molitve ni savergel in svojiga usmiljenja ni vsel od mene“. Pf. 75. In sopet drugi: „Hvaljen bodi Gospod, ki nas ni dal njih sobem v rop“. Drugi pa so v stiski rekli: „Morebiti bo fhla nasha

dufha skos neprenefljivo vodo“. Pf. 123. To so tiſti rekli, ki ſo bili ſhe v neſveſtnoſti ſavoljo ſvojiga ſvelizhanja, ali v ſtiſki ſavoljo tega, kar ima priti ob dnevu ſodbe. Drugi pa ſo ſhe veliko bolj ſhaloſtno govorili, in rekli: Gorje duſhi, ktera obljuje ni neomadeshvane ohranila! Sakaj to uro, ravno to uro bo ſvedila, kaj ji je pripravljeno. — Ko ſim vſe to per njih vidil in flifhal, bi me bilo fkoraj obupanje (ſzaganje) ſterlo, ker ſim vidil ſvojo hudobo in lenobo, in jo permeril s pokornim ſhalovanjem unih ſvetih moſh. Me morebiti ſdaj popraſhate: kakſhen pa je bil tiſti kraj, kjer ſo prebivali, kakſhna je bila njegova podoba? Hiſha je bila temotna in mrazhna; od ſmradu, nezhednoſti in vmaſa vſa neverdjana. Reklo ſe ji je po vſi pravizi jezha in obſodniza. Pogled ſam tiſtiga kraja je naſnanoval popolnoma pokoro in ſhalovanje. Vender, kar ſe nekterim teſhko in nepreneſljivo ſdi, je unim lahko, prijetno in prenaſhljivo, kteri ſo padli is nebeſhke miłoſti in s viſhave zhednoſti. Sakaj duſha, ktera je ſgubila perjaſnoſt boſhjo in upanje, ſvelizhani pokoj doſezhi, — duſha, ki je pezhat zhiftoſti prelo-mila, ſe ob ſaklade boſhje miłoſti, in ob vſe boſhje tolashilo perpravila, — ki je ſaveso in dopadljivoſt boſhjo raſtergala, in v ſebi zhaſtitljivi ogenj duhovnih ſols ugafila; taka

dufha je od filne bolezhine sadeta in ranjena, kolikorkrat koli se spomni, koliko sgubo de terpi is svojiga lastniga sadolshenja in nemarnosti. Torej s gorezhnostjo in s veseljem sprejme imenovano terpljenje, pokorjenje in trude, in si verh tega prisadeva, famo sebe v dar pernefti, ako je le fhe kaka iskra ljubesni ali ftrahu Gospodoviga v nji oftala“.

„Šv. Janes Klimak shivljenje pravih spokornikov fhe dalje popisuje, in proti konzu pravi: „O perjatli! ne vem, kako fim se mogel dofle muditi per tem shalovanji. Škoraj vef v nefvesti, bi bil kmalo famiga sebe posabil savoljo ftermezhiga zhudenja nad zhednostmi unih isvoljenih mosh“.

„Tridefet dni fim se mudil v uni jezhi, in fim se nejevoljin vernil v flovefni famoftan k velikimu opatu. Ko me ugleda opat vfiga spremenjeniga in, bi djal, nesavedniga, je v svoji modrosti lahko vedil, od kod de je ta spremen. Kaj je to, ozhe Janes? mi rezhe. Ši vidil spokornikov junafhke vojskovanja? — Vidil fim jih, o ozhe! — mu rezhem — zhudil fim se, in fim frezhnifhi fhtel te, ki so padli in svoje grehe tako objokujejo, kakor une, ki niso padli, in jih ne objokujejo tako“.

Ta obfhirni popis satajevanja pravih spokornikov od fvetiga Janesa Klimaka je sem pridjan, de bi sposnali, kolika je gnjusoba

greha pred fvetim Bogam. Šposnamo pa jo le tedaj, ako od fvetiga Duha gnado praviga rasfvetljenja fprofimo. Drugizh, de bi oframoteni fposnali, kako majhna je gorezhnost nafhih zhafov v sadoftovanji sa ftorjene grehe. Naj bi torej per tolizih sgledih faj manjshi rezhi svefto fpolnovali, ki fo komaj fenza proti unim ftermezhim delam. Tretjizh, de naj bi ne sanizhevali poftnih in sdershnih dni in drusih satajevanj, ki jih nam naklada dobra mati fveta zerkev sgolj is ljubesni do naf, de bi se pokorili sa svoje grehe, se v lepim shivljenji vadili, in svelizhali svojo dufho. — Šizer pa naj tako imenovani mozhni duhovi nafhih zhafov nikar pomilovaje ne smahujejo nad unimi fvetimi fpokorniki: Obljubim, de se nifo fhe pokefali svojiga prezhudno ojftriga satajevanja, in se ne bodo vekomej!

**V zhaft naj fvetejfhiga Jesufovida
Serza in Serza Njegove neomade-
shane Matere.**

Svete pefmi.

Perva pefem per sveti mafhi.

K sazhetku.

1.

Pred tabo na kolenih,
O Bog, te molimo,
In polni shelj ognjenih
K tebi sdihujemo.
Daritev svete mafhe
Ši daj, o Bog! dopašt',
In sdihovanje nafhe
Povikfhaj tvojo zhaft.

2.

Ko Jefuf fe je lozhil,
Je per vezherji tam
Prelomil in isrozhil
Ta kruh prijatelam.
Posvetil je to vino,
Ter ga uzhenzam dal,
To k mojimu spominu
Štorite, je perdjal.

3.

Telo je to, vsemite,
Telo, in moja kri,
Nikdar ne posabite,
Kaj Jefuf vam ſtori.
Sa vaf on hozhe umreti
(O zhlovek pomni to!)
De da ljudem shiveti,
De jim odpre nebo.

4.

To nafhe darovanje
 Usem', o Bog! od naf,
 Uflifhi sdihovanje
 In nafhe proshnje glas.
 Teleta so ozhaki
 Dajali nekadaj,
 Sdaj dari niso taki,
 Nafh dar je Kristuf sdaj.

K gloriï ali flavi.

1.

Zhaft, hvala in hvaleshnost
 Je tvoja b'la in bo;
 Nepokoj in beteshnost,
 O Bog! odverni jo.
 Daj nam miru in tebe,
 Bog! vedno dershati fe;
 U teb' ifkati tebe,
 Vesel' zhaftiti te.

2.

Sa nafhe hudobije,
 Sa naf se pokorish,
 Šmert ta nam greh odmi je,
 Tud greha mik pobrifh',
 Bod' hvala fvetim' Duhu,
 Tud njemu zhaft gre fhe,
 Sbduje ferze gluho,
 Švoj ogenj v njem ushge.

Pred evangelijem.

1.

'S uft Boshjih fe is-haja
 Švet evangelium,
 V ferze se nam ufaja,
 Nam rasfvetljuje um.

Bog govori, Bog vezhen,
 Per Bogu ni lashí,
 O frezhen, trikrat frezhen,
 Kater fe ga dershi.

2.

Beféde Boshje vera
 Nam kashe pravo pot,
 Gotovo fteso, ktera
 Gre v nebefa od tod.
 Ohrani to povelje
 In nauk svoj per naf;
 Daj nam potem veselje
 Šeboj na vezhni zhaf.

H kredo ali veri.

1.

Bog Ozhe, mi fposnamo,
 De vse je tvoja stvar,
 Kar je in kar imamo,
 Dobrote tvoje dar.
 Od tebe, Ozhe, ide
 Šin rojstva vezhniga,
 Špozhetje njega pride
 Od Duha fvetiga.

2.

Marija je rodila
 To Boshje detize,
 Devifhtva ni sgubila,
 Ne pred, tud potlej ne.
 Nafh greh je njega vmoril,
 Sa greh je bil prodan,
 In kakor je govoril,
 Je vstal on tretji dan.

3.

Na defni rok' Ozheta
 Je v fvetim raji sdaj,

Šhe pride, to obeta,
 Šamo ne vemo, kdaj.
 Pa kadar se iside
 Sa fvet odmerjen zhaf,
 Pove nam, de fpet pride
 Ozhitno sodit naf.

4.

Šofefko kerfhenikov
 Al' zerkev ver'jemo,
 Tud obzheftvo fvetnikov,
 Sedinfivo v en' telo.
 Tud grehov odpufhenje
 Na temu fvetu sdaj,
 Shivota ref vftajenje,
 Po tem pa fveti raj.

K darovanju.

1.

Naj, Bog, dopade tebi,
 Kar ti darujemo;
 Šzer kruh je sam na febi
 In vino sgolj famo;
 Pa 's kruha in is vina
 Bo kmalo, kar sdaj ni,
 Edin'ga tvoj'ga Šina
 Telo in prava kri.

2.

To nafhe darovanje,
 O Bog! ne sversi ga;
 Vfe mifli in vfe djanje,
 Vfe ferza, v dar jih na!
 O daj, de bomo svefti
 Ti, Ozhe, v vfih rezheh,
 Odvsem' snad nafhe vefi
 Teshilo vfih pregreh.

3.

Vse nafhe premoshenje,
 Vse shivesh in telo,
 Blago in tud shivljenje,
 Vse to naj tvoje bo.
 Daj nam po svoji volji
 Sdaj desh, sdaj solnzhni fej;
 Pokashe fe na polji
 Dobrota tvoja nej.

K fanktufu.

1.

Povsdignimo, kristjani,
 Vsi svojo pesem sdej,
 Sapoimo fkupej sbrani:
 Svet, svet na vékomej!
 V nebesih in na semlji
 Se vidi njega mozh;
 Nevernikam odjemlji,
 O Bog! njih uma nozh.

2.

De sveto luzh, katere
 Dosdaj ne vidijo,
 Šposnajo, udje vere
 S nam' tvoje bodejo:
 De zhaft mu skup pojemo,
 K' nebo ga da med nas,
 Hrup mu vesel shenemo,
 S angelji vli v en glas!

O povsdigovanji.

1.

Molimo klezhijozhi
 Boga sakritiga,
 Oko ga ne raslozhi,
 Pa vera snat' ga da.

Sdej tukaj bres pogleda ,
 O Bog ! te vidimo.
 Sadosti je beseda,
 De tebe vidimo.

2.

Na lesu nekdam krisha
 Je Bog sagerjen bil ,
 Sdaj, vera nas previsha ,
 Je zhlovek tud se fkril.
 Ta dar dobrote tvoje ,
 Kruh tvojih angelov ,
 Opomni misli moje ,
 De , Bog , si same vmerl.

3.

Naj spere dusho mojo ,
 O Jesuf ! tvoja kri ,
 Dodeli milost svojo ,
 Ti morje milosti !
 Kar sdaj te nam sagerne ,
 Naj sgine, o Bog ! spred nas ,
 Naj enkrat se odgerne ,
 Nam gledat' tvoj obras !

K savshivanju.

1.

Vel'k zhudesh se odkriva ,
 Vel'k zhudesh se godi ,
 Gospod se sdaj ushiva ,
 Tud vera 'ma ozhi.
 Podoba je fzer vina ,
 Podoba kruha vfa ,
 Ne vid' se nizh spremina ,
 Telo in kri je pa.

2.

O frezhen , kdor verjame ,
 De tukaj Jagnje je ,

Katero nam odvsame
 Tol'k' grehov butare.
 Le to je jed, to vera
 Kriftjane poduzhi,
 (Ljubesni neismera!)
 Od ktere dufha sh'vi.

3.

Zhe ga na konz' shivljenja
 Po vrednim vshijemo,
 Še fmertniga šrafhenja
 Vezh bal' ne bodemo.
 Teshave in britkofiti
 Še tift' ne bode bal,
 Kater'mu bo v flabofiti
 Ta kruh pomozh mu dal.

4.

O Jesuf! zhaft in hvala
 Naj ti povfotna bo:
 Ljubesen nam je dala,
 Ljubesen tvoja to:
 Ta vshitek, Bog! telefа
 In tvoje te kervi,
 Shivljenje in nebefa,
 Vefelje v vezhnofiti.

5.

Daj tega nam sheleti,
 Goreti vřim v njega!
 Daj prav nam ga prejeti,
 Ko pride lozhitba,
 De bodemo s temiftim
 Na pot se vsdignili,
 In pa is ferzam zhiřtim
 V nebefa, va-nje fhli.

K ite missa est.

1.

Ker smo sdaj masno sveto
 Špodobno flifhali,
 Povs'mimo zhaft odpeto
 In hvalo s angeljzi.
 Dopade naj mu djanje.
 Opravljen'ga daru.
 Svirk gnade bod' to darovanje
 Nam, dolshna zhaft Bogu.

2.

Dershimo pomozh' Boshje
 Še fkos in fkos terdno,
 Le ta naj nam oroshje
 Pred vso hudobo bo.
 Bres greha da naj fhati
 Pred sodbo sadnji dan;
 Po angelih nas sbrati,
 Na njega desno ftran.

Druga pesem per sveti masni.*Kirje.*

1.

Pred stolam tvoje milosti
 Tvoj verni ljud klezhi:
 In tebe, Bog, v ponishnosti
 Švojiga ferza zhafti.
 Štor' milost tem, kater' shele
 V folsah oprat' lastne dolge.

Odpusti, Ozhe, grešnikam,
 In škashi se dobrotljiv nam,
 Dobrot — živ — nam,
 Dobrotljiv škashi se nam.

2.

Ob dari tvoje smo prišli
 Kakor sčubljani sin :
 In kakor ovce smo sčuhli,
 Sčubili tvoj spomin.
 Al' Ozhe vsiga usmiljenja!
 Na ferza polne sčevanja
 S dopadajenjem dolj poglej,
 In svojo gnado sopet dej,
 In gna — do — dej,
 In gnado sopet dej.

3.

Šmo delo fej vsi tvojih rok
 In tvoja lastna stvar,
 Opri slabosti svojih otrok,
 Ti vel'ki Gospodar!
 Sa spravo sdej darujemo
 Tvojiga Šinu srozhujemo;
 O Bog, škos njega svetokri
 Vse naše grehe nam odmi,
 Vse nam — od — mi,
 Vse grehe nam odmi.

Glorija.

Zhašt bodi na visokosti
 Bogu na vekomelj
 In mir po fhiročnosti
 Na semlji bod' vselej.
 V ponishnosti pojemo
 Teb' hvalo trojni Bog!
 Od tebe mi prejmemo
 Rešjenje is nadlog. (dvakrat.)

Erangeli.

Is tvojih uft iside
 Svet evangelium,
 Na dno leto se snide
 Vſih kriſtjanov um,
 Modroſt naſ fama viſha,
 Refniza naſ uzhi:
 Kdor fe pod njo ponisha:
 Ta frezhno prav shivi. (dvakrat.)

Kredo.

1.

Gospod! pred tabo s trepetanjem
 Te tvoja verna ſtvar ſposna,
 In ver'je s ſhivim ſpoſhtovanjem
 Na tebe praviga Boga,
 Tud ver'je v tvoj'ga ljub'ga ſina
 ſpozhet'ga od ſvet'ga Duha,
 Ko Jeſova ga korenina
 V devifhkim zvetji je ſzvetla. (dvakrat.)

2.

De je priſhel is ſgolj ljubesni,
 Ljudi naſ ſpravit, Bog! s tebo,
 De na-fe vsel je vſih bolesni,
 Prelil na krishu kri ſvojo,
 De ſpet je vſtal, pekel premagal,
 Na deſni tebi sdaj ſedi:
 De naſ bo enkrat vſe prevagal
 ſodnik pravizhni vſih ſtvari. (dvakrat.)

3.

De ſveti Duh nam zerkev viſha,
 De bo do konza vedno ſh njo:
 De kdor fe k njem' v ſolsah perbliſha,
 Od grehov ſpet ozhiſhen bo:

Sopet de enkrat bomo vftali,
 Vfih fvetih drushba sprofi nam,
 De bomo fkupej ushivali
 Shivljenje vezhno s Jefufam. (dvakrat.)

Darovanje.

1.

Tvoj mafhnik sdaj daruje,
 Gospod, leté dari,
 S njim tud tvoj ljud sdihuje,
 In s ferzam kvifhk puhti.
 Zhift kruh je ino vino
 Sa grehe nafhe dar,
 K tvojiga Šina fpomino
 Je obloshen altar. (dvakrat.)

2.

Vsem', Bog, leto darvanje,
 Dobrotni Ozhe nafh!
 Omezhi to sdihvanje,
 De nam fpet gnado dafh.
 Le fmert in kri prefveta
 Tvojiga ljub'ga Šinu
 Nam daje up, de vseta
 Ta profhnja bo v nebu. (dvakrat.)

Šanktus.

1.

Poj: Šveti, Šveti, Šveti,
 Je Bog in nafh Gospod,
 S angeljzi pojte: Šveti
 Ši ti Bog, Šabaot.
 V nebefih, no na semlji
 Vfo hvalo, zhaft vfelej
 Štvari, Bog! fvojih jemlji
 Sdaj, no na vekomej. (dvakrat.)

2.

Vefeli vkup pojemo
 Is ferza zeliga,
 Shivo ga vfi sprejmemo
 Njega svojiga Boga,
 Ko nam v imenu pride
 Gospoda nafhiga,
 Vef svet se k zhafti snide
 Šinu njegoviga. (dvakrat.)

Po povsdigovanji.

1.

Poglej, o Ozhe, s visokosti
 Vef milostljiv na ta altar!
 Ti na-nj postav'mo po dolshnosti
 Sdaj tebi dopadljivi dar:
 Ta dar je fam tvoj Šin edini,
 Is sgolj ljubeshni darovan:
 Sa naf perfojen umornini
 Štrafhno na krishu bil saklan. (dvakrat.)

2.

Šlabosti on vse nafhe nosi,
 De naf perpravi v fveti raj.
 On per Ozhetu sa naf profi,
 Deb' s njim shiveli vekomaj.
 Naj te ljubeshen ta ognjena
 Škos profhnje, Jefuf! omezhi,
 De fe ta tvoje fmerti zena
 Nad nami nikdar ne sgubi. (dvakrat.)

Agnus Dei.

Poglejte Boshje Jagnje:
 Kak tozhi svojo kri,
 Kako sdaj glavo nagne,
 Kako sa naf medli.

On grehe nam odjemlje ,
 On nosi vse dolge ,
 Pokrajne zele semlje
 Po njemu mir dobe. (dvakrat.)

Obhajilo.

Gospod! jest nisim vreden, (dvakrat.)
 Deb' tebe danf savshil,
 Al' rezi, de bom vreden, (dvakrat.)
 Ter bodem sopet shiv.
 V duhu tebe prejeti,
 Is ferza jest shelim,
 Daj, shenin nash presveti, (dvakrat.)
 De gnado sadobim.

Per konzu fвете mashe.

Daritev fmo konzhali,
 Ta dar je Bog, tvoj Sin:
 Mi fmo vfi fkup sposnali
 Tvojih darov fpomin.
 Škos njega fmo prejeli
 Refhenje s fvojih ves,
 Sdaj sadnjizh nam dodeli
 Švoj shegen is nebes. (dvakrat.)

Pesem pred shegnam.

Zhaftimo te,
 Shivi kruh angeljski!
 O pravi zhlovek fkup
 Ino Bog nebesfki!
 Šveto, fveto, fveto,
 Šveto, zhes vse fveto
 Jesufa refhnje Telo
 V fvetimu sakramentu.

Pefem po shegnu.

Nikdar naf ne sapuſti,
 O Jeſuf vſe fladkoſti!
 ſoſebno pa ſadnji zhaſ
 Bodi, Jeſuf, ti per naf.
 Zhaſtito vſak zhaſ bodi
 To fladko ime Jeſuf,
 Ino imé Marije.

Adventna.

Vi, oblaki, ga roſite!
 Ali ſemlja naj ga da!
 Ve nebefa ga poſhljite
 ſkor Svelizharja ſveta!
 Milo ſo ljudje ſdihvali,
 V grehih in v temi jezhali;
 Bog je bil ſemljo preklel,
 Greh nebo zhloveku vſel.

Ozhe ſe nebeſhki uſmili,
 Vidi tol'ko bolezhin;
 De bi ſe ljudje reſhili,
 ſe ponudi Boſhji ſin;
 Dvizo Gabriel poſdravi,
 In Marija zhiſta pravi:
 Lej, pokorno je ſerze,
 Kar Goſpod mi ſapove.

Sgodba ſveta in veſela,
 Nam odklene vſim nebo:
 Lej, Deviza je ſpozhelela,
 In Beſeda je meſo!

Pred Gospoda pokleknimo,
Njega milost sahvalimo.

Blagor tebi, gresihni fvet!
Jesuf pride greh odvset.

Bratje! dosti she je spanja,
Glas nebeski klizhe naf,
Dan fe blisha, nozh odganja,
Sdaj prihaja frezhni zhaf.
Odversimo vso hudobo,
Oblezimo pa fvetlobo,
De preide grehov nozh,
In naf vodi Boshja mozh.

Ne shivimo vezh pregreshno,
Švet apostelj naf uzhi,
Ne nezhisto, ne poshreshno,
Nevohljivost naj beshi;
Naj fe vfak pred njim ponisha,
Kter'ga prihod fe nam blisha,
De bo s zhistim ferzam vfak
Le Svelizharju enak.

O Svelizhar! pridi fkorej,
De fe spolni, kar shelim;
O pernesi mozh od sgorej,
De fe zhisto fpokorim;
Ti pernesi mir nebeski,
De ga vshiva duh zhloveshki;
Daj, de pridem sodnji dan
Med ovze, na defno stran.

Boshizhna pesem.

1.

Poglejte, zhudo fe godi!
Kaj mora nek to biti?

Nebeſhki dan o pol nozhi,
 To mora kaj pom'niti,
 Lej angelja pred nami ſtat',
 Luzh ſvitla ga obſega;
 Od groſe moram trepetat',
 Povejte, kaj bo s tega.

2.

Tako paſtirji govore,
 Pa angelj ſe oglafi:
 Veſelje oſnanujem le,
 O frezhni, frezhni zhafi!
 Svelizhar ſe nozroj rodi,
 Ni treba nizh ſe bati,
 Je vboshen, v jaſlizah leſhi;
 Lahko ga je poſnati.

3.

Saſliſhijo nebeſhkih trum
 Zhafit' Boga na nebu,
 Veſeli mu ſhenejo ſhum,
 De ſvet otme v potrebi,
 Njih petja glaſ raslega ſe
 Veſelo po ſhirjavah:
 Mir vam, ki ſvete volje ſte,
 Bogu zhafit' po viſhavah.

4.

Paſtirji ſe rasveſele,
 Ko ſliſhijo to novizo;
 Do Betlehema hrepene,
 Špoſnat' ſhele reſnizo.
 Pogledat pojd'mo, pravijo;
 Kar angelji ſo rekli;
 Teko in ſe ne vſtavijo,
 In k jaſlim ſo pertekli.

5.

Tam dete vgledajo lepo,
 De ni ſe mozh nagledat',

Tak ljubo in tako sveto.
 Shele mu dopovedat',
 De ljubijo ga is ferza,
 De vse bi radi dali;
 Nauke vse, ktere da,
 De bodo spolnovali.

6.

Tud mi sdej k jaflizam pojd'mo,
 In bod'mo ga veseli;
 Sahvalo, zhaft Bogu dajmo,
 De fmo pomozh prejeli.
 Posdravljen bod', Svelizhar moj,
 Vlak rezi sam per sebi,
 De si prishel do nas nozroj,
 De homo mi per tebi.

Terpljenje Jesufovo.

(Is nemfhkiga.)

Daj mi, Jesuf, de shalujem,
 Šmert, terpljenje objokujem,
 K' si ga, Jagnje, ti prestal,
 Grehe sbrisal, milost dal.
 Jesuf! daj, de tvoje rane
 Naš presunejo kristjane,
 To terpljenje prebritko
 Nam pomozh naj v smerti bo.

Naš odrefhit' smert si svolil,
 Pred Ozhetam trikrat molil,
 Ši kervavi pot potil,
 Kelh terpljenja zhisto spil.
 Jesuf, daj i. t. d.

Tolovaji te obdali,
 Te svesali in peljali,

Uklenili ti roke,
Ktere zeli fvet dershe.
Jesuf, daj i. t. d.

Trinogi fo te fodili,
Krishaj ga, hudobni vpili,
Tepli, bili, de se kri.
Is bolezhnih ran zedi.
Jesuf, daj i. t. d.

Ternje bode zhelo tvoje
Sa velike grehe moje;
Tebi, Jesuf, Kralj fveta!
Sheflo, terft, fe v roke da!
Jesuf, daj i. t. d.

Oh! na krish fo te raspeli,
In na krishu te fhe kleli.
Oh! sa naf fi tolk' terpel,
In sa nafhe grehe umerl.
Jesuf, daj i. t. d.

Nafhi grehi fo te sdali,
Tebe, Jesuf, saframvali:
Sa nafh greh tepen fi bil,
In na krishu kri prelil.
Jesuf, daj i. t. d.

Daj nam tebe le ifkati,
Švoje grehe objokvati,
De se tvoja refhnja kri
Kdaj nad nami ne sgubi.
Jesuf, daj i. t. d.

Velikonozhna.

1.

Svelizhar gre is groba,
 Ob mozh je smert, trohnoba:
 Velikonozhno jagnje bil
 Je sa-me drago kri prelil.

2.

Aleluja!

Otet je zhlovek, refhen,
 V bresen fatan trefhen,
 Šmert nima svojiga sela vezh,
 Odpert je grob, in kamen prez.

3.

Aleluja!

Odrefhil je ozhete,
 Veliko zhafa vjete;
 Zhaftito jih pelja febo
 V saperto s greham pred nebo.

4.

Aleluja!

O kak' fe svet'jo rane
 Neufmiljeno mu dane;
 Vefelje angeljsko verfhi,
 De smert je mertva naf uzhi.

5.

Aleluja!

Je terdna nafha vera,
 Refniza jo podpera;
 Svelizhar je svoj grob prestal,
 Tud nam bo vſtat' is groba dal.

6.

Aleluja!

Le kratka nozh bo v grobi,
 Ker angelj kmal satrobi;
 Telo tud potlej popelja
 Svelizhar v raj, in smert neha.

7.

Aleluja!

Dopolnit nafhe shelje,
 Perpravit nam vefelje,

Grefh ti Svelizhar pred menoj,
Prifhel bom, upam, tud sa t'boj.

8.

Aleluja!

Shivljenje ponoviti,
Tako v nebo daj priti,
Kjer per Ozhetu ti sedish,
Od tam plazhilo vsm delish.

9.

Aleluja!

Pred sodbo bom postavljen,
Po svatovsko napravljen,
S kervjo bom Jagnjeta opran,
Med tvoje svate svat odbran.

10.

Aleluja!

Aleluja! aleluja!

Aleluja! aleluja!

Po tvoje, Jesus, bratam brat,
Daj tudi nam od smert' vstat'!

Aleluja!

O binkoshtih.

1.

Prid', sveti Duh, apostelnam dan,
Ker si bil danes va-nje poslan,
De zhuda Boshje pravijo,
Šovrashnikam se vstavijo;
Prid', sveti Duh, te profi kristjan.

2.

Prid', sveti Duh, daj svoje dari,
In jih med svoje verne rasli,
Refnizo, de posluhajo,
In nje fladkost okushajo,
Prid', sveti Duh, rasvetli nas ti.

3.

Prid', sveti Duh, omezhi ferze,
Sashgi v kristjanih svete shelje,

Ljubit', kar je pravizhniga,
 Še varvati krivizhniga;
 Prid', fveti Duh ljubesni fвете.

4.

Prid', fveti Duh, podperaj flaboſt,
 Poterdi v ferzih pravo fvetofť,
 Daj, de ſe ne ſpodtaknemo,
 Is pota ne premaknemo,
 Prid', fveti Duh, ti naſha krepkoſť.

5.

Prid', fveti Duh, ti ſveſti vodnik,
 Veſelje naſhe, naſh pomozhnik,
 O vodi naſ do vezhnoſti,
 Perpelji naſ do frezhnoſti,
 Prid', fveti Duh, ti naſh poterdnik.

Pred ſvetim reſhnjim Teleſam.

(Is nemſhkiga.)

Pridi molit, o kriſťjan!
 Od ljubesni fвете vſhgan,
 Kjer je Jeſuf v Sakramentu
 Is ljubesni dan.

Tukej ſo fвете rezhi:
 Jeſufa Telo in Kri;
 Duſha, ktera njega vſhiva,
 Še ne pogubi.

Bod' zheſhen Odreſhenik!
 U nadlogah pomozhnik,
 Švojim vernim, tebi ſveſtim
 Varh in uzhenik.

Posvezhuj nas ti saref,
Zhudapolni kruh s nebef!
Ti otmi nas vsih nevarnost
Dush ino telef.

Spokorjenja daj folse,
Grehov sbrisli nam dolge;
Vera, upanje, ljubesen
Naj u nas goré.

Kadar umerje telo,
Vsemi dusho ti v nebo,
De se bomo veselili
Vekomej s tebo.

Pri svetim obhajilu.

O kam, Gospod!
Gre tvoja pot?
Kam stopnje te peljajo?
Še she mrazhi,
Še dan temni,
In svesde she migljajo.

Svelizhar moj!
Pri meni obstoj,
Te zhem pod streho vseti;
Ref, hifhiza
Je frotiza,
Pa sheljna te sprejeti.

Štrafhi me nozh,
Šovrashna mozh;
Gospod! pri meni obstani;
Kjer ti stojish,
Nozh rasfvetlish,
Štrahovi so pregnani.

Vkup bodeva
 Vezherjala,
 O frezha nesrezhena!
 Shiv kruh mi bo
 Tvoje Telo;
 Men' dufha oshivljena.

Gospod, shelim
 In hrepenim,
 De spolnifh fvette shelje:
 Pofveti me,
 De ljubim te,
 Doverfhi mi veselje.

O bod' s menoj,
 Preljubi moj!
 Ki v lilijah prebivafh;
 Š zvetizami
 Posteljem ti
 Šerze, de v njem pozhivafh.

Pri meni zhuj,
 Me prebuduj,
 Ne daj mi v grehu umreti;
 Daruj pomozh,
 De mine nozh,
 Nebefhki dan safveti.

Šveto Šerze Jefusovo.

Tam v kruhu vse fvetofli,
 Nebefhkiga fladu,
 V saftavi in skrivnofli
 Ljubefni in miru
 Šposnano, hvaljeno,
 Zhefhenof, ljubljeno

Naj Jesufovo Šerze
Od vſih naſ vedno bo.

She pred naſ je ljubilo
Šerze Svelizharja,
Bo vſe nam dodelilo,
Kar tukaj proſmo ga.
Šposnano, i. t. d.

Štoji nam vſim odperto
Uſmiljeno Šerze;
Špokorno in rasterto
Tud miloſt upat' ſme.
Šposnano, i. t. d.

V Šerza preſveti rani,
Ki nam odperto je,
Še naſhim duſham hrani
Švet mir, svelizhanje.
Šposnano, i. t. d.

V to Šerze ſakleniti
Še hozh'mo ſadnji zhaſ,
K' bo hotel Jeſuf priti
Šhe v Sakramentu v naſ.
Šposnano, i. t. d.

O Jeſuf! naj omije
Naſ Šerza tvoj'ga kri,
Naj grehe nam pokrije,
In miloſt dodeli.
Šposnano i. t. d.

Pesem k Mariinimu Šerzu.

O Marija, naša ljuba Mati!
 Sprejmi v milostno Šerze
 Verne vse, k' jih tvoje sveste mnosh'ze
 Tebi danf priporozhé.

O Marija, o Marija!
 Ti imash milostno Šerze;
 K tebi, k tebi kopernijo
 Našhe misli in shelje.

Vse duhovne, o Marija Mati!
 Sprejmi v milostno Šerze;
 Našhe dushe vedno jih teshijo,
 Našhi grehi jih fkerbé.

O Marija, o Marija!
 Ti imash milostno Šerze;
 Šprof', naj Bog duhovnam uflifhi
 Njih molitve in profhnje.

Našhe staršhe, o Marija Mati!
 Sprejmi v milostno Šerze;
 Ti jim vrazhaj, ti obilno plazhaj:
 Nozh in dan sa naš fkerbe.

O Marija, o Marija!
 Ti imash materno Šerze;
 Vsi smo tvoji fini, hzhere,
 Našhe ferza te shele.

Vse nedolshne, o Marija Mati!
 Sprejmi v milostno Šerze;
 Varuj, varuj, varuj njih nedolshnost,
 Varuj, de je ne sgube!

O Marija, o Marija!
 Ti devishko imash Šerze;
 Vsi shelimo tvoji biti —
 Tvoji bratje in sestre.

Otrozhizhe , o Marija Mati !
 Šprejmi v milostno Šerze ;
 Teb' nesvesti noben — nobeden biti
 Vekomej nikolj ne sme !

O Marija , o Marija !
 Otrozhifhko imash Šerze ;
 Otrozhizhi tvoj' zhmo biti :
 To je , to je ljubo ime .

Grefhnikam , Marija , ljuba Mati !
 Vlij shal'vanje v njih serze ;
 De zhes grehe , zhes nefrezhne smote
 Jokajo , dokler shive .

O Marija , o Marija !
 Ti imash milostno Šerze ;
 O ne pusti' , de b' nespokorne
 Dufhe v strafhno vezhnost fhle !

Vmirajozhe , o Marija Mati !
 Šprejmi v milostno Šerze ;
 Šprofi , de jim sbrishe vezhni Ozhe
 Vse njih grehe in dolge .

O Marija , o Marija !
 Ti imash milostno Šerze ;
 Šlehern naj na smertni postlji
 Tvojo fladko milost sve .

Dufhe v vizah , o Marija Mati !
 Šprejmi v milostno Šerze ;
 Naj se jim njih ogenj , bolezhine
 Hitro , hitro ohlade .

O Marija , o Marija !
 Ti imash milostno Šerze ;
 Tud , zhe s nashih kdo je v vizah ,
 Oh podaj mu bersh roke !

Shive , mertve , o Marija Mati !
 Šprejmi v milostno Šerze ; .

K fvet'mu Trojstvu vse, o vse poklizhi
Nad oblake, nad svesde.

O Marija, o Marija!

Ti imash milostno Šerze;

Daj vřim vernim prav shiveti,

De fvet' raj fi pridobe.

Marii bres makesha řpozheti.

Med svesdami svesdiza fije,

Podobna ji nobena ni,

Presvitle sharke krogi lije,

V lepoti njeni vse temni.

Ta svesdiza Marija ti,

Bres makesha řpozheta fi!

Na nebu sarja se rasgrinja,

Zhiřtefhi, lepfhi ni slato,

Prelepih sharkov řvit otrinja

ře v plan, dolino in goro.

Ta sarja, o Marija ti,

Bres makesha řpozheta fi!

Med ternjem rořza prizvetela,

Preshlahtni zvet duhtela je,

V lepoti řvoji neovenela

Edina bila ona je.

Ta rořza, o Marija ti,

Bres makesha řpozheta fi!

Pregrehe nořh je semljo krila,

In dolg teshil zhloveshki rod,

Le ena hřhi je prořta bila,

Jo mater sbral fi je Gospod.

Edina hřhi Marija ti,

Bres makesha řpozheta fi!

Deviza zhista in presveta!
 Naj vezhna flava ti doní,
 Bres makesha ker si spozheta
 Adamova edina hzhi.
 Naj lepfhi vfih deviza si,
 Bres makesha spozheta ti!

Marija v nebo vseta.

Moj duh! is telefá
 S Marijo v nebefa
 Povsdigni se ti.

Gospa je postala,
 Bo tam kraljevala,
 Kjer Šin nje shivi.
 Moj duh is telefá i. t. d.

Bres nje jest na fveti
 Ne morem shiveti,
 Vefelja vezh ni.
 Moj duh is telefá i. t. d.

Oh hudo lozhenje!
 Kdo da mi shivljenje?
 Kdo pomozh deli?
 Moj duh is telefá i. t. d.

Zhe tud se lozhila
 Je Mati premila,
 Naf ne sapusti.
 Moj duh is telefá i. t. d.

Je Mati fkerbljiva,
 Gospa ljubesnjava,
 Sa naf govori.
 Moj duh is telefá i. t. d.

Otroke v teshavah,
 V fkerbeh in fkufhnjavah
 Vse refhit' sheli.
 Moj duh is telefa i. t. d.

Ga hozhe oteti,
 Kdor zhifto shiveti
 Şerzhno hrepeni.
 Moj duh is telefa i. t. d.

Şerze polno frezhe,
 V ljubesni gorezhe
 Sa njo pohiti.
 Moj duh is telefa i. t. d.

Marii.

O Deviza! bod' zhefhena!
 Ti Kraljiza vsih nebes!
 Ti si vfm nam vir shivljenja,
 Ti si fladka, mila ref.
 Şvit blifhobe te obdaja,
 Şolnzhno fije tvoj obras,
 Vfa lepota fvet'ga raja
 Şlushi tebi v vezhni kraf.

Vender tvoj obras je mili,
 Mile tvoje fo ozhi; —
 Vse kar tebe bi profili,
 Nas poslushafh Mati ti!
 Şi ponishna in premila,
 Şi nam dobra vfaki zhaf,
 Şi nam Mati, kot si bila
 Şhe na semlji kdaj pri naf.

Glej na semlji naf firote,
 Glej naf revne grefhnike,

De od slega, prof', in smote
 Ljubi Jesuf refhi vse!
 O Deviza, bod' zhefhena!
 Bod' zhefhena vekomej!
 Taka Mati ni nobena,
 Kot si bila ti vfelej.

Marija nafhe upanje.

O upanje mi lepo!
 Vse moje sashelenje,
 Ti moje si shivljenje,
 Moj mir, Marija ti.

Zhe te, Marija, klizhem,
 Al' zhe se spomnim na te,
 Šladkost, vefelje sa te
 Prevsame mi ferze.

Zhe kdaj teshavna mifel
 Šerze v grenkost pobije,
 Šamo ime Marije,
 Preshene vfo britkost.

Na morji t'ga shivljenja
 Ši svesda meni mila,
 K' bo moj zhelnizh vodila,
 De pridem frezhno v kraj.

Pod tvojim ljubim plajfhem,
 Preljuba moja mati!
 Shelim jest prebivati,
 Umreti tud pod njim.

Zhe frezhen, o Marija!
 Vmerjem v ljubesni tvoji;
 O blagor dufhi moji!
 V nebefa pohitim.

S vesmi ljubesni fвете
 Mi ti ferze ukleni,
 Tvoj fushinj, blagor meni!
 Bom tebi svešt' oftal.

Šej to ferze, Marija!
 Od sdaj ni nizh vezh moje,
 Bogu ga daj, je tvoje,
 Ga nozhem vezh nasaj.

Marija mati milosti.

Zhe naf hudobna mozh satira,
 Nadloga britka naf mori,
 She vef refhenja up umira,
 Šerze pobito koperni;
 Takrat povsdignimo fvoj glaf:
 Marija mati milosti!
 Marija mati milosti!
 O slifhi, ne sapusti naf!

Zhe naf obidejo teshave
 In pride flifke hud vihar,
 Zhe naf obdajajo fkufhnjave,
 O ne obupajmo nikar!
 Le klizhimo s ferza rekozh:
 Marija mati milosti!
 Marija mati milosti!
 O pridi, pridi nam v pomozh!

Zhe ti v bolesni in flabosti
 Telo opefhano medli,
 In tesha notranje britkosti
 Otoshniga duha mori;
 O takrat ferze sdihne naj:
 Marija mati milosti!
 Marija mati milosti!
 Oh onemagat' mi ne daj! —

Zhe vešt te pezhe bres ponehe ,
 Nikar v obup fe ne podaj ,
 Sapuſti naglo grob pregrehe ,
 Glej , zhaſ je miloſti ſhe sdaj !

Le moli , klizhi is ferza :

Marija mati miloſti !

Marija mati miloſti !

O proſi ſa-me greſhnika !

In kadar ſtraſhna ura bije ,

Shivljenja pride ſadnji boj ,

Ko pot mertvaſhki naſ ſalije ,

She ſodbo vid'mo pred ſeboj ;

O proſimo ſa tiſti zhaſ :

Marija mati miloſti !

Marija mati miloſti !

Takrat ti ne ſapuſti naſ !

Vſelej nam mati mila bodi ,

De tvoje hvalimo imé ;

Dobrote tvoje vſi narodi

Špoſnajo naj in te flavé ,

De eden ſe raslega glaſ :

Marija mati miloſti !

Marija mati miloſti !

Zheſhena bodi vezhni zhaſ !

Šedem ſhaloſt Marije Devize.

Boshje Matere Devize

Zhaſt prepevaj jeſik moj ,

Marternikov vſih Kraljize

Šhaloſti ſozhutje poj. —

Britkih ſhaloſt polna Mati !

Daj mi s tabo ſhalovati ,

De ſe grehov ſpokorim ,

Odpuſhenje ſadobim.

Ko fi v tempeljnu darila
 V refhnjo smert Svelizharja,
 Ti je dufha obzhutila
 Mezh terpljenja britkiga.
 Britkih shalofť i. t. d.

V britkim potu fkos pufhavo,
 V begu pred Herodesham,
 Ŗi terpela trud, teshavo
 Ŗ fvojim fvetim detetam.
 Britkih shalofť i. t. d.

Ŗ ferzhno shalofťjo ifkala
 Ŗi sgubljeniga Ŗinu,
 Ŗi po ljubljenim prafhala
 Britke dneve bres miru.
 Britkih shalofť i. t. d.

Oh nesnana bolezhina
 Ti je tergala ferze,
 Ko fi frezhala tam Ŗina,
 K' na Kalvarjo s krishem gre.
 Britkih shalofť i. t. d.

Tvojo dufho mezh prefhine,
 Ker na krishu Ŗin vifi,
 Zhutifh smertne bolezhine,
 Kadar dufho isrozhi.
 Britkih shalofť i. t. d.

Shalofťi fi kopernela
 S dufho voljno in ferzhno,
 Kadar fi v narozhje vsela
 Ljubiga mertvo telo.
 Britkih shalofť i. t. d.

Oh preshalofťno lozhenje!
 V grob ti Ŗina poloshe,

Nad ferza Tvoj'ga shivljenje
 Teshek kamen privale.
 Britkih shaloft i. t. d.

Sahvalna.

Hvala bod' Gospod Bogu!
 Vse stvari ga sdaj molite!
 Štvarnika, dobrotnika
 In Ozheta ga zhaſtite!
 Kerub, Šeraf mu pojo,
 Hvali semlja in nebo.

Šveti, fveti, fvet' Gospod!
 Vse je polno tvoje hvale;
 Trume svoljenih, o Bog!
 Vezhno zhaſt ti bodo gnale;
 Vſi fvetniki te zhaſte,
 Vſi pravizhni te flave.

Zheſhen bodi, trojni Bog!
 Ozhe, Šin in ti Duh fveti!
 Zerkve tvoje nauk veſ
 Moramo sveſto verjeti;
 Jeſuf Kriſtuſ, Boſhji Šin,
 Je ſapuſtil ga v ſpomin.

O preljub' Svelizhar naſh!
 Kolka je ljubesen tvoja!
 V grehe ſim bil ſakopan,
 Revna je b'la duſha moja,
 Ti pa prideſh k nam na fvet,
 Šmert, pekel in greh ſatret.

Vezhni Bog in kralj nebef
 Še ponisha brat nam biti;

Nam shivi in nam vmerje,
 Nam nebefa saflushiti;
 Njega sveta refhnja kri
 Nas ozhifti vse ljudi.

Na defnizi Boshji sdaj
 Ga fhe imamo pomozhnika,
 Šodnji dan ga grefhnik bo
 Vidil ojstriga fodnika;
 Miloft, grefhnik, le dobifh,
 Dokler fhe na svet shivifh.

Jesuf! bod' ufmiljen nam,
 V flushbi svoji nas ohrani,
 Kri si svojo dal sa nas,
 Greh konzhaj, per nas oftani;
 Pelji nashe dushe v raj,
 Delesh svoljenih nam daj.

Svoje ljudstvo frezhno ftor',
 Sdej in vselej nas obvari;
 Obdaruj in povikfhuj
 In svelizhaj svoje fivari;
 Hvalo bomo peli ti
 Tukaj in v vezhnosti.

Milofiljiv nam bodi danf,
 Pota v grehe nam sagraadi;
 Šveti in preljubi Bog!
 Daj, de ftor'mo dobro radi.
 V tebe upamo vfak zhaf,
 De ne bofh savergel nas.

O b f e g.

I. Domazha poboshnost.

A. Šerze *Jesufovo*.

	Stran.
Nauk od zhefhenja Jesufoviga Šerza . . .	3
Zhimu de zerkev zhefhenje Jesufoviga Šerza perporozha, in kako imenitna je ta poboshnost	7
Pravila bratovfhine presvetiga Jesufoviga Šerza	10
Vfakdanje opravila k Jesufovimu Šerzu . .	13
Molitev sjutrej	14
Nekteri nauki, kako naj se kristjan, ki Jesu- fovo Šerze ljubi, zhes dan obnafha . . .	18
Sdihljeji k presvetimu Jesufovimu Šerzu . .	23
Svezherno opravilo	25

B. Šerze *Mariino*.

Nauk od zhefhenja Mariiniga Šerza . . .	32
Sazhetek in prezhudno rasfhirjanje bratovfhine zhiftiga in neomadeshaniga Mariiniga Šerza	37
Duhovne dobrote bratovfhine	44
Vfakdanje opravila k Mariinimu Šerzu. . .	48
Jutranja molitev	48
Vfakdanja molitev k Materi Boshji sa spreo- bernjenje grešnikov	54
Sdihljeji k presvetimu Mariinimu Šerzu . .	55
Pofamesne molitve enake ojstrim pfhizam . .	57
Vezherna molitev	60

II. Zerkvena poboshnost.

	Štran.
Raslaganje svete mafhe	67
Molitve per sveti mafhi v zhašt presvetiga Jesufoviga Šerza	82
Molitve per sveti mafhi v zhašt presvetiga Mariiniga Šerza	108
Špovedne molitve	130
Molitev pred sprafhevanjem vesti	131
Šprafhevanje vesti	133
Kefanje in fklep poboljšhanja	152
Špoved	157
Molitev pred špovedjo	159
Molitev po špovedi, kadar odveso dobifh	161
Molitev po špovedi, kadar odvese ne dobifh	163
Od odpustkov	165
Molitev odpustke sadobiti	166
Molitev sa mertviga	168
Nektere besede od f. obhajila	168
Pred fvetim obhajilam	171
Po fvetim obhajilu	181
Boshje zhednosti	189
Obiskovanje presvetiga Refhnjiga Telefa	193
Litanije od presvetiga Refhnjiga Telefa	211
Šveti krishev pot	217
Litanije od presvetiga Šerza Jesufoviga	233
Litanije od presvetiga Mariiniga Šerza	238
Litanije od vsih fvetnikov	241
Lavretanfke litanije	255

III. Poboshnost sa vesoljne potrebe.

A. Rasne poboshnosti k Jesufovimu Šerzu.

Darovanje famiga febe Jesufovimu Šerzu	264
Ponishna profhnja k Jesufovimu Šerzu	265

	Štran.
Hrepenenje po Jesufovim Šerzu	266
Zhefhenje fkrivnost Jesufoviga Šerza	268
V prasnik Jesufoviga Šerza	273
Šerzhni sdihljeji k Jesufovimu Šerzu	274
Molitev k Jesufovimu Šerzu sa dar zhistofti	275
Molitev k Jesufovimu Šerzu sa gnado Boshjo v nafhim stanu in poklizu	278
Molitev k Jesufovimu Šerzu v bolesni in britkoſti	280
Molitev k Jesufovimu Šerzu sa frezhno ſmert	282
Gorezha profhnja k Jesufovimu Šerzu v vſih potrebah	283
Molitev k prefladkimu imenu Jesufovimu	285
Molitev pred britko podobo Jesufovo	286
Molitev k pet kervavim ranam Jesufovim	287
Gorezha molitev k terpezhimu Jesufu	290
Posdravljenje Jesufoviga krisha	291
Molitev k Jesufu v grobu	292

B. Rasne poboshnoſti k Mariinimu Šerzu.

Darovanje ſamiga ſebe Mariinimu Šerzu	293
Perferzhnoſt do Mariiniga Šerza	295
Šerzhni sdihljeji k Mariinimu Šerzu	296
Molitev k preſvetimu Mariinimu Šerzu	297
Molitve k prezhiſti Devizi Marii ſa vſaki dan v tednu	299
Poboshnoſt v zhaſt ſhaloſtniga Mariiniga Šerza	310
V prasnik preſvetiga Mariiniga Šerza	313
Molitev devize k Materi Boshji	314
Molitev mladenzha k Materi Boshji	316
Molitev k prezhiſti Devizi Marii, zhednoſt zhi- ſtoſti ſadobiti	317
Molitev matere ſa otroke k Materi Boshji	318
Molitev ozheta ali matere k Materi Boshji ſa ſprideniga otroka	319

	Štran.
Molitev otroka k Materi Boshji sa staršhe	320
Molitev k Materi Boshji sa bolnika	321
Molitev k prezhisti Devizi Marii soper vse hude misli	322
Molitev v nevarnostih ali v fkušnjavah soper zhistost	323
Krajshi molitev v kateri koli fkušnjavi	324
Sdihovanje k Materi Boshji v vsaki potrebi	324
Molitev k Materi Boshji v shalostnih zhafih	325

C. Poboshnost k rasnim Švetnikom.

Molitev k Jesufu, Marii in Joshefu	325
Molitev v zhaft fvetiga Joshefa	327
Molitev v zhaft fвете Ane	328
Molitev v zhaft fvetih apostelnov Petra in Pavla	328
Molitev v zhaft fvetiga Šhtefana	329
Molitev v zhaft fvetiga Jurja	329
Molitev v zhaft fvetiga Janesa Nepomuzhana	330
Molitev v zhaft fvetiga Janesa Kerfhnika	330
Molitev v zhaft fvetiga Franzhifhka Kfaverja	331
Molitev v zhaft fvetiga Franzhifhka Šeraffkiga	331
Molitev v zhaft fvetiga Alojsja	332
Molitev v zhaft fvetiga Antona Padvana	333
Molitev v zhaft fвете Teresije	334
Molitev v zhaft fвете Jederti	334
Molitev v zhaft Švetnika, zhigar imé imafh	335
Molitev k fvetimu angelu varhu	336

D. Poboshnost sa rasne potrebe in osebe.

Rojfni dan. — Ponovljenje kerfne obljuje	337
Molitev sa ljubesen do zhednost in sa sovrafhtvo do grehov	338
Molitev sa ljubesen do blishnjiga	341

Molitev sa dobre duhovne pastirje, posebno v kvaternih dnevih	343
Molitev sa spovednika	344
Molitev sa fhkofa	345
Molitev sa svetiga ozheta papesha	346
Molitev sa zefarja	346
Molitev sakonfkih in starfhev	347
Molitev otrok sa starfhe	348
Molitev ubosih firot	349
Molitev pofla	349
Molitev predpostavljjenih sa podloshne	350
Molitev uzhenza	351
Molitev sa fovrashnike	353
Molitev per volitvi ftanu	353
Molitev ob sufhi	354
Molitev sa lepo vreme	355
Ob hudi uri	355
Ob flabi letini in lakoti	357
Ob merjenji in kugi	357
Ob shivinfki kugi	358
Ob vojfki	359
Ob kaki sahvali	359
Molitev, kadar fmertno uro svoni	360
Molitev, sa bolno festro ali sa bolniga brata	361
Molitev sa bolno mater ali bolniga ozheta	362
Molitev bolnikova	362
Molitev sa sdravje	364
Molitev sa poterpeshljivost	365
Molitev sa polajfhanje bolezhin	366
Darovanje bolnikovo	367
Molitev bolnikova k Materi Boshji	370
Poslednji sdihljeji umirajozhiga	371
Molitev, kadar se je dusha she od telefа lozhila	375
Molitev po sadobljenim sdravji	376
Molitev sa ranjke starfhe	377

	Štran.
Molitev sa ranjke brate, fefire, forodovino, perjatle in dobrotnike	377
Molitev sa vſe verne mertve	378
Poslednji dan	378

E. Mnogi nauki.

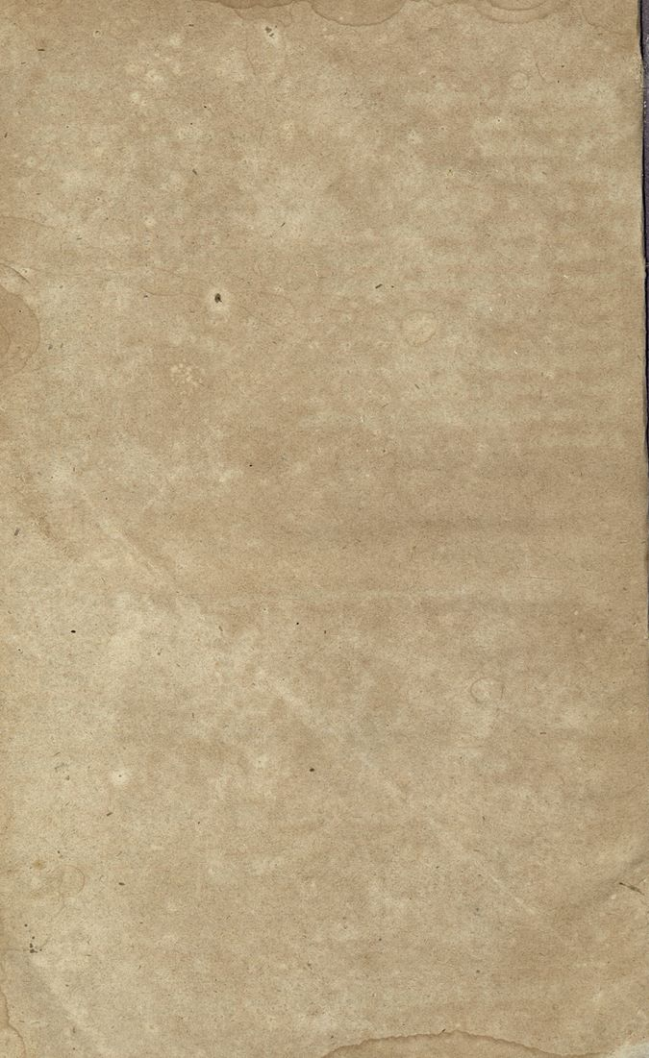
V vſih ſtanovih ſe da pokora delati	381
Kako ſe ſadershati do otrok tega ſveta?	384
Posvetni duh	384
Obhod s ſvetam	385
Perjatli	385
Igre in vedrila	387
Svezherni ſ-hodi	388
Pleſi in ſhemarije	390
Gledifhe ali teater	393
Nezhimernofť in liſhp v noſhi ali obleki	396
Pohujſhljive bukve	401
Lenoba	406
Pijanzhevanje	409
Shganje in shganjopivzi	412
Nauki ſa devize	414
Nauki ſa poſle	419
Iſvolitev ſtanu	422
Savernjenje ugovora	424
Sgledi pravih ſpokornikov mlazhnim kriftjanam v premiflik	426

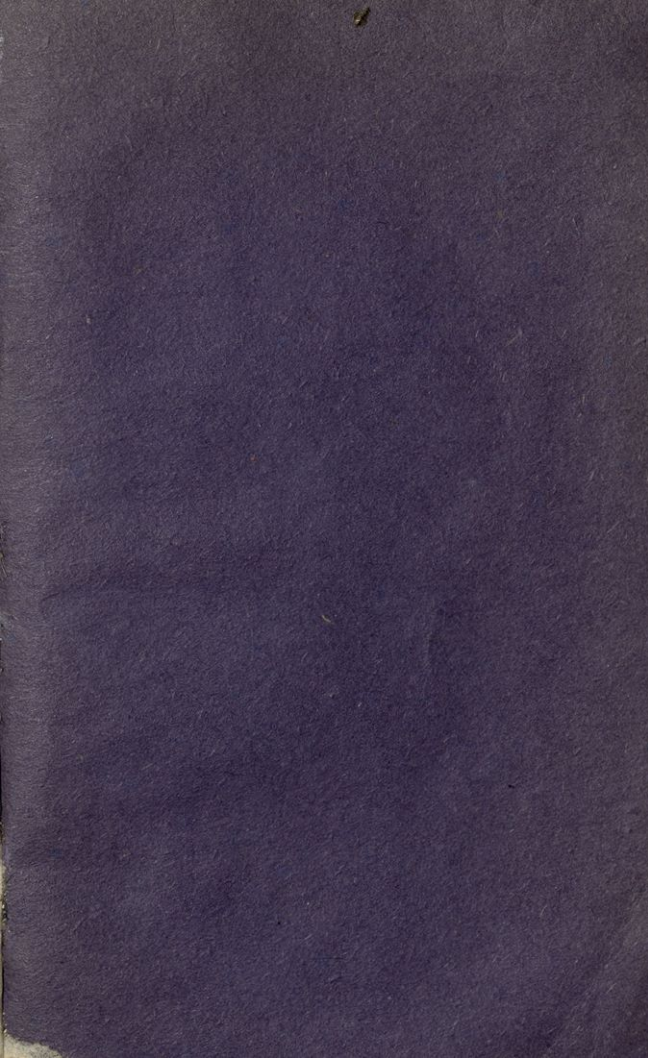
Švete peſmi.

Pefem pri ſveti maſhi	438
Druga pefem pri ſveti maſhi	445
Pefem pred shegnam	450
Pefem po shegnu	451
Adventna	451
Boshizhna	452

	Štran.
Terpljenje Jesufovo	453
Velikonozhna	456
O binkofhtih	457
Šveto Refhnje Telo	458
Pri fvetim obhajilu	459
Šveto Šerze Jesufovo	460
Pefem k Mariinimu Šerzu	462
Marii bres madesha ſpozheti	464
Marija v nebo vseta	465
Marii	466
Marija nafhe upanje	467
Marija mati milofti	468
Šedem shaloft Marije Devize	469
Sahvalna	471

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

CS155 8

00000320725

